ฉบับที่ 13

บทเรียนสอนรัก

ปัญหาชีวิต

ฝันที่อยากให้เป็นจริง

ตอบปัญหาทางเพศ

และชีวิตกับ "กังฟู"

เรียนรู้เรื่องรักฤทธิ์รักไม่คลายพิษ

25.-

เรียนรู้เรื่องรักฤทธิ์รักไม่คลายพิษ

บทเรียนสอนรัก No.12

สารบัญ

กองบรรณาธิการ

ผู้อำนวยการ	สุรินทร์ ตระกูลเกษมสุข
บรรณาธิการบริหาร	ชาติ ธนมงคลชัย
บรรณาธิการ	"กังฟู"
กองบรรณาธิการ	สิริวรรณ พงษ์ไพโรจน์
คอมพิวเตอร์	ไพรินทร์,เยาวลักษณ์
ช่างศิลป์	สาธิต ฝ่างกลาง

สำนักงานติดต่อ 99/73 ถ.โชคชัย 4 ซ.วัดลาดพร้าว ก.ท.ม. 10310 จัดจำหน่าย ต.จ.ว. โดยบริษัท สุรินทร์ จัดจำหน่าย โทร .5304742, 5380035 FAX : 5399251

บ.ก. แถลง

ความหายนะมนุษย์เรา เรื่องรักเรื่องใคร่เรื่องความไม่สมดุลในเรื่องเพศสัมพันธ์ มักจะถูกมองข้ามไปเพราะถือเป็นพื้นฐานธรรมดา ที่รู้ๆ กันในชีวิตประจำวัน สำหรับหญิงชาย ที่จะมีพฤติกรรมต่อกัน

ลิ้นกับฟัน ย่อมกระทบกัน เดี๋ยวก็ดีกัน นั่นคือคำปลอบขวัญและกำลังใจ ทุกเมื่อเชื่อวัน มันเป็นอยู่อย่างนี้เสมอมา

แต่กับปัจจุบัน ทุกคนมองข้าม ถึงความปลอดภัย อันตรายจากภัย พิษรักพิษใคร่ ตายกันไปเท่าไหร่ ก็ถือเป็นเรื่องที่ รับรู้แล้วผ่านๆ กันไป ตายตายไป ที่ยังไม่ตายก็ถือเป็นธรรมดา ต่อสู้กันไป

ไม่เคยมีใครคิดคำนึงนึกถึงเรื่องนี้กันเพราะต่างคนต่างมั่นใจในตนเอง เลยประมาทกันอย่างที่เห็น

เคยไหมที่มีใครคิดจะเรียนรู้หรือป้องกันระวังภัย "บทเรียนสอนรัก" ไง ที่จะให้ท่านได้เรียนรู้

ชาติ ธนมงคลชัย

เรื่องจริงเล่ามา

มีเรื่องมีราว เป็นคาวกับชีวิต พิษรักมันพล่านก็เพราะความอ่อนหัดของรัก เชิญเขียนมาเล่าพิษรักของตนเอง ให้คนอื่นได้รู้ได้จำ นำมันเป็นบทเรียนสอนรัก สอนใจ คนอื่นจะได้ไม่ต้องมาเจ็บช้ำอย่างเรา

ส่งตรงมาที่ ตู้ ปณ. 1110 ปทฝ. เพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพฯ 10311 ทุกเรื่องมีของสมนาคุณ

พี่ชายที่แสนดี

ฉันเป็นอีกคนหนึ่งซึ่งเจอความรัก ทั้งหวานชื่น ขมขื่นรวดร้าวระคนกัน มันเป็นเรื่องผิดพลาดที่ฉัน ก็ยังไม่ทราบว่าจะไปโทษใครดีเลยค่ะ

จนถึงทุกวันนี้ ฉันเฝ้าแต่เสียดายและเสียใจ สารภาพผิดกับเขาว่าฉันผิดไปแล้ว และสำนึกผิดเรื่อยมา

ฉันเป็นคนเมืองกาญจน์ ถิ่นไทยงาม ดินแดนธรรมชาติงดงามตระการตานั่นเอง เพื่อนนักท่องเที่ยวทั้งหลายคงได้ยินกิติศัพท์เมืองกาญจน์กันดีนะคะ และเมื่อไม่นานมานี้ ก็มีงานสะพานข้ามดาวแม่น้ำแคว เปิดการแสดงสงครามโลกครั้งที่สอง จำลองให้พวกเรารุ่นหลังได้ระลึกถึงความโหดร้ายจากสงครามนั้นจนกระทั่งเกิดสะพานมรณะ ที่ว่ากันว่า ไม้หมอนหนึ่งอันต่อชีวิตเชลยหนึ่งคน มันเป็นเรื่องที่โหดร้ายเกินไปใช่มั๊ยคะท่านผู้อ่าน

ที่บ้านฉันมีอาชีทำแพรับนักท่องเที่ยวล่องตามลำน้ำ เมื่อหลายปีที่ผ่านมา มันเป็นอาชีพที่ทำเงินทองให้แก่เจ้าของแพมากมายค่ะ แต่ปัจจุบัน มีแพรับนักท่องเที่ยวเกิดขึ้นเป็นดอกเห็ด ทำให้รายได้ชาวแพต่ำลงไปทีละน้อยๆ และสองลำนั้นก็แน่นนักไปด้วยแพขนาดใหญ่อัดแน่นไปหมดไม่ค่อยน่าดูเท่าไหร่เลยค่ะ

แต่ตัวฉันนั้น กำลังเรียนต่อ ในวิทยาลัยอาชีพวะแห่งหนึ่งของตัวเมืองนั้นเองลูกทั้งหลายพ่อแม่ให้เรียนสูงๆ เพื่อจะได้มีอาชีพที่แน่นอน เป็นที่พึ่งแก่คู่ครองในคราวอับจนนั่นเอง

ฉันนั้น ไม่ชอบสายวิชาการ จึงได้เลือกเรียนสายวิชาชีพแทนค่ะ ฉันมีเพื่อนหลายคนทั้งหญิงและชายค่ะ แล้วฉันก็มีเพื่อนชายอยู่คนหนึ่ง ที่สนิทกันมากซี้กันมาแต่ปีแรกที่ฉันเข้าเรียนที่นี่แล้วค่ะเขาเป็นรุ่นพี่ฉันปีหนึ่ง สมมุติว่าชื่อ โต้ง นะคะ

โต้งเป็นเด็กเมืองกาญจน์โดยแท้จริงเช่นกัน เขาเป็นรุ่นพี่ที่ใจดี คอยแนะนำให้คำตักเตือนแก่ฉันมาโดยตลอด อะไรที่ฉันไม่เข้าใจ พี่โต้งก็จะคอยแนะนำแก่ฉันเช่นกันค่ะฉันจึงนับถือพี่โต้งเป็นเสมือนพี่ชายของฉันคนหนึ่ง

เรื่องการศึกษา พี่โต้งก็มีส่วนช่วยฉันอยู่มากเหมือนกันค่ะแนะแนวการเรียนให้ บางทีเมื่อเราเจอกันตอนพักเที่ยง พี่โต้งก็ติววิชายากๆ ให้ฉันอยู่ประจำ

พอเพื่อนเห็น เพื่อนก็ล้อเลียนเราว่า แน่ะ มาเรียนแค่ไม่กี่เดือน ได้แฟนแล้วนะเราตัวแค่เนี้ย เก่งจริง อะไรแบบนี้ ฉันก็ปฏิเสธว่าไม่ใช่ พี่โต้งเอ็นดูฉันเหมือนน้อง และฉันก็เคารพเขาเหมือนพี่ต่างหาก ทำไปทำมาเพื่อนก็เลิกล้อเราไปเอง

พี่โต้งเก่งด้านกีฬามากค่ะ เขาเป็นตัวแทนนักบาศก์ไปแข่งกับวิทยาลัยอื่น นำทีมชนะคะแนนอีกฝ่ายรวดเสมอมาดังนั้นพี่โต้งจึงเป็นที่หมายตาของเหล่าสาวๆ ทั้งหลายในวิทยาลัยมากเช่นกัน หากกับฉันแล้ว ฉันไม่เคยคิดว่าพี่โต้งจะหล่อ เก่ง เยี่ยมเลยเขาก็เป็นแค่พี่ชายที่แสนดีของฉันคนหนึ่งเท่านั้นเอง

ต่อมา เมื่อปีการศึกษาปีแรกผ่านไป ฉันก็เป็นผู้ใหญ่มากขึ้น และเริ่มมีความรัก กับเด็กหนุ่มร่วมวิทยา

ลัยกัน สมมุติว่าเขาชื่อ เอ๋นะคะ

เอ๋เป็นลูกคนมีอันจะกิน ครอบครัวดีคนหนึ่งในเมืองกาญจน์มีคนมาชอบเอ๋มากค่ะ แต่เอ๋ก็มีทีท่าว่าสนใจฉันมากกว่าสาวคนอื่น ฉันเองก็ชอบใจเอ๋ ตรงที่เขาเท่ห์ มีเสน่ห์ต่อเพศตรงกันข้าม พูดจาระรื่น

ดังนั้น เมื่อฉันกลายเป็นคนพิเศษของเอ๋ฉันจึงเริ่มห่างเหินจากพี่โด้งออกมา ไม่ค่อยมีเวลาใกล้ชิดเขาเหมือนแต่ก่อน เพราะเที่ยงวันมา ก็ต้องคอยทานข้าวกับเอ๋ และนั่งคุยกันเย็นมาก็นั่งซ้อนท้ายมอร์เตอร์ไซด์รุ่นใหม่ของเอ๋ไปส่งที่บ้าน เช้ามาเจอหน้ากันก็พูดคุยจนกว่าโรงเรียนจะเปิดสอน ฉนจึงลืมเลือนเรื่องราวของพี่โด้งไปทีละน้อย

ครั้นเมื่อเจอหน้าพี่โด้ง ก็ดูเขาเศร้าสร้อย หมองๆ ไป ฉันคิดว่าเขาไม่สบาย จึงถามดู พี่โด้งบอกว่าไม่เป็นไรหรอก ไม่ต้องห่วงเขา ว่าแต่ไก่เถอะสบายใจดีแล้วหรือเดี๋ยวนี้จึงไม่ค่อยมีเวลาคุยกับพี่บ้างเลย วิชาการเรียนละมีอะไรติดขัดบ้างหรือเปล่าฉันก็ตื้นตันที่พี่โด้งยังอุตส่าห์เป็นห่วงเป็นใยฉันเรื่อยมา

แต่อย่างว่าแหละค่ะ คนเรากำลังมีความรักนี่ไม่ค่อยคิดอะไรอีกแล้วนอกจากอยากอยู่ใกล้ชิดกับคนที่เรารักให้มากที่สุด วันๆ คนอื่นๆ ไม่มีความหมายสำหรับเราอีกแต่เมื่อทราบว่าคนรักของเรานอกใจไปจีบหญิงอื่นที่ไม่ใช่เราก็น้อยใจ เสียใจ ผิดหวัง

เมื่อฉันทราบว่า เอ๋แอบไปจีบเพื่อนฉันอีกคนหนึ่งเข้าลับหลังฉันฉันก็ซึมไปเลยค่ะ วันๆ แอบไปหาที่นั่งเหม่อ ดูหนังสือไม่รู้เรื่อง พี่โด้งก็เข้ามาปลอบใจ ว่าไม่ต้องคิดอะไรมากหรอกนะ ไก่ถ้าเอ๋เขารักเราจริง เขาก็ต้องกลับมาหาเราวันยังค่ำ แต่ถ้าเขาไม่รักเรา ทำอย่างไรเขาก็ไม่กลับ

พี่โด้งยังปลอบฉันหลายอย่างแล้วหาเรื่องมาคุยให้ฉันสนุกลืมความเศร้าหม่นหมองใจลงไปได้มากทีเดียวค่ะ และเขาก็ยังติววิชาที่ฉันไม่เข้าใจเพราะมัวแต่เหม่อ ฉันเริ่มกระเตื้องขึ้นแล้วไม่เก็บเรื่อง เอ๋มาเป็นปัญหาคาใจนัก แต่พอไม่นาน เอ๋ก็หวนกลับมาสารภาพผิดกับฉัน พร้อมกับสัญญาว่าจะไม่ทำตัวเหลวไหลให้ฉันช้ำใจอีกแล้ว

ฉันจึงได้คิดว่าคำตักเตือนอันหวังดีของพี่โด้งนั้นเป็นความจริง แต่พอสมหวังด้านความรัก ฉันก็ห่างเหินหลงลืมพี่โด้งไปอีกครั้ง พบหน้ากันก็แค่ยิ้มๆ แต่ฉันรู้สึกว่าพี่โด้งจะผ่ายผอมและเศร้าไปอีกหน หากฉันก็ไม่ได้คิดอะไรมาก

เมื่อมีเวลาพบหน้ากัน ฉันก็ทักทายพูดจากับเขาอย่างเป็นกันเองเช่นเดิมจนทางโรงเรียนตั้งค่ายแค้มปิ้งเป็นการพักผ่อนจบปีการศึกษาภาคเรียนนั้น แต่เอ๋ไปไม่ได้ค่ะ เขามีธุระกระทันหันเสียก่อน ฉันนึกว่าไม่มีใครไปเป็นเพื่อน แต่ก็ได้พี่โด้งไป ฉันจึงอบอุ่นใจขึ้นมากค่ะ

ระหว่างสามวันเต็มๆ ที่ฉันกับพี่โด้งได้ใกล้ชิดกัน ฉันรู้สึกว่ามีความสุข อบอุ่นใจสบายใจอย่างบอกไม่ถูก พี่โด้งเองก็หน้าตาแจ่มใสร่าเริง พาฉันไปนั่งดูน้ำตก ดูหนุ่มสาวจีบกันแล้วเปรยว่า พี่มันอาภัพความรัก จะมีแฟนกับเขาสักคน เขาก็ไม่สนเราเสียอีก ฉันก็หัวเราะ ถามเขาว่าใครนะ ตาต่ำจังมองข้ามพี่ชายที่แสนดีของไก่ไปได้

เดี๋ยวไก่จะจัดการเอง ว่าเป็นใครคนไหนกล้าดีจริง พี่โด้งก็ยิ้มเศร้าๆ ไม่ยอมบอก

จนกระทั่งฉันเรียนจบออกมาและมีงานทำ แล้วกำลังจะแต่งงานกับเอ๋วันที่ฉันเอาการ์ดไปแจกที่บ้านพี่โด้งนั่นเอง ฉันจึงทราบว่า คนที่พี่โด้งรักหนักหนา ประทับใจจนไม่คิดจะมองใครอื่นอีกได้ ก็คือ ไก่นั่นเอง และพี่ก็ขออวยพรให้ไก่ของพี่จงโชคดีมีความสุขในชีวิตการแต่งงาน หากมีอะไรทุกข์ร้อนใจ อย่าลืมพี่ชายที่แสนดีคนนี้ทีเดียว

ฉันถึงกับน้ำตาตกใน คิดไม่ถึงว่าพี่โด้งจะหลงรักฉันเงียบๆ มาถึงสี่ปีเต็ม หากฉันรู้เสียแต่วันนั้น ฉันคงไม่เสียดาย หรือมองข้ามพี่โด้งไปสุดกู้กลับแบบนี้แน่

ทุกวันนี้ พี่โด้งก็ยังไม่ยอมแต่งงานค่ะ ไก่อยากบอกผ่าน บทเรียนสอนรักว่า อย่าคอยไก่อีกเลย ชาตินี้เราไม่ใช่คู่ของกันและกันหรอกค่ะ พี่โด้ง พี่ชายที่แสนดีของไก่

ไก่ตาต่ำ

ขอบเสียสละ

เรียนคุณกังฟูที่น่านับถือ

ผมติดตามอ่านหนังสือของคุณอาเกือบทุกเล่มเลย ได้อ่านบทเรียนสอนรักมาหลายเล่มแล้วก็คิดว่าจะส่งเรื่องอกหักมาร่วมสนุกบ้าง ตอนนี้ได้โอกาสเลยขอส่งมาร่วมสนุกด้วย ถ้าผิดพลาดคุณอาช่วยแก้ไขด้วยนะครับ

เรื่องนี้เกิดมาหลายปีแล้ว ผมเป็นเด็กบางเขนเรียนหนังสืออยู่แถวนั้น ฐานะทางบ้านพอกินพอใช้ ผมเป็นคนสุดท้อง พี่ๆ เขาก็เรียนจบกันไปเป็นส่วนใหญ่ ตอนนั้นผมเรียนอยู่มัธยมต้น เรียกว่ากำลังวัยรุ่นอยู่เลย ตอนเรียนก็มักจะเดินสลับห้องเรียนกัน ชีวิตตอนนั้นนึกๆ แล้วก็สนุกดี มีอะไรๆ ให้ทำเยอะแยะมาก เช้าๆ ก็นัดกันไปลอกการบ้าน เย็นๆ หลังเลิกเรียนก็ไปเล่นฟุตบอล แต่พวกผมก็ไม่ได้เกเรนะครับ ตั้งใจเรียนกันทุกคน ทำกิจกรรม ช่วยงานโรงเรียนด้วย มีทั้งงานแสดง วิชาการ เชียร์กีฬา เล่นกีฬา อะไรพวกนี้ล่ะ

ก็เพราะเล่นกีฬาเนี้ยแหละ ทำให้ผมรู้จักกับรุ่นพี่คนหนึ่งชื่อเปิ้ลตอนแรกผมก็ไม่ได้สนใจอะไรหรอก ยังไม่รู้จักเธอดี เธอ ตอนนั้นเธออยู่ม. 5 ส่วนผมอยู่ม. 1 พี่เปิ้ลเป็นคนเฮฮา สนุกสนาน นิสัยคล้ายผู้ชาย พี่เขาจะเป็นคนคอยดูแลอุปกรณ์กีฬาไม่ว่าใครเล่นอะไรก็ต้องมาเบิกที่เธอ พี่เปิ้ลมีเพื่อนสนิทอยู่ด้วย 2 คน ที่คอยช่วยเหลือเรื่องกิจกรรมที่เปิ้ลเรียนภาษาฝรั่งเศษ เธอเลยชอบคุยกับเพื่อนเป็นภาษาฝรั่งเศษ

ทุกเย็นถ้าผมไม่เล่นฟุตบอลก็วอลเลย์บอล และผมก็ต้องไปเบิกอุปกรณ์กีฬากับเธอทุกวัน ไม่รู้ว่าอะไรผมจะถูกพี่ๆ เขาแซวทุกวันเลย เพราะความที่ชอบเล่นกีฬาและอยากรู้จักกับพวกพี่เปิ้ลผมเลยแวะไปคุยไปเฝ้าของให้พวกพี่ๆ เขาด้วย จนเราสนิทกันและมีอยู่วันหนึ่งเพื่อนของพี่เปิ้ลทั้ง 2 คนไม่ว่างที่จะมาช่วยต้องรีบกลับบ้านเพราะมีธุระ พี่เปิ้ลเลยให้ผมมาช่วยอยู่เป็นเพื่อน ต้องรอเก็บอุปกรณ์กว่าจะกลับก็มืด ผมเลยได้อยู่เป็นเพื่อนพี่เขามันเป็นครั้งแรกที่เราอยู่กันตามลำพังหลังจากนั้นเราก็กลับบ้านด้วยกันเป็นประจำจนเพื่อนของพี่เปิ้ลผิดสังเกตุ เลยแซวเราซะยกใหญ่ พี่เปิ้ลก็แก้ตัวว่ารักผมเหมือนน้องคนหนึ่ง

ตอนที่เราเดินกลับบ้านด้วยกันผมมักจะพูดถึงอนาคตว่าผมอยากมีบ้าน มีรถ มีเงินไว้ให้แม่ใช้ พี่เปิ้ลชมว่าผมรู้จักคิดดีไม่แน่ความฝันของผมจะเป็นจริง เราคุยกันอย่างถูกคอ วันไหนถ้าไม่ได้เจอหน้ากันผมจะมีความรู้สึกหงอยๆ ไม่สดชื่น ต้องถามถึงพี่เขาบ่อยๆ

ผมชอบฟังพี่เปิ้ลร้องเพลง เธอร้องเพลงเก่งมาก เสียงของเธอหวานใส ซึ้งมาก ถ้าใครได้ฟังก็ต้องชอบทั้งนั้น แถมเธอยังนักเลงด้วย แต่ก็เป็นเฉพาะกับคนที่เธอไม่เห็นด้วยกับการกระทำของเขา แต่โดยปกติแล้วเธอจะเป็นคนมีมนุษย์สัมพันธ์ดี

เราสนิทกันมากขึ้นจนเรื่องระหว่างเรา 2 คนเป็นที่รู้จักในหมู่กว้างมันดังข้ามชั้นข้างห้องเรียน จนพี่เปิ้ลมีอาการผิดปกติ ที่เขามักหลบผมอยู่บ่อย ผมเองก็แปลกใจ พอผมถามพี่เปิ้ลก็บ่ายเบี่ยงไม่ยอมพูดอะไรจนผมไม่มีโอกาสได้คุยกับเธอ

ผมเริ่มรู้สึกหวิวกลัวว่าสิ่งที่ไม่น่าเกิดจะเกิดขึ้นกับผม หลังจากวันนั้นผมไม่มีโอกาสได้อยู่กับพี่เปิ้ลเลย แต่ผมก็พยายามหาโอกาสจนได้ ผมได้คุยกับเพื่อนเขาจนรู้ว่า ในห้องน้ำเรื่องของเรา พี่เปิ้ลเลยกลัวว่าเพื่อนจะหาว่าหลอกเด็ก หาแฟนผู้ใหญ่ไม่ได้เลยต้องมาเอาเด็กที่ไหนก็ไม่รู้เป็นแฟน เธอไม่อยากให้ใครเข้าใจผิด เลยต้องห่างจากผม

ผมได้ยินเท่านั้นก็พูดไม่ออกได้แต่ยืนซึม แต่ในใจของผมมันร้าวมากจนไม่รู้จะแสดงออกมายังไงผมรักพี่เขา แล้วความรักของผมที่มีกับพี่เขาล่ะ แล้วถ้าเป็นความจริงอย่างที่พี่เปิ้ลพูด ทำไมตอนแรกเธอมาแสดงออกกับผมแบบนั้นทำให้ผมหลงดีใจทำไมทำไมไม่ระวังความรู้สึกของคนอื่นบ้างเลย

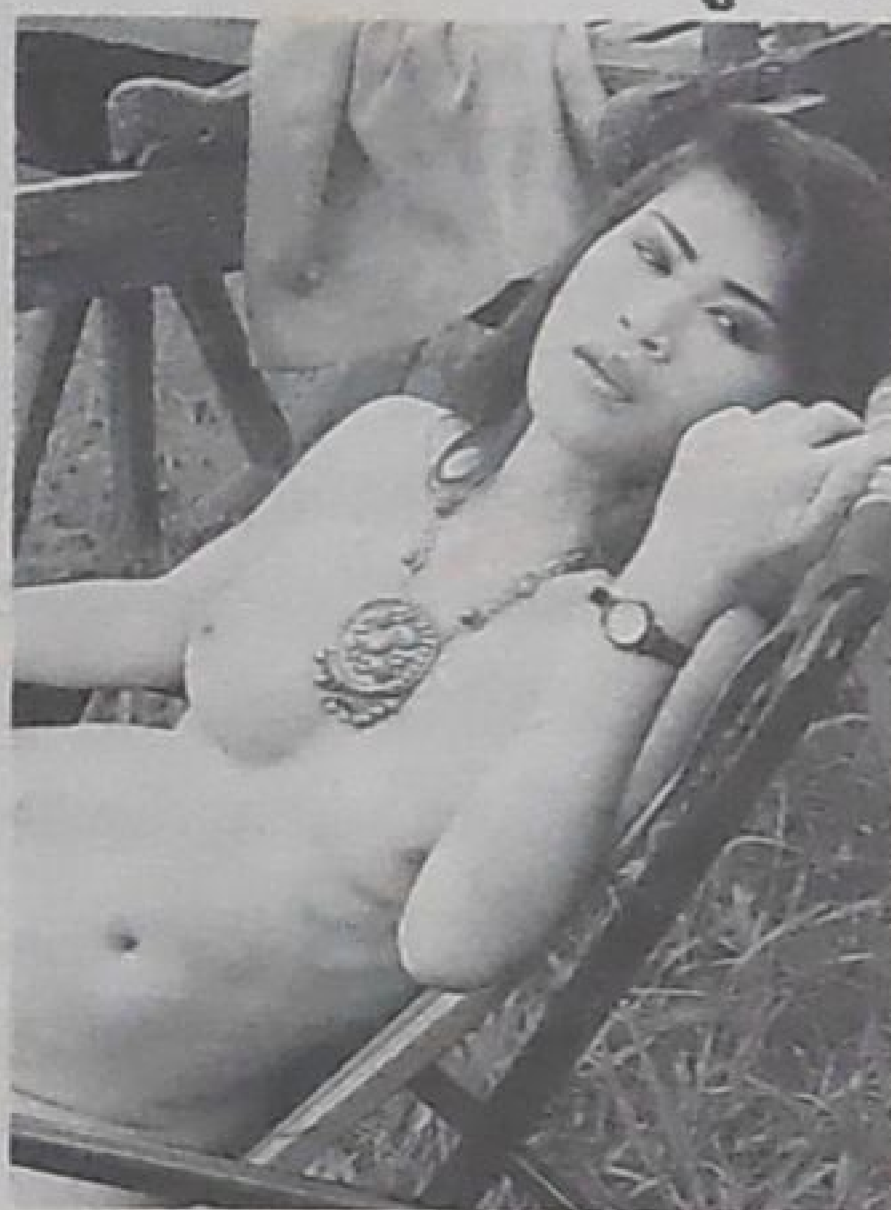
ผมน้อยใจมากเลยประชดเธอวันหลัง มาเมื่อเจอหน้าพี่เปิ้ลผมทำเป็นมองไม่เห็น ไม่พูด ผมงอนไปเลยครับ (ไม่ใช่ตุ๊ดนะ) ทำแบบนี้หลายครั้งจนพี่เปิ้ลรู้สึกตัว แต่ผมรู้สึกน้อยใจมากตั้งใจว่าจะไม่ยอมคุยและให้อภัยง่ายๆ จนผมขึ้นม. 2 พี่เปิ้ลอยู่ม. 6 ใกล้จะจบแล้วด้วย ผมก็ยังไม่ยอมพูดกับพี่เขาอีก พี่เขาก็ไม่มาพูดกับผมเหมือนกัน ตอนนั้นผมแสดงออกไปอย่างนั้นแต่ใจจริงแล้วผมอยากจะพูดจะคุย จะอยู่กับพี่เปิ้ลตามลำพังมากแต่นั้นเป็นแค่ความคิดเท่านั้นช่วงนั้นพี่เปิ้ลเขาคงไม่ได้คิดอะไรแล้วก็เลยมาขอโทษผม เธอบอกว่าไม่ได้ตั้งใจทำแบบนี้แต่ดูท่าทางของเธอแล้วผมรู้สึก

ว่าพี่เปิ้ลไม่เหมือนคนเดิม เธอเปลี่ยนไปแล้วเธอบอกว่าอยากปรับความเข้าใจกับผม ไม่อยากให้ผมเข้าใจเธอผิด แต่ผมก็ไม่ยอมยังเล่นตัวและหยิ่งอีกต่างหาก พี่เปิ้ลพูดอะไรก็ไม่สนใจฟัง ทำเป็นหูทวนลมจนพี่เปิ้ลท้อไม่อยากจะพูดกับผมแล้ว สุดท้ายผมสงสารเธอเลยต้องยอมพูดด้วย

พี่เปิ้ลขอโทษผมเป็นยกใหญ่ แต่มันก็ไม่ได้ทำให้ความรู้สึกเก่า ๆ ที่พี่เขามีต่อผมกลับมาเหมือนเดิมเธอไม่ใช่คนเดิมของผมอีกแล้ว ผมอยากจะให้ทุกอย่างเหมือนเดิม แต่ก็พูดอะไรไม่ออก มันเป็นไปไม่ได้ ดูพี่เปิ้ลเองก็ไม่สบายใจในเรื่องนี้ เพราะความรักที่รักพี่เปิ้ลมาก ไม่อยากเห็นเธอไม่สบายใจ ผมเลยต้องยอมเสียสละเธอไปผมไม่พูดถึงความรู้สึกของตัวเองให้พี่เขาฟัง หลังจากวันที่เราคุยกันได้ไม่นานพี่เปิ้ลก็เรียนจบจากโรงเรียนนี้ไป เราไม่ได้เจอหน้ากันอีกเลยกระทั่งผ่านไป 4 ปีผมก็ยังลืมเธอไม่ได้เพราะเธอเป็นคนแรกของผม ผมไม่เคยคิดเลยว่าจะรักใครมากเท่านี้ และก็ไม่คิดด้วยว่าจะมีความรักในวัยเพียงเท่าไร เลย ผมลืมเธอไม่ได้จริง ๆ ผมยังจำได้ว่าผมเคยเขียนกลอนให้เธอ เคยเก็บดอกไม้มาฝาก เวลาที่ผมไหนก็จะคิดถึงเธอตลอดเวลา ภาพความทรงจำเก่า ๆ มันผุดขึ้นมาจนผมต้องร้องให้ ผมไม่เคยเป็นแบบนี้มาก่อนก่อนเลยรู้สึกว่าตัวเองอ่อนแอมาก

ตลอดระยะเวลา 4 ปีผมไม่มีความสุขเลย เคยคิดว่าจะมีแฟนใหม่เพื่อลืมความทรงจำเหล่านี้แต่มันก็ยังทำใจไม่ได้ กลัวคนใหม่จะต้องมาทำให้ผมเจ็บอีกและอีกอย่างผมก็ยังไม่เจอคนถูกใจเหมือนพี่เปิ้ลเลย แล้ววันหนึ่งที่ผมกำลังนั่งคิดถึงวันสุดท้ายของเราก็มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น เพื่อนของพี่เปิ้ลโทรมาบอกว่าพรุ่งนี้เธอจะแต่งงานกับชาวฝรั่งเศษ เขาเป็นวิศวกรเข้ามาทำงานที่เมืองไทย 3 ปีแล้ว แต่งเสร็จก็จะบินไปอยู่ที่นู้นเลยและก็จะเปิดร้านขายขนมคุ้กกี้ด้วย น้ำตาของผมมันไหลออกมาแทนคำตอบจากสายโทรศัพท์ โชคดีครับพี่เปิ้ล

ชูศักดิ์

กำลังใจ

เฮียกังฟู

ผมเป็นแฟนเก่าแก่ของเฮียมานานแล้ว อ่านตั้งแต่ไทยเพลย์บอย จนเดี๋ยวนี้ก็เพิ่มบทเรียนสอนรักเข้ามาอีกเล่มก็เพิ่งจะมีโอกาสเขียนเรื่องมาร่วมลงนี่ละครับ เริ่มเลยนะครับ

ผมเรียนจบไม่สูงหรอกครับแค่ ม. 3 ในสมัยนั้น ผมมีอาชีพขายผลไม้อยู่ในตลาดริมน้ำแห่งหนึ่ง ผมเป็นคนต่างจังหวัด เข้ามาเรียนในกรุงเทพฯมาตัวคนเดียว เรียนก็น้อย เรียนจบก็ไม่ได้กลับบ้าน หางานทำที่กรุงเทพฯเลย ผมทำเกือบทุกอย่าง รับจ้างทุกประเภทจนมีเงินพอเช่าแผงขายผลไม้ของผมเอง ผลไม้ก็ไปรับมาจากสวนแถวเมืองนนท์

ผมเคยลำบากมาตั้งแต่เล็ก ๆ หาเงินเรียนเอง ที่อยู่ก็เช่าเอาเอง ดูแลตัวเองมาโดยตลอดตั้งแต่อายุได้ไม่เท่าไหร่ เพราะพ่อแม่ผมแก่แล้ว ไม่อยากรบกวนท่านเงินที่ขายของได้ก็เอาไว้ใช้บ้าง ที่เหลือส่งไปทางบ้านช่วยพ่อแม่ส่งน้อง ๆ เรียนหนังสือ เหล้าบุหรี่ผมก็ไม่แตะ เลยไม่ต้องเสียเงินสิ้นเปลืองผมอยากสร้างเนื้อสร้างตัวตอนนี้ผมเป็นหนุ่มใหญ่แล้วและก็กำลังมองหาเนื้อคู่อยู่ด้วย

ผมขายผลไม้ที่นี่ก็รู้จักคนหลายคนดี ผมมีเพื่อนผู้ชายเยอะแยะแต่ส่วนใหญ่ชอบกินเหล้าบุหรี่ทั้งนั้นแต่พวกเขาก็จริงใจนะครับถึงแม้ว่าเป็นนักเลงก็ตาม ผมขายผลไม้ที่นี่ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง มีทุกระดับอาชีพ แล้วผมก็ได้รู้จักกับเธอ เชอรรี่ผิวขาวผมยาว รูปร่างพอดี ใครเห็นก็ต้องชอบ นิสัยดีมาก เป็นกันเองกับผม เธอจบสูงกว่าผม เธอเรียนระดับมหาวิทยาลัยเชียวครับ เธอรับราชการครับ

เชอรรี่มักจะแวะมาซื้อผลไม้ที่ร้านผมอยู่บ่อย ๆ จนเราคุ้นเคยกันดีบางครั้งผมก็แถมให้เธอซะเยอะเชียว (ยอมขาดทุนครับ) บางครั้งก็ไม่เอาเงิน ผมเกิดความสนใจเธอเข้าแล้วครับ ผมไม่เคยล่วงเกินเธอเลยทั้งคำพูดและการกระทำ จนทำให้เธอเองก็เริ่มสนใจผมบ้างแล้ว

ตัวผมเองก็ใช่ว่าจะขี้เหร่ หน้าตาผมก็ถือว่าใช้ได้เหมือนกัน ถ้าจับแต่งตัวให้หล่อ ๆ ผมก็ไม่น้อยหน้าใคร

ผมเริ่มแบ่งเวลาให้เธอบ้าง วันหยุดก็พาเธอไปเดินซื้อของ แล้วเราก็รักกัน เชอร์รี่เป็นคนมีฐานะ รสนิยมของเธอก็สูงเพราะสังคมของเธอมีระดับ ผมเองก็นึกถึงเรื่องนี้อยู่เสมอผมเคยถามเธอว่าคบกับผมแล้วอายคนอื่นหรือเปล่าเธอบอกว่าเรื่องนี้ไม่ใช่ปัญหาของเรา

พอผมมีโอกาสก็พาเธอไปเที่ยวที่บ้านผม ไปทำกับข้าว ทำขนมกินกันอย่างสนุกสนานอ้อ ผมลืมบอกไปว่าเรื่องของเราไม่มีใครรู้เรื่องเลย เพราะผมไม่อยากให้คนอื่นมาวุ่นวายกับชีวิตของเรา อีกอย่างรอให้แน่นอนหรือแต่งงานก่อนแล้วค่อยบอกดีกว่า

ผมเพิ่งรู้จักความรักอย่างจริง ๆ จัง ๆ ก็ตอนนี้แหละครับ ผมทุ่มเทให้เธอหมดทุกอย่างทั้งใจ ทั้งเวลาผมไม่รู้ตัวเองหรอกว่าทำไมถึงรักเธอขนาดนี้ ผมมีความสุขมาก ยอมลำบากเพื่อคนที่เรารัก ถึงตายก็ยอม ผมพอมีฝีมือในทางศิลปะอยู่บ้างก็รับจ้างเขียนป้ายร้านค้าบ้าง โปสเตอร์บ้าง เรียกว่าทำงานให้หนักขึ้นเพื่อสร้างอนาคตสร้างฐานะ เวลาแต่งงานฝ่ายหญิงจะได้ไม่อายคนอื่น

เชอร์รี่ไม่รู้หรอกว่าผมจริงใจจริงจังกับเธอแค่ไหน เชอร์รี่กับผมนิสัยส่วนตัวไม่ค่อยจะเหมือนกันอยู่แล้วก็อย่างที่บอกละครับว่าเธอรสนิยมสูงการแต่งตั้งเรียกได้ว่าเป็นสาวเปรี้ยวคนหนึ่ง เธอชอบกินหรู ๆ ไอ้ผมก็ตามใจจนไม่ดูตัวเองบ้างเลย เงินที่เคยส่งให้พ่อแม่ก็ต้องงดไปบ้างนิสัยส่วนตัวของผมเป็นคนเงียบ ๆ เรียบร้อย ไม่ชอบเที่ยว ชอบทำงาน พูดไม่ค่อยเก่งคุยก็ไม่สนุก แต่ผมก็จริงใจกับเธอนะครับ

เราคบกันอยู่เกือบปี ระยะหลัง ๆ ไม่รู้ว่าเป็นอะไร ความรักของเราเป็นไปแบบขาดรสชาติ ไปกันคนละทิศละทาง ในที่สุดก็พัง เราไปด้วยกันไม่ได้เลยถึงแม้ผมจะพยายามตามใจเธอทุกอย่าง พยายามทำทุกอย่างที่เธอต้องการ เป็นทุกอย่างที่เธออยากให้เป็นซึ่งผมก็ต้องยอมรับว่ามันฝืนตัวเองมาก เธอปฏิเสธผมอย่างไม่ใยดี โธ่ เฮียกังฟูครับ ความรักครั้งแรกของผมต้องมาลงเอยแบบนี้หรือครับ เธอใจแข็งมากไม่ยอมร้องให้เลย ผมไม่รู้ว่าใจของเธอทำด้วยอะไรกันแน่มันทั้งแข็งทั้งดำจริง ๆ เธอบอกว่ารักผม ๆ แล้วสุดท้ายเธอก็ปฏิเสธผมอย่างไม่มีเยื่อใย เธอทำเหมือนเราเป็นแค่คนรู้จักกัน ไม่ใช่คนรู้ใจกัน เธอทำเหมือนกับผมเป็นของเล่นชิ้นหนึ่งของเธอ เมื่อเบื่อแล้วก็โยนทิ้งถึงผมจะเป็นผู้ชาย ผมก็เสียใจเป็นนะครับ ยิ่งคิดก็ยิ่งเจ็บใจ ผมอับอายคนอื่น ที่รู้เรื่องนี่แต่ก็ยังดีที่มีรู้ไม่กี่คน ผมเริ่มทรมานตัวเองด้วยการสูบบุหรี่กินเหล้าทุกวันบางวันไม่สะใจก็เอาบุหรี่ที่กำลังสูบมาจี้มือตัวเองจนเป็นรอยไหม้เป็นแผลเน่าอยู่อย่างนั้น

ก่อนหน้าที่ผมจะอกหักผมนับถือศาสนาพุทธ แต่ตอนนั้นผมคิดว่าไม่เห็นจะช่วยอะไรผมได้เลยทำให้ผมหายเศร้าก็ไม่ได้ ผมยังฟุ้งซ่าน ใจไม่เป็นสุขเลยพอดีมีรุ่นพี่รู้จักกันคนหนึ่งมาชวนให้ผมเข้าโบสถ์ นับถือศาสนาคริสต์ผมก็ไปลองดูแล้วรู้สึกว่าดี ทำให้เราคลายความทุกข์ได้ ผมเลยตัดสินใจเปลี่ยนศาสนา หันไปนับถือศาสนาคริสต์รู้สึกว่าตัวเองดีขึ้นมาแต่ในสายตาของคนอื่นแล้ว ผมเหมือนคนไม่เต็ม เพื่อนที่ตลาดพอรู้เรื่องเข้าก็แวะมาหาผมที่บ้าน พวกเขามาพูดคุยให้กำลังใจผมตลอดเวลา ประมาณ 2-3 อาทิตย์ผมเริ่มดีขึ้น เพื่อนพวกนั้นก็ช่วยเหลือผม พยายามทำให้ผมกลับมานับถือศาสนาพุทธเหมือนเดิมซึ่งก็ได้ผล (จริง ๆ แล้วอาการผมดีหรือไม่ดีไม่ได้ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนศาสนาหรอกครับ มันอยู่ที่ว่าเราทำใจได้มากแค่ไหนปลงได้แค่ไหน) จากเหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้ผมมีภูมิคุ้มกันตัวเองขึ้นมาบ้าง แม้ว่าคนต่อไปจะหลอกผมอีกก็คงจะทำอะไรไม่ได้มากเหมือนครั้งนี้

คนใจเสาะ

กางใครกางมัน

เรียนเฮียกังฟูที่เคารพ

ผมเคยมีความคิดว่าจะเขียนเรื่องประสบการณ์ของตัวเองลงหนังสืออยู่นานแล้วแต่ก็ยังไม่รู้ว่าจะลงเล่มไหนดี พอดีได้อ่านบทเรียนสอนรักดูก็เลยชอบและได้โอกาสเขียนเรื่องของตัวเองลงเผยแพร่กับเขาบ้าง เฮียกังฟูช่วยดูเรื่องของผมด้วย ถ้าเห็นว่าเข้าท่าก็รับไว้พิจารณาด้วยนะครับ

เรื่องอกหักผมมีประสบการณ์2 ครั้ง ผมจะไม่เล่าประสบการณ์แรกเพราะมันนานมาแล้ว แต่ผมจะเล่าครั้งที่สองมันเพิ่งเกิดกับผมเมื่อไม่นานมานี้เอง ผมเป็นเด็ก ต.จ.ว. ครับ บ้านเกิดอยู่ที่สุพรรณบุรีแต่ผมไม่พูดเหน่อกับเขาหรอกครับ เมื่อเรียนจบวิชาก็เข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพฯ จากเด็กบ้านนอกเชยๆ เข้ากรุงมาก็ไม่รู้เรื่องรู้ราวกับเขาหรอก จนเวลาผ่านไปทำให้ผมเก่งและคล่องขึ้น รู้จักกรุงเทพฯ มากขึ้นด้วย

เมื่อตอนที่ผมเรียนที่บ้านเรียนศิลปะ พอเข้ากรุงเทพฯ จากเด็กเรียนทางด้านศิลปะเพราะสังคมตอนนี้ยังขาดคนเก่งทางด้านนี้อีกเยอะ อีกอย่างเงินดีซะด้วย เด็กบ้านนอกอยากจะมีอนาคตที่ดีเหมือนคนอื่นเขาเหมือนกัน

ช่วงที่เรียนอยู่ผมค่อนข้างจะเป็นเด็กก้าวร้าว วัยรุ่นก็เลือดร้อนอย่างนี้ล่ะครับ เรื่องเจ้าชู้ก็เป็นที่หนึ่ง เจอสาวไม่ได้เป็นต้องแซวดะ แต่ก็ไม่เคยคิดมิดีมิร้ายกับเขาหรอก แค่สนุกๆเท่านั้น คนอย่างผมอาจจะเรียกว่าโชคดีก็ได้ ก็คนมันเท่ห์นี่ครับ เป็นแบบพวกอาร์ตดิสไว้ผมยาว หุ่นเพรียวลมสาวๆ เห็นก็กรี๊ดกร๊าดกันแล้ว (ขอคุยซะหน่อย) ยิ่งสมัยนี้ผมยาวฮิตมาก ผมก็ยิ่งสะดุดตาสาวๆ ผมว่าเรื่องผมยาวนี่มันแล้วแต่คนมองนะครับ บางคนก็ว่าสกปรก แต่สาวๆ บางคนก็คลั่งไคล้ ผมชอบให้สาวมองครับ ถึงแม้จะขี้เกียจสระผมไปบ้าง แต่ก็ยอม เรียกได้ว่าเสน่ห์ของผมมันอยู่ผมนี่เอง ถ้าตัดผมออกเมื่อไรอย่าว่าแต่สาวๆ ไม่มองเลยอี้ด่างข้างวัดไม่รู้ว่ามันจะยอมมองผมหรือเปล่า

เรื่องยุ่งๆ ก็เลยเกิดจากบุคลิกของผมนี่ล่ะ ระหว่างที่ผมยังเรียนอยู่ก็เช่าหอพักใกล้ๆ กับวิทยาลัยที่ผมเรียนและย่านนั้นก็มีโรงเรียนมัธยมอยู่ด้วย วันหนึ่งหลังจากเลิกเรียนแล้วผมก็รีบกลับหอเพื่อกลับไปทำงานเรียนให้เสร็จ ระหว่างทางก็เดินสวนกับเด็กมัธยมกลุ่มหนึ่ง กำลังโตเชียวครับ (อย่าคิดมากนะครับ) ตอนหลังทราบว่าอยู่ม. 5 ไอ้ความที่เป็นคนปากอยู่เฉยๆ ไม่ได้ก็เลยแซวไปตามปกติ พอถูกแซวเด็กกลุ่มนั้นก็แซวกลับบ้างสงสัยเห็นว่าผมมาคนเดียว ไม่มีพิษมีภัยอะไร ผมเลยหยุดเดินหันหลังกลับไปสัมภาษณ์ทันที

ได้เรื่องเลยครับ เด็กกลุ่มนี้บอกว่ากำลังหาคนติวศิลปะให้เพราะจะสอบเข้าวิทยาลัยเดียวกับผม ผมเลยรีบเสนอตัวเองทันควัน แล้วนัดเรียนวันเสาร์อาทิตย์ เด็กกลุ่มนี้น่ารักกันทั้งนั้น ผมชอบทุกคนจะมียกเว้นอยู่คนเดียวล่ะครับ สมมุติว่าชื่อป. แล้วกันท่าทางเหมือนทอมชะมัด หน้าตาก็ไม่ได้ถูกใจผมเลย แต่ช่างเอาอกเอาใจออดอ้อนสารพัด ผมเกิดความลำเอียงเลยสอนให้แต่น้องคนคนอื่นมากกว่า

ส่วนป. ผมไม่ค่อยดูแลเท่าไรเลย ยิ่งสอนนานเท่าไหร่ผมก็ยิ่งจะไม่ชอบขี้หน้าป.มากขึ้นเท่านั้นจะอะไรซะอีกละ ป.จะแสดงอาการต่างๆ จนออกนอกหน้าเธอคงดูออกว่าผมจะจีบเพื่อนเธอ เธอเลยต้องเข้ามากันแล้วบอกว่าคนนี้มีแฟนแล้ว ไม่ว่าผมจะจีบคนไหน ป.ก็ต้องเข้ามากันท่าทุกทีเลย ผมล่ะเกลียดเธอจริงๆ เลย

ป.เป็นเด็กต่างจังหวัดเหมือนกับผม เคยคุยกับป.เหมือนกัน เธอก็เล่าเรื่องราวของตัวเองให้ผมฟังว่าที่บ้านมีปัญหา ตอนนี้มาอาศัยอยู่กับญาติที่กรุงเทพฯถึงแม้ว่าผมจะไม่ชอบป. แต่ก็ไม่ได้แสดงออกมากนัก เธอคงไม่รู้มั้งว่าผมไม่ค่อยชอบเธอ เธอพยายามดีสนิทกับผมให้ได้ เวลาที่เราอยู่ด้วยกันตามลำพังป.ก็ดูดีไม่เหมือนกับตอนที่มีเพื่อนด้วย ระยะหลังป. มักจะมาติวคนเดียว เพื่อนไม่ค่อยมาแล้วเพราะขี้เกียจ ผมได้มีเวลาอยู่กับป. มากขึ้น เวลาผ่านไปเทอมหนึ่งเรา 2 คนสนิทกันมากขึ้น แต่ก็เป็นลักษณะ

ของจิ๊กโก๋คุยกันกวนกันไปกวนกันมา ป.ชอบท้าทายผมอยู่เรื่อยนิสัยเหมือนผู้ชายมาก แล้วเวลาก็ทำให้เรา 2 คนยิ่งสนิทกันมากขึ้นไปอีกจนกระทั่งเธอกล้ามาที่หอของผมตามลำพังในวันธรรมดา แต่ผมก็ไม่ได้คิดอะไรมากไปกว่าความเป็นพี่เป็นน้องกันหรอกครับ

แต่แล้วความคิดนี้ก็เปลี่ยนไป วันนั้นที่วิทยาลัยมีงานเลี้ยงอำลารุ่นพี่ แต่ละคนก็ควงแฟนมาในงาน ผมเห็นแล้วก็อดอิจฉาเขาไม่ได้ไอ้เราเองก็เคยมีกับเขาเหมือนกันแต่ก็ดันเลิกกันไปซะก่อน ถ้ารู้ว่ามีงานนี้คงหาแฟนใหม่ไปแล้วจะได้ไม่ต้องมานั่งเหงาอยู่คนเดียว ในขณะที่คนอื่นๆ เขามีความสุขกับแฟนเขาเท่านั้นยังไม่พอนะครับคืนนั้นผมดันมีปากเสียงกับเพื่อนซะอีกเรื่องไม่เป็นเรื่องเพื่อนหึงที่แฟนเข้ามานั่งคุยกับผม มันเห็นว่าผมเป็นคนเจ้าชู้เลยคิดว่าผมจะจีบแฟนมัน ไอ้เรื่องแบบนี้ผมรู้ว่าอะไรควรไม่ควร แหมคนเขามีเจ้าของแล้วเรื่องอะไรผมต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเขาให้มันมีเรื่องเปล่าๆ ผมอารมณ์เสียมากเลยรีบกลับหอตั้งแต่งานยังไม่เลิก เซ็งชะมัดเลย

พอล้มตัวจะนอนก็ได้ยินเสียงเคาะประตูห้อง พอไปเปิดก็เห็นหน้ายัยทอมคนเดิม ผมหงุดหงิดขึ้นมาทันทีค่ำมืดดึกดื่นแล้วไม่รู้จะมาทำไมกัน ผมเลยตะหวาดใส่หน้าเธอ เธอหน้าซีดเลยครับ ทำท่าเหมือนจะร้องให้ผมไล่ให้ไปก็ไม่ยอมไป ยืนที่หน้าประตู ผมขี้เกียจพูดด้วยเลยปิดประตูใส่หน้าเดินมาขึ้นเตียง ประมาณ 10 นาทีเห็นจะได้ผมก็ได้ยินเสียงเคาะประตูอีกพอเปิดก็ยังเห็นยัยทอมยืนอยู่ นี่มันอะไรกันเนี้ย มันกะจะกวนผมหรือยังไง ผมโมโหมากเลยเปิดประตูอีก พอไปเปิดก็ยังเห็นยายทอมยืนอยู่ นี่มันกะจะกวนผมหรือยังไง ผมโมโหมากเลยเปิดประตูแล้วกระชากเธอเข้ามาในห้องจนเธอเซไม่เป็นท่า แล้วผมก็จัดการกับเธอ

เราสู้กันพักใหญ่ เอะอะโวยวายลั่นแต่ก็สู้ผมไม่ได้ ที่สุดก็ต้องตกเป็นของผม เธอร้องให้ใหญ่แล้วต่อว่าผมว่าทำไมทำยังงี้ เธออุตส่าห์หนี้ร้อนกะว่าจะมาพึ่งเย็นแต่ที่ไหนได้กลับมาเจอร้อนกว่าอีก ผมสะดุดคำพูดของเธอเลยถามว่ามีเรื่องอะไร ป.เล่าว่าถูกไล่ออกจากบ้านเพราะมีเรื่องกับญาติ ไม่รู้ว่าจะไปไหนดีเลยมาหาผมผมสงสารเธอขึ้นมาทันที ไม่น่าโมโหจนขาดสติยั้งคิดแบบนี้เลย ที่จริงเธอไม่ผิดอะไรเลยแล้วทำไมผมถึงทำกับเธอแบบนี้ ผมขอโทษป.แล้วบอกว่าเรื่องทั้งหมดนี้ผมจะรับผิดชอบเอง แล้วเธอก็นอนกอดผมจนหลับไปทั้งคู่

หลังจากเหตุการณ์วันนั้นเธอก็มาหาผมหลังเลิกเรียนทุกวัน ผมสงสารเธอมากแล้วก็เห็นใจเธอมากขึ้นด้วยป.เองเริ่มเปลี่ยนนิสัยดูเป็นผู้หญิงมากขึ้น อ่อนหวานไม่แข็งกระด้าง ที่สุดผมก็ยอมรับเป็นแฟนอย่างออกหน้าออกตาช่วงนี้เรางดติวแล้วอยู่ด้วยกันเกือบปี (เรื่องนี้ไม่มีใครรู้นอกจากเพื่อนสนิทของผมคนเดียวเท่านั้น) จนกระทั่งป. จบม. 6 และเตรียมตัวสอบเรียนต่อ ชีวิตคู่ของผมเริ่มมีปัญหาแล้วครับเพราะเรามักจะทะเลาะกันบ่อยๆ ผมเป็นคนไม่ยอมใครอยู่แล้ว ส่วนป. ทีแรกก็เชื่อฟังดี แต่หลังๆ ชักจะขึ้นเสียง ทำลายข้าวของ ใช้อารมณ์กันมากกว่า ผมก็ต้องเป็นฝ่ายง้อตลอดซึ่งมันไม่ใช่นิสัยของผมเลยบางครั้งเธอก็หนีกลับต่างจังหวัดเพราะเรื่องผู้หญิงก็ผมเป็นคนมีเสน่ห์สาวๆ เห็นก็ชอบแต่พอผมมีป. แล้วก็ไม่ได้คิดถึงเรื่องนี้เลย เธอเก็บเอามาเป็นอารมณ์ผมบอกเธอว่าไม่มีผู้คนอื่นอีกแล้วนอกจากเธอคนเดียว หัวใจของผมให้เธอหมดแล้ว แต่ทำไมเธอถึงไม่เชื่อผมก็ไม่รู้

เวลาสอบแข่งขันใกล้เข้ามาทุกที ช่วงนั้นผมเรียนจบและทำงานแล้วที่บริษัทแห่งหนึ่งก็เพราะงานนี่ละครับที่ทำให้เราไม่ค่อยได้เจอหน้ากัน ที่ทำงานอยู่ไม่ไกลจากหอพักมาก การเดินทางลำบาก ผมเลยนอนที่บริษัทกับเพื่อนอีกหลายคน ที่หอพักเลยมีแต่ป.อยู่คนเดียว แต่พอเสาร์อาทิตย์ผมก็กลับไปอยู่กับป. เหมือนเดิม ป.โทรมาบอกผมว่าได้รู้จักกับรุ่นพี่ผู้หญิงคนหนึ่งที่วิทยาลัยผม เธอช่วยติววิชาให้ป. ผมก็ไม่ค่อยเป็นห่วงป. เท่าไรเมื่อมีคนช่วยเหลือแบบนี้ก็ให้กำลังใจเธอไปตามเรื่องตามราว

แต่เหตุการณ์มันชักจะยังไงๆ แล้วครับ ผมชักจะไม่ชอบรุ่นพี่ของป. คนนั้นมากขึ้นทุกวัน นี่ผมยังไม่เคยเจอหน้าเขาเลยนะ ก็ไม่ว่าครั้งไหนที่ผมกลับหอ ป.ก็เป็นต้องเล่าเรื่องรุ่นพี่คนนั้นทุกที สาธยายสารพัดว่าดียังงั้นดียังงี้ ชมเขาไม่ได้ขาดปาก ผมเองอยู่กับป. ตลอดก็ไม่เห็นจะถามสักคำว่าเป็นไงบ้าง ทำงานเหนื่อยมั้ยยังงี้มันน่าน้อยใจมั้ยล่ะครับ ผมทนไม่ได้เลยว่าเธอไปหลายคำ เธอก็โกรธสิครับ พออารมณ์เย็นขึ้นผมก็ค่อยๆ สอนให้เธอเข้าใจอะไรกว้างๆ ผมถามป. ว่าทำไมถึงพูดเรื่องรุ่นพี่คนนั้นบ่อยจัง เธอ

ก็ไม่ตอบผมก็คุยเรื่องอื่นไปก่อนแล้วก็วกเข้าเรื่องเดิม แล้วผมก็ได้คำตอบว่าป. ชอบรุ่นพี่คนนั้นแบบทอมกับดี้

ผมด่าว่าเธอเสียๆ หายๆ ซึ่งเธอก็ยอมรับผิดทุกอย่าง เธอบอกว่าเข้าใจหมด แต่เธอเป็นคนเลือกเดินทางนี้เองโดยบอกว่ามันดีกว่าที่ต้องทนอยู่กับผมแบบลุ่มๆ ดอนๆ มีแต่เรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันไม่เว้นแต่ละวัน เธอคิดว่าเรา 2 คนเข้ากันไม่ได้โดยที่เธอก็ยังไม่ได้พยายามปรับตัวใหม่ เมื่อเธอต้องการแบบนั้นผมก็ไม่อยากรั้งเอาไว้ ใครพอใจจะเดินทางก็ตามใจ ทางใครทางมัน แล้วเธอก็เก็บข้าวของออกจากหอพักของผมไป ผมต้องตกอยู่ในฝันร้ายอีกครั้งหนึ่งที่จริงผมไม่น่าจะรักเธอเลย กว่าที่จะทำใจให้รักเธอได้ก็นานโขแล้วผมก็ต้องเสียเธอไปเหมือนกับคนที่แล้ว โลกนี่มันช่างไม่ยุติธรรมกับผมเลยเจ็บครั้งแล้วครั้งเล่าให้สมหวังซะที ผมนอกจากจะเสียใจที่สูญเสียป.ไปแล้วผมก็ต้องอายมากด้วย ผู้ชายด้วยกันมาแย่งเธอไปคงไม่เท่าไร แต่นี่ผมต้องสูญเสียของรักให้กับผู้หญิงคนอื่น ผมอายจนไม่รู้จะเอาหน้าไปไว้ไหนแล้วครับ

เด็กอาร์ต

สุดพระเทศน์

สวัสดีครับ เพื่อนนักอ่านทั้งหลาย

ถึงแม้ผมจะเป็นผู้ชายเต็มตัวแต่ก็ชอบอ่านเรื่องประเภทรักๆ ใคร่นี้มากเหมือนกัน ผมคิดว่าอย่างน้อยก็ทำให้ผมมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น ได้รู้เรื่องที่เป็นชีวิตจริงๆ ไม่ใช่เรื่องนิยาย ตัวผมเองก็มีเรื่องพรรค์นี้เหมือนกัน ซึ่งในตอนแรกก็ไม่คิดจะเขียนมาหรอกครับ แต่เมื่อได้อ่านได้ยินเกี่ยวกับเรื่องของเมียซาอุมากเข้ามันทำให้อดไม่ไหว ผมก็เป็นอีกคนหนึ่งได้รับพิษจากเมีย เรื่องมันเป็นแบบนี้ครับ

ผมเป็นคนทางภาคอิสาน แน่นอนอาชีพก็ไม่พ้นทำนาทำไร่ ซึ่งทำอย่างก็ไม่รวยซักทีบางครั้งก็ไม่พอกิน ผมมีเมียแล้ววันหนึ่งเราสองคนคุยกันว่าจะลองหาทางไปทำอย่างอื่นดู แต่ก็ไม่รู้ว่าจะทำอะไรเพราะเราสองความรู้แค่ป. 4 เท่านั้น (เมียผมแค่ป. 3) บังเอิญช่วงนั้นที่บ้านมีคนไปทำงานซาอุฯ กันมากหลายคนส่งเงินกลับมาเยอะแยะ ครอบครัวอยู่ทางนี้สบายกันมาก ซื้อทีวีตู้เย็นข้าวของเครื่องใช้เต็มบ้านไปหมด ผมเองก็พอรู้จักพวกที่ไปแล้วกลับมาบ้าง ผมคุยเรื่องนี้กับเมีย เมียผมเองก็เห็นด้วย แต่ก็บอกให้ระวังๆ บ้าง ผมจึงลองไปคุยกับพวกเพื่อนดู ในที่สุดผมก็ตัดสินใจไปซาอุฯ ผมต้องจำนองที่ดินกับนายทุนคนหนึ่งเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่าย ที่เหลือก็ทิ้งให้เมียไว้ใช้ ผมต้องไปถึงสองปีจึงอดห่วงเมียไม่ได้ เมียผมยังสาวยังสวย เรารักกันมาก ก่อนไปเมียเตือนผมให้ระวังตัวอย่าไปเล่นการพนัน ผมก็ขอสัญญาจากเธอว่าให้คอยผมอย่าไปมีชู้เหมือนเมียคนอื่นๆ เขาเธอก็รับปากผมว่าไม่ต้องเป็นห่วง ขอให้ตั้งใจทำงาน ตัวเธอเองไม่มีทางเป็นแบบนั้นแน่ เราใช้เวลาที่ต้องรออยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข เธอเอาอกเอาใจผมทุกอย่าง

ในที่สุดผมก็บินไป ที่นั่นมีคนไทยมาก งานก็หนักพอสมควร แต่ผมก็อดทนไม่น้อย พอผมทำงานได้เดือนแรก ผมก็ส่งเงินกลับบ้านทันที ในระหว่างที่ผมเขียนจดหมายคุยกับเมียผมตลอดเวลา เธอบอกไม่ต้องเป็นห่วงและเตือนให้ผมอย่าเล่นการพนันเพราะที่นี่มีการเล่นบ่อยมาก ผมก็ไม่เล่นทั้งๆ ที่ผมเป็นคนชอบเล่นมาก ผมคิดถึงเมียและอนาคต ผมส่งเงินมาให้เมียอย่างสม่ำเสมอทุกเดือนทุกคืนจะนอนฝันถึงอนาคต ผมอยากมีลูกมีครอบครัวที่มีความสุขผมตั้งหน้าตั้งตาทำงาน ในขณะที่เพื่อนร่วมงานหลายคนเขาหาเรื่องสนุกสนานกันเวลาผ่านไปได้ปีกว่าผมก็ได้รับจดหมายจากพ่อ ในจดหมายบอกว่า เมียผมเล่นชู้เงินที่ผมส่งไปให้เธอไม่ได้เอาไปใช้หนี้แต่เอาไปปรนเปรอผัวใหม่ ผัวใหม่เป็นนักร้อง ผมแทบบ้าใจร้อนเป็นไฟ จะกลับก็ไม่ได้ จึงเขียนจดหมายไปถามเธอ ถามเธอว่าเป็นความจริงเหรอ แล้วผมก็สบายใจเมื่อเธอตอบว่าไม่เป็นความจริง ที่ทางบ้านผมเขียนมาก็เพราะว่าพวกเขามาขอเงินแล้วเมียผมไม่ให้ พวกเขาเลยโกรธ แล้วยังขู่เมียผมว่าจะเขียนจดหมายมาฟ้องผม เมียผมก็เลยบอกว่าฟ้องก็ฟ้องซิมันไม่ใช่เรื่องจริงเธอไม่กลัวหรอกเธอบอกว่าเธอมั่นใจในตัวผมว่าผมต้องเข้าใจเธอ เธอยังรักผมเหมือนเดิม ที่

ผมเชื่อก็เพราะว่าผมรู้นิสัยทางบ้านผมดี พวกนี้ไม่เคยช่วยเหลือผมเลย มีแต่จะมาเอา ตอนผมมาซาอุฯ ไปขอยืมเงินให้ช่วยหาเงิน ก็อ้างโน่นอ้างนี่ พอผมจำนองที่นามีเงินก็พากันมาขอเงิน แล้วอีกอย่างทุกคนที่บ้านไม่มีใครชอบเมียผมเลย ในจดหมายเธอยังเขียนอะไรอีกมากมาย ให้กำลังใจ ขอให้ผมอย่าคิดมาก ผมอ่านจบก็ใจอ่อน เลิกคิดเรื่องพวกนี้ เชื่อใจในตัวเมียผมมากขึ้น

ทางบ้านผมยังมีจดหมายมาบอกอีกหลายฉบับ เล่าโน่นเล่านี่ให้ฟัง แต่ผมไม่เชื่อแล้ว อ่านเสร็จผมก็ทิ้งไปเลย ไม่เหมือนกับจดหมายเมียที่ผมเก็บทุกฉบับ วันไหนเหงาก็หยิบออกมาอ่านอีก บางครั้งผมเห็นซองพอรู้ว่าเป็นจดหมายมาจากทางบ้าน ผมก็ฉีกอ่านทันที ผมไม่เคยเขียนตอบไปทางบ้านผมเลย ตอบก็แต่จดหมายของเมียเท่านั้น ผมบอกกับตัวเองว่าผมจะไม่เชื่อใครอีกแล้วนอกจากเมียผมเอง ผมต้องหนักแน่นและเชื่อมั่นในตัวเธอ ผมยังคงส่งเงินไปที่บ้านอย่างสม่ำเสมอ ทำงานอย่างตั้งอกตั้งใจคอยวันที่จะกลับเมืองไทยและแล้ววันที่ผมรอคอยก็มาถึง ทางบริษัทฯ ได้ชวนผมทำสัญญาต่ออีก ครั้นเขาบอกว่าผมทำงานดีถ้าต่อสัญญาอีกจะให้เงินเพิ่มขึ้น แต่ผมไม่เอาแล้ว คิดถึงเมีย คิดถึงบ้าน เขาก็บอก กลับไปพักผ่อนก่อนก็ได้ แล้วค่อยกลับมาผมก็รับปากไปอย่างนั้น ๆ แหละ แต่ในใจผมไม่คิดกลับมาอีกแล้ว เงินที่ผมส่งมาให้เมียเก็บ หลังจากได้ที่แล้วก็ยังพอมีเหลือสักก้อนไว้ทำทุน ผมกับเมียได้ตกลงกันจะเปิดร้านอาหารเล็ก ๆ กัน เพราะเธอทำกับข้าวอร่อย

ผมมาถึงสนามบินมองหาเมียก็ไม่เจอ เจอแต่พ่อแม่ผมแปลกใจมาก เพราะวันและเวลากลับ ผมเขียนจดหมายมาบอกเมียคนเดียว แล้วทำไมทางบ้านผมรู้ละ พ่อแม่พี่น้องผมยืนหน้าเศร้า เล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ผมฟัง เพื่อนนักอ่านเชื่อไหมครับ ขนาดมีเรื่องขนาดนี้ ผมยังไม่เชื่อทางบ้านผมเลย จดหมายที่ผมแจ้งวันกลับเมียผมก็ให้คนเอาไปส่งที่บ้าน ผมรีบเดินทางกลับบ้านทันที พอไปถึง สภาพที่ผมเห็น บ้านเป็นบ้านหลังเดิม เมียก็เมียเดิม แต่ผู้ชายในบ้านไม่ใช่ผม แม่บอกนั่นแหละผัวใหม่เมียผม เธอพาผัวใหม่มาอยู่ในบ้านใช้เงินที่ผมส่งมา พอเธอเห็นผม แทนที่เธอจะสำนึกกลัวหรือสำนึกผิดเธอกลับยิ้มแล้วพูดกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น ผมสิ้นคามอดทนปราดเข้าไปจะตบเธอ แต่ผัวใหม่ของเธอก็เข้ามาขวางไว้ ในมือถือปืนด้วย พวกทางบ้านผมจึงลากผมกลับ ผมไม่รู้ว่าทำยังไง ความฝัน อนาคตที่ผมคิดไว้พังทลายหมด ผมตั้งใจจะหาปืนคิดว่าแลกเป็นแลกตายกัน มันหยาม

กันมากเกินไป เช้าวันต่อมาผมได้ทำบุญที่วัดและได้มีโอกาสฟังพระท่านเทศน์ จิตใจผมสงบลงไปมาก แล้วพวกทางบ้านผมก็คอยปลอบ ก็จริงที่พระท่านว่า ถ้าผมไปฆ่าเขาแล้วผมจะสบายใจมั้ยเงินที่หาได้ชีวิตเปลี่ยนเป็นชีวิตใหม่ ยกโทษและอโหสิให้พวกเขาไป ใจเราก็จะเป็นสุข ผมตัดสินใจกลับไปทำงานที่ซาอุฯ ต่อทันที ทิ้งความหลัง ความเจ็บ ผมเสียใจอยู่นาน แต่ในที่สุดเวลาก็ช่วยรักษาทุกวันนี้ ผมอยู่อย่างสบายใจ มีความสุขที่ผ่านมาผมถือเป็นเพียงบทเรียนบทหนึ่งเท่านั้น และบทเรียนของผมนี้คงพอเป็นประโยชน์สำหรับเพื่อนนักอ่านบ้าง อย่างน้อยก็คงทำให้เพื่อนนักอ่านอย่าลุ่มหลงหรือเชื่อมั่นอะไรมากเกินไปไม่มีใครรักเราเท่าพ่อแม่ของเราหรอกครับ

เรื่องของผมก็มีเพียงเท่านี้ ช่วยตบแต่งให้หน่อย เพราะเขียนมาไม่ค่อยถูกสักเท่าไหร่ แต่ก็ชอบเขียนสมัยที่อยู่ซาอุฯ เขียนจดหมายหาเมียทีเป็นหน้า ๆ เลย อย่าลงนามสกุลและที่อยู่ ขอให้ลงแค่ชื่อก็พอ ขอบคุณ

ไชติชัย

สาวลาวเปื้อนคาว

สวัสดีค่ะ คุณกังฟูนับถือ

ดิฉันเป็นคนอ่านอีกคนหนึ่งซึ่งติดตาม "บทเรียนสอนรัก" ของคุณกังฟูมาเป็นเวลานานแล้วค่ะ รู้สึกว่าจะให้สาระแก่คนอ่านเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตผู้คนมากมาย หลายรูปแบบอยู่มาก ทำให้คนอ่าน หูตาสว่างขึ้นไม่น้อย

และดิฉันเองก็มีเรื่องที่อยากจะเล่าให้เพื่อนผู้อ่าน บางคนได้รับรู้ไว้เป็นอุทาหรณ์สอนใจหญิงบ้างเช่นกันค่ะ หวังว่าคงจะได้รับประโยชน์จากเรื่องที่ดิฉันกำลังจะเล่าในเรื่องอยู่บ้าง

ดิฉันเป็นคนลาวแท้ๆ เลยค่ะ คือบ้านเดินอยู่ทางฝั่งลาว ด้านขวาของฝั่งลำน้ำโขง ส่วนอีกฝั่งก็คือหนองคาย ซึ่งเป็นเมืองไทยค่ะ

บ้านเดิมของดิฉันก็จะทำไร่ทำนาตามประสาบ้านเมืองที่ฝนฟ้าอุดมบูรณ์ แต่อะไรๆ มันไม่ค่อยจะดีนักเพราะการเมืองลาวนั้น เอารัดเอาเปรียบประชาชนของเขามาก ค่าครองชีพสูงมากค่ะ แต่ค่าแรงกลับถูกอย่างไม่น่าเชื่อ เงินที่ลาวใช้เป็นเงินเก็บนะคะ

ดิฉันเคยแอบหนีข้าม ฝั่งทางเรือ ไปขึ้นท่าเสด็จของหนองคายเที่ยวชมบ้านเมืองไทยแล้วรู้สึกว่าเขาอยู่อย่างมีความสุข ชาวบ้านขายข้าวได้ราคาดี เงินทางได้เข้ากระเป๋าเต็มเม็ดเต็มหน่วยค่ะ ทำให้ดิฉัน คิดอยู่เสมอ ว่าทำไมไม่ไปเกิดเป็นคนไทยบ้าง จะได้มีความเป็นอยู่สบายอกสบายใจเช่นคนไทยฝั่งหนองคาย

ดิฉันเที่ยวเดินชมความเจริญงดงามของบ้านเมือง ซึ่งแตกต่างจาก

เมืองลาวมาก จนมืดค่ำจึงได้ข้ามน้ำกลับ ดีแต่ว่า เจ้าหน้าที่ฝั่งไทยเขาไม่เข้มงวดเหมือนฝั่งลาว ดิฉันเลยเดินลอยชายเที่ยวได้อย่างสบายใจค่ะ

พอข้ามฝั่งกลับมาเมืองลาว ดิฉันก็ฝังใจอยู่เสมอ ว่าสักวัน หากมีโอกาส ดิฉันจะต้องไปอยู่เมืองไทยใช้ชีวิตเป็นคนไทยที่นั่นให้สำเร็จคนเราน่ะ ลองตั้งใจอะไรแล้ว มักจะทำให้ได้อยู่นั่นเองนะคะ

ยิ่งดิฉันได้รับแรงกดดันจากความยากจนที่เมืองลาวมากเท่าไหร่ ดิฉันก็ยิ่งมีความคิดจะหนีไปอยู่ฝั่งไทยให้ได้มากขึ้นเท่านั้นทำอะไรก็ทำไปอย่างซังกะตาย ค่าแรงในลาวของพวกกรรมกรน่ะ แค่พันกว่าบาทของไทยเท่านั้นแหละค่ะ แต่ต้องซื้อของแพงๆ กิน มันจะอยู่ต่อไปไหวที่ไหน

ดังนั้นเมื่อมีโอกาสดิฉันจึงเก็บเงินเท่าที่มีเก็บไว้ ข้ามฝั่งโดย ทางเรืออีกเหมือนกันไปในเขตหนองคายของเมืองไทย มีเสื้อผ้าติดกระเป๋าไปแค่ไม่กี่ตัว หวังไปตายเอาดาบหน้าโดยดิฉันไม่ได้บอกกับใครที่ลาวเลยว่าจะหนีจากลาวแบบไม่กลับมาอีกแล้ว แม้แต่พ่อแม่ค่ะ ขณะนั้น ดิฉันเพิ่งจะมีอายุแค่ 17 เข้าสิบแปดปีเอง แต่แรงเก็บกดมันมีมากเลยทำให้เป็นคนแข็งก่ร้าว กล้าบ้าบิ่นไม่กลัวอะไรทั้งสิ้นอีกทั้งดิฉันก็คิดว่าเมืองไทยไม่มีอันตรายอะไร บ้านเมืองและภาษาก็พูดจากันรู้เรื่องดี

พอดิฉันมาร่อนเร่ที่หนองคาย หลบๆหลีกๆเจ้าหน้าที่อยู่ตลอดเวลา เพราะเกรงว่าเขาจะจับได้ว่า ดิฉันลักลอบเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย ดิฉันตัดสินใจเข้าไปสมัครทำงานร้านอาหารของคนจีนในหนองคายแห่งหนึ่ง ทำทุกอย่าง ไม่ว่าจะล้างถ้วยจ้างจาน

ช่วยเขาทำกับข้าว เก็บกวาดร้านเช็ดถูพื้น ดิฉันทำไม่บ่นสักคำ เขาให้ค่าแรงเดือนละ เจ็ดร้อยบาท อยู่กินกับเขา ดิฉันก็ดีใจแล้ว เพราะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรเลย

ดิฉันทำงานที่ร้านนี้ได้สองเดือน เจ้าของร้านผู้ชายซึ่งเป็นคนจีน แต่พูดลาว อายุสักสี่สิบปีก็ออกลายทำท่ากรุ้มกริ่มลูบเนื้อไล้ตัวดิฉันยามที่เผลอ ดิฉันก็บอกว่าอย่าทำอย่างนี้เดี๋ยวใครเห็นเข้ามันจะไม่ดี แต่เขาก็ไม่สนใจ จนคืนหนึ่ง ซึ่งปลอดคนเพราะมีงานทำบุญหลวงพ่อไส ที่วัดชัยพร คนที่ร้านไปเที่ยวงานกันหมด

แต่ดิฉันปวดท้อง เลยไม่ได้ไป ขณะที่ดิฉันกำลังหลับๆ ตื่นๆ อยู่นั้น ก็รู้สึกว่ามีใครบางคนเข้ามาทับร่างดิฉันในมุ้งเต็มที่ ดิฉันดิ้นรน แต่ดิ้นไม่พ้นเจ้าคนนั้นมันจับดิฉันถอดเสื้อถอดผ้า

ดิฉันไม่อาจจะสู้เรี่ยวแรงของมันได้ เพราะสังเกตุแล้ว มันเป็นคนรูปร่างใหญ่โตกว่าหนูมากมือไม้ที่ลูบไล้เรือนร่างอวบอิ่มของดิฉันค่อนข้างรุนแรงจนดิฉันเจ็บปวดระบมไปหมด มันซุกไซร้จูบพรมไปทั่ว โดยเฉพาะที่หน้าอกดิฉัน มันขยำเต็มกำมือ แล้วเม้มดูดเต็มแรง ดิฉันดิ้นคนเต็มที่ แต่ในที่สุดก็แพ้พ่ายต่อเรี่ยวแรงของมัน อีกทั้งความรู้สึกในเวลานั้นก็เกิดวูบวาบเสียวซ่านขึ้นมาปะปนไปกับความหวาดกลัวแทบขาดใจ

มันเอามือลูบไปที่ต้นขาดิฉันขยำ เนินเนื้องามแล้วเขี่ยวดิ่งเม็ดที่ยื่นออกมาเบาๆ ดิฉันลืมตัวต้องแอ่นร่างขึ้นซี๊ดปากครางออกมาเบาๆ มันเลยถือโอกาสจูบปากเอาลิ้นเข้าไปไซร้ในปากดิฉัน จนเนื้อดิฉันสั่นหวิวไปหมด ขาแข้งอ่อนเปลี้ย พลอยแยกห่างจากกัน มันจับเจ้านกเขาถูกไถที่กลีบส้มของดิฉันจนเผยออก แล้วดุนดันมันเจ้าไปดิฉันดิ้นร้องอู้อี้ออกมาแต่ดิ้นไม่พ้นมันประกบปากดิฉันไม่ยอมปล่อยเลย

คืนนั้น ดิฉันต้องเสียตัว เสียความสาวให้มันถึงสองครั้ง จนดึก มันจึงยอมปล่อยดิฉันซึ่งร้องไห้น้ำตาแทบเป็นสายเลือด มันคนนั้นก็คือเจ้าของร้านที่ดิฉันทำงานนั่นเองค่ะ

มันขู่ดิฉันว่าอย่าปากพล่อยพูดไปเด็ดขาด เพราะมันก็รู้ว่าดิฉันเป็นคนลาวแอบข้ามฝั่งหนีมาแบบผิดกฎหมาย ดิฉันกลัวมาก จึงต้องยอมทอดกายให้มันข่มขื่นเล่นหลายครั้งจนกระทั่งทนไม่ไหวต้องหนีออกจากร้านนั้นไปหางานทำต่อไปค่ะ แต่ก็พบแต่คนหน้าเนื้อใจเสื้อทั้งสิ้น ไม่เห็นเจอคนใจดีเลย จนดิฉันกร้านโลกีย์ไปเสียแล้ว

ทุกวันนี้ ดิฉันเป็นหญิงสาวเสิร์ฟอาหารในสวนอาหารแห่งหนึ่งซึ่งอ๊อฟแขกเหมือนเด็กเสิร์ฟคนอื่นๆ ค่ะ และดิฉันก็รู้สึกเล่ห์กลเอาตัวรอดจากผู้ชายที่ชอบเจาะไข่ผู้หญิงฟรีๆ ไม่ยอมเสียเงินเก่ง เรียกว่าเป็นดาวของร้านนี้ไปเลย

แต่ถึงยังไง ดิฉันก็ยังไม่อยากกลับไปฝั่งลาวอยู่ดี ยอมเป็นสาวลาวเปื้อนคาวอยู่ฝั่งไทยมันก็สบายใจไปอีกแบบหนึ่งค่ะ

ถึงยังไง ก็อยากเตือนเพื่อนสาวลาวว่า ถ้าจะหนีข้ามฝั่งมาอยู่ไทยต้องคิดให้ดีๆ เสียก่อนนะคะ เดี๋ยวจะเป็นเช่นที่ดิฉันเป็นอยู่ค่ะ

จันทร์น้อย สาวลาวซิงๆ

วัยอยากลองของเอ๋

เอ๋ไม่กล้าจะเขียนมาหา บทเรียนสอนรัก สักเท่าไหร่หรอกค่ะ ไม่แน่ใจว่า ทางบก. เขาจะยอมรับเรื่องของเอ๋ลงหนังสือ บทเรียนสอนรักตลอดไปค่ะถึงจะมีเรื่องเอ๋หรือเปล่าเอ๋ก็ยังพอใจจะเป็นแฟนประจำของเขาค่ะ

เรื่องของเอ๋มีดังนี้นะคะ เอ๋เป็นคนราชบุรีค่ะ เรียกว่ามีถิ่นฐานอยู่ในเมืองตั้งแต่เกิดแต่พ่อกับแม่เอ๋เลิกกันแล้ว แม่บอกว่าพ่อเอ๋เป็นคนไม่รับผิดชอบครอบครัว ปล่อยให้ลูกเมียอยู่อย่างอดๆ อยากๆ จึงจำต้องเลิกกัน

แล้วแม่ก็มีสามีใหม่ ฐานะเขาค่อนข้างดีมีอาชีพค้าขายแน่นหนาอยู่ในเมืองราชบุรีค่ะเอ๋น่ะมีพี่ชายอยู่คนเดียว สมมุติว่าพี่เอ๋ ชื่อเอ๋ นะคะ พี่แก่กว่าเอ๋สองปีค่ะเราต่างก็ยังเรียนหนังสือด้วยกันทั้งคู่ ยังโรงเรียนประจำจังหวัดของราชบุรีนั่นเอง

บ้านของพ่อเลี้ยงเอ๋ กับร้านขายวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างนั้น ไม่ใช่ที่แห่งเดียวกันหรอกค่ะ ตอนเช้าแม่กับพ่อเลี้ยงก็จะนั่งรถ คือมีรถส่วนตัวไปทำงาน ทิ้งเอ๋ไว้กับพี่ชาย ให้แต่งตัวไปโรงเรียนส่วนข้าวเช้าน่ะ ทานกันที่ตลาดค่ะ แม่ทิ้งเงินไว้ให้เราสองคน

ที่ซอยเข้าออกในร่องเนื้อของเอ๋ จนกระทั่งมันกระฉอกพ่นพิษออกมาใส่เอ๋เต็มหว่างขาเลย

นับตั้งแต่นั้นมาเอ๋ก็ทดลองเล่นรักกับพี่เอเรื่อยมา โดยไม่ให้พ่อแม่รู้ พี่เอฉลาดมากเขาบอกให้เอ๋กินยาคุมกันท้อง แล้วจะไม่มีปัญหาใดๆ เกิดขึ้นระหว่างที่เรายังเล่นกัน

แต่เดี๋ยวนี้ เอ๋เลิกแล้วค่ะ รู้ว่ามันไม่ดี พี่กับน้องจะมาท้องชนกัน มันไม่ดีจริงมั๊ยคะ เพื่อนๆ

เอ๋ใจถึง

สาวใจหนุ่ม

เรื่องของหัวใจ ยากนักที่ใครจะล่วงรู้ถึง แม้แต่กระทั่งความรัก ที่บางครั้งก็อาจจะผิดแผกไปจากความรักของคนอื่นๆ อยู่บ้าง แต่จะทำอย่างไรได้ล่ะคะ ในเมื่อใจเราปรารถนาแบบนั้นไปแล้ว

ฉันเองก็เคยบังคับใจตัวเองให้กลับมาเดินตามร่องตามรอยทางเดินอันถูกต้อง แต่มันก็ช่างฝืนอกฝืนใจต้องเสแสร้งแกล้งทำสิ้นดีเลยค่ะ ทำไม่ได้ ต้องย้อนกลับไปเดินทางเก่าเสียทุกทีไป

ก็ได้แต่คิดว่านี่คงจะเป็นกรรมของเราแต่ชาติปางก่อนจึงได้เป็นเช่นนี้ คงจะมีเพื่อนผู้อ่านบางคน ที่มีชีวิตเช่นฉันอยู่บ้างเหมือนกันนะคะ แล้วฉันจะเล่าให้ฟังค่ะ

ฉันเป็นคนทางสมุทรปราการใกล้ๆ กับกรุงเทพฯ เองค่ะ ที่บ้านทำนากันอยู่แต่ก็มีโรงงานใกล้ๆกับบ้านเกิดขึ้นอยู่มากมายเกลื่อนกลาด ครั้นฉันเบื่อจะทำนาทำไม ไร่ก็เลยหนีไปทำงานโรงงาน ได้รู้จักกับเพื่อนมากหน้าหลายตา สนุกดีกว่าทำนา ตั้งเยอะแยะ

อีกประการหนึ่ง ฉันเป็นคนอารมณ์ดี หน้าตาสะสวยค่อนไปทางน่ารัก ซอยผมสั้นแค่คอ แก้มใสตาวาว ท่าทางออกจะนักเลงหน่อยๆ เลยมีหนุ่มมาชอบฉันมากมาย แต่ให้ตายเถอะค่ะใจฉันกลับไม่ยักจะคิดชอบหนุ่มๆ เหล่านั้นเลย กลับนึกหมั่นไส้ชวนท้าดี ท้าเขาต่อยด้วยเสียอีก หลายคนที่โดนฉันตะบันหน้าแตกพ่ายแพ้กบับไป แล้วเลิกคิดจีบฉันไปชั่วชีวิตเลยก็มี มีไม่น้อย ฉันไม่ได้ตกใจกับการหนีหน้าห่างหายของผู้ชายเหล่านั้น กลับดีอกดีใจเสียอีกซิคะ

ใจฉันน่ะ ชอบเพื่อนหญิงด้วยกัน เธอชื่อ พิมพ์ หน้าตาน่ารัก อ่อนเดียงสา ผมยาวสยายประบ่า ตาโตเสียงหวาย เสียนี่ รักแบบอยากอยู่ใกล้ชิด อยากกอด อยากจูบเธอ มีเธอไว้กับฉันเพียงคนเดียว ก็สุขใจ

แต่พิมนั้น จะรู้ถึงความในใจของฉันหรือเปล่า ฉันไม่รู้ได้ แต่เธอก็ชอบชวนฉันไปไหนมาไหนกับเธอด้วยเสมอ บอกว่ามีฉันเดินเคียงใกล้หมูหมาไม่กล้าเห่าดี

พิมอาจจะคิดว่าฉันสามารถกันผู้ชายทะลึ่งดึงดังไปจากเธอได้เท่านั้น แต่ฉันซิคะ พออยู่ใกล้เธอแล้ว มันเกิด

หว้าวุ่นในใจ อยากจะทำอะไรตามใจต้องการ เช่นกอดเธอ ลูบไล้เรือนร่างพร่างพรมจูบไปทั่วเธอ โลมลูบจนฉ่ำใจไปเลย แต่มันก็ได้แค่คิด ไม่กล้าทำหรอกค่ะ กลัวว่าพิมจะโกรธ แล้วพาลเลิกคบหากันอย่างเด็ดขาด ฉันคงจะขาดใจตายแน่ ถ้าไม่มีพิมคอยเคียงข้างอยู่ด้วย

ฉันเฝ้าแต่เก็บกักความรักที่ตัวเองมีต่อพิมเรื่อยมา ฉันนานจนแทบจะระเบิด และแล้วในวันหนึ่ง ฉันก็ตัดสินใจว่าจะสารภาพบอกกับพิมไปเสียที เธอจะโกรธหรือไม่ก็สุดแท้แต่ใจเธอ จะตัดสินใจเอาเอง

เมื่อมีโอกาสวันนั้นเป็นวันอาทิตย์ งานหยุด พวกเพื่อนๆ ก็ออกไปเที่ยวเตร่ตามตลาดบ้าง ไปดูคอนเสิร์ตนักร้องดังบ้าง ไม่มีใครอยู่สักคน มีแต่พิมที่นอนไข้รุมๆอยู่ในห้องนอนเพียงคนเดียวกับฉัน

ฉันนั้นหมั่นดูปรนนิบัตรพิมทุกอย่าง จัดการป้อนข้าวป้อนน้ำประหนึ่งเธอเป็นน้องเล็กอันน่าห่วงใย พิมมองฉันอย่างซาบซึ้ง จับมือฉันแล้วกล่าวคำของอกขอบใจยกใหญ่ ฉันยิ้มแล้วจับมือเธอตอบแน่นเหนียว กล่าวขึ้น

"ถ้านกจะบอกว่า นกรักพิมล่ะ พิมจะโกรธมั๊ย"

"รัก..รักแบบไหนเหรอทุกวันนี้พิมก็รักนกนะ"

"นกไม่ได้หมายความว่ารักแบบเพื่อนหรอก แต่..แต่ว่ารักแบบแฟนน่ะ คืออยากหอมแก้มพิม อยากกอดพิมแบบนี้

แล้วฉันก็โผเข้ากอดพิมไว้แน่นซุกไซร้จมูกไปที่ซอกคออันร้อนผ่าวพิมตกใจดิ้นเบาๆแต่พอถูกฉันรุกเร้าจูบกอดหนักหน่วงเข้ามากๆ แรกดิ้น

ของพิมก็ค่อยทุเลาลง และกลับกลายเป็นดอนสนอง โดยจูบ และกอดฉันบ้าง

เนื้อตัวเราทั้งสองเปลือยเปล่าในวงแขนของกันและกัน ฉันบรรจงจูบลูบไล้ไปตามเนื้อตัวอันร้อนผ่าวไม่รู้ว่าทั้งพิษไข้และพิษอะไรผสมกันของพิมไปทั่ว ละเลงไล้ตามลงไป วนเวียนจูบเคล้าคลึงที่หน้าท้องแบนราบเกลี้ยงเกลา จนพิมสดุ้ง ผวาตัวเกร็งกอดฉันไว้ครางอู้ ฉันยิ่งพัวลิ้นละเลงหนักกว่าเดิม ชนิดที่ไม่ยอมให้พิมตั้งตัวติดอีก ขออันเบียดชิดของเธอเผยอ้าออกจากกัน ฉีบรีบซุกหน้าลงไปเฟ้นจูบเนินเนื้ออวบอิ่มนูนเด่นตรงนั้นแทรกลิ้นเข้าไปคว้าภายในกลีบร่องเนื้อทองของพิม

ถึงบทชิวหาพาสุขบทนี้ที่ฉันตั้งใจปรนเปรอพิม ตามบทในหนังสือของคุณอากังฟูที่ฉันได้เรียนรู้มาแล้วบ้าง ยิ่งทำให้ร่างงามของพิม ดิ้นไม่เป็นส่ำ ครวญครางซู๊ดซี๊ดปากร้องระงม ฉันก็เลยเม้มดูดเกสรหวานดิ่งนั้นของพิมเสียฉ่ำใจ

วันนั้น เรามอบความรักให้กันและกันจนอิ่มหนำ กระทั่งมืดค่ำ จึงได้พากันลงมาอาบน้ำเพราะเพื่อนกำลังจะกลับหอแล้วเราก็ต้องปรับสีหน้าให้ดูเป็นปกติธรรมดาให้ดีที่สุด เกรงว่าเพื่อนจะจับได้นั่นเองค่ะ

จนถึงทุกวันนี้ ฉันกับพิมก็ยังลักลอบมีอะไรกันเช่นเคย เพราะมันติดใจในรสชาดที่เราต้องก็ปรนเปรอให้กันสุดเหวี่ยง จนยากจะเลิกราไปเสียแล้วใครๆเริ่มสงสัยในพฤติการณ์ของเรา แต่ฉันบอกพิมว่าไม่ต้องไปแคร์สายตาใครหรอกในเมื่อเราไม่ได้ไปขอข้าวใครกิน อีกอย่างมันก็เป็นความสุขทางใจของเราเอง ใครก็มอบให้เราไม่ได้ นอกจากตัวของเรา

ดังนั้น ฉันกับพิมจึงยังมีอะไรกันเรื่อยมา แต่ส่วนลึกฉันยังหวั่นไหวเกรงว่าสักวันพิมจะเบื่อของเทียมเช่นฉัน แล้วไปชอบผู้ชายแท้ๆ เข้า แล้วฉันจะทำยังไงดี

นก สาวลักเพศ

ติดเอดส์เพราะรัก

สวัสดีครับ คุณอากังฟูที่นับถือยิ่ง

ผมเป็นอีกคนหนึ่ง ซึ่งโชคร้ายกว่าใครๆในโลกนี้นับร้อยนับพันล้านคน เพราะจะมีใครสักกี่ล้านคนครับ ที่เป็นโรคร้ายแบบผม โรคที่ยังหาทางรักษา หรือแม้แต่จะป้องกันให้แน่นอนลงไปก็ยังไม่ได้

เอดส์ใช่แล้วครับ ผมเป็นเอดส์ในระยะขั้นที่สอง คือแสดงอาการออกมาบ้างประปราย ถ้าหากถึงขั้นที่สาม ก็หมายถึงขั้นสุดท้าย รักษาไม่หาย ตายลูกเดียว ผมก็คงจะไม่ได้ระบายความทุกข์ตรมขมใจให้ท่านกันอีกหรอกครับ

สมมุติว่าผมชื่อ ชินนะครับ ผมเป็นคนชลบุรีโดยกำเนิด ที่บ้านมีอาชีพค้าขายจิปาถะ ผมเองก็ช่วยเตี่ยและแม่ขายของในร้านจากที่จากที่ผมเรียนจบเทคนิคออกมาแต่ยังไม่มีงานทำ ซึ่งความจริง เตี่ยก็อยากให้ผมช่วยแกทำงานในร้ายมากกว่าจะไปตะรอนหางานนอกบ้านทำครับ

แต่ผมยังอยู่ในวัยหนุ่มก็ต้องออกเที่ยวเตร่เป็นธรรมดาบ้างล่ะครับ ผมเองก็มีเพื่อนเที่ยวหมายถึงเพื่อนชายนะครับ หลายคนด้วยกัน ก็เพื่อนๆ สมัยยังเรียนเทคนิคด้วยกันนั่นแหละครับ มันก็พาผมไปดื่มเหล้าบ้าง ซึ่งเตี่ยก็ห้ามปรามเสมอ ว่าดื่มเล็กน้อยก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าดื่มจนติดเป็นนิสัยเลยมันก็ไม่ดี อันตรายต่อสุขภาพเราเปล่าๆ

แล้วที่ร้านอาหารแห่งนี้ผมก็ได้รู้จักกับสุรีย์ หลานสาวเจ้าของร้านอาหาร สุรีย์เป็นผู้หญิงสวย อ่อนหวานพูดจาไพเราะไม่ถือเนื้อถือตัวบางครั้งเธอก็มาเสิร์ฟเหล้า เสิร์ฟกับแกล้มด้วยตัวเธอเอง พร้อมกับนั่งพูดคุยกับพวกเราก็ยังมีครับ

ผมพยายามจีบเธออยู่นานกว่าจะสำเร็จ เรียกร้องความสนใจจากเธอได้บ้าง สร้างความดีใจให้ผมมาก พวกเพื่อนๆ พากันล้อว่าผมน่ะ สัมหล่นใส่เสียแล้ว ผมก็แค่ยิ้มรับเท่านั้น

พอมีความรัก ผมก็กลับเนื้อกลับตัวไม่เที่ยวเตร่เช่นเคย แต่คิดจะหางานทำ โดยสุรีย์บอกผมว่า หากผมมีงานทำ เธอก็จะแต่งงานกับผมเลยเหมือนกัน ผมจึงตั้งหน้าตั้งตาหางานทำ ให้เป็นหลักเป็นแหล่ง แล้วก็ได้ทำงานในโรงไฟฟ้าของจังหวัด

โดยทีแรกก็กินตำแหน่งลูกจ้างลูกคราวไปก่อน หลังจากนั้นสองปี ก็จะต้องสอบบรรจุเข้าเป็นพนักงานประจำไปเลย

ผมตั้งหน้าตั้งตาทำงานโดยไม่ปริปากบ่น เก็บเงินเก็บทองท่าเดียว หวังจะได้แต่งกับสุรีย์หญิงสาวในฝันจนเตี่ยกับแม่และพี่ๆ ของผมพากันเย้าว่า ไอ้ตี๋เล็กจะร่ำรวยเกินหน้าพี่น้องก็คราวนี้เองแน่ๆ

แต่ความรักของผมกับสุรีย์ก็ชิงสุกก่อนหามตามตำราโบราณว่าขานก่อนจะได้ครับ นั่นคือเราได้เสียกันในบ้านเพื่อนซึ่งผมพาสุรีย์ไปแต่บังเอิญเพื่อนคนนี้ไม่อยู่ ปล่อยให้เราอยู่กันตามลำพังผมก็เลยโอ้โลมสุรีย์จนเนื้อตัวอ่อนปวกเปียกกระทดกระทวย ไม่มีแรงดิ้นรนขัดขืนผมอีก หรืออาจจะ

เป็นเพราะความต้องการของเราตรงกันก็สุดจะเดานะครับ

ผมจำได้ว่า มีความสุขซ่านเสียวที่สุดแม้จะรู้สึกว่าภายในของเธอนั้นไม่กระชับเท่าที่หญิงสาวบริสุทธิ์จะพึงเป็นกันนัก แต่ผมก็ไม่ได้ถือว่ามันเป็นเรื่องใหญ่ ให้เก็บมาขบคิดมากเกินไป สุรีย์เองก็คงจะล่วงรู้ความในใจของผม เธอจึงพูดขึ้น

"เฮียคงจะสงสัย ว่าทำไมสุไม่เหมือนกันกับสาวบริสุทธิ์ทั้งหลายใช่มั้ยคะ"

เธอถามผม แต่ผมยิ้มไม่เซ้าซี้เธอ เธอบอกว่า เธอมีเรื่องจะเล่าให้ฟังแล้วเธอก็เล่าพลางร้องไห้พลางว่าเคยถูกไอ้พวกลูกเรือขี้เมาจับไปข่มขืนถึงสามคน เธอเสียความสาวอันหวงแหนมานานหลายเดือนแล้ว แต่ไม่ปริปากเล่าให้ใครฟังเลย

ผมได้ฟังก็สงสารเธอมาก ปลอบประโลมเธอทุกอย่าง ว่าไม่ต้องคิดมากหรอก ผมไม่เคยถือเรื่องพวกนี้มาเป็นสาระ ซึ่งสุรีย์ก็กราบที่อกผมอย่างยินดี

ผมยังคงตั้งหน้าตั้งตาทำงานเก็บเงินเก็บทองต่อไป คิดว่าสอบบรรจุได้เสียก่อน แล้วจึงจะไปสู่ขอกับพ่อแม่ของเธอยังระยอง เรายังแอบได้เสียกันหลังจากนั้นอยู่หลายครั้ง

แต่จู่ๆ สุรีย์ก็บอกว่าเธอรู้สึกเหมือนจะตั้งท้อง เพราะเวียนหัวคลื่นไส้ จะอาเจียน ผมก็พาเธอไปตรวจที่คลีนิค หมอบอกว่าสุรีย์ท้องจริงๆ ผมดีใจมาก บอกว่าท้องก็ดีเหมือนกันจะได้แต่งกันไปเลย แต่ผมอยากให้เธอไปฝากครรภ์กับโรงพยาบาลเสียก่อน โดยผมเป็นผู้พาเธอไปทั้งสิ้น

แต่ว่า พอหมอขอตรวจเลือดเช็คเลือดผลออกมา สุรีย์ถึงกับหน้าถอดสี เช่นเดียวกับผม เพราะหมอบอกว่า เธอมีเชื้อเอดส์เข้าระดับสองแล้ว และแน่นอน ลูกในท้องของเธอจะต้องติดเชื้อเอดส์จากแม่อย่างไม่ต้องสงสัย

ส่วนผมล่ะ จะเป็นด้วยหรือเปล่า ผมไม่แน่นอน แต่ก็ต้องกลั้นใจตรวจเลือดไปบ้าง ซึ่งผมก็ออกมาเช่นเดียวกับสุรีย์ ผมติดเอดส์จากเธอในระดับแรกอยู่ครับ

จากความหวังว่าจะได้แต่งงานมีความสุขกับสุรีย์ มีอันพังครืน แม้แต่ลูกในท้อง เราก็ต้องขอร้องหมอให้ทำแท้งเสีย เพราะสงสารว่า แกจะเกิดมาติดโรคร้ายจากแม่ ทุกข์ทรมานก่อนจะตายตามไปภายหลัง

หลังจากนั้นไม่นานนัก สุรีย์ก็มีอาการเจ็บป่วยด้วยโรคแทรกซ้อนหลายอย่าง คอแข็งกลืนอาหารไม่ได้ น้ำหนักลด พ่แม่พี่น้องเธอก็พากันรังเกียจเธอไปหมด มีแต่ผมที่คอยดูแลรักษาพยาบาลเธอ เคียงข้างเรื่อยมาในเมื่อผมเองก็ติดเชื้อโรคร้ายจากเธอไปแล้ว

ผมดูแลเธอไม่นาน สุรีย์ก็สิ้นใจลงอย่างสงบ โดยมีผมคอยดูใจแค่คนเดียว เหลือไว้แต่ ซึ่งอีกไม่นาน เจ้าโรคร้ายนี้คงจะกรุ้มรุมเอาชีวิตผมตามเธอไปด้วยอย่างแน่นอน

ผมจึงอยากเตือนคู่หนุ่มสาวว่าอย่าริมีเพศสัมพันธ์กันสุ่มสี่สุ่มห้านะครับ เผื่อว่าคนรักของท่านมีเชื้อโรคร้ายในตัว ท่านจะได้ไม่พลอยรับกรรมไปด้วยอีกคน เช่นผม

คนโชคร้ายที่สุดในโลก

แฉภัยหญิง

ภัยของหญิงสาว มันมากมายเหลือคณานับ แค่ภัยทางร่างกายก็อันตรายน่ากลัว สำหรับผู้หญิง

ใครเคยมีเรื่อง รู้เรื่องของภัยผู้หญิง เขียนมาเล่ามาเปิดเผย เพื่อให้หญิงสาวอีกมากที่ยังไม่เคยเจอจะได้ระวังตัว

ส่งมาที่ ตู้ ป.ณ. 1110 ปทฝ. เพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพฯ 10311

เรียนคุณกังฟูที่นับถือ

ดิฉันบังเอิญได้เป็นแฟนหนังสือของคุณ เพราะเพื่อนอ่านอยู่เป็นประจำ ดิฉันเลยมีผลพลอยได้อ่านไปด้วยก็ได้สาระดีค่ะ อีตรงแฉภัยนี่อ่านแล้วสยองจริง ๆ เลยโดยเฉพาะบางเรื่อง ดิฉันเองก็มีประสบการณ์เรื่องแบบนี้อยู่บ้าง

ดิฉันเป็นสาวออฟฟิตอยู่แถวรัชดา งานก็หนักพอสมควร ตื่นเช้ากลับดึก พอถึงบ้านก็แทบไม่ต้องทำอะไรแล้ว นอนอย่างเดียวเพราะเหนื่อยมาก แต่ยังดีที่ได้หยุดทั้งเสาร์อาทิตย์ แต่บริษัทเอกชนบางแห่งก็หยุดวันอาทิตย์วันเดียว ส่วนใหญ่วันหยุดจะพักผ่อนอยู่บ้านแต่บางทีก็ไปดูหนัง ชอปปิ้งตามเรื่องตามราวของคนโสด

บริษัทของดิฉันก็ดีใจหาย ให้สวัสดิการยอดเยี่ยมเลยค่ะ ถ้าใครทำงานเกิน 2 ปี เขาจะออกบัตรสมาชิกศูนย์สุขภาพให้ใบหนึ่งก็สองหมื่นกว่าบาทต่อปี เราก็ไปใช้บริการได้หลายอย่างทั้งอบซาวน์น่า อบไอน้ำ ว่ายน้ำจ๊อกกิ้ง หรือจะเพาะกาย ก็ได้ฟรีทุกอย่าง แต่ดิฉันไม่ค่อยมีเวลาว่างไปใช้บริการ เพราะวันหยุดก็ต้องยุ่งอยู่กับเรื่องทำงานบ้าน จัดสวน ซักผ้า สารพัดล่ะค่ะ ก็เหนื่อยพอสมควร

จนกระทั่งได้จังหวะนึกครึ้มอกครึ้มใจเลยโทรไปชวนเพื่อนให้ไปใช้บริการดู เพราะได้บัตรฟรีนานแล้วยังไม่เคยไปเลย เดี๋ยวคนอื่นจะหาว่าเราเชย แต่เพื่อนดันไม่ว่าง ดิ้ฉันไม่อยากจะพลาดโอกาส เพราะจะหาเวลาว่างได้ยากเหลือเกิน เลยต้องไปคนเดียว

วันนั้นเป็นวันอาทิตย์ ดิฉันไปใช้บริการเป็นครั้งแรก สถานที่หรูหรามากเลยค่ะเพราะเป็นโรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพฯ ดิฉันแสดงบัตรเพื่อเข้าไปใช้บริการ เจ้าหน้าที่ก็ต้อนรับเป็นอย่างดี บริการทุกอย่าง ดิฉันเอาเสื้อผ้ากระเป๋าเก็บในล็อคเกอร์ที่ฝากของแล้วนุ่งผ้าขนหนูไปอาบน้ำชำระตัวให้สะอาดก่อนที่จะอบซาวน์น่า พออบเสร็จก็กะจะเข้าไปอบไอน้ำต่อวันนั้นคนน้อยมาก ส่วนใหญ่จะไปจ๊อกกิ้งกันมากกว่า แอร์โรบิคแด๊นซ์ก็มีเหมือนกัน แต่ในห้องซาวน์น่ามีแค่ 3 คนเท่านั้น ซึ่งก็ดีค่ะ ดิฉันชอบ จะได้ไม่มีคนพลุกพล่านมาก

ก่อนหน้าที่ดิฉันจะเข้าห้องซาวน์น่า ก็มีผู้หญิงคนหนึ่งเดินสวนออกมา ดิฉันก็ไม่ได้สนใจผู้หญิงคนนั้น ก็เข้าไปในห้องอบซาวน์น่าซึ่งดิฉันก็อยู่คนเดียว อบจนเหงื่อไหลไปทั้งตัว (เวลาใช้บริการต้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ใส่แต่ผ้าขนหนูผืนเดียว) สักครู่ผู้หญิงคนที่เดินสวนกับดิฉันก็เข้ามานั่ง

อยู่ด้วยดิฉันนั่งสมาธิค่ะเพราะตอนที่กำลังอบทำอะไรไม่ได้เลย แต่ก็ลอบชำเลืองดูผู้หญิงคนนั้น ดูท่าทางเธอหงุดหงิดมากดิฉันคิดว่าเธอคงทนไม่ได้เพราะในห้องนั้นร้อนมาก

แล้วเธอก็ขยับเข้ามานั่งใกล้ดิฉัน ชวนดิฉันคุยว่าทำงานอยู่ที่ไหน บ้านอยู่ที่ไหน ชื่ออะไร ดิฉันก็เลยคุยไปด้วย เพราะนั่งเฉยๆ ก็เบื่อ มีเพื่อนคุยด้วยก็ดีค่ะ เธอแนะนำตัวเองว่าทำงานเป็นเซล อยู่แถวสุขุมวิท เธอคุยไปก็มองเรือนร่างของดิฉันไป แล้วก็ขยับเข้ามาใกล้อีก ชมว่าดิฉันหุ่นดีได้สัดส่วน เธอถามว่าดิฉันเอวเท่าไร แล้วก็เอามือมาจับที่เอวดิฉัน

ดิฉันไม่ได้คิดอะไรมากเพราะเป็นผู้หญิงด้วยกัน แล้วเธอก็บอกว่าดิฉันไม่มีไขมันหน้าท้องเลย ทำยังไงกล้ามเนื้อก็ดูสวย ไม่พูดเปล่านะคะ เอามือจับที่หน้าท้องของดิฉันแล้วก็เลื่อนต่ำลงมาจนถึงที่ลับของดิฉัน ดิฉันตกใจมากเสียววูบเลยค่ะ ไม่นึกว่าเธอจะทำยังงี้ ตกใจจนทำอะไรไม่ถูกเลย แล้วเธอก็บอกว่าขอดูตรงนั้นของดิฉันได้ไหม เธอว่าอยากเห็นว่ามันจะสวยแค่ไหน พอตั้งสติได้ก็รีบปฏิเสธและนุ่งผ้าขนหนู ทำท่าจะเดินออกไป แต่เธอก็ชิงเดินออกไปก่อน แล้วดิฉันก็เดินตามออกไป

ดิฉันเข้าห้องน้ำแล้วรีบอาบน้ำ พอเดินออกมาแต่งตัวก็ไม่เห็นเธออีกแล้ว ดิฉันเข้าใจว่าเธอคงกลัวว่าดิฉันจะเอาเรื่องไปบอกเจ้าหน้าที่ เลยต้องรีบไปก่อน ดิฉันคิดว่าเธอคนนี้คงต้องเป็นทอมมาหาเหยื่อแน่ๆ เลยค่ะ ไม่แน่บางทีเธออาจจะเคยได้เหยื่อจากที่นี่ไปบ้างแล้ว และก็คิดจะมาหาอีก แต่บังเอิญมาเจอดิฉันเข้าซึ่งไม่เล่นด้วยกับเธอ เธอเลยต้องรีบกลับไป หลังจากครั้งนั้นแล้ว เวลาที่ดิฉันจะไปใช้บริการที่นี่ต้องมีเพื่อนไปด้วยเสมอ ยังขยาดกับเรื่องนี้อยู่เลยค่ะ เล่นกับพวกนี้เลิกลายากนะคะ ดีไม่ดีก็อาจจะเจ็บตัวไปเลย

สาวฟิตเนส

สวัสดีคุณอากังฟูที่นับถือ

ดิ๋มมีเรื่องแฉภัยมาเล่าให้ฟังค่ะ เข้าเรื่องกันเลยดีกว่า เรื่องนี้เกิดขึ้นกับตัวดิ๋มเอง ดิ๋มทำงานที่บาร์แถวๆ แหล่งคนกลางคืนในกรุงเทพฯ งานดิ๋มเลิกตี 2 ทุกวัน พองานเลิกบางครั้งก็ออกไปกับแขก บางครั้งก็กลับบ้าน วันไหนที่กลับบ้านเอง ก็จะนั่งรถแท็กซี่ เพราะรถเมล์หมดแล้ว อีกอย่างเสื้อผ้าชุดทำงานของดิ๋ม ก็ไม่เหมาะที่จะขึ้นรถเมล์ด้วยค่ะ แล้วคืนนั้นคืนที่ถือว่าซวยที่สุดในชีวิตมันเกิดขึ้นเพราะแท็กซี่นี่ล่ะค่ะ

คืนนั้นดิ๋มไม่ได้ออกไปกับแขก เลยต้องนั่งแท็กซี่กลับบ้าน พอเรียกแท็กซี่ได้ ดิ๋มก็เข้าไปนั่งข้างหลัง เพราะต้องคอยระวังตัว นั่งข้างหน้าเสียเลย รถแล่นยังไม่ได้ถึงไหนเลย ดิ๋มก็รู้สึกง่วงนอนมาก ตาจะปิดให้ได้แต่ก็ต้องฝืนทนไว้ เพราะถ้าหลับไปเราไม่ทันได้ป้องกันตัวเอง ถ้าเกิดอะไรขึ้นก็เสร็จกันพอดี ดิ๋มเลยชวนคนขับคุย เขาก็คุยดีนะคะ ท่าทางเขาสุภาพพูดจาดีมีหลักเกณฑ์จนทำให้ดิ๋มไว้ใจเขา คุยกันได้อีกแป๊ปเดียวซักจะทนไม่ไหวแล้วเผลอหลับไปตั้งแต่เมื่อไรก็จำไม่ได้ตื่นขึ้นมาอีกทีเพราะรู้สึกจักจี้ที่ข้างหู พอลืมตาก็เห็นคนขับแท็กซี่ไม่ได้ขับรถแล้วค่ะ เขามานั่งคร่อมอยู่บนตัวดิ๋ม พร้อมกับกำลังใช้ลิ้นของเราสัมผัสที่กกหูของดิ๋มจนขนลุกไปทั้งตัว

ดิ๋มเป็นผู้หญิงกลางคืนก็จริงค่ะ แต่พอมาเจอเหตุการณ์อย่างนี้ก็กลัวเหมือนกัน ตอนนั้นมันทั้งกลัว ทั้งตกใจ สมองคิดอยู่อย่างเดียวว่าต้องหนี ...ต้องหนี..พอตั้งสติได้ดิ๋มก็ผลักไอ้คนขับรถออกจากตัว พอตัวเองเป็นอิสระก็หันไปเปิดประตูรถ แต่มันเปิดไม่ได้ค่ะ เพราะในรถใช้ระบบ เซ็นทรัลล็อค ต้องกดปลดล็อกที่ประตูข้างๆ คนขับเท่านั้น

ประตูเปิดไม่ออก ดิ๋มยิ่งขวัญเสียใหญ่เลยค่ะ ไม่รู้ว่าจะทำยังไงดีจะเอื้อมมือไปที่ประตูคนขับก็ไม่ได้ **เพราะมันนั่งขวางทางอยู่ พอดิ๋มหัน**

หน้ามาทีประตูคนขับก็เห็นมันนั่งยิ้มอย่างสะใจ ที่เห็นดิ๋มเปิดประตูไม่ได้ มันเริ่มขยับเข้ามาหาอีก แล้วมันก็พูดว่า ยอมพี่ซะเถอะนะ อย่าเรื่องมากจะได้ไม่เจ็บตัว เป็นผู้หญิงอย่างว่าแล้วอย่าทำเป็นเล่นตัวไปหน่อยเลยน่าดิ๋มฟังแล้วฉุนกึ๊กขึ้นมาทันที ไอ้ยังงี้มันพูดดูถูกกันนี่หว่า แต่ก็พยายามไม่แสดงอาการอะไรออกไป พยายามสะกดอารมณ์ให้เป็นปกติ

ตอนนั้นดิ๋มรู้แล้วว่าจะหาทางออกยังไงดี ทั้งๆ ที่ดิ๋มรู้สึกรังเกียจขยะแขยงมันแต่ก็ต้องทำเป็นยอมมันเพื่อให้มันตายใจ มันสั่งให้ทำอะไรก็ต้องทำ ดิ๋มเลยแกล้งบอกมันว่า ขอเปลี่ยนที่นั่งได้ไหมคือตอนแรกดิ๋มนั่งอยู่ข้างซ้ายของตัวรถแต่ว่ามันหาทางเปิดประตูไม่ได้ดิ๋มเลยขอนั่งทางด้านขวา เพราะจะได้เอื้อมมือไปเปิดล็อคได้ ดิ๋มก็พูดกับมันดีๆ ค่ะ มันก็ยอม แล้วมันก็สั่งให้ดิ๋มนอนลง ดิ๋มบอกว่าขอนั่งก่อนไม่ได้เหรอ แล้วก็หลอกมันว่า ตอนนี้มีท่านั่งใหม่ๆ มันส์ๆ เดี๋ยวดิ๋มทำให้ ดิ๋มก็นั่งเอาหลังพิงประตูรถ มันไม่พูดพล่ามทำเพลงแล้วค่ะ พอเกะกระดุมเสื้อของดิ๋มได้เท่านั้น มันก็ซุกไซ้หน้าอก เรื่อยลงไปถึง... เหมือนคนกลัดมัน

ตอนนี้ละคะดิ๋มเลยได้โอกาสเอื้อมมือไปกดล็อคออก ตอนแรกกลัวว่ามันจะได้ยินเสียง แต่ยังดีที่มันกำลังหน้ามืดตาลาย ไม่ได้สนใจอะไร เสร็จแล้วก็ค่อยๆ คลำหาที่เปิดประตู พอเปิดได้ แต่ยังไม่ทันที่ดิ๋มจะหนีมันก็บอกให้ใช้ปากกับมัน มันนอนลงไปตามยาวของเก้าอี้ ดิ๋มอยู่หว่างขา ไม่รู้ว่ามันเป็นโรคอะไรหรือเปล่า อยู่ก็จะให้ทำให้ ดิ๋มขยะแขยง สะอิดสะเอียนไม่อยากทำให้มันเลย แต่มันทั้งขู่ ทั้งบังคับ เลยต้องจำใจในใจก็คิดว่าเถอะมึง เดี๋ยวเสร็จกูแน่ แล้วดิ๋มก็บรรจงกัดลงไปเต็มแรง มันร้องลั่นเลยค่ะ แล้วดิ๋มก็รีบวิ่งหนีออกมา ยังได้ยินเสียงมันร้องเลยค่ะ ไม่รู้ว่าของมันจะสูญพันธ์ไปเลยหรือเปล่า ถ้าสูญพันธ์ได้เลยยิ่งดี เพราะมันจะได้ไม่ทำแบบนี้กับใครอีก ต่อไปนี้เวลาจะขึ้นแท็กซี่ก็ต้องระวังตัวให้ดีเลยค่ะ อย่าเผลอเป็นอันขาด เพราะจะเกิดอะไรขึ้นกับเราเมื่อไรก็ไม่รู้

ดิ๋ม

สวัสดีค่ะ คุณอากังฟู

หลานมีเรื่อง "แฉภัยผู้หญิง" จะเล่าให้ฟังค่ะ เรื่องนี้เพิ่งเกิดขึ้นกับหลานและเพื่อนๆ เมื่อเร็วๆ นี้เอง เมื่อตอนปิดเทอมที่ผ่านมา หลานและเพื่อนๆ นัดไปเที่ยวที่สวนสนุกแห่งหนึ่ง ไปรอกันตั้งแต่ยังไม่เปิดขายบัตรค่ะเรากะกันว่า วันนั้นพวกเราต้องสนุกกันอย่างสุดเหวี่ยงแน่ๆ แต่แล้วมันก็ไม่เป็นอย่างที่พวกเราคิดไว้เลย

พวกเราเล่นเครื่องเล่นกันได้ 2-5 อย่างก็หิวข้าว เพราะมันตอนเที่ยงพอดี พอกินข้าวเสร็จพวกเราก็นั่งพักเพื่อให้ข้าวย่อยก่อนที่จะไปเล่นเครื่องเล่นชนิดอื่นอีก พวกเราเล่นวนไปวนมาจนมาหยุดที่เครื่องเล่นอย่างหนึ่งซึ่งถือว่าน่ากลัวสำหรับคนขวัญอ่อน ทั้งๆ ที่รู้ว่ามันของปลอมทั้งนั้นที่เขาเอามาหลอก แต่มันก็ยังไม่วายที่จะกลัวร้องกรี๊ดกันลั่นเมื่อเข้าไปข้างใน ไม่ต้องบอกก็คงจะทราบกันนะคะว่ามันคืออะไร

พอมาถึงพวกเราก็ชั่งใจกันอยู่ว่าจะเข้าไปดีหรือไม่ดี เพราะพวกเราเป็นโรคขี้กลัวและขวัญอ่อนกันทั้งนั้น แต่ผลสรุปออกมาก็คือ เข้าไปลุยกันดีกว่า เพราะไหนๆ ก็เสียเงินซื้อบัตรแล้วก็ต้องเล่นให้ครบทุกอย่าง แล้วพวกเราก็สูดลมหายใจเฮือกใหญ่ก่อนที่จะเข้าไปเผชิญกับสิ่งที่จะทำลายขวัญของพวกเรา

พอก้าวเข้าไปก้าวแรกเพื่อนคนที่อยู่หน้าสุดก็ร้องกรี๊ดแล้วค่ะ ได้ยินเท่านั้นพวกเราก็กรี๊ดตามบ้าง พอเดินเข้าไปได้หน่อยพวกเราก็หลับตาปี๋ไม่กล้าลืมตาดู จับมือกันแน่นเดินส่งเดชตามเขาไป หลายเดินหลังสุด กำลังเดินอยู่ดีๆ ก็รู้สึกว่ามีคนมาจับก้นเลยร้องกรี๊ดออกมาจนสุดเสียง ตอนนั้นคิดว่าคงถูกไอ้ตัวปะหลาดข้างในจับแน่ๆ เลยบอกให้เพื่อนรีบ

เดิน

สักครู่ก็ถูกจับกันอีก หลานก็ร้องกรี๊ดอีก บอกให้เพื่อนรีบๆ เดินไปให้พ้นช่วงนี้เร็วๆ พอเดินไปได้หน่อย เพื่อนคนที่อยู่หน้าสุด ก็ถูกจับหน้าอก เธอก็ร้องกรี๊ดเหมือนกันตอนนั้นไม่ได้คิดอะไรมาก คิดแต่เพียงว่าคงเป็นไอ้ตัวประหลาดที่อยู่ข้างในแต่พอพวกเราเดินต่อไปอีก ก็โดนจับตรงนั้นทีตรงนี้ทีกันทั่วหน้า พวกเราเริ่มไม่แน่ใจแล้วว่า เป็นฝีมือใครกันแน่ แต่ก็ไม่ได้พูดอะไรกัน ตอนนั้นเลิกกลัวหุ่นที่มีกลไกแล้ว แต่พอเรากลัวสิ่งที่ไม่ได้บังคับด้วยวิทยาการที่ก้าวหน้ามากกว่า

ตอนนั้นเราลืมตาเดินกันแล้วค่ะ พยายามเดินเกาะกลุ่มไว้ ไม่มีจิตใจที่จะสนุกกับหุ่นบังคับที่อยู่ข้างในแล้ว พวกเราเลยรีบเดินออกมาเพื่อที่จะให้รอดพ้นจากการกรุทำที่ชั่วช้านั้น เราแน่ใจแล้วค่ะว่าพวกเราถูกคนโรคจิตจับกัน จับหน้าอก หุ่นที่อยู่ข้างในคงไม่มีความสามารถพอที่จะทำยังงั้นและคนที่สร้างหุ่นนั้นขึ้นมาคงไม่ทำลามก พอที่จะทำลายชื่อเสียงของสวนสนุกนั้นได้ พวกเราแน่ใจเลยว่าต้องเป็นฝีมือของคนแน่ๆ

พอเจอเหตุการอย่างนี้พวกเราก็เลยหมดอารมณ์ที่จะสนุกกันต่อไปนึกไม่ถึงเลยว่าในสถานที่สาธารณะอย่างนี้จะมีไอ้พวกโรคจิตคอยทำลายบรรยากาศอยู่ด้วย ที่หลานเขียนเรื่องนี้มาก็เพื่อที่จะเตือนผู้หญิงที่จะไปกันตามลำพังว่าให้ระวังตัวกันด้วยนะคะ อย่าสนุกกันจนลืมที่จะระวังเนื้อระวังตัว เป็นผู้หญิงก็ลำบากอย่างนี้ล่ะคะ ไม่ค่อยจะมีความปลอดภัยเอาซะเลย โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้ ไม่ว่าจะไปทางไหนก็ดูเหมือนจะตกเป็นเหยื่ออันโอชะไปซะหมดเลย จริงมั้ยคะ

เด็กมัธยม

สวัสดีคุณอากังฟู

หนูเป็นแฟน "บทเรียนสอนรัก" มาตั้งแต่แรกแล้ว เมื่อก่อนหนูไม่ค่อยได้อ่านหนังสือ ก็เพิ่งลองอ่านเล่มนี้เป็นเล่มแรก อ่านครั้งแรกก็ชอบแล้ว คิดว่าต้องเป็นแฟนต่อไปเรื่อยๆ หนูมีเรื่องจะเล่าให้ฟังค่ะ

ตอนนั้นหนูอายุ 17 ปี เป็นเด็กจากที่ราบสูง เหมือนคนอื่นๆ ล่ะค่ะที่เข้ากรุงเทพฯ มาหางานทำ แต่เพราะเรียนจบแต่ ป.4 เลยไม่มีใครรับเข้าทำงานด้วย เลยไปหางานที่กรมแรงงาน พอดีได้งานเป็นคนดูแลบ้าน หน้าที่ของหนูก็ปัดกวาดเช็ดถูทำความสะอาดทุกส่วนของบ้าน ส่วนเรื่องทำกับข้าวมีคนทำอยู่แล้ว

ที่บ้านนี้อยู่กัน 5 คน มีพ่อแม่ลูก 2 คน แล้วก็ย่า แกอายุตั้ง 80 กว่าแล้วค่ะ เจ็บออดๆ แอดๆ เข้าโรงพยาบาลบ่อยๆเรื่องที่เกิดขึ้นกับหนูก็ตอนที่หนูไปนอนเฝ้าแกที่ รพ. แหละค่ะ ที่จริงแล้วทุกครั้งที่แกเข้า รพ. หนูก็ไปนอนเฝ้าแต่ไม่เห็นมีอะไรเกิดขึ้นเลย แต่ทำไมครั้งล่าสุดถึงได้เกิดเหตุการณ์แบบนี้ได้ก็ไม่รู้

รพ. ที่ว่านี้เป็น รพ. เอกชน คืนนั้นหนูเฝ้าแกอยู่คนเดียวหนูจำได้ว่าตอนนั้นประมาณ 5 ทุ่มกว่า แกเกิดปวดท้องอยากเข้าห้องน้ำขึ้นมา แต่แกลุกขึ้นเดินไม่ได้ หนูเลยต้องไปตามนางพยาบาลมาจัดการให้แล้วหนูก็ออกมารอข้างนอกตอนที่นั่งรอนี้ก็มีคนหนึ่ง รูปร่างสูงใหญ่เดินเข้ามาคุยกับหนู เขาบอกว่าเขาเป็นหมอเดินผ่านมาพอดีเห็นหนูนั่งคนเดียวเลยเข้ามาคุยด้วย หนูถามเขาว่าเป็นหมออะไร เขาบอกว่า เป็นอะไรแพทย์หนูก็จำไม่ได้แล้ว เลยถามเขาใหม่ว่าทำเกี่ยวกับอะไร เขาบอกว่าอยากรู้เหรอ จะรู้ไปทำไม ยังไม่ทันที่หนูจะตอบอะไร เขาบอกว่า ถ้าอยากรู้ก็ตามมาสิ เขาจะพาไปที่ห้องของเขา เขามีของเล่นสนุกๆ จะให้หนูเล่นด้วยเพราะความที่อยากจะรู้ว่ามันคืออะไรกันแน่ หนูเลยเดินตามเข้าไป คิดว่าคงดูแป๊บเดียว

เขาพาหนูไปที่ห้องๆ หนึ่ง ซึ่งเก็บเครื่องไม้เครื่องมืออะไรก็ไม่รู้เยอะแยะไปหมด หนูถามว่านี่ห้องอะไร เขาก็บอกว่าห้องทำงานของอะไรแพทย์ๆ นั่นแหละ เขาบอกหนูว่า เดินดูของไปก่อนนะ เขาขอไปเข้าห้องน้ำก่อน หนูเดินดูของในห้องยังไม่ถึง 5 นาทีเขาก็เดินเข้ามา หนูกำลังจะถามว่าอะไรคืออะไร แต่ยังไม่ทันที่จะอ้าปากถาม เขาก็เดินตรงเข้ามาที่หนู ใบหน้ายิ้มแปลกๆ แล้วพอหนูเผลอเขาก็อัดดูมเข้าที่ท้องของหนูมันทั้งจุกทั้งเสียดจนพูดไม่ออก ตัวงอเหมือนกุ้งแล้วมันก็ถือโอกาสนั้นจู่โจมหนูทันที

หนูไม่มีแรงจะสู้มันได้เลย ยังไม่หายจุกเลย มันเข้ามาจับหนูนอนลงแล้วมันขึ้นนั่งคร่อมรวบแขนหนูไว้ด้วยกัน แล้วมันก็กระชากเสื้อหนูจนขาด หนูพยายามดิ้นขัดขืน แต่ก็หมดปัญญา ตัวมันใหญ่กว่าหนูตั้งเยอะ สุดท้ายหนูก็เสร็จมัน พอมันปู้ยี่ปู้ยำหนูเรียบร้อยแล้วมันก็ขู่ว่าอย่าเอาเรื่องนี้ไปบอกใครเป็นอันขาด ไม่ยังงั้นแล้วหนูจะต้องตายอย่างน่าทุเรศแล้วมันก็เอามีดมากรีดที่แขนขวาหนู เป็นทางยาว เลือดไหลอาบแขน มันบอกว่า

เอาไว้ดูเล่นๆ เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจ แล้วมันก็เดินออกจากห้องนั้นไป

แม้ว่าหนูจะเสียตัวให้มันแล้ว หนูก็ยังไม่กลัวเท่ากับคำขู่ของมันพอหนูจัดการกับตัวเองเรียบร้อยแล้ว ก็รีบกลับไปที่บ้านของเจ้านาย ทำแผลเรียบร้อยแล้วก็รีบเก็บข้าวของกลับไปอยู่บ้านดีกว่า หนูตั้งใจกับตัวเองเอาไว้แล้วว่าจะไม่กลับมาเหยียบกรุงเทพฯ อีกเลย ที่นี่เจริญแต่ทางด้านวัตถุ ส่วนคนที่อยู่ที่นี่จิตใจโหดเหี้ยมผิดมนุษย์จริงๆ เลยค่ะ (เป็นบางคนเท่านั้นค่ะ)

คนมีเวร

สวัสดีค่ะอากังฟูที่เคารพ

หนูมีเรื่องจะเล่าให้ฟังค่ะ คือว่าตอนนี้หนูทำงานเป็นคนรับใช้อยู่ที่บ้านหนึ่ง

หนูเป็นคนบ้านนอก หนังสือก็ไม่ได้เรียนเลยค่ะ หนูอ่านหนังสือไม่ออกสักตัว บ้านที่หนูมาทำงานอยู่กันแค่ 2 คน ผัวหนุ่มเสียสาว งานก็ไม่ค่อยหนัก เขาออกไปทำงานกันตั้งแต่เช้ากว่าจะกลับก็ค่ำแล้วหนูเลยสบายหน่อย มีเวลาว่างเยอะ เขาบอกหนูว่าตอนที่ไม่มีใครอยู่บ้าน ถ้ามีใครมาเรียกให้เปิดประตูที่อย่ามาเปิดให้เขาเข้าบ้าน ต้องถามให้รู้แน่ก่อนว่าเขาเป็นใคร ถ้าหนูไม่แน่ใจก็ให้โทรศัพท์ไปถามทั้งคุณผู้หญิงและคุณผู้ชายที่ทำงานได้ ก่อนออกจากบ้านเขาก็จะสั่งหนูยังงี้ทุกวันจนหนูจำได้ขึ้นใจเลยล่ะค่ะ

ขนาดนี้แล้วก็ยังไม่วายที่หนูพลาดจนได้ก็หนูจะไปรู้ได้ยังไงล่ะว่าคนที่มาขอเข้าบ้านวันนั้นมันปลอมตัวมา หนูเพิ่งอยู่กรุงเทพฯ ได้ไม่กี่เดือนนี่คะ วันนั้นตอนกลางวันมีคนมากดกริ่งหน้าบ้าน หนูก็ออกไปดู เห็นคนกลุ่มหนึ่งมีผู้ชาย 2 ผู้หญิง 1 แต่งชุดสีกากี เขาบอกว่าขอเข้าไปดูน้ำประปาในบ้านหน่อย หนูก็ทำตามที่คุณๆ ท่านสั่งเอาไว้ว่าอย่าเปิดประตูรับใครเด็ดขาด หนูถามว่ามาจากไหน เขาบอกว่ามาจากการประปา มาตรวจดูมิเตอร์น้ำ หนูไม่รู้หรอกค่ะว่ามันหมายถึงอะไร หนูเห็นเขาแต่งตัวเหมือนนายอำเภอที่บ้านก็คิดว่าเขาคงใหญ่เหมือนกัน เลยเปิดประตูให้เขามา

คนหนึ่งเดินไปดูที่ไอ้ที่เขาใช้วัด น้ำประปา ที่มีตัวเลขขึ้นน่ะค่ะ แล้วผู้หญิงกับผู้ชายก็คุยกับหนูว่ามาจากไหน ผู้หญิงเขาบอกว่าเป็นคนบ้านเดียวกัน แล้วเราก็คุยเรื่องทางบ้านว่าเป็นยังไงบ้าง อยู่ที่อำเภออะไรกัน หนูคิดว่าคนที่ดูน้ำจะดูนานก็เลยชวนพี่ผู้หญิงไปนั่งคุยกันที่ม้าหินที่อยู่หน้าบ้านแล้วพี่ผู้ชายคนที่คุยกับหนูในตอนแรกก็ขอเข้าห้องน้ำหนูพาเขาเข้าไปในบ้าน ชี้ให้ดูว่าห้องน้ำอยู่ที่ไหนก็เดินออกมาคุยต่อ

กำลังคุยกันเพลินๆ พี่ผู้หญิงก็บอกว่าต้องกลับแล้ว เพราะมานานแล้ว ถ้าไม่รีบไปทำงานต่อเดี๋ยวโดนเจ้านายว่า แล้วทั้ง 3 คนก็กลับไปก่อน กลับหนูยังบอกพี่ผู้หญิงเลยว่าถ้าว่างก็มาคุยกับหนูได้หนูอยู่บ้านทั้งวันไม่มีเพื่อนคุยเลย เหงาจะตาย เขาก็บอกว่าถ้าว่างแล้วจะมา แล้วหนูก็เข้าไปทำงานต่อ

พอตอนเย็นเจ้านายกลับบ้าน คุณผู้หญิงขึ้นไปที่ห้องได้แป๊บนึงก็ร้องกรี๊ดลั่นบ้าน เธอร้องว่าของหายเป็นสร้อยคอทองคำ แหวน กำไลข้อมือ และก็มีอีกหลายอย่างหนูก็จะไม่ได้ว่าอะไรบ้างแล้วเธอก็ลงมาถามหนูว่าขโมยของไปหรือเปล่า สามีเขาก็ถามว่ามีอะไร เธอก็เล่าให้ฟังว่าของหายไป หนูบอกว่าหนูไม่ได้เอาอะไรไปเลยจะเอาหนูไปสาบานที่ไหนก็ได้ แล้วเขาก็ขอค้นที่ห้อง ที่ตัวหนู แต่ก็ไม่พบอะไร

สามีเขาก็เลยถามว่าวันนี้ใครเข้ามาในบ้านหรือเปล่า หนูก็บอกว่ามีมา 3 คนแต่งชุดสีกากี เขาบอกว่าจะมาดูไอ้ที่วัดน้ำ หนูเห็นว่าเขาแต่งตัวเหมือนอำเภอที่บ้านก็เลยให้เขาเข้ามา คนผู้หญิงยังนั่งคุยกับหนูอยู่ตั้งนาน แล้วเขาก็ถามว่าหนูให้พวกนั้นเข้าไปในบ้านได้ยังไงในเมื่อที่วัดน้ำมันอยู่ข้างนอก เขาบอกว่าเขาขอเข้าห้องน้ำ หนูก็เลยชี้ให้เขาดูว่าอยู่ที่ไหน แล้วหนูก็มานั่งคุยต่อเพราะตอนนั้นกำลังสนุก แล้วเขา 2 คนก็สรุปว่ามันต้องเป็นไอ้พวกแก๊งต้มตุ๋นแน่ๆ ไอ้พวกนี้ที่ชอบปลอมตัวเป็นช่างซ่อมมาขอเข้าบ้านตอนที่เข้าของบ้านไม่อยู่เพราะมันรู้ดีว่าคนใช้มักไม่ค่อยฉลาด หลอกง่าย ไม่ว่าจะพูดอะไรก็เชื่อหมดเขาก็บอกหนูว่าทีหลังอย่าเชื่อใครง่ายๆ ยังงี้อีก แล้วเขาก็บอกว่าหนูคงอยู่ที่บ้านเขาไม่ได้อีกแล้ว ไม่ยังงั้นของของเขาก็จะหายไปมากกว่านี้เขาบอกให้หนูหาที่อยู่ใหม่ได้แล้ว

แต่เขาก็ยังใจดีนะคะให้เงินหนูมาตั้งมาหลายพันบาท ดีนะคะที่เขาไม่เอาเรื่องหนู ไม่หาเรื่องหนูตอนนี้หนูก็ทำงานที่โรงงานแถวๆ พระประแดงค่ะหนูก็ไม่เอาแล้วเหมือนกันการเป็นคนรับใช้ตามบ้านคนอื่นเขาออกมาทำงานโรงงานยังดีกว่า

เด็กบ้านนา

ซอบบ้านเรา

สวัสดีค่ะคุณกังฟู

หนูรู้จัก "บทเรียนสอนรัก" ก็เพราะเพื่อนที่โรงเรียนค่ะ เห็นเพื่อนๆ เขาชอบอ่านดูบ้าง ทีแรกก็ไม่ชอบเพราะมีแต่เรื่องอกหัก ผิดหวังจากความรักทั้งนั้น แต่เวลาไม่มีจะทำอ่านแล้วก็สนุกดีค่ะ หนูชอบแฉภัยผู้หญิงมาก ที่เขียนมานี่ก็เพราะจะเล่าภัยที่เกิดขึ้นกับหนูให้ได้ฟังกันค่ะ

หนูเพิ่งเรียนหนังสือจบมาได้ไม่นานนี่เอง จบแค่ปวช. พอจบปุ๊ปก็ได้ทำงานปั๊บเลย เป็นพนักงานบัญชีบริษัทที่นี่ เงินเดือนดีแต่เสียอยู่อย่างหนึ่งที่มันไกลจากบ้านหนูไปหน่อย ต้องนั่งรถ 2 ต่อตั้ง 2 ชั่วโมง ถ้ารถติดก็นานจนหลับได้ตั้งไม่รู้กี่ตื่นหนูขี้เกียจกลับบ้านเวลางานเลิก เพราะต้องมานั่งอยู่ในรถอีกนาน เลยทำโอทีเอาเงินอีกดีกว่าแล้วก็ไม่ต้องมานั่งเซ็ง หงุดหงิดบนรถด้วย

หนูเลยถึงบ้านอย่างต่ำ 5 ทุ่มขึ้นไปที่บ้านก็เป็นห่วงแต่หนูก็บอกไม่เป็นไร เพราะในซอยบ้านไม่น่ากลัวบ้านหนูอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรมีบ้านสองข้างทางเต็มไปหมด หนูกลับบ้านคนเดียว ดึกๆ แบบนี้มาตั้งแต่เริ่มทำงานได้แรกๆ จนเดี๋ยวนี้ก็เกือบ 4 เดือนแล้ว แต่ก็ยังไม่มีอะไรเกิดขึ้น เพราะหนูคิดว่าที่ซอยบ้านไม่มีอันตรายอย่างแน่นอนเพราะยังไงๆ ก็มีแต่คนเคยเห็นหน้ากันทั้งนั้น

แต่คืนหนึ่งหนูก็กลับบ้านตามปกติ บ้านหนูอยู่ประมาณกลางซอย ห่างจากปากซอยประมาณไม่ถึง 200 เมตร นิสัยหนูเวลาที่เพิ่งจะลงจากรถก็ชอบเดินเสยผม สางผมเพราะหนูผมยาวค่ะ เพิ่งจะจากรถเมล์ก็ต้องทำผมให้เรียบร้อยหนูสังเกตุเห็นมีมอเตอร์ไซค์คันหนึ่งแล่นอยู่ข้างหน้า กำลังจะแล่นออกจากซอย หนูก็ไม่ได้สงสัยหรือระแวงว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับหนูบ้าง

หนูก็เดินไปสางผมไป อีกไม่ไกลก็จะถึงบ้านอยู่แล้ว มอเตอร์ไซค์คันนั้นก็แล่นช้าๆ เข้ามาหาหนู หนูไม่ได้ทันระวังตัวคนขี่ก็เอามือมาจับที่มือหนูที่กำลังสางผมอยู่ แล้วเขาก็พูดว่าเพิ่งกลับเหรอ พูดเสร็จก็ขับรถหนีไปหนูคิดว่าเป็นคนรู้จักเลยตอบเขาว่าเพิ่งกลับแล้วหนูก็ต้องตกใจ เพราะในซอยนี้หนูไม่รู้จักใครเลย เพราะหนูไม่ชอบพูดคุยกับใครอยู่แล้ว

พอเขาขี่รถไปแล้วก็หันหลังกลับมามองหนู หนูก็ยังตกใจ ตะลึงกลัวอยู่ แต่ก็หันกลับไปมองเขาเหมือนกัน พยายามเพ่งมองว่าเขาเป็นใคร เราเคยเห็นหรือเป็นคนในซอยนี้หรือเปล่า แต่หนูก็ไม่รู้ค่ะ เพราะทางมันมืด มองเห็นหน้าไม่ชัด พอหนูได้สติก็รีบเดินเข้าบ้าน แล้วเล่าเรื่องนี้ให้คนในบ้านฟังพ่อแม่ก็ยิ่งเป็นห่วงใหญ่ บอกว่าทีหลังไม่ต้องกลับดึกๆ แล้ว มันไม่ปลอดภัยเลยสำหรับผู้หญิง ถึงแม้ว่าจะเป็นในซอยบ้านเราเองก็ตาม

พ่อหนูบอกว่าไอ้คนนี้ต้องเป็นคนในซอยนี้ล่ะไม่งั้นก็คงไม่รู้หรอกว่าหนูจะกลับบ้านเวลาไหน และเขาก็จะไม่พูดคำนั้นออกไป หนูยิ่งกลัวใหญ่เลยค่ะ เพราะยังงี้หนูจะไปไหนก็ไม่ได้แล้ว เพราะก็ไม่รู้ว่าไอ้คนนั้นจะทำยังงี้กับหนูอีกเมื่อไร หรือดีไม่ดีอาจจะทำอย่างอื่นที่มันร้ายแรงไปกว่านี้ก็ได้ หนูนึกโกรธตัวเองค่ะ ที่ไม่เคยระวังอะไรเลย ชอบจะมองโลกในแง่ดีไปซะเรื่อย ไม่ค่อยคิดถึงภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อเดี๋ยวนี้หนูไม่ได้กลับบ้านดึกอีกแล้วหรือถ้าวันไหนมันจำเป็นก็จะให้พ่อออกมารับที่หน้าปากซอยและหนูก็รู้จักระวังตัวมากขึ้น จนกระทั่งต้องพกมีดพกไว้ในกระเป๋าติดตัวอยู่ตลอดเวลาเลยค่ะ ยังไงๆ ก็ยังอุ่นใจดีกว่าค่ะ

เด็ก ปวช.

กิเลสคน

เรียนคุณกังฟูที่นับถือ

ต่ายอ่านบทเรียนสอนรักแล้วชอบมาก โดยเฉพาะ "แฉภัยผู้หญิง" หลากหลายประสบการณ์ดีค่ะ เป็นบทเรียนให้กับผู้หญิงอย่างเราได้ดีมากเลย เรื่องที่ต่ายเขียนมาขอรบกวนลงให้ด้วยนะคะ เผื่อว่าจะเป็นประโยชน์กับคนอื่นๆ บ้าง

ต่ายเป็นเจ้าของร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่แถวสำเหร่ ทำธุรกิจร่วมกับน้องสะใภ้ของต่ายเอง เรา 2 คนช่วยกันดูแลกิจการทั้งหมด ธุรกิจของต่ายทำรายได้ได้ดีมากค่ะ เพราะต่ายศึกษาธุรกิจและช่วยกันวางแผนงานเป็นอย่างดี ดังนั้นปัญหาการทำงานมีน้อยมาก และอีกอย่างลูกน้องของต่ายแต่ละคนก็เป็นคนงานและทำงานอยู่กับต่ายมาไม่ต่ำกว่า 5 ปีแล้ว ทุกๆ คนต่ายรู้นิสัยหมดเลยค่ะ

ธุรกิจของต่ายจะแบ่งฝ่ายดูและ

และรับผิดชอบ แต่ความไว้ใจของต่าย หรือจะเกิดจากกิเลสของคนก็ไม่ทราบได้เหมือนกันนะคะที่ทำให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้น ตำแหน่งพนักงานเก็บเงินของที่ร้านจะมอบหมายให้นายเจริญเป็นคนดูแลซึ่งเขาก็ไม่เคยทำหน้าที่บกพร่องเลยแม้แต่น้อย เงินจำนวนมากมายหลาย ๆ ครั้งที่ให้เขาดูแล หรือมอบหมายให้ไปเบิกเงินเพื่อโอนเข้าอีกบัญชีหนึ่งของธนาคาร หรือให้เขาไปเก็บเงินลูกหนี้เข้าร้านครั้งละหลาย ๆ แสนก็ไม่เคยหายไปเลย

เขาเป็นคนคล่องงานมากค่ะ ตรงต่อหน้าที่ อัธยาศัยดี พูดจามีหลักมีเกณฑ์ดีค่ะ วันที่เกิดเรื่องต่ายได้มอบหมายให้นายเจริญทำหน้าที่ไปเบิกเงิน

แทนต่ายจากธนาคารแห่งหนึ่ง เพื่อนำเงินจำนวนดังกล่าวไปเข้าอีกบัญชีของอีกธนาคารหนึ่ง แล้วนัดให้เขานำบัญชีมาแจ้งตอนเย็น ซึ่งเงินที่ต่ายให้เขาไปเบิกนั้นมีจำนวนถึงล้านกว่าบาทมันมากกว่าครั้งก่อน ๆ

จนกระทั่งเวลาเลิกงาน ต่ายก็ยังรออยู่กับน้องสะใภ้ที่ร้าน เวลาเลยไปถึง 2 ทุ่ม นายเจริญก็ยังไม่กลับมา ต่ายกับน้องสะใภ้ก็ยังไม่แน่ใจว่าเราจะโดนโกง เพราะเขาไม่ได้โทรมาบอกว่าเขาหายไปไหน เราก็ยังอุตส่าห์รอเขาต่อด้วยความเข้าใจว่าเขาคงเสียเวลาเรื่องรถติด หรือมีธุระสำคัญจริง ๆ เราเลยรอกันต่อไปอีกจนค่อนคืนแล้วก็เกิดความสงสัยจึงชวนกันไปหานายเจริญที่บ้าน แต่ก็ไม่พบตัวเขา เราเลยแน่ใจว่านายเจริญคิดไม่ซื่อกับพวกเราจึงเอาเรื่องเข้าแจ้งความกับตำรวจ

เหตุการณ์ผ่านไปก็หลายเดือนแล้ว ก็ยังไม่มีวี่แววเขาเลย แต่ต่ายมั่นใจว่าเขาต้องเป็นคนเชิดเงินเราไปแน่ ๆ เงินจำนวนนั้นก็มากโขอยู่ แต่ก็ไม่เท่าไหร่ ที่ต่ายเจ็บใจก็คือคนที่เราไว้ใจและทำงานด้วยกันมานาน จนเราเชื่อใจและไว้ใจเขามาก สุดท้ายก็ต้องมากลายเป็นเช่นนี้ซะอีก เวรกรรมจริง ๆ เลยค่ะ

ผู้หญิงนักธุรกิจ

วิธีนี้

อากังฟูที่นับถือ

หนูชอบอ่านหนังสือของอามาก ถึงจะอ่านไม่ค่อยได้เพราะเรียนน้อย แต่ก็ชอบอ่าน เวลาที่ไปเลี้ยงควายไม่มีอะไรทำก็ต้องพกบทเรียนสอนรักไปอ่านด้วย หนูมีเรื่องจะเล่าให้อาฟังด้วยค่ะว่าเรื่องของหนูจะเป็นยังไงบ้างคือว่าตอนนี้หนูอายุ 18 แต่งงานเมื่อปีกลายนี้เองกับผู้ชายบ้านเดียวกัน เขาชื่อช. เพราะหน้าตาดีด้วย หนูเองก็ชอบเหมือนกัน

หนูก็เพิ่งจะรู้ว่าเขาดีตอนที่เขาช่วยเหลือหนูล่ะค่ะ คือว่าเราเลี้ยงควายใกล้ ๆ กัน เมื่อก่อนก็ไม่รู้ว่าเขาไปทางไหน แต่เขาก็ไปทางเดียวกับหนู ทีแรกก็ต่างคนต่างเดิน ไม่ได้สนใจกัน แต่เขาก็พยายามเข้ามาเดินใกล้หนูไม่ชอบเขาก็

รีบเดินหนี เขาก็ตาม พอกินข้าวก็ต่างคนต่างกินเหมือนกันแต่แล้วเขาก็เข้ามาคุยกับหนู ขอกินข้าวด้วย (เราเอาข้าวมาคนละห่อ) ชวนคุยโน่นคุยนี่ พอหนูไม่คุยด้วย เขาก็ว่ากลัวคือพิกุลจะร่วงหรือไง หนูโมโหเลยด่าเขาไปซะเลย

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ควายหนูไม่รู้ว่ามันตกใจอะไรมาก วิ่งหนีเตลิดเข้าป่าไป หนูอยู่คนเดียวไม่รู้จะทำอย่างไงจะวิ่งตามก็ไม่ทัน เลยร้องตะโกนให้เขาด้วย เขาก็วิ่งตามเอามาให้ได้ หนูขอบคุณเขา ช.ก็บอกว่าไม่เป็นไร เรื่องเล็กน้อยแค่นี้เอง วันนั้นเราเลยเดินบ้านพร้อมกัน แล้วเราก็คุยกันด้วยดี หนูไม่เกลียดเขาแล้ว ก็ถ้าวันนั้นไม่ได้ช.ช่วยหนูคงโดนแม่ด่าเป็งดีไม่ดีจะตีเอาด้วยซ้ำ

หลังจากนั้นเราก็ไปเลี้ยงควายพร้อมกันทุกวัน หนูเริ่มชอบช. เราสนิทกันมาก เวลากลางวัน พอกินข้าวเสร็จเราก็จะนั่งคุยกัน หรือไม่ก็อ่านบทเรียนสอนรักให้เขาฟัง ช.ยิ่งแย่กว่าหนูค่ะ เขาเรียนน้อยกว่าหนูอีก ก็เมื่อก่อนเขาเกเรมาก หนังสือหนังหาก็ไม่อยากเรียน พออ่านได้หน่อย เขาก็หลับบนตักหนู หนูรู้สึกตัวว่ารักเขาแล้วล่ะค่ะ แต่ไม่รู้ว่า ช. คิดยังไงกับหนู จะรักหนูหรือเปล่าก็ไม่รู้ แต่เขาก็คุยกับหนูดี ช่วยหนูทำอะ

ไรตั้งเยอะ เขาชอบจับไม้จับมือหนูด้วย บางทีก็ชมว่าหนูหุ่นดีหน้าตาสะอาด สวย เขาบอกว่าสะโพกหนูสวยหนูนุ่งผ้าถุงไป ค่ะเขาบอกเวลาเดินแล้วมันยักขึ้นยักลง

เขาชอบมองหนูตีเขาไปที เพราะเขาแอบดูก้นหนู หนูไม่ชอบ บอกว่าทีหลังอย่าพูดไม่ดี และอย่าแอบดูแบบนี้ด้วย หนูไม่ชอบ เขาก็บอกล้อเล่นแค่นี้ก็ต้องโกรธกันด้วย

แล้ววันนั้นไม่รู้ว่าช.เป็นอะไรลวนลามหนูทั้งวันเลยตั้งแต่ตอนที่เดินไปแล้ว พอลับตาคนเขาก็จะเดินจับมือหนูไปตลอดทาง หนูกลัวคนอื่นเห็น บอกให้ปล่อย เขาก็ไม่ยอม พอกินข้าวเสร็จ เขาก็นอนตักหนู หนูก็ทำปู่ไต่ให้ช. เพราะเขาชอบมาก ตอนนี้เขานอนคว่ำค่ะ พอเขาเคลิ้มๆ หนูก็กำลังเพลินๆ ทำไปก็ไม่ได้มองเขาหรอก พอรู้สึกตัวเขาก็จับที่หน้าอกหนู หนูสดุ้ง บอกให้ปล่อย เขาก็ไม่ยอม เขาลุกขึ้น ผลักหนูให้ล้มลง แล้วเขาก็นอนทับ หนูบอกว่าอย่าทำอะไรหนูเลย เขาไม่ฟัง

หนูดิ้น เขาก็เอามือจับมือหนูชูขึ้นไป แล้วก็หอมแก้ม พอหนูร้อง เขาก็จูบที่ปาก หนูพยายามดิ้น แต่ก็สู้เขาไม่ได้หนูเลยต้องเสียตัวให้เขาพอเสร็จแล้ว ช. ก็ปลอบใจว่าอย่าเสียใจไปเลย ที่เขาทำหนูแบบนี้ก็เพราะเขารักหนูมาก ไม่อยากให้หนูเป็นของคนอื่นเพราะเขาเองก็รู้ว่ามีผู้ชายคนอื่นมาชอบหนูเหมือนกัน หนูก็บอกว่าคนรักกันเขาทำแบบนี้หรือ ช.เงียบ ไม่พูดอะไร แต่ก็บอกว่าจะหาผู้ใหญ่มาสู่ขอโดยเร็ว เขาก็อยากอยู่กินกับหนูอยู่แล้วแต่เขากลัวว่าหนูไม่รักเขา เขาเลยต้องทำวิธีนี้

หนูเสียใจมาก แต่ถ้าเขาบอกว่าจะหาผู้ใหญ่มาสู่ขออย่างที่พูด ก็ไม่เป็นไร หนูถามว่าไม่ได้โกหกนะ เรื่องที่พูดไป เขาบอกว่าไม่โกหกอยู่แล้ว เขารักหนูไม่งั้นจะมาด้วยทุกวันหรือ หลังจากนั้นไม่กี่วัน เขาก็เอาผู้ใหญ่มาคุยกับพ่อแม่หนู พ่อแม่ก็แล้วแต่หนู หนูก็ตอบตกลงไป แล้วเราก็ได้แต่งงานอยู่กันจนเดี๋ยวนี้หนู

มีลูกแล้วคนหนึ่ง เป็นผู้ชาย ครอบครัวเรามีความสุขมากช.เป็นคนดีจริงๆขยันทำมาหากินตอนนี้หนูรักเขามาก ถ้าเขาไม่ได้เป็นคนพูดจริงทำจริงหนูก็คงไม่รู้จะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน เพราะคงท้องโต ไม่มีพ่อแม่ พ่อแม่ก็คงจะเอาหนูตายแน่ๆ

สาวโชคดี

แผนซ้อนแผน

เรียนคุณอากังฟูที่เคารพ

หลานเป็นแฟนบทเรียนสนอรักมานานแล้ว แต่ไม่เคยได้เขียนเรื่องมาเล่าให้ฟังเลย ทีแรกหลานคิดว่าจะเขียนเรื่องจริงมาเล่าให้ฟังแต่เก็บไว้ก่อนดีกว่าอ่านของคนอื่นไปก่อน หลานมีเรื่องแฉภัยผู้หญิงที่เกิดขึ้นกับหลานจะมาเล่าให้ฟังค่ะ

ตอนนี้หลายอายุประมาณ 20 กว่า เรียนจบมานานแล้ว ทำงานรวมทั้งที่นี่ด้วยก็ 3 ที่แล้ว หลานเพิ่งออกจากที่เก่าไม่ได้นานหรอกค่ะเพราะหลานมีเรื่องเลยต้องออก ที่จริงไม่อยากหรอกค่ะ เพราะทำงานที่นี่ดีจะตาย หลานชอบเพื่อนร่วมงานนะคะ

รูปร่างหน้าตาอย่างหลานก็จัดว่าสวยเข้าขั้นทีเดียว หลานหลงเข้าไปทำงานที่บริษัทเก่าได้เป็นเพราะเรื่องความสวยของหลานนี่ล่ะค่ะ คือว่าที่บริษัทเก่าทำเกี่ยวกับถ่ายแบบโฆษณา แล้วก็ทำธุรกิจอื่นเป็นงานเสริม หลายมีเพื่อนเป็นนักข่าวค่ะ เพื่อนสนิทกันเลย บางครั้งงานไหนที่ทำข่าวและหลานสนใจก็ขอตามไปด้วย หลานจำไม่ได้แน่นอนว่าวันนั้นหลานตามเพื่อนไปดูการประกวดนางงามอะไรก็ไม่รู้ พองานเลิกก็มีผู้ชายคนหนึ่งเดินเข้ามาหาหลานแล้วบอกว่าสนใจที่จะถ่ายแบบ เดินแฟชั่นหรือเปล่า หลาน

ก็ยังไม่ให้คำติดต่อกลับมาที่ผู้ชายคนนั้น เขาก็ให้ที่อยู่ติดต่อไว้

หลังจากที่กลับไปคิด และปรึกษาคนอื่นดูก็เลยลองติดต่อกลับมาที่ผู้ชายคนนั้น งานแรกเขาให้หลานลงประกวดนางสาวไทยเลยค่ะ แต่ก็ตกรอบตามเคย เขาเลยให้หลานมาถ่ายแบบโฆษณา แต่ก็ได้เทสต์หน้ากล้อง ไม่เห็นได้ถ่ายแบบจริงๆ เลย และเขาก็ให้หลานมาทำงานบริษัทของเขาซึ่งหลานก็ต้องทำงานร่วมกับหนังงานของเขาที่ทำงานส่วนอื่นไม่ใช่ถ่ายโฆษณา เขาให้ทำงานไปพลางๆ ก่อน เพื่อรอทางบริษัทโฆษณารายใหญ่เรียกตัวหลาน

หลานทำงานที่บริษัทนี้ก็หลายอาทิตย์แล้วแต่ก็ยังไม่มีวี่แววว่าจะได้ไปถ่ายแบบ เดินแฟชั่นจริงๆ ซะที คนอื่นในบริษัทก็ล้อหลานว่าสงสัยจะเป็นแม่สายบัวซะแล้ว หลานก็ถามว่าทำไม เขาก็แอบๆ บอกว่าก็บริษัทนี้ไม่ได้ทำงานจริงจังน่ะสิ เวลาที่ส่งรูปใครๆ ให้กับบริษัทโฆษณาจริงๆก็ไม่ค่อยสนใจตามเรื่อง ปล่อยเลยตามเลย ยังไม่เคยเห็นมีใครที่ได้งานเลยซักคน หลานกลัวว่าหลานจะไม่ได้ถ่ายแบบเลยถามพี่คนที่ชวนหลานมาทำงานที่นี่ เขาก็บอกว่าให้ใจเย็นๆ ทำงานที่บริษัทไปพลางๆ ก่อน

ที่บริษัทนี้มีเจ้านายซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทอยู่คนหนึ่ง เป็นผู้ชาย อายุเกือบ 50 แล้วค่ะ ดูภายนอกท่าทางดูดีมาก เป็นผู้ใหญ่ที่น่านับถือคนหนึ่ง พูดจาดี มีหลักเกณฑ์ หลานไม่ค่อยได้พบเขาหรอกค่ะ เพราะเขาไม่ค่อยมาทำงานมัวแต่ทำธุรกิจอย่างอื่น นานๆจะมาที่บริษัทสักครั้ง ก็ได้แต่สั่งงานทางโทรศัพท์

วันเกิดที่เรื่องเจ้านายสั่งให้หลานไปหาเขาที่อีกบริษัทหนึ่งที่เขาประจำอยู่ เขาบอกว่าให้หลานไปช่วยงานเอกสารเขาหน่อย อยู่ที่บริษัทนี้ไม่ค่อยจะมีอะไรทำ หลานเบื่ออยู่แล้วเลยไปตามคำสั่ง

ของเขา หลานไม่ได้เอาใครไปเป็นเพื่อนหรอกค่ะ ที่ทำงานของเขาอยู่ชั้น 2 ก่อนที่จะขึ้นไปได้ก็ต้องเข้าประตูที่อยู่ชั้นล่างและขึ้นบันไดไปชั้นบน พอหลานไปถึงเขาก็รออยู่แล้ว บอกให้หลานเข้าไปนั่งในห้องของเขา แล้วเขาก็หายออกไปข้างนอก หลานคิดว่าเขาคงออกไปหางานที่บอกว่าจะให้หลานช่วย ก็ไม่ได้สงสัยอะไร

ไม่ถึง 5 นาที เขาก็เข้ามาในห้องทำงาน หลานเห็นเขาแล้วก็ต้องตกใจ เพราะเขาไม่ได้แต่งตัว ผูกเนคไทเหมือนตอนแรก เขาใส่เสื้อกล้ามและนุ่งกางเกงในเดินตรงมาหาหลาน หลานไม่รู้จะทำยังไง เลยถามเขาไปว่าจะทำอะไร เขาไม่พูดอะไร เดินเข้ามานั่งข้างๆ หลาน แล้วถามอยากจะมีบ้านอยู่ มีรถขับ มีเงินใช้จ่ายอย่างสบายไหม แล้วเขาก็เอามือหลานไปจับ และยังแถมจะก้มลงมาหอมแก้มหลานอีก

หลานรีบผลักตัวเขาออก แล้วตอบว่าถึงหลานจะจนยังไง จะลำบากขนาดไหน ชาตินี้ก็ไม่ขอเป็นเมียน้อยใครๆ เขายิ้มๆ ค่ะ และบอกหลานว่าคิดดูให้ดีนะ หลานไม่ฟังเขาแล้วจะวิ่งหนีออกจากห้อง แต่เขาก็ตามมาดึงแขนไว้และกระชากจนหลายหงายหลัง แต่ก็ยังไม่ล้มนะคะ เขาพยายามที่จะรวบรัดหลานให้ได้แต่หลานก็ไม่ยอมเหมือนกัน ยังไงๆ ก็ต้องขอสู้กันสักตั้ง หลายวิ่งหนีหลอกล่อเขาอยู่ในห้องทำงานนั้นเกือบ 10 นาทีได้ เห็นเขาช้าลง หลานคิดว่าเขาต้องเหนื่อยแล้วแน่ๆ ก็อายุปูนนั้นแล้วนี่ พอได้โอกาสหลานประขิดตัวเขาผลักเขาอย่างแรงจนล้มลง แล้วก็รีบวิ่งหนีออกมาจากห้องทำงานกลับบ้าน

วันรุ่งขึ้นหลานก็มาทำงานที่บริษัทอย่างปกติ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น หลานอุตส่าห์ไม่เอาเรื่องนี้ไปบอกให้

ใครๆ ที่ทำงานรู้ แต่เจ้านายก็ยังไม่เลิกลากับหลาน พอไม่ได้ตัวแล้วเขาก็พยายามที่จะหาทางไล่หลานออกจากงาน พยายามบีบทุกอย่าง จนหลานทนไม่ไหวเลยต้องเล่าเรื่องความชั่วของเขาให้คนที่ทำงานฟัง ซึ่งคนนี้หลานคิดว่าไว้ใจได้ เป็นผู้หญิงรุ่นราวความเดียวกับแม่ของหลาน และหลานก็นับถือเขาเหมือนแม่ด้วย พอหลานเล่าให้ฟังเขาก็บอกว่าไม่เชื่อ หลานคิดไว้แล้วล่ะค่ะ เพราะเจ้านายจะดูดีมากในวงสังคม เขาจะปิดบังความชั่วของตัวเองได้เก่งมากค่ะ หลานเลยสาบานว่าเรื่องที่เล่ามาทั้งหมดไม่จริงก็ขอให้

หลานออกจากบริษัทไปแล้วถูกรถชนตายต่อหน้าเขาก็เลยเชื่อ แล้วหลานก็ปอกว่าหลานถูกแกล้งจะให้ออกจากบริษัทให้ได้ พี่คนนั้นก็รับปากว่าจะช่วยหลานแก้เผ็ดเขาก่อนออกจากบริษัท

พี่เขาก็ทำอุบายว่าให้หลานโทรไปหาเจ้านาย ทำทีเป็นว่าหลานยอมรับข้อเสนอที่เคยให้มา คือว่าหลานจะยอมทำตามที่เขาบอกทุกอย่างแต่มีข้อแม้ว่าเขาจะต้องเตรียมเงินสดไว้จำนวนหนึ่งเพื่อเป็นค่าเรียกขวัญที่ทำให้หลานตกใจกลัวเมื่อคราวที่แล้ว และก็นัดวัน เวลา สถานที่พบกัน แต่หลายก็มีข้อแม้อีกว่าเงินสดที่เขาเตรียมให้นั้นเขาต้องไม่ใช่คนที่จะถือไปให้หลาน ให้เขาโอนเข้าบัญชีของหลานก่อนที่จะพบกัน เขาก็ยินยอมทำตามเงื่อนไขทุกอย่าง

พอถึงวันนัด เขาโทรไปหาหลานที่หอพักเป็นการเตือนว่าวันนี้อย่าลืมสัญญา หลานก็ถามเขาว่าโอนเงินให้เรียบร้อยหรือยัง เขาบอกว่าเรียบร้อยแล้ว หลานก็บอกว่ากำลังจะออกไปแล้วที่จริงหลานไม่ได้ออกไปพบเขาหรอกค่ะ หลานออกไปเช็คที่ธนาคารว่าเขาโอนให้แล้วจริงหรือเปล่า เขาโอนให้เรียบร้อยเลยค่ะ หลานรีบจัดการปิดบัญชีทันที

แล้วไปเปิดบัญชีใหม่ที่ธนาคารอื่น แล้วหลานก็ไม่ได้ไปตามนัดเขาหรอกค่ะ เสร็จเรียบร้อยหลานก็จัดการย้ายของไปอยู่ที่หอพักอื่น เพราะยังไง ๆ เขาก็คงต้องตามหาหลานถึงหอพักแน่ เพื่อความปลอดภัยเราต้องเอาตัวรอดไว้ก่อน

หลังจากวันนั้นแล้วหลานก็ออกจากงาน ไม่เคยไปเหยียบที่บริษัทนั้นอีกเลย แต่ก็โทรไปถามพี่คนที่ช่วยหลานไว้ว่าเจ้านายเป็นยังไงบ้าง เขาก็บอกว่าเจ้านายโมโหมาก มาพูดกับคนที่บริษัทว่าหลานโกงเงินบริษัท แล้วก็หายไปเลยและแถมยังย้ายที่อยู่อีกด้วย โทรไปหาที่ไหนก็ไม่เจอ แล้วเขาก็ยังด่าว่าหลานอย่างเสีย ๆ หาย ๆ อีก หลานไม่อยากเล่าให้ฟังค่ะ แต่ก็ช่างเขาเถอะ เขาจะว่ายังไงก็ช่าง เราไม่ได้เป็นอย่างที่เขาว่าก็แล้วกัน

ก็ยังนับว่าหลานโชคดีนะคะที่ยังไม่ได้เสียเนื้อเสียตัวให้ไอ้เฒ่าหัวงูไปและที่สำคัญยังได้แก้แค้นเขาอีก สมน้ำหน้าแล้วค่ะ คนแบบนี้ต้องเจอดีเข้าซะบ้างไม่งั้นก็คงไม่รู้ตัวนี่หลานยังสงสัยอยู่เลยนะคะที่เขาเปิดบริษัทหานางแบบส่งให้บริษัทโฆษณานั้นเป็นการทำบังหน้าหรือเปล่า ที่จริงเขาอาจจะหวังอย่างอื่นในตัวของผู้หญิงที่ต้องหลงมาเป็นเหยื่อของเขาอย่างหลานก็ได้ จริงไหมค่ะ?

ดินสอพอง

เด็กบ้านนอก

สวัสดีค่ะคุณอากังฟูที่นับถือ

หนูชอบอ่าน "บทเรียนสอนรัก" เป็นชีวิตจิตใจเลยค่ะ เมื่อก่อนอ่านเล่มอื่น แต่ก็ยังไม่ดีเท่ากับเล่มนี้ หนูว่ามันมีอะไรหลาย ๆ อย่างที่ดีต่างไปจากเล่มอื่น ๆ ซึ่งหนูอ่านแล้วจะรู้ว่ามันเป็นเรื่องจริงหรือเปล่า คนทำเขียนขึ้นมาเองหรือเปล่า มันดูเหมือนสมมุติขึ้นมายังงั้นล่ะค่ะ แต่บทเรียนสอนรัก หนูไม่รู้สึกว่าแกล้งเขียนขึ้นมาเลย หนูเลยชอบอ่านเอามาก ๆ ที่พูดมาทั้งหมดไม่ได้กะจะเขียนมาชมอย่างเดียวนะคะ คือว่าหนูมีเรื่องจะมาเล่าให้ฟัง เรื่องความผิดพลาดของหนูเอง

หนูเป็นเด็กต่างจังหวัดค่ะ เกิดและก็โตที่บ้านนอก เรียนหนังสือจนจบก็ที่นั่น กรุงเทพฯ หน้าตาเป็นยังไงหนูก็ยังไม่เคยเห็นมาก่อนเลยพอเรียนจบที่บ้านก็จะให้ทำงานที่บ้านเลย เป็นครูน่ะค่ะ ถึงหนูจะเรียนครูมาก็จริงแต่ว่าไม่ชอบเลยที่เรียนก็เพราะว่าพ่อแม่หนูวางหมากเอาไว้แล้วว่าโตขึ้นลูกทุกคนต้องเป็นนั่นเป็นนี่อย่างที่เขาต้องการ พี่หนูก็รับราชการเป็นครูกันเกือบหมด หนูไม่อยากเป็นเลยการให้พี่ชายคนที่ทำงานกรุงเทพฯ เป็นนักออกแบบบ้านมาหาหนูที่อยู่ที่กรุง

เทพฯ ด้วย

ทีแรกพี่ชายคนนี้ก็จะมาท่าไม่ยอมบอกว่าเป็นครูอย่างที่พ่อแม่บอกก็ดีแล้ว หนูเป็นลูกผู้หญิงคนเล็ก ทำงานอยู่ใกล้ๆ บ้าน ใกล้พ่อแม่น่ะดีแล้ว เขาจะได้ไม่ต้องเป็นห่วงมาก แต่หนูบอกว่าไม่ชอบรู้สึกว่ามันไม่ตรงกับนิสัยของหนูเลย อ้อนวอนอยู่ตั้งนานกว่าพี่ชายจะเห็นด้วยพ่อแม่ก็ไม่อยากจะให้มาทำงานกรุงเทพฯ ซักเท่าไหร่ แต่เพราะพี่ชายรับรองอย่างแข็งขันว่าจะดูแลหนูเป็นอย่างดี ไม่ให้มีอันตรายเลย พ่อแม่ก็วางใจเพราะพี่ชายคนนี้เชื่อถือได้

วันแรกที่เข้ากรุงเทพฯ ก็ต้องเต้นเป็นธรรมดา อะไรๆ มันก็แปลกหูแปลกตาไปหมด พี่ชายบอกว่ามาแรกๆ อย่าเพิ่งหางานทำเลย เพราะยังไม่รู้จักเส้นทางดี ไปไหนแล้วเดี๋ยวจะหลงทาง เลยให้หนูศึกษาเส้นทางให้ทั่วกรุงซะก่อนอาทิตย์นึง แล้วก็พาหนูมานั่งที่อนุสาวรีย์

แล้วก็บอกว่าลองขึ้นรถเมล์ไปนู้นไปนี่ดู แต่จำให้ได้ว่าบ้านเราอยู่ที่ไหน และรถเมล์สายอะไรผ่านบ้าง อาทิตย์นึงผ่านไปหนูรู้จักทางมากขึ้น พี่ชายก็แนะนำให้ไปสมัครงานเป็นเซลขายโฆษณาให้กับหนังสือเล่มหนึ่ง หนูเห็นว่ามันน่าลอง ดีกว่าที่จะต้องมานั่งทำงานประจำที่โต๊ะแบบนั้นหนูคงเบื่อตาย ก็เลยลองไปสมัครดู ก็ได้ค่ะ ที่จริงหนูคิดว่าตัวเองไม่น่าได้เลย เพราะเป็นเด็กบ้านนอก ไม่รู้จักถนนหนทางเลย ท่าทางก็เปิ่นๆ ไม่รู้เรื่องไม่ทันคน แล้วได้เข้าไปได้ยังไงก็ไม่รู้

พอรู้ว่าได้งานแล้วก็มาบอกพี่ชาย พี่ก็เตือนว่ามันค่อนข้างจะอันตราย และลำบากที่จะใช้ชีวิตอย่างปลอดภัยในกรุงเทพฯ ไม่ว่าหนูจะไปไหนก็ต้องระวังตัว อย่าประมาทเป็นอันขาดไม่ใช่ว่าเห็นใครดีกับเราก็จะคิดไปว่าเขาดีแบบนั้นจริงๆ ตราบใดที่เรายังไม่รู้ไส้รู้พุงของเขาก็อย่าเพิ่งไว้ใจทั้ง 100% หนูคิดว่าตัวเองเป็นเด็กบ้านนอกก็กำลังจะถูกเขาหลอกได้ง่ายๆ อย่างที่เคยได้ยินได้ฟังมา เวลาจะทำอะไรก็เลยต้องระวังตัวทุกฝีก้าว

งานเซลของหนูมันหนักเหมือนกัน ต้องออกไปติดต่อกับลูกค้าในละแวกชานเมืองบ่อยๆ ต้องไปเองค่ะ รถราก็ยังไม่มี แต่จะทำยังไง ตอนนั้นเงินเดือนก็น้อย แทบจะไม่พอใช้ แต่พี่ชายก็คอยช่วยเหลืออยู่เรื่อย คอยถามว่างานเป็นยังไงบ้าง หนูก็มานั่งเล่าให้พี่ฟังทุกวันว่าวันนี้ไปเจออะไรมาบ้าง เขาก็เตือนให้ระวังตัวให้มากๆ ลูกค้าบางคนก็ไว้ใจไม่ได้ บางทีเขาอาจจะดีกับเราก็เพราะต้องการอะไรในตัวเรามากกว่า ก็จริงอย่างที่พี่ชายพูดนั่นแหละค่ะ

มีอยู่บริษัทนึงที่หนูต้องไปติดต่อด้วย ผู้จัดการอายุประมาณ 40 กว่าๆ แต่ดูท่าทางยังหนุ่มแน่นอยู่ หน้าก็ใช้ได้ หนูเคยติดต่อขอเข้าพบหลายครั้ง แต่ก็

ไม่ได้พบกันซะที เพราะเขาไม่ค่อยจะว่างเลย หนูติดต่อไปจนขี้เกียจไปเลยค่ะ พอเลขาหน้าห้องรับโทรศัพท์ก็รู้เลยว่าอะไร หนูเลยตัดสินใจโทรเป็นครั้งสุดท้าย มันอาจจะเป็นคราวเคราะห์ของหนูก็ได้มั้งคะที่เผอิญเขาอยู่พอดี เขาเลยรับนัดหนู

วันที่นัดหนูไปหาเขาตรงเวลาจริงๆ แล้วหนูควรจะนัดกับเขาเวลางาน แต่เป็นเพราะเขาบอกว่าไม่ว่างเวลางาน หนูเลยต้องโอเคมาพบเขาหลังเลิกงานที่บริษัทของเขา ตอนนั้น 5 โมงเย็นแล้ว พนักงานกลับไปเกือบหมดจะมีก็เลขาหน้าห้องของเขาซึ่งก็นั่งอยู่หน้าห้องเขา ให้หนูเข้าไปพบในห้อง ยังไม่ทันได้คุยอะไรกันเลยเขาก็บอกว่าให้เข้าไปคุยกันในห้องประชุมของเขาดีกว่าหนูก็เห็นว่าเขาเป็นลูกค้าก็ต้องตามใจเขาหน่อย

ในห้องประชุมนั้นเป็นเหมือนห้องพักในโรงแรมเลยค่ะ นอกจากจะมีที่นั่งประชุมแล้ว ยังมีที่สำหรับให้นอนมีทีวีวีดีโอให้ดูตอนที่เราคุยกันก็เปิดวีดีโอให้หนูดู แต่ไม่ใช่เรื่องอย่างว่านะคะเป็นเรื่องเกี่ยวกับสินค้าของเขาเขาเสิร์ฟน้ำให้หนู

เองเลยนะคะ แต่หนูไม่กล้ากินมาก เพราะกลัวว่าเขาจะเอาอะไรแอบใส่ลงมาด้วย ก็เพียงแค่จิบนิดหน่อยเท่านั้น

หนูบอกได้เลยว่าตอนนั้นหนูกลัวมาก ไม่รู้ว่าเขาจะเอายังไงกะเรากันแน่ จะคุยเรื่องงานแล้วทำไมต้องอะไรแบบนี้ด้วยก็ไม่รู้ กลัวจนรู้สึกว่าตัวเองตัวสั่น แต่ก็ต้องพยายามเก็บความกลัวเอาไว้ไม่ให้เขาสังเกตุเห็นได้ ทำให้เขาเห็นว่าหนูไม่กลัวเขา เขาพูดอะไรมาก็ตอบโต้ได้หมด คุยกันตั้งนานก็ยังไม่เริ่มเรื่องที่หนูต้องการจะพูดกับเขาเขาชวนคุยนู้นคุยนี่จนหนูเห็นว่ามันชักจะไม่ไหวแล้ว เย็นมากแล้ว เลยเข้าเรื่อง เขาก็บอกว่าเรื่องงานเขาพูดง่าย ยิ่งหนูมาด้วยตัวเองแบบนี้ไม่ต้องพูดกันมากเลยเขาโอเคอยู่แล้ว แบบนั้นก็ดีค่ะหนูจะได้ไม่ต้องเหนื่อยพูดมาก

พอหนูจะขอลากลับ เขาบอกว่าให้ไปกินข้าวกับเขาก่อน แล้วจะไปส่งที่บ้าน หนูบอกว่ามีนัดกับแฟนแล้ว ให้เขามารับที่นี่ ป่านนี้คงรอแย่แล้ว เขาเงียบไปครู่หนึ่ง แล้วก็พูดเหมือนอารมณ์ไม่ค่อยดี บอกว่าจะกลับก็กลับ หนูเลยรีบเดินออกมาจากห้องนั้นอย่างเร็ว กลัวเขาเปลี่ยนใจค่ะ ที่จริงแล้วแฟนเฟินอะไรก็ยังไม่มีหรอกค่ะ โกหกเขา เอาตัวรอดไว้ก่อน

วันนั้นหนูเลยรอดมาได้อย่างหวุดหวิด กลับไปเล่าให้พี่ชายฟัง พี่ชายตกใจใหญ่เลยค่ะ บอกว่าต้องระวังตัวให้มากกว่านี้ ถ้าเป็นอะไรไป เขาต้องแย่แน่ ๆ พี่ก็บอกว่าหรือจะออกไปทำงานที่อื่นหนูก็บอกว่าลองทำดูอีกพักนึงก่อน พี่ก็ไม่ว่าอะไร เน้นอยู่อย่างเดียวว่าระวังตัวให้มาก ๆ พกอาวุธในกระเป๋าด้วยก็ดี

วันรุ่งขึ้นไปทำงาน เจ้านายโวยวายหนูลั่นเลยค่ะถามหนูว่าเมื่อวานนี้ไปทำอะไรมั่งหนูก็เล่าให้ฟังว่าทำอะไรพูดอะไรกับลูกค้าบ้าง เจ้านายก็บอกว่าลูกค้าที่เป็นผู้จัดการคนนั้นโทรมาว่าหนูตั้งแต่เช้า แล้วก็ตัดความช่วยเหลือบริษัทหนู หนูก็งงไม่เข้าใจว่าทำไม ก็เมื่อวานเขาตกลงว่าจะช่วยแล้วนี่ เจ้านายก็บอกว่าให้หนูไปพบเขาใหม่ที่บริษัทเวลาเดิม แถมเจ้านายยังเน้นย้ำกับหนูว่าพูดกับเขาดี ๆ เขาจะเอาอะไรก็อย่าขัดเขา เพราะว่าเขาเป็นลูกค้ารายใหญ่ ถ้าเขาไม่ช่วยเหลือบริษัทเราก็อาจจะแย่หนูไม่เห็นว่าจะต้องไปทำอะไรตามใจเขามากมายอย่างนั้นเลย ถ้ารายนี้ไม่ได้ เอารายใหม่ก็ได้นี่

อย่างเคยค่ะ พอกลับบ้านก็เล่าเรื่องนี้ให้พี่ชายฟัง พี่ก็ว่ามันชักจะยังไงแล้วนะแบบนี้ไม่ได้หวังขายโฆษณาอย่างเดียวแล้ว คงต้องการอย่างอื่นด้วย แล้วก็บอกว่าหนูว่าพรุ่งนี้ไม่ต้องไปหาเขาหรอก เพราะเขาต้องคิดไม่ดีกับหนูแน่ ๆ พรุ่งนี้ให้ไปลาออกเลย ด้วยความเชื่อพี่ วันรุ่งขึ้นหนูเลยไปลาออกจริง ๆ เจ้านายก็ว่าใหญ่เลยค่ะ บอกว่าทำแบบนี้บริษัทเขาก็เสีย หนูก็เป็นคนก่อเรื่องขึ้นมาก็ต้องแก้ปัญหาให้เรียบร้อยก่อนแล้วจะไปไหนก็ไปได้ หนูเห็นท่าไม่ดี ไม่รู้จะทำยังไง ไม่ว่าจะพูดยังไงเขาก็ไม่ยอมท่าเดียวถ้าหนูไม่ไปหาผู้จัดการคนนั้น เขาก็จะเอาเรื่องหนู หนูเลยโทรศัพท์หาพี่ชายให้มาช่วย

พี่หนูเป็นนักเลง (ไม่ใช่ชอบหาเรื่องชาวบ้านนะคะ) อยู่แล้ว พอมาถึงก็โวยวายลั่น จะเอาเรื่องเจ้านายหนูให้ได้ พอพี่ชายทำท่าขึงขัง เอาจริงเอาจัง เจ้านายก็ต้องอ่อนยอมให้หนูออกแต่โดยดี หลังจากวันนั้นแล้วหนูก็ไม่ได้กลับไปที่บริษัทนั้นอีกเลย แต่ถ้าเผอิญหนูไม่เจอคนที่ทำงานเก่า หนูก็ไม่รู้ว่า ที่จริงแล้วเบื้องหลังของบริษัทนี้ขายเนื้อสดมากกว่าขายโฆษณา คือว่าเซลที่เป็นผู้หญิงทุกคนจะเสร็จลูกค้าหมด ถ้าใครไม่ยอมเขาก็จะข่มขู่แบบหนูนี่ล่ะ ยังดีที่หนูมีพี่ชาย แล้ววันนั้นก็โชคดีของหนูที่ผู้การคนนั้นไม่รีบรวดรัด หนูเลยมีหน้าอยู่ในสังคมกรุงเทพฯ ได้อย่างไม่อายใคร เดี๋ยวนี้หนูได้งานใหม่แล้ว และก็รู้สึกว่าตัวเองแกร่งขึ้นมาก เพราะประสบการณ์คราวนั้น

ปวีณา

สนิมในใจ

คุณกังฟูที่เคารพ

หลานเป็นแฟนรายการวิทยุรายการหนึ่งที่ออกอากาศในตอนกลางคืน วันนั้นหลานฟังวิทยุอยู่ก็มีคุณอากังฟูมาออกรายการด้วย ทีแรกหลานก็ไม่รู้จักหรอกค่ะว่าเป็นใคร เก่งกาจยังไง แต่พอเขาพูดแล้วก็รู้ว่าคุณอาเป็นนักแก้ปัญหา เป็นที่ปรึกษาที่ดี หลานฟังคุณอาตอบคำถามในรายการนั้นแล้วประทับใจมาก คุณอาตอบดี และเข้าใจละเอียดหลานมีเรื่องจะเล่าให้ฟังค่ะ ทีแรกจะโทรไปเล่าให้รายการนั้นฟังแต่ไม่กล้ากลัวคนรู้จักฟังจะจำได้ ก็เลยต้องทนเก็บความอึดอัดนั้นไว้นานจนได้ฟังอาหลานเลยตัดสินใจไปมองหาหนังสือของคุณอา แล้วก็รีบเขียนจดหมายมาระบายความทุกข์อย่างนี้ละค่ะ

เรื่องราวของหลานมันก็คงจะไม่ต่างของคนอื่นหรอก เพราะผู้หญิง (ถ้าโง่) ก็ต้องลงเอยด้วยไม่เสียตัวก็ต้องอกหัก หรือไม่ก็ทั้งสองอย่าง คุณอาว่าจริงหรือเปล่า หลานว่าจริงค่ะ เพราะหลานเจอเข้ากับตัวเองมาแล้วที่บ้านหลานมีด้วยกัน 4 คนพ่อ แม่ พี่

ชายและหลาน หลานกับพี่ชายห่างกัน 5ปี เราเรียนโรงเรียนเดียวกันมาตลอด เพื่อนทุกคนของพี่หลานรู้จักหมด เพื่อนทุกคนของหลานพี่ก็รู้จักหมดเหมือนกัน พอพี่เรียนมัธยมจบก็เรียนต่อมหาวิทยลัยพี่ชายหลานเป็นคนสนุก เฮฮา เพื่อนเลยมากและก็ชอบพาเพื่อน ๆ มากินข้าวที่บ้าน หรือไม่ก็มาทำงาน มาเที่ยวที่บ้านบ่อย ๆ มีอยู่คนหนึ่งชื่อพี่ป. เขาชอบมาคุยกับหลานเวลาที่เพื่อน ๆ เขาคุยกันก็ไม่ค่อยจะไปร่วมวงเท่าไร มานั่งคุยกับ

หลายอย่างเดียว จนเพื่อน ๆ เขาอำกันใหญ่ บอกว่าพี่ชายดุนะ ให้ระวังตัวไว้มาบ้านเขาบ่อย ๆ เดี๋ยวหัวแตกก็หัวเราะกันใหญ่

หลานคิดว่าตัวเองยังเด็กก็เลยนับถือพี่ป. แบบพี่ชายและพี่ก็เตือนด้วยว่าเพื่อนคนนี้เจ้าชู้ แต่นิสัยอย่างอื่นก็ดี แต่เพราะความที่ใกล้ชิด สนิทสนมเหมือนกับคนอื่น ๆ มั้งค่ะที่ทำให้ความรู้สึกของหลานเปลี่ยนไปโดยที่หลานเองก็ไม่รู้ตัวเหมือนกัน พอพวกพี่ ๆ เรียนจบหลานเองก็เรียนต่อในขั้นสูงต่อไป แต่ที่ที่หลานเรียนอยู่ต่างจังหวัด ไป-กลับทุกวันไม่ได้เลยต้องอยู่

ที่หอพักของมหาวิทยาลัย เวลาที่หลานได้พบกับพี่ป. ก็น้อยลงพี่ป. ก็ต้องทำงานด้วยเราเลยไปพบกันแค่วันเสาร์-อาทิตย์เท่านั้น ช่วงที่เราได้พบกันก็อยากจะอยู่กันตามลำพังให้หายคิดถึงกันบ้าง หลานต้องไปที่วิทยาลัยวันอาทิตย์ เพราะวันจันทร์มีเรียนเช้าพี่ป. ก็ไปส่ง แต่กว่าจะไปถึงก็เย็น บางทีก็มืดเพราะเราไปเที่ยวที่อื่นกันก่อน

ช่วงนั้นหลานไม่รู้สึกว่าเราห่างกันเลย เพราะได้พบกันทุกอาทิตย์และพี่ป. เองก็โทรไปหาหลานแทบทุกวันเลย ตอนนั้นหลานคิดว่าความรักช่วยทำให้หลานเรียนดีขึ้น คือมันมีความสุข ไม่กังวลอะไรเลยตั้งใจเรียน เพื่อนหลานก็มีเยอะแยะทั้งผู้หญิงและผู้ชายแต่ผู้ชายจะมีน้อยมาก และก็ไม่ใช่ผู้ชายเต็มตัว เป็นตุ๊ดบ้าง เป็นเกย์บ้างไปตามเรื่อง เรียนที่นี่จะมีกิจกรรมอย่างหนึ่งสำหรับน้องใหม่ คือว่าจะให้มีบัดดี้กัน(เพื่อนที่ไปไหนมาไหนด้วยกัน ต้องคอยช่วยเหลือกันตลอดเวลาจะเป็นคู่ ๆ หญิงคู่หญิง ชายคู่ชาย หรือหญิงคู่ชายก็ได้) บัดดี้ของหลานเป็นผู้ชายค่ะ ชื่อต. หลานมีความรู้สึกว่า

ไม่ค่อยจะชอบขี้หน้าเขาตั้งแต่แรกเห็นแล้วท่าทางเขากวน ๆ แต่งตัวก็ไม่ค่อยจะเรียบร้อย หลุดลุ่ย พูดจาก็ไม่มีหางเสียงเท่าไรเลย เวลาที่เขาพูดกับหลานนะ หลานแทบจะไม่อยากพูดด้วยเลย เราเห็นว่าเป็นเพื่อนกันก็เลยชวนคุย เขาก็ไม่ค่อยอยากจะคุย ถามคำตอบคำด้วยหลานเลยตั้งใจไว้ว่าเพื่อนคนนี้หลานไม่ยุ่งด้วยดีกว่า แต่พอรู้ว่าเขาต้องมาเป็นบัดดี้ของหลานเท่านั้นแหละเกือบจะหัวใจวายตาย อะไรกันทำไมเราถึงได้ซวยแบบนี้

หลานมักจะแอบอิจฉาเพื่อน ๆ ที่เขาได้บัดดี้เป็นผู้ชายเพราะว่าผู้ชายจะดูแล ช่วยเหลือเป็นอย่างดี ถ้าเรามีอะไรที่ทำไม่ได้ก็ให้เขาช่วยเหลือได้รุ่นพี่บอกว่าบัดดี้บางคู่ก็กลายเป็นแฟนกันไปเลยก็มีแต่สำหรับหลานไม่มีทางหรอกค่ะ คนบ้าอะไรก็ไม่รู้ไม่มีความเป็นสุภาพบุรุษเอาซะเลย อะไร ๆ ก็ไม่ช่วยหลานเลย เราแทบไม่ค่อยได้พูดคุยกันเลย ตอนเย็นหลังเลิกเรียนรุ่นพี่ก็จะหาอะไรมาให้พวกเราเล่น แล้วก็จะให้ออกมารายงานว่าบัดดี้ของเราเป็นยังไงบ้าง หลานกลัวถูกทำโทษก็อายเพื่อนด้วยเลยต้องบอกว่าบัดดี้ของหลานก็ดี มีน้ำใจ ช่วยเหลือหลานตลอดเวลาเขาเองก็รายงานให้รุ่นพี่ฟังแบบนั้นเหมือนกัน

พอถึงวันกลับบ้านหลานดีใจมากเพราะจะได้ไม่ต้องเจอหน้าอีตาบ้านี่และที่สำคัญหลานจะได้เจอพี่ป. ด้วย ช่วงวันหยุดหลานไม่ได้อยู่บ้านเลยไปเที่ยวกับพี่ป. ทุกวัน วันอาทิตย์เขาก็ไปส่งหลานอีกเหมือนทุกครั้ง หลานมีความสุขมากจริง ๆ เลยค่ะพี่ป. ดีมากเลย ไม่เคยขัดใจหลานเลย เป็นผู้ใหญ่สุขุมมาก คุยก็สนุกเวลาอยู่กับเขาหลานลืมเรื่องเครียด ๆ ไปหมดเลยค่ะ ผิดกับเพื่อนของหลานชื่อต. เวลาอยู่ด้วยกันเหมือนกับเราต้องอมโลกเอาไว้ทั้งโลกยังไงยังงั้นเลย

สำหรับพี่ป. หลานประทับใจเขามากก็วันที่เขาบอกรักหลานนะคะช่วงนั้นปิดเทอม พี่ชายและเพื่อน ๆ ไปเที่ยวเกาะเสม็ดกันพี่ป. ไปด้วยหลานขอพี่ชายไปด้วยกลางวันเราไปเที่ยวกัน เย็นลงเล่นน้ำทะเลส่วนกลางคืนก็เล่นกองไฟ เราทำอาหารกินกันเองแล้วก็เล่นกีต้าร์ร้องเพลง ใครที่สนุก ๆ ก็ลุกขึ้นมาเต้นมาแสดงอะไรแล้วแต่จะคิด ดึกหน่อยก็นอน ใครยังพอใจจะนั่งเล่นต่อก็ได้ หลานกับพี่ป. เลยแยกวงออกไปนั่งคุยกัน คืนนั้นดาวเต็มท้องฟ้าเลยค่ะ หลานเป็นคนชอบดูดาวอยู่แล้วเลยตื่นเต้นใหญ่ เพราะในกรุงเทพจะหาดาวเยอะขนาดนี้ไม่มีหรอกค่ะหลานคุยไปก็แหงนหน้าดูดาวไป พี่ป. เลยถามว่าจะนอนดูไหมหนุนตักเขาก็ได้ เขาบอกไม่ต้องอายหรอก หลานก็เลยล้มตัวลงนอน

เขานั่งลูบผมหลวนอย่างแผ่วเบา หลานเป็นคนผมยาวค่ะ หลานรู้สึกสบายมาก อบอุ่นอย่างบอกไม่ถูก เราคุยเรื่องอะไรต่อมิอะไรเยอะแยะไปหมด จนสุดท้ายเขาก็บอกรักหลานออกมาตรง ๆ ยังไม่ได้ตั้งตัวเลยค่ะ งงตกใจ หัวใจเต้นเร็วและแรงมาก ตอนนั้นรู้สึกว่าตัวเองหน้าร้อนผ่าว ๆ หูด้วยถ้าได้ดูกระจกคงหน้าแดง ทำอะไรไม่ถูกนั่งนิ่ง เอามือเขี่ยทรายเล่น แป๊บนึงพี่ป. ก็ก้มลงจูบหลาน หลานเหมือนตัวลอย ๆ นานแค่ไหนไม่รู้รู้สึกตัวอีกทีก็ตอนที่พี่ป. จับหน้าอกหลานและลูบเรื่อยไปจนถึงตรงนั้น หลานสะดุ้ง และรีบปัดมือเขาออก เขาถามว่าทำไมละ หลานบอกว่ามันไม่สมควรที่จะทำแบบนี้หลานยังเด็กอยู่ด้วย หนังสือก็

ยังเรียนไม่จบ ยิ่งถ้าพ่อแม่ พี่ชายรู้เรื่องเข้าหลานคงตายแน่ ๆ พี่ป. เลยหยุดทำแล้วเราก็แยกย้ายกันไปนอน ตอนนั้นหลานไม่ได้คิดอะไรเลย มัวแต่ดีใจที่พี่ป. บอกรักหลานซะที

ปิดเทอมคราวนั้นหลานสนุกและมีความสุขมาก แต่พอมาเจอหน้าต. หลานกลับเบื่อมาก แต่ก็ยังดีกว่าแรก ๆ เพราะเขาพูดกับหลานมากขึ้นช่วยเหลือหลานมากขึ้น หลานไม่รู้ว่าเขาเห็นพี่ป. ที่ไหนเมื่อไรแต่ถ้าจะเดาก็คงเห็นตอนที่พี่ป. มาส่งหลานที่วิทยาลัย แล้วจู่ ๆ ก็คุยกับหลานเรื่องพี่ป. เขาถามว่ารู้จักผู้ชายคนนั้นด้วยเหรอ หลานตอบว่าเขาเป็นแฟนหลานเอง ต. ก็บอกว่าถ้ายังไม่ได้รักเขามากก็เลิกคบกับเขาซะ หลานโมโหมากที่เขามายุ่งเรื่องส่วนตัวของหลานเลยว่าเขาไปแรงเหมือนกัน แต่ดูเขาไม่โกรธเลย เขาบอกว่าเตือนแล้วไม่เชื่อ และจะเสียใจแล้วเขาก็เดินไป

อาทิตย์ต่อมาพี่ป. ก็มาส่งหลานเหมือนเดิม หลานเองขอขึ้นไปเก็บที่ห้อง พอลงมาก็เห็นพี่ป. ยืนคุยกับต. หลานก็ยืนดูห่าง ๆ หน้าตาทั้งคู่ดูเครียด ๆ พูดเสียงดังแต่หลานก็ฟังไม่ถนัดว่าเขาพูดอะไรกัน ต. เดินไปแล้วหลานเลยถามพี่ป. ว่ารู้จักต. ด้วยเหรอ แล้วคุยเรื่องอะไรกัน พี่ป. บอกว่าต. เป็นน้องชายคนละแม่เมื่อก่อนอยู่บ้านเดียวกัน แต่พอพ่อเสียต. ก็ออกไปอยู่กับแม่ของเขาและก็ไม่ได้ติดต่อกันอีกเลย พี่ป. บอกหลานว่าอย่าไปสุงสิงกับต. มาก เพราะเขาไม่ค่อยจะเต็มเดี๋ยวดีเดี๋ยวร้ายเมื่อก่อนที่บ้านพี่ป. ไม่มีใครชอบต. เลยหลานเพิ่งเข้าใจว่าเขาไม่ถูกกันนี่เองต. ถึงได้ห้ามหลานไม่ให้ยุ่งกับพี่ป.

แต่ถ้าหลานเชื่อต. หลานก็คงไม่ต้องมานั่งเขียนจดหมายให้คุณอาอ่านหรอกค่ะ ด้วยความที่หลานรักและไว้ใจพี่ป. มากหลานเลยไม่เคยคิดระวังตัวเลย เพราะคิดว่าเขาคงไม่ทำอะไรให้หลานได้อายชาวบ้านแน่ แต่หลานก็คิดผิดค่ะเพราะเรื่องแบบนี้มันไม่เข้าใครออกใครอยู่แล้ว ผู้ชายที่เราว่าดี ๆ สักวันหนึ่งเขาอาจเป็นคนเลว ที่สุดก็ได้หลานเสียตัวให้พี่ป. ค่ะโดยที่หลานไม่เต็มใจเลย แต่พี่ป. ก็พูดว่าไม่ต้องเสียใจ เขาจะรับผิดชอบทุกอย่าง เขารักหลานมากจนอดใจไว้ไม่อยู่ เขาเคยตั้งใจว่าจะไม่ทำอะไรหลาน แต่เพราะความรักมันอัดแน่นจนเก็บไว้ไม่อยู่ เลยระเบิดออกมา เขาพูดกับหลานแบบนี้ค่ะ หลานให้เขาสัญญาว่าต้องจัดผู้ใหญ่มาสู่ขอหลานให้เร็วที่สุดหมั้นกันไว้ก่อนก็ได้ เขาก็ตอบตกลง

แต่เขาก็ไม่ทำตามที่เขาพูดเลยค่ะ หลังจากที่เรายุ่งกันได้ไม่นานหลานก็เกิดมีอาการเหมือนกับคนแพ้ท้องหลานกลัวมากใจก็คิดว่าอย่าเป็นแบบที่หลานกลัวเลย แต่อาการมันแย่มาก เพื่อน ๆ เห็นว่าไม่ดีแน่เลยพาไปหาหมอ แล้วมันก็เป็นอย่างที่หลานกลัวจริง ๆ แต่หลานก็บอกเพื่อน ๆ ว่าไม่เป็นอะไร หลายพยายามโทร. หาพี่ป. เพื่อที่จะบอกเขาเรื่องนี้ แต่ก็ไม่เจอเขาไม่อยู่บ้านหรอก หลานเลยฝากบอกแม่เขาว่าให้พี่ป. โทรกลับหาหลานด้วย แต่เขาก็ไม่ยอมโทรมาเลย

พอเรามีโอกาสเจอกัน หลานบอกเขาว่ากำลังท้อง เขาตกใจมากและบอกให้หลานไปเอาออก หลานกลัวค่ะ ไม่รู้จะทำยังไงดี เขาบอกว่าจะปล่อยให้มันออกมาฟ้องใครต่อใครหรือไง ที่สุดเลยต้องทำตามที่เขาบอก

มันเจ็บปวดมากค่ะ เหมือนกับจะขาดใจตาย ทรมานเหลือเกิน หลานต้อง

พักอยู่ที่คลีนิคนั้นหนึ่งคืนพี่ป. กลับก่อนตอนเช้าเขามารับ อาทิตย์นั้นหลานไม่ได้ไปเรียน บอกที่บ้านว่าไม่สบาย ระหว่างที่พักรักษาตัวพี่ป. ไม่มาเยี่ยมหลานเลยเขาหายเงียบไป โทรไปหาก็ไม่เคยเจอ ที่สุดหลานก็รู้ว่าเขาทิ้งหลานไปแล้ว พี่ชายบอกว่าเห็นเขาเดินกับผู้หญิงใหม่นานแล้ว

หลานเรียนไม่รู้เรื่องเลย เสียใจมาก ทำไมต้องทำแบบนี้ หมกตัวอยู่คนเดียว ต. เห็นหลานเงียบ ๆ เลยถามว่าเป็นอะไรไม่เห็นสดชื่นเหมือนก่อนเลย หลานก็ไม่ได้เล่าอะไรให้ฟัง แต่เขาก็คอยดูแลหลาน มีอยู่ตอนนึงหลานเป็นลม เพื่อน ๆ บอกว่าต. อุ้มหลานไปห้องพยาบาล พอฟื้นขึ้นมาก็เห็นเขานั่งเฝ้าอยู่ เขาก็เอาน้ำมาให้กินหลานร้องให้ต่อหน้าเขาแล้วไม่รู้ว่าคิดยังไง หลานเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ต. ฟัง เขานิ่งเงียบ ไม่พูดอะไรบอกว่าเขาจะพูดกับพี่ป. ให้หลานบอกว่าไม่ต้องหรอก เขาก็บอกว่าจะให้มันทำยังงี้ได้ยังไง หลานก็บอกว่าเห็นแก่หลานเถอะ หลานอายที่จะต้องไปทำอะไรแบบนั้น อายที่จะต้องไปเรียนร้องให้

เขากลับมาเหมือนเดิม ต.ถามแน่ใจแล้วใช่ไหมที่เขามีผู้หญิงคนใหม่ หลานบอกว่าแน่ใจ เพราะพี่ชายเป็นคนเห็นเขาไปไหนมาไหนด้วยกัน และพี่ชายก็ยังเคยถามเขาเลยว่านี่แฟนเหรอ เขาก็ยอมรับพี่ชายเล่าให้หลานฟังว่าพี่ป. รักหลานแบบน้องสาว เมื่อก่อนนั้นที่ชอบมาคุยด้วยก็เพราะว่าเห็นหลานเหงาๆ (หลานเป็นคนไม่ค่อยมีเพื่อนค่ะ)ก็เลยอยากพาไปเที่ยวเปิดหูเปิดตาบ้าง ที่พี่ชายหลานไม่ว่าอะไรพี่ป. ก็เพราะไม่รู้ว่าเราสองคนคบกันไปถึงขั้นไหนแล้วเวลาที่ถามหลานทีไร หลานก็ตอบว่าไม่มีอะไรกัน แล้ว

ก็ไม่ค่อยได้เจอกันด้วย (ความสัมพันธ์ของเราหลานไม่ได้บอกให้ที่บ้านรู้ เพราะเขาไม่ค่อยไว้ใจพี่ป. เท่าไรต่อหน้าคนอื่นเราทำเป็นเหมือนคนรู้จักกันเท่านั้น)

พอถึงวันเสาร์ อาทิตย์หลานก็กลับบ้าน แต่คราวนี้ต. ไปส่งที่บ้าน เพราะหลานไม่ค่อยสบาย พี่ป. ไม่มาหาเลยวันอาทิตย์หลานก็กลับไปเอง พบต. เขาเล่าให้ฟังว่าพี่ป. ไม่ยอมกลับมาหาหลาน เขาบอกว่าไม่ได้รักหลานเลยแล้วก็รู้สึกว่าเขาจะต่อยกันด้วยค่ะ

หลานเสียใจมากที่ทำให้ต. ต้องเจ็บตัว พี่ป. ไม่ดีเลยจริงๆ ค่ะไม่น่าทำกับต. แบบนั้นเลยหลานเจ็บมากนะคะ แต่ก็พยายามทำเป็นไม่ค่อยจะรู้สึกต่อหน้าต. บอกกับเขาว่าไม่เป็นอะไร พี่ป. มีแฟนใหม่ก็ช่างหลานตัดใจได้แล้ว ที่เสียไปก็ถือซะว่าให้ทานไปก็แล้วกันต. ก็ปลอบใจหลาน

ช่วงนั้นต. ดีกับหลานมากจนหลานแปลกใจ แต่ก็คิดว่าเขาคงสมเพทเรามั้งแต่ก็ไม่ได้พูดอะไรเพราะไม่อยากจะคิดเรื่องอะไรให้มันหนักหัวอีก เราสนิมกันมากขึ้นๆ จนเพื่อนๆ สังเกตุเห็นแล้วก็พูดกันว่าสงสัยจะเป็นแฟนกันแน่ๆเลยหลานก็ไม่เคยได้สังเกตตัวเองเลยว่ามีความรู้สึกยังไงกับต. แต่หลานไม่อยากรักใครอีกแล้ว กลัวประวัติศาสตร์ซ้ำรอย เขาเป็นพี่น้องกันด้วยก็คงไม่ต่างกันเท่าไร หลานเลยตัดสินใจแต่แล้วต. ก็มาบอกกับหลานว่าอยากจะดูแลปกป้องหลานตลอดไป หลานก็บอกว่าหลานเป็นคนไม่ดี ไม่บริสุทธิ์ ไม่เหมาะกับผู้ชายดีๆ แบบเขาเขาก็บอกให้หลานลืมอดีตที่ขื่นขมซะแล้วมาเริ่มต้นใหม่กับเขา หลานคิดอยู่นานหลายวันกว่าที่จะตกลงปลงใจกับเขาได้

ตอนนี้เราเป็นแฟนกันแล้ว หลานมีความสุขมากกว่าตอนที่อยู่กับพี่ป. เขามีอะไรที่ดีกว่าพี่ป. มากนัก ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ค่อยเอาใจซักเท่าไร แต่เขาก็ไม่เคยทิ้งขว้างให้เกียรติหลานมากด้วย หลานรักเขามากค่ะ เรามีโครงการที่จะแต่งงานกันด้วย (ตอนนี้หลานเรียนอยู่ปีสุดท้ายแล้วค่ะ)ที่บ้านหลานก็ไม่มีใครรังเกียจเขา หลานมีความสุขมากแต่ยังไงๆก็ยังไม่ลืมเรื่องที่ผ่านมา มันเหมือนสนิมในใจ พอคิดถึงทีไรต้องร้องให้ทุกที

"น้องอร"

 บทเรียนสอนรัก บทเรียนสอนรัก บทเรียนสอนรัก

18 กระหรัด
271-2782

18 กระหรัด
271-2782

เรียนรู้เรื่องรักฤทธิ์รักไม่คลายพิษ

ไม่รู้ตัวเลยจริงๆ

ผมขอพักหัวใจอันทุกข์ทรมานไว้กับ *บทเรียนสอนรัก* สักเรื่องเถอะนะครับ นึกว่าเมตตาปราณีคนมีกรรมเช่นผมสักคนถ้าคุณรู้ประวัติของผมที่ผ่านมา บางทีคุณอาจจะสงสาร หรือไม่ก็อาจจะรังเกียจจนไม่กล้าคบหาผมไปเลยก็ได้

แต่คนทุกคนทำผิดลงไปนั้นมันจะเหตุผลในการกระทำทุกๆ คน ใช่มั๊ยครับ แต่เหตุผลนั้นจะมากมายพอฟังขึ้นหรือเปล่า มันเป็นอีกเรื่องหนึ่งสำหรับผมเองก็มีเหตุผลอยากจะชี้แจ้งให้เพื่อนผู้อ่านเห็นใจเช่นกันครับ

ปัจจุบันนี้ ผมยังเป็นนักโทษจองจำอยู่สถานกักขังแห่งหนึ่ง โทษฐานหรือครับ ก็ฆ่าข่มขืนผู้หญิงคนหนึ่งจนตายไงครับ

เห็นมั๊ยครับ ว่าพอท่านอ่านเจอตรงนี้แล้วท่านคงจะเลิกอ่านเหตุผลของผมต่อ แต่ขอร้องเถอะครับ ว่าอ่านไปเถอะจนกว่าจะจบเรื่อง

ผมเป็นคนสิงห์บุรี ที่บ้านทำการค้าพวกกระเทียม หัวหอมอันลือชื่อส่งจังหวัดอื่นๆ พ่อแม่ผมนั้นแยกกันอยู่ ปัจจุบันแม่อยู่กับผัวใหม่ ที่สุดแสนจะชั่ว มันชั่วอย่างไรหรือครับ ก็ใจมันวิปริตผิดผู้คน เวลามันจะร่วมเพศกับแม่มันต้องทุบตีแม่อวดผมซึ่งเป็นลูกจนสะใจเสียก่อน จึงจะลากแม่เข้าห้องปิดประตูร่วมเพศด้วย

ผมได้ยินแต่เสียงร้องครวญครางของแม่ดังแผ่วออกมาจากห้องนั้น มันทารุณความรู้สึกของผมในวัยสิบสาม สิบสี่ปีอย่างเหลือเกิน ถ้ามันไม่ได้ทุบตีแม่จนน่วมทั้งตัว มันจะไม่มีความสุขจนกว่ามันจะได้ลงมือลงไม้ไปบนเนื้อตัวแม่ ทั้งเตะ ทั้งตบ และบีบคอแม่แทบตายนั่นแหละมันถึงจะกระฉูดออกมาได้

ผมเคยชวนแม่ให้เลิกกับพ่อเลี้ยงบ้ากามคนนี้เสียทีแต่แม่ก็ไม่ยอมเลิกโดยไม่มีเหตุผลจะยกขึ้นมาให้ผมฟังเลย ผมเองก็งง ว่าทำไมแม่ถึงทนอยู่กับผัวที่โหดร้ายเช่นนี้ไหว จนกระทั่งผมอายุได้สิบเจ็ดปีผมไม่อาจจะทนเห็นสภาพทรุดโทรมของแม่ไหว ในเมื่อแม่ไม่ยอมเลิกกับไอ้ผัวใหม่คนนี้แน่ผมจึงตัดสินใจออกจากบ้านนั้นเสียก่อนที่ผมจะบ้า แล้วฆ่าพ่อเลี้ยงวิตถารคนนี้ตายกับมือ

ผมร่อนเร่ออกมา หางานทำทุกอย่างยกเว้นเรื่องลักเล็กขโมยน้อยผมไม่ทำเพราะไม่มีนิสัยในด้านแบบนั้นเลย ผมรับจ้างบ้างทำงานอู่รถบ้างหนักเบาเอาสู้ อาศัยผมเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน เจ้านายเมตตา จึงได้งานดี เป็นลูกน้องอู่ซ่อมรถยนต์ ประเภทเคาะ พ่นสีแห่งหนึ่งในตัวเมืองสระบุรีที่นั่นเองที่สอนให้ผมรู้จักความรักกับผู้หญิงมันเป็นรักครั้งแรกหรือจะเรียกว่ารักแรกพบก็คงจะไม่ผิดนัก

ผู้หญิงที่ผมรักเธอเป็นน้องสาวของเจ้าของอู่ที่ผมทำงานด้วยนี่เอง เธอชื่อแต้วครับแต้วน่ารักมากอายุเพิ่งจะสิบหกเอง เธอไม่ถือตัว พูดจากับลูกจ้างในร้านด้วยดีทุกอย่างแม้แต่ผมที่ไม่มีอะไรให้เธอคบหา เธอก็ยังอุตส่าห์พูดคุยด้วยอย่างดี

ด้วยความดีมีน้ำใจของแต้วนี้เอง ที่ทำให้ผมหลงรักเธออยู่เงียบๆ แต่ผมไม่กล้าเอ่ยปากบอกเธอหรอกนะครับ ได้แต่นึกรักเธออยู่ข้างเดียวเสมอมาล่ะครับ ผมตั้งใจทำงานจนเลื่อนขึ้นจากลูกจ้างขึ้นมาเป็นช่างมือสองรองจากช่างใหญ่ คือ เจ้าของร้านนั่นเอง

พี่ต้อย เจ้าของร้านบอกว่า ทำงานดีๆ แล้วจะเปิดอู่ให้ดูแลเองสักแห่งหนึ่งผมดีใจมากครับ แล้วมีความหวังว่าจะได้รักกับน้องแต้วอีก เลยทำให้ผมมุมานะขึ้นจนกระทั่งพี่ต้อยเปิดอู่ให้ผมดูแลควบคุมเองจริงๆ แต่แยกตัวออกมาจากอู่ของเขา โดยพี่ต้อยลงทุนให้ทุกอย่าง

ผมสารภาพบอกรักกับแต้ว ซึ่งเธอก็ยิ้มๆ ไม่ปฏิเสธหรือตอบรับ ผมจึงยังมุ่งหวังในตัวเธอต่อไป แต่มันไม่ใช่เช่นนั้นซิครับ ในเมื่อแต้วควงผู้ชายคนใหม่ทำงานแบงค์เป็นลูกชายเจ้าสัวผู้ร่ำรวยมาก

แต้วเปลี่ยนแปลงจากผู้หญิงอ่อนหวานพูดเพราะมาเป็นหน้าบึ้งตึงไม่ยอมมองหน้าไม่พูดจากับผมเลยสร้างความแค้นและกดดันให้ผมมากบ่อยครั้งที่เธอพูดผ่านหูผมว่า กระจอกเป็นแค่ลูกจ้างเขาแล้วกล้าเสนอมารักน้องสาวเจ้าของที่ขุนเลี้ยงมาตั้งแต่โงเหมือนควาย พวกวัวลืมตีน ผมได้ฟังแล้วเจ็บปวดมากครับ

ความเจ็บปวดเมื่อมันมีมากๆ เข้าก็ค่อยกลายเป็นความแค้น ฝังใจผมเรื่อยมา ผมรอจังหวะที่จะสั่งสอนความปากกล้าของเธอให้เต็มที่ แล้วมันก็มีโอกาสในคืนหนึ่ง

คืนนั้นผมจัดการฉุดแต้วเข้าไปในตึกร้างที่สร้างไม่เสร็จ แต้วดิ้นรนมากแต่ผมก็จัดการผูกปากเธอจนร้องไม่ได้ ผมพูดจาเยาะหยันถากถางเธอต่างๆ นาๆ ให้มันสะใจกับที่เธอสร้างรอยแค้นให้ผมแต้วน้ำตาไหลพรากพยักหน้าหงึกๆยกมือไหว้ผมทำนองขอร้องให้ผมปลดปล่อยเธอออกไป แต่ใจผมมันกลับทมิฬหินชาติไปเสียแล้ว

ผมนึกถึงภาพที่พ่อเลี้ยงผมทุบ

ตีแม่อย่างสาหัส แล้วอยากจะระบายความเจ็บปวดนั้นไปให้ผู้หญิงคนนี้รับไปบ้าง ผมจัดการตบตีแต้วทุกอย่างจนหน้าเธอเขียวไปหมด เลือดปากไหลย้อยตาบวมผมยิ่งสะใจ ต่อยท้องน้อยเธอ เหยียบต้นขาทั้งสองข้างของเธอดังกร๊วบ แต้วลงไปนอนดิ้วงอท่าทางจะจุกเสียดมาก ผมจึงปลดผ้าผูกปากเธอออก แล้วปล้ำเธอจนได้รสชาติเลือดเค็มๆ จากปากเธอ มันเอร็ดอร่อยในความรู้สึกของผม จนต้องดูดปากเธอเต็มแรง ฟันเธอหลุดติดปากผมมาสองซี่ ผมถ่มมันทิ้งลงไป แล้วฉีกเสื้อผ้าเธอออก ต่อยอกเธอเต็มแรงแต้วหน้าเบ้ร้องออกมา ผมยิ่งสาสมใจนึกถึงแม่ที่ถูกไอ้พ่อเลี้ยงมันข่มเหงแทบตาย แล้วก็รัวมือตีไปบนร่างแต้วแทน จนเธอแน่นิ่งไปแล้ว ผมจึงลงมือเสพย์สมความสาวจากตัวเธอถึงสองครั้ง

ยอมรับว่าสองครั้งมันสะใจถึงใจผมมาก ผมพลิกแพลงแต้วที่นอนไม่รู้สึกตัวในทางต่างๆ ยกขาเธอขึ้นบ้าง จับนอนคว่ำกระแทกท่อนเนื้อเข้าออกในตัวเธอ จนเลือดกระฉูดง่ามขา ผมยิ่งบดขยี้อย่างเมามันส์

มารู้สึกตัวอีกที เมื่อมีตีนของใครบรรเลงมายังเนื้อตัวผม ผมร้องลั่นภาพแต้วที่ถูกดึงออกไป ผมแทบขาดใจด้วยความหวงแหนเธอ จะผวาตามแต่ตีนของใครคนหนึ่งก็เหยียบมาที่หน้าผมเต็มที่

ผมถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับตัวและขึ้นศาลในเวลาต่อมา ในข้อหาฆ่าและข่มขืนเหยื่ออย่างทารุณครับ แต้วขาดใจตายระหว่างที่ถูกผมซ้อมนั่นเอง

ดีที่ว่าผมสารภาพทุกอย่างและไม่เคยสร้างคดีอะไรมาก่อน ผมจึงได้ผ่อนผันโทษลงมาแค่จำคุกตลอดชีวิต ไม่ถึงกับประหารให้ตายตามกันไป

ก็นี่แหละครับคือเหตุผลของนักโทษข้อหาอุกฉกรรจ์เช่นผมแต่ผมทำไปเพราะไม่รู้สึกตัวเลยจริงๆ นะครับ

คนสิ้นหวัง

เธอคนเดียว

เรียนเฮียกังฟู

ผมชอบอ่านหนังสือของเฮียมาก สนุกดีแต่บางเรื่องก็เศร้า บางเรื่องก็ได้ความรู้สึกดีอย่าง *"แฉภัยผู้หญิง"* ผมอยากให้คนอ่าน *"บทเรียนสอนรัก"* อย่างผมเยอะๆ เพราะมันคุ้มกับเงินที่เสียไปจริงๆ เนื้อหาแน่นทุกเล่มเลยผมอยากให้เฮียทำหนังสือดีๆ ยังงี้ต่อไปอีกนานๆ ที่เขียนมานี่ก็เพราะผมมีเรื่องจริงของตัวเองอยากเล่าให้ฟัง อย่าเพิ่งเบื่อกันซะก่อนนะ

เมื่อต้นปีที่แล้วผมรักผู้หญิงคนหนึ่งชื่อจ. เธอเป็นคนไม่ถึงกับสวยมาก รูปร่างโปร่ง ผิวเนื้อดำแดง มนุษย์สัมพันธ์ดี ยิ้มเก่ง เธอช่วยแม่ขายของที่ตลาด ร้านอยู่ติดกับร้านของผม ผมเห็นเธอวันแรกเมื่อตอนที่แม่ของผมเพิ่งขายของที่ตลาดเป็นวันแรก ผมช่วยแม่ขนของจากที่บ้านไปเพราะวันนั้นที่บ้านไม่มีใครอยู่เลยที่จริงผมต้องไปทำงานด้วยแต่มันเป็นเรื่องบังเอิญจริงๆที่วันนั้นผมลางานเพราะต้องไปธุระ แล้วก็ได้เจอกับจ. เห็นครั้งแรกผมก็ชอบเธอเลยจ. สดุดตาผมมาก

ผมจำเธอไว้แล้วกลางคืนก็เก็บไปคิดถึง ตั้งแต่เป็นหนุ่มก็ยังไม่เคยมีความรู้สึกแบบนี้เลย ตอนนั้นผมอายุ 25 แล้ว จะว่าผมเชยก็ได้ ผมบอกกับตัวเองว่า

จะต้องรู้จักผู้หญิงคนนี้ให้ได้

วันรุ่งขึ้นซึ่งเป็นวันที่ 2 ที่แม่ผมไปขายของที่ตลาด ผมก็อาสาช่วยแม่ขนของทั้ง ๆ ที่ต้องไปทำงานแต่เช้าแต่เพราะความอยากรู้จักเธอผมต้องทำ พอผมไปถึงจ. เพิ่งมาพอดี ผมเห็นหน้าเธอแล้วไม่รู้เป็นไรทำไมผมถึงไม่กล้าพูดอะไรเลย ไม่กล้าแม้แต่จะมองหน้าเธอตรง ๆ ได้แต่รอบมอง พอจัดของเสร็จผมก็ต้องรีบกลับบ้านแต่งตัวไปทำงานมานั่งนึกโมโหตัวเองว่าทำไมถึงเป็นแบบนี้ ไม่เคยขี้ขลาดเลยแต่ก็ไม่เป็นไรยังมีพรุ่งนี้ มะรืนนี้อีก ผมตั้งใจใหม่ว่าพรุ่งนี้ต้องรู้จักเธอให้ได้แต่พอเอาเข้าจริง ๆ ก็เหมือนเดิม จนอาทิตย์ผ่านไปผมก็ยังไม่ได้รู้จักเธอเลยรู้แต่ว่าชื่อจ. เท่านั้นเพราะแม่เธอเรียก

ผมรู้สึกว่าอนาคตของผมมันชักจะเลือนลางซะแล้ว (อนาคตที่จะได้รู้จักกับจ. นะครับ) แต่แล้วโชคก็เข้าข้างผม วันนั้นตอนเช้าผมไม่ได้ไปช่วยแม่ขนของเลยต้องนั่งคิดถึงทั้งวันไม่เคยไปช่วยแม่หรอกครับ พอเก็บของเสร็จก็ขึ้นรถจะกลับบ้านพอดีผมได้ยินเสียงผู้หญิงเรียกพอหันไปดูจ. ครับกำลังเรียกผม แล้วก็วิ่งเอาของที่ผมลืมไว้มาให้ตอนนั้นตื่นเต้นมากทำอะไรไม่ถูก ยิ่งตอนที่เธอส่งของมาให้ผมแล้วยิ่งไม่ต้องพูดถึงใหญ่ พูดไม่ออกเลยใจเต้นโครมคราม แม้แต่ขอบคุณก็ยังไม่ได้พูดเลย

ผมเก็บความรู้สึกดีในอยู่คนเดียวรู้สึกว่าหัวใจผมพองโตเป็นพิเศษจนรู้สึกคับอกเลยครับ วันรุ่งขึ้นผมก็ไปช่วยแม่จัดของอีก ผมเห็นจ. แล้วก็ได้แต่มองหน้าจะยิ้มหรือพูดอะไรก็ไม่กล้า พอดีเธอหันมาสบตากับผมเลยยิ้มให้ก่อนจนผมตั้งรับไม่ทัน พอจัดของเสร็จก็ยังไม่ไปเลย เพราะตัดสินใจ

ว่าจะขอบคุณเธอดีไหมแล้วจะเริ่มต้นยังไงดี นั่งคิดอยู่นาน เห็นว่ามันสายมากแล้วเดี๋ยวจะไปทำงานไม่ทัน เลยตัดสินใจเดินเข้าไปหาแล้วพูดกับเธอว่า *"ขอบคุณสำหรับเรื่องเมื่อวาน"* พูดแค่นี้ล่ะครับ แต่กว่าจะพูดได้ก็เล่นเอาเหงื่อเหมือนกัน เธอก็ได้แต่ยิ้ม ๆ ดีนะครับตอนที่ผมพูดกับเธอไม่มีคนมาซื้อของ ไม่งั้นผมคงอายเขาตายเลย

หลังจากวันนั้นแล้วจ. เป็นฝ่ายพูดกับผมก่อน แรก ๆ ผมยังประหม่าอยู่ยังไม่กล้าพอ เธอถามคำผมก็ตอบคำ แต่ 3-4 วันผ่านไปผมก็คุ้นเคยกับเธอกล้าพูด กล้าถามเธอมากขึ้นจาก 3-4 วันก็กลายเป็น 3-4 เดือนเราสนิทกันมาก บางครั้งเธอไม่ได้ขายของและผมหยุดงานก็จะพากันไปเที่ยวยิ่งได้ใกล้ชิดจ. ผมยิ่งรักเธอมาก เธอไม่ถือตัวเลยครับ เข้ากับผมได้ดีจ. เป็นคนมีเสน่ห์มาก ผมหลงใหลเธอมากจนถ้าวันไหนผมไม่ได้เห็นหน้าเธอคงจะแทบขาดใจเลยมั้ง

เมื่อความรักในใจผมมันมีมากจนจะล้นออกมา ผมก็ทนไม่ได้ที่จะเก็บมันเอาไว้ ผมสารภาพรักกับจ. แล้วก็ถามว่าคิดยังไงกับผม เธออายจนหน้าแดงแล้วก็บอกว่าเธอเองก็มีใจให้กับผมเหมือนกัน แต่ยังไม่ได้รักเพราะยังไม่มั่นใจในตัวผม เธอยังไม่อยากจะเจ็บมาก ถ้าเธอลงใจให้ผมหมดแล้วผมเกิดเปลี่ยนใจ เธอคงเสียใจมากและอีกอย่าง เธอบอกว่าเธอเป็นคนกินจุไม่รู้ว่าผมจะเลี้ยงไหวหรือเปล่าผมเลยบอกให้เธอมั่นใจว่าคนอย่างผมรักใครก็รักจริง ไม่ได้หวังอย่างอื่น ส่วนเรื่องเงินทองผมจะตั้งใจทำงานเก็บเงินเพื่ออนาคตของเรา จ.บอกว่าให้เวลาเป็นเครื่องตัดสินดีกว่า

เพราะความที่ผมอยากจะให้จ. มั่นใจในตัวผม และคิดว่าผมต้องให้ความรักให้ความสุขกับเธอได้ ผมเลยต้องตั้งใจทำงาน เพื่อที่จะเก็บเงินเก็บทองไว้สร้างฐานะ และเพราะว่าหน้าที่รับผิดชอบของผมที่ทำงานใหญ่ขึ้น ผมได้เลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้าเขา ผมเลยต้องทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกน้อง ผมคงเกงาน หรือไปงานสายเหมือนเดิมไม่ได้แล้ว ผมเลยไม่มีเวลา

ไปช่วยแม่ที่ตลาด ตอนเย็นจะรีบกลับเหมือนก่อนก็ไม่ได้ ช่วงเวลาที่เราจะได้พบกันก็มีน้อยลงเราจะได้พบกันก็วันอาทิตย์วันเดียว เพราะจ. ไม่ได้ไปขายของและผมก็หยุดงาน

ที่จริงแล้วผมไม่อยากให้เวลาของเราเหลือน้อยเพียงแค่นี้ เพราะผมทรมานมากที่ไม่ได้ใกล้ชิดเธอ ผมคิดถึงเธอมาก แต่จะทำยังไงที่ผมทำทุกอย่างก็เพื่ออนาคตที่ดีทั้งนั้น ผมไม่ได้บอกความในใจของผมให้จ. รู้หรอกครับว่าผมเป็นยังไง ผมคิดไปเองเธอคงเข้าใจผม และผมก็ไม่ได้ถามเธอด้วยว่าที่เป็นอยู่อย่างนี้เธอพอใจไหม เป็นเวลานานที่ผมทำแต่งานจนไม่ได้ดูแลจ.เลยก็ผมคิดอย่างเดียวว่าขยันเท่านั้นถึงจะสร้างเนื้อสร้างตัวได้ ผมพูดกับจ.เสมอ ๆ ว่ารอผมนะ เธอก็บอกว่าตกลง

แต่ไม่รู้ว่าเพราะอะไรอยู่ ๆ เธอก็นัดผมไปคุยด้วย และพยายามที่จะบอกเลิกกับผม ผมไม่เข้าใจว่าทำไมจ. ถึงเปลี่ยนไปผมงงนะครับ และก็ตกใจมากด้วยที่ได้ยินเธอพูดแบบนั้น เธอบอกว่าเราสองคนคงไปด้วยกันไม่ได้ ผมไม่มีเวลาให้เธอเลย เธอบอกว่าผมไม่เข้าใจเธอ ผู้หญิงไม่ได้ต้องการเพียงแค่อยากให้ผู้ชายดี ๆ ขยันทำมาหากินรับผิดชอบดี ๆ แต่ผู้หญิงก็ต้องการผู้ชายที่เอาอกเอาใจเก่งและก็ต้องมีเวลาอยู่ด้วยกันไม่ใช่เอาเวลาทั้งหมดไปทุ่มให้กับงานแบบนี้

ที่จริงเธอไม่เข้าใจผมต่างหากก็ที่ผมบ้าทุ่มเทให้กับงานแบบนี้ก็เพื่อใคร ถ้าไม่ใช่เพื่อเธอผมพยายามอธิบายให้จ. เข้าใจแต่เธอไม่พยายามฟังผมเลย เธอพูดอยู่อย่างเดียวว่าเราเข้ากันไม่ได้ จ. ไม่ชอบผู้ชายที่บ้างานอย่างผม เธอพูดแบบนี้แล้วจะให้ผมว่ายังไง ถ้าเธอต้องการแบบนั้นจริง ๆ ผมก็คงเหนี่ยวรั้งเธอไว้ไม่ได้คงต้องทางใครทางมัน หลังจากที่เราจบกันแล้ว เธอก็เดินจากไปผมไม่รู้หรอกว่าที่เธอเปลี่ยนไปเพราะมีผู้ชายคนใหม่หรือเปล่า

ผมเสียใจที่ความตั้งใจของตัวเองต้องเป็นแบบนี้ แต่ผมก็ไม่ได้คิดอะไรมาก เสียใจนะอยู่แล้ว แต่ผมคงไม่เอามันมาเป็นตัวถ่วงความเจริญของตัวเองเป็นอันขาด ผมพยายามปลอบใจตัวเอง และก็บอกตัวเองว่าผู้หญิงไม่ได้มีคนเดียวในโลก ที่ดี ๆ กว่านี้ก็ยังมีอีกเยอะขนาดเราดีกับเธอแบบนี้แล้วยังไม่ต้องการเราก็ไม่เห็นเป็นไรคนอื่นยังมี แล้วผมก็คงไม่นั่งฟูมฟายตีโพยตีพายมากเพราะผู้หญิงคนเดียวไม่สามารถมาบงการชีวิตของผมได้ ไม่ใช่ว่าขาดเธอแล้วผมจะต้องตาย

ผมพยายามกรอกหู้ตัวเองว่าเรายังมีภาระต้องรับผิดชอบ ยังมีพ่อแม่พี่น้องที่ต้องดูแล แล้วทำไมต้องมาตัดอนาคตของตัวเองเพียงเพราะผู้หญิงคนเดียวด้วย ผมพยายามคิดแบบนี้มันก็ทำให้ผมสบายใจขึ้น ทีนี้ผมก็ทำแต่งานมันอย่างเดียวละครับ และผลตอบแทนที่ได้ก็คือผมได้เลื่อนตำแหน่ง นี่ละครับถ้าขืนผมมัวแต่เสียใจ ผมคงไม่มีวันที่ตัวเองจะก้าวไปได้ไกล ๆ ถ้าไม่อยู่กับที่ก็คงถอยหลังล่ะครับ ตอนนี้ผมได้ข่าวว่าจ. มีแฟนใหม่แล้ว แต่ก็มีเรื่องของเธอเถอะผมคิดว่าบาปกรรมมีจริง เธอทำอะไรกับผมไว้ ไม่แน่เธออาจจะโดนกรรมตามสนองบ้างก็ได้

"หนุ่มซี ๗"

ความปลอดภัย

เฮียกังฟู

ผมชอบอ่านหนังสือของเฮียทุกเล่มเลยครับมันส์มาก *บทเรียนสอนรัก* ก็อ่านตั้งแต่ฉบับแรก ก็สนุกดีครับ ยิ่งตอนนี้ผมไม่มีอะไรจะทำก็ได้แต่อ่านหนังสือของเฮียนี่นะครับ ผมอยากจะเล่าเรื่องของตัวเองให้เฮียและคนอื่นได้ฟังบ้าง คิดว่าเรื่องของผมเป็นข้อเตือนใจกับคนอื่น ๆ ได้ดีแน่นอนฟังกันเลยนะครับ

เมื่อก่อนผมมีแฟนแล้วครับ เราเป็นคนอีสานเหมือนกัน และก็มาเจอกันที่โรงงานที่เราทำอยู่ในกรุงเทพฯ เธอชื่ออ. ครับผิวขาว ตัวเล็กน่ารัก ใคร ๆ เห็นก็ต้องชอบ ผมเห็นเธอครั้งแรกก็ชอบแล้ว หนุ่ม ๆ ในโรงงานตามตื๊อกันเกรียว ตอนที่ผมพบอ. นั้นเธอมีแฟนแล้ว เป็นคนในโรงงานเหมือนกัน ดู ๆ แล้วเขา 2 คนก็เหมาะสมกันดี เล่นเอาบรรดาหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่ในโรงงานอิจฉาไปตาม ๆ กันเท่าที่ผมดูท่าทางอ. เหมือนคนเจ้าชู้ ผมไม่ได้เข้าข้างตัวเองนะครับ ผมรู้สึกว่าเธอก็ชอบเข้ามายุ่งกับผมเหมือนกัน จนแฟนของเธอค้อนผมตาเขียวปั้ด

ผมเห็นเธอคบกับแฟนคนนั้นได้ไม่นานก็ต้องเลิกกัน ผมไม่รู้หรอกครับว่าเพราะเรื่องอะไรแต่ได้ยินแว่ว ๆ ว่าแฟนเธอหาว่าเธอมีผู้ชายคนใหม่

หรืออะไรทำนองนี้ล่ะขนาดเขาเลิกกันแล้วก็ยังเจอหน้ากันทุกวันได้อย่างไม่ขัดเขินเลยครับ ถ้าเป็นผมคงทำไม่ได้แน่ แล้วช่วงนี้เองที่เธอเข้ามาเกี่ยวพันกับชีวิตผม

ใจผมชอบอ. อยู่แล้วและก็อยากจะได้เธอเป็นแฟนมานานแล้วด้วย พอเธอเข้ามายุ่งเกี่ยวกับผม ผมก็ชอบนะซิครับ เราสนิทกันเร็วมาก ช่วงระยะเวลาไม่ถึงเดือน เราเหมือนเป็นคนคนเดียวกันแล้วครับวันที่ผมได้ตัวเธอ ผมมีความสุขมากและก็คงไม่มีวันลืมเหตุการณ์วันนั้นไปได้

เราไปเที่ยวกันครับ กลับดึกมากบ้านเธออยู่ไกลจากผมมาก ผมขี้เกียจไปส่ง และก็มีใจคิดไม่ซื่ออยู่แล้วเลยบอกให้อ. นอนที่บ้านของผมผมเช่าห้องอยู่คนเดียวครับ ทีแรกอ. ไม่ยอมบอกว่าจะกลับไม่ได้ ถ้าผมไม่ไปส่งอ. จะกลับคนเดียว ผมก็บอกว่าจะกลับได้ยังไงดึกขนาดนี้แล้ว รถราก็ไม่มีถ้าจะนั่งแท็กซี่ก็ไม่รู้จะปลอดภัยหรือเปล่า (แท็กซี่ดี ๆ คงมีเยอะกว่าที่ไม่มีดีนะครับ) ผมพยายามพูดเกลี้ยกล่อมหว่านล้อมจากตอนแรกทีเธอแข็ง ๆ ก็ยอมอ่อนลงคงจะกลัวที่ผมขู่มั้งครับ แล้วผมก็พาเธอไปนอนด้วยกัน

พอเข้าห้องผมก็บอกเธอว่าไม่ต้องกลัว อยู่กับผมปลอดภัยไว้ใจผมได้ไม่ทำอะไรแน่ พออาบน้ำอาบท่าเสร็จ เราก็ต่างคนต่างนอนนอนกันคนละมุมห้องครับ ผมให้เธอยืมเสื้อของผมใส่ส่วนท่อนล่างก็เป็นกระโปรงตัวเก่าที่อ. นุ่งไปเที่ยวมันสั้นมากครับ เวลานอนก็เลิกขึ้นมาผมเห็นของเธอแล้วอดใจไว้ไม่อยู่แต่เพื่อไว้เชิงก็ยังไม่ได้ทำอะไร รอให้เธอหลับสนิทก่อนแล้วค่อยเผด็จศึก

คืนนั้นผมนอนไม่หลับเลยครับ

ได้แต่นอนรอเวลาแล้วก็ดูเรือนร่างของเธอ ผมจะไม่ไหวอยู่แล้ว สุดท้ายผมก็จู่โจมเธอเข้าไปกอดรัดอ.ทางด้านหลัง ตอนแรกคิดว่าเธอจะตื่น แต่ก็ไม่ตื่นครับผมเลยลองหอมแก้มอ. ยังนอนเฉยทีนี้ก็ลองจูบปากอ.ครับ ก็ยังนอนเฉยผมไม่รู้ว่าเธอแกล้งหรือว่าไม่รู้สึกตัวจริง ๆ แต่จะเป็นยังไงก็ช่างผมรีบถอดเสื้อผ้าของเธอออก แล้วก็ทำทุกอย่างที่ผมอยากจะทำ พอเสร็จแล้วก็ใส่เสื้อผ้าให้เธอเรียบร้อยเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น พอตอนเช้าเธอตื่นมาผมก็กลัวว่าเธอจะรู้ แล้วว่าผมที่ไหนได้เธอทำท่าสดชื่นกระปรี้กระเปร่าและยังบอกว่าเมื่อคืนนอนหลับสบายดีมาก ผมก็ได้แต่ยิ้มแล้วก็บอกว่างั้นคงต้องมานอนที่นี่บ่อย ๆ แล้วมั้งอ. ทำท่าอาย

วันนั้นก็ยังเป็นวันหยุดอยู่ ผมแกล้งถามเธอว่าจะกลับบ้านเลยหรือเปล่าเธอก็บอกว่าพอตื่นมาก็จะไล่เลยนะ ข้าวปลาก็ยังไม่ได้กินเลย กว่าเราจะได้กินข้าวก็เที่ยงกว่า เสร็จแล้วผมก็คิดว่าเธอจะกลับเลย แต่เธอบอกว่ารู้สึกเมื่อยเนื้อเมื่อยตัวเหมือนไม่สบายอยากขอนอนพักสักหน่อย ผมก็แอบดีใจอยู่ลึก ๆ ที่จริงผมก็ยังไม่อยากให้เธอกลับหรอกครับ พอเธอหลับไปได้แป๊บเดียวก็ทำแบบเมื่อคืนแต่

แต่เธอรู้สึกตัวครับ ผมคิดว่างานนี้ผมต้องซวยแน่ ๆ แต่ที่ไหนได้เธอไม่ปัดป้องเลย กลับนอนเฉยให้ผมทำได้ตามสบาย ผมแทบไม่เชื่อหูตัวเองเลยว่าเธอจะพูดกับผมว่า *"เอาให้มันส์ ๆ แบบเมื่อคืนนี้นะ"* อย่างนี้ก็แสดงว่าเมื่อคืนนี้เธอรู้สึกตัวโดยตลอดแต่ทำไมไม่ขัดขืนผมเลย (แสดงว่าที่จริงเธอก็คงต้องการเหมือนกันอย่างผม)

หลังจากวันนั้นแล้วก็มีหลาย ๆ

ครั้งตามมา ชีวิตรักของเราราบรื่นมาตลอด 8 เดือนแต่ระยะหลัง ๆ ผมและเธอสุขภาพไม่ค่อยดี น้ำหนักลดกันฮวบฮาบ ทีแรกผมก็คิดว่าเราคงจะร่วมกันหนักไปมั้ง ก็ทุกวันเลยล่ะครับบางวันก็ 2 ครั้ง (อ. เซ็กซ์จัดมากครับผมเองยังอายเลย) พอเราเริ่มร่วมกันน้อยลงก็คิดว่าจะอาการดีขึ้นมันไม่เป็นยังงั้นนะซิครับ เรา 2 คนกลับยิ่งแย่ลงไปกว่าเดิมพอมันหนักข้อเข้ามาก ๆ ผมเลยไปหาหมอ ไปตรวจว่าที่เราเป็นอะไรกันแน่ผมกลัวเป็นเอดส์ครับ แต่ก็คิดว่าคงเป็นไปไม่ได้ที่เราจะเป็นเพราะผมก็ไม่เคยไปเที่ยวผู้หญิงที่ไหนเลย ก็มีเพศสัมพันธ์กับอ. คนเดียวเท่านั้นพวกเนื้อหรือว่าของผมก็ไม่เล่นเลย

ผลของการตรวจออกมาเรา 2 คนก็เกือบล้มทั้งยืน ครับเราติดเชื้อ

เอดส์ ผมพูดอะไรไม่ออก หมอบอกว่าเกิดจากการเพศสัมธ์พันก็ผมไม่ได้ไปเที่ยวที่ไหน แล้วผมจะไปติดใครมาได้ ตอนนั้นผมก็ไม่ได้สงสัยอ. เลยกลับมาถึงบ้าน (ตอนนั้นอ. มาอยู่กับผมแล้ว) อ. ร้องให้ฟูมฟายเป็นการใหญ่ ปากก็พร่ำแต่ว่าเธอต้องตายแน่ ๆ แล้วเธอก็โทษผมว่าเป็นคนทำให้เธอต้องเป็นแบบนี้ผมก็บอกว่าแล้วผมจะไปติดมาจากไหนล่ะ ก็ผมไม่เคยอย่างว่าเลยนอกจากกับอ. คนเดียว ผมเลยถามเธอบ้างว่าเธอเคยไปนอนกับใครบ้างหรือเปล่านอกจากผม

ดูท่าทางเธอสะดุ้ง พูดอึกอักพอผมรุกหนักเข้าเธอก็พูดไม่รู้เรื่อง ผมเลยลักไก่ว่าที่แท้ต้นเหตุก็มาจากอ. นี่เอง เธอหักหลังผมยังไม่พอ ยังตัดอนาคตของผมด้วย เอาโรคร้ายมาติดผม ฆ่าผมทั้งเป็น เธอรับบอกว่าเธอไม่ได้ตั้งใจที่จะทำให้เกิดเรื่องแบบนี้ขึ้น ผมเลยถามว่าอ. ไปนอนกับใครมาเธอไม่บอก ผมถามว่าเธอนอนกับคนอื่นจริงหรือเปล่า เธอยอมรับว่าจริงผมเกือบจะล้มทั้งยืนอีกครั้งเลย ผมเพิ่งรู้เดี๋ยวนี้เองว่าผู้หญิงคนนี้ไม่เคยซื่อสัตย์กับใครเลย ก็ดูเอาเถอะขนาดมีผมเป็นตัวเป็นคนก็ยังไปนอนกับใครอีกก็ไม่รู้ผมไม่สงสัยเลยว่าทำไมถึงได้เลิกกับแฟนคนเก่า และเธอเป็นคนอย่างนี้นี่เอง

ผมโกรธเธอมาก ด่าว่าเธอ แล้วก็เกือบจะฆ่าเธอไปแล้ว ดีที่อ. เอาไม้ตีหัวผมจนสลบไปก่อน ไม่งั้นเธอคงตายคามือไปแล้ว สุดท้ายเรา 2 คนก็ต้องแยกทางกัน ผมไปทำงานตามปกติ ทีแรกเพื่อน ๆ ยังไม่รู้ก็เหมือนเดิม แต่ผมก็ปิดพวกเขาไม่ได้เพราะอาการมันฟ้อง ตอนที่ผมไปทำงาน ไม่เห็นอ. ไปทำแล้วคงกลัวจะเจอหน้าผม สุดท้ายเพื่อน ๆ ก็รู้และก็แสดงท่ารังเกียจ ผมถูกกดดันมาก สภาพร่างกายแย่ก็ไม่เท่าไรแต่สภาพจิตใจของผมมันเจ็บช้ำมาก ผมกลายเป็นตัวสังคมรังเกียจ ไปที่ไหนก็ไม่มีใครต้อนรับ เมื่อเป็นแบบนี้ผมก็เริ่มเอาตัวเองออกจากสังคม

กลับไปอยู่ที่บ้านนอก พอคนแถวนั้นรู้เข้าก็พากันรังเกียจเหมือนเดิม แม้แต่พ่อแม่ญาติพี่น้องก็ไม่มีใครกล้าเข้าใกล้ เขาทำเหมือนผมเป็นตัวเสนียด ตัวเชื้อโรค ผมเสียใจมาก ผมไม่ได้อยากเป็นแบบนี้ซะหน่อย ไม่มีใครเข้าใจผมเลยที่จริงแล้วโรคนี้มันไม่ได้ติดกันง่าย ๆ สักหน่อย แล้วเขาก็กลัวอะไรกันไม่ใช่ว่าแค่พูดคุยกันแล้วจะติดได้เลยซะที่ไหน พวกเขาก็รู้กันนะครับ แต่ก็ยังไม่วายรังเกียจผมขยะแขยงผม ผมทนอยู่ในสภาพนั้นไม่ไหวแล้ว อุตส่าห์หนีสภาพกดดันมาจาก

กรุงเทพฯ หวังจะมาหาน้ำใจความเข้าใจจากที่บ้านแต่ก็ไม่ได้รับ ผมเลยออกจากบ้าน

ตอนนี้อาการผมแย่มาก อีกไม่นานก็คงจะตายแล้ว ตอนนี้ผมนอนอยู่โรงพยาบาลครับทำอะไรก็ไม่ได้มันทรมานมากเลย ก็ได้แต่นอนรอความตายไปวัน ๆ เท่านั้นนี่ละครับชีวิต จะเอาอะไรมากมาย เกิดมาไม่นานก็ตาย แต่ตายแบบผมนี่คงไม่ดีนะครับเวลาที่ผมตายคงไม่มีใครมานั่งดูใจผมแน่ ๆ

ผมก็อยากจะขอเตือนคนอ่านทั้งหลายนะครับว่านอกจากผู้ชายจะต้องระวังตัวแล้ว ผู้หญิงของคุณ ๆ ก็ต้องเตือนระวังด้วยเหมือนกัน ทางที่ปลอดภัยที่สุดก่อนที่จะมีเพศสัมธ์พันก็ควรจะสวมถุงยางนะครับและก็อย่าลืมดูว่าผู้หญิงของคุณไว้ใจได้แค่ไหน อย่าคิดว่าจะมีแต่ผู้ชายเท่านั้นนะครับที่ชอบไปหาเศษหาเลย (ผู้หญิงก็เหมือนกัน แต่คงจะเป็นส่วนน้อย) ถ้าคุณ ๆ ไม่รู้จักระวังก็คงมีจุดจบอย่างผมนี่ละครับ

“ชายถูกสวมเขา”

ไฟที่มอดไหม้หมดแล้ว

ผมเป็นอีกคนหนึ่งที่ชอบอ่าน *“บทเรียนสอนรัก”* มาตั้งแต่เล่มแรกแล้วละครับ ติดใจในรูปอันสวยงามภาพสีแพรวพราว ภายในเล่มไม่มีตำหนิที่เราหงุดหงิดรำคาญใจ และไม่เอาเปรียบผู้อ่าน ข้อสำคัญเขาเปิดกระดาษให้เรา มีโอกาสระบายอะไรที่เจ็บยอดอกออกมา เพื่อกลั่นเป็นน้ำตาผสมน้ำหมึกสู่สายตาท่านผู้อ่านซึ่งถือว่าเป็นเพื่อนกันทั่วไทยนี่ไงละครับ

ผมเองก็มีเรื่องเศร้าในวัยเป็นวัยเป็นหนุ่มเพิ่งจะรู้จักกับความรัก โดยเธอคนนั้นเป็นครูสอนบทเรียนอันเจ็บปวดที่สุดให้แก่ผมเช่นกัน สมมุติว่าเธอชื่อกุ้งนะครับ

ผมเป็นคนชลบุรี จังหวัดที่มีข่าวคราวว่าฆ่ากันตายมากที่สุดนั่นแหละครับ ใครๆ ก็ว่าคนเมืองชลบุรีดุนักดุหนาโดยเฉพาะพวกผู้ชายแล้วยิ่งร้าย แต่จริงๆ แล้วสาวเมืองชลบุรีก็ร้ายเหมือนกันครับ ประหัตรประหายกันด้วยความรัก ความสวย และคำพูดหวานไม่ผิดกับรสชาติอ้อยหวานของเมืองนั้นแหละครับ

ผมใช่ว่าจะถล่มบ้านเดียวกันหรอกครับ แต่เพราะผมถูกสาวเมืองชลหักอกมาก่อนจึงได้ว่าแบบนี้ และไม่ใช่แค่การหักอกครั้งเดียวนะครับซ้ำแล้วซ้ำเล่าเสียอีก มันเป็นอย่างนี้ครับท่านผู้อ่าน

ที่บ้านผมมีอาชีพทำไร่ก็ไร่อ้อยนั่นแหละครับ รายได้ถ้าหักค่าลงทุนจิปาถะค่าปุ๋ย ค่าแรง และค่าเหนื่อย ก็พอเหลือใช้เหมือนกันนะครับ แต่เราต้องหมั่นดูแลสนใจมันมากหน่อยครับ แต่ผมนั้น ไม่ได้ช่วยพ่อแม่ทำไร่อ้อยหรอกฮะ ก็เรียนต่อเทคนิคช่างกลต่อเพราะใจไม่รักด้านการทำไร่เห็นพ่อแม่เหนื่อยกับไร่มาตลอดมันก็เบื่อๆ ครับ อะไรที่จำเจซ้ำซากเกินไปมันก็เบื่อจริงมั้ยครับ ท่านผู้อ่าน

ผมเองตอนเรียนก็ไม่ใช่จะเรียน

เก่งนัก พอไปได้ เรื่อยๆ นะครับคบเพื่อนดีบ้างเสียบ้างบางทีก็พาเราเฉไฉไปหาเรื่องหาราวได้เหมือนกันครับ แล้วเรื่องยกพวกตีกันมันก็มีบ้าง เป็นประเพณีหนุ่มช่างกลล่ะครับใครไม่เคยถือขวดเหล้าฟาดหัวเพื่อนมาก่อนไม่ถือว่าเป็นช่างกลจริง ว่ากันยังงั้นนะครับนี่

ถึงผมจะคบเพื่อนเสียอย่างไรก็ไม่เคยออกนอกลู่นอกทางจนกู่ไม่กลับหรอกครับ ยังมีสติคิดถึงสิ่งดีสิ่งงามและความรู้สึกพ่อแม่อยู่บ้างเหมือนกันว่าทำไปแล้วท่านจะเสียใจแค่ไหนที่อุตส่าห์ส่งเสียลูกให้ได้เรียนเทียมหน้าเทียมตาคนอื่น แต่กลับเกเรติดคุกติดตะราง

ดังนั้น ถ้าเรื่องไหนเลวร้ายมากเกินไป ผมจึงไม่ค่อยจะร่วมวงไพบูลย์กับเพื่อนนักเคยมีนะครับ ขนาดวางแผนกันไปฉุดผู้หญิงมาโทรม หรือไม่ก็วางแผนกันล่อเพื่อนต่างวิทยาลัยไปเก็บ เป็นมือปืนในคราบเครื่องแบบนักเรียนก็ยังมีเรื่องนี้เป็นเรื่องจริงครับดังนั้น ใครที่เลวร้ายเกินไป ผมจึงเลี่ยงไม่สนิทสนมด้วยนัก

แล้วเรื่องความรัก หนุ่มน้อยในวัยสิบแปด สิบเก้าเช่นผมหรือครับ จะไม่รู้จักกับความรัก คงลำบากครับผมเองก็เช่นกัน พบรักเข้ากับเด็กสาวคนหนึ่ง ที่ชื่อกุ้งนี่แหละครับเธอเป็นเด็กสาวมัธยมปลาย ในโรงเรียนสตรีจังหวัดชลนี่เองครับ

กุ้งนับได้ว่าเป็นเด็กสาวน่ารักมากคนหนึ่ง ผิวขาว แก้มใสผมยาวประไหล่ไว้ผมม้า พูดจาไพเราะเพราะระรื่นหูผู้ฟัง จึงสามารถสยบใจผมได้ติดหมัดครับเรารู้จักกันในวันแข่งกีฬาจังหวัด โดยกุ้งเป็นดัมเมเยอร์มือเอกของโรงเรียนเต้นเก่ง แซวเก่งชอบหาพาเพื่อนหันมาแซวเทคนิค ซึ่งส่งนักวิ่งนักบอลล์และนักตะกร้อเช่นกันอยู่เสมอ พอพักเที่ยงปล่อยให้นักเรียนออกมาหาข้าวทาน ผมซึ่งเล็งกุ้งไว้แล้วก็หาเรื่องแซวเธอแบบแรงๆ แต่กุ้งก็ไม่โกรธพวกผมเลยกลับยิ้มหวานให้บอกว่าแรงไปแล้วจ้ะพี่จ๋า น้อยๆ หน่อย

นับจากวันนั้นเป็นต้นมา ผมก็มักจะแวะเวียนไปนัดพบกุ้งหน้าโรงเรียนเธอเสมอ กุ้งเห็นหน้าผมก็ยิ้มหวานให้ ยอมให้ผมพาไปส่งที่บ้าน เราสนิทสนมกันขึ้น ด้วยความน่ารักและความอ่อนหวานของกุ้ง ผมจึงตกหลุมรักเธอเข้าไม่ยากเย็นพอรักแล้วเธอตักตวงอะไรผมก็เชื่อหมด เธอว่าอย่าคบเพื่อนไม่ดีเลยจ้ะพี่เดี๋ยวจะมีเรื่องไม่ดีขึ้นกับเราผมก็ยอมเลี่ยงคบพวกเพื่อนพวกนั้นเสีย หันมาตั้งใจเรียนขึ้น

แต่พอไม่นานผมก็เห็นกุ้งควงกับผู้ชายคนใหม่มีรถปิ๊คอัพขับเธอไม่สนใจมอร์เตอร์ไซร์ดัดแปลงของผมอีก เห็นผมก็ทำท่าเบื่อหน่าย ซังกะตาย รำคาญจนผมนึกน้อยใจเลยว่าเธอไปตรงๆ ว่าเดี๋ยวนี้กุ้งไปชอบคนอื่นแล้วใช่มั้ย จึงทำแบบนี้กับพี่ กุ้งเชิดหน้าใสบอกว่าถ้าจริงแล้วจะทำไมเธอ

ล่ะ ว่าแล้วก็เดินหนีไปเสียโดยเร็ว

ผมกลุ้มใจมาก ที่กุ้งเปลี่ยนท่าทีกับผมได้ถึงเพียงนี้ หันมาดื่มเหล้าดื่มยาใหม่อีกหน แบบเมากลิ้งไงนั่นแหละครับ เพื่อลืมหน้าหวาน ๆ เสียงใส ๆ ของกุ้งไปชั่วคราว ก็ยังดีครับมันนานทีเดียว กว่าผมจะค่อยสร่างซาจากความเจ็บใจในครั้งนั้น ในเมื่อเห็นหน้ากุ้งครั้งใดแผลเก่ามันก็เจ็บแปึบอยู่เสมอเพื่อปลอบว่าผู้หญิงแบบนี้แหละโว้ย เทืองแกอย่าคิดมากเลย เธอไม่ชอบเรา เราก็ลืมไปหาคนใหม่ก็ได้ไม่เห็นยากเลย ผมก็พยายามทำใจครับจนกระทั่งไม่ทันไร กุ้งก็หวนกลับมาพูดดีมาอ้อนผมใหม่อีก เธอทำเหมือนกับไม่เคยมีเรื่องบาดหมางใจกับผมมาก่อนและเธอไม่เคยทำร้ายผมจิตใจผมมาก่อนเลย บอกว่ายังรักพี่เทืองเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลงสักน้อยนิดทำไปทำมาผมก็คืนดีกับกุ้งเหมือนเดิม หันมาจู๋จี๋กันใหม่ผมไม่เคยนึกถึงสิ่งที่กุ้งเคยทำกับผมอย่างเจ็บแสบครั้งนั้นเลย

แต่พอสิ้นปีวันขึ้นปีใหม่ ผมนัดกุ้งไปเที่ยวงานจังหวัดเขาจัด กุ้งก็รับปากดิบดี เมื่อถึงวันงานนั้น เพื่อน ๆ พากันเฮฮาตามประสาคนกำลังสนุกสนานเฮฮากันอยู่ ผมก็ปฏิเสธคำชวนของเพื่อนไปหมด เพื่อนล้อว่าระวังนะกุ้งจะหนีบใจเป็นแผลอีก

แล้วก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ เพราะภาพที่ผมเห็น กุ้งนั่งรถปิ๊คอัพตอนหน้าคู่กับหนุ่มหล่อคนเดิมทำท่ากระริกระรี้ ผมสุดจะเจ็บปวดใจแทบจะฆ่าเธอทิ้งได้ยืนเซ่อไปนาน จนเพื่อนผ่านมาเจอต้องลากไปเมาด้วย

เพื่อนบอกว่านี่แหละ ใจผู้หญิงรักไม่แน่นอนคนที่กุ้งควงด้วยนะเขาเป็นลูกเศรษฐีไร่อ้อยนับร้อยล้าน เขาไม่เลือกแกหรอก เจ้าเทืองแล้วแกก็ไม่ต้องเลือกให้เธอหลอกอีกจะดีกว่าเธอทำท่ารักแกให้ไอ้นั่นหึงหรอกรู้หรือเปล่า

ผมได้ฟังถึงกับซึมไปนานทีเดียว นี่หน้าหวาน ๆ เสียงไพเราะของกุ้งทำผมแสบทรวงอีกแล้วหรือนี่ แล้วผมก็ตั้งใจไว้ว่าจะไม่ยอมเป็นคนโง่ให้กุ้งหลอกอีกต่อไป ถ้าเธอมาพูดดีด้วยคราวนี้ ผมจะเตะพิดไปจากชีวิตผมทันทีเข็ดแล้วครับนารีรักไม่จริง

คนเจ็บไม่เคยจำ

แค่ขาประจำ

รักที่เป็นไปไม่ได้ของผม

ความรักบางครั้งมันก็ไม่สมหวัง แม้ว่าเราจะรักกันอย่างไร ก็ยังผิดหวังเป็นความรักที่แค่ฝันไปลม ๆ เท่านั้นอย่างเช่นคามรักของผมเป็นต้นครับ

ผมเป็นเพียงข้าราชการทำงานอำเภอต๊อกต๋อยจน ๆ คนหนึ่งซึ่งมีเงินเดือนพอเลี้ยงตัวเองเดือนชนเดือนไปเท่านั้น ฐานะทางบ้านผมก็มีไร่มีนาพอมีทางทำมาหากิน โดยที่ผมไม่ต้องส่งเสีย แกก็ไม่ลำบากเดือดร้อนนัก ดังนั้น ความเป็นอยู่ของผมจึงไม่อัตคัดเท่าไหร

แต่ระดับข้าราชการแค่นี้ จะมีสาวที่ไหนเหลือบแลล่ะครับ ผู้หญิงสาวสวยสมัยนี้ เขาก็กวาดตาแลหาบรรหนุ่มเศรษฐี นักธุรกิจ หรือไม่ก็มีเงินเดือนระดับสูงพอจะทำให้พวกคุณเธอสุขสบายไปทั้งชาติ ก็นารีมีรูปเป็นทรัพย์นี่ครับ

ดังนั้นเมื่อพ้นวัยหนุ่มรุ่น ๆ ผมจึงหมดความกระตือรือล้นเรื่องจะมีคู่ครอง ได้รับเงินเดือนก็เที่ยวเตร่ไปตามประสา พ่อพวงมาลัย ถึงเวลาทำงานก็ก้มหน้าก้มตาทำไป ประเภทเช้าชามเย็นชาม ผมยอมรับละครับว่าใช่ พวกผมนี่เอง

แล้วเรื่องดื่มเหล้าเมายา เที่ยวผู้หญิงเที่ยวบาร์ ฟังนักร้องเพลงแล้วหาโอกาสหิ้วไปกก มันก็ต้องมีอยู่แล้วละครับ ผมถือว่าไม่ผิดศิลธรรมข้อไหน นอกจากเที่ยวกลางคืนเท่านั้นจังหวัดที่ผมทำงานอยู่ มันก็มีซ่องหลายระดับอีกเช่นกัน พวกที่ปลอดภัยรับแขกเลือกหน่อยก็มีพวกนี้ ผมชอบไปเที่ยวหาความสุขครับ ถึงจะราคาสูงหน่อยก็ยังดี เพราะไม่มีของแถมพ่วงท้าย ได้รับโรคไปรักษาอีกต่างหาก

การไปเที่ยวซ่องแบบนี้ กับเพื่อนหนุ่ม ๆ ด้วยกันทำให้ผมได้รู้จักผู้หญิงประเภทอาชีพพิเศษหลายต่อหลายคนด้วยกัน บางคนมาทำด้วยความสมัครใจ อยากได้เงินแบบง่าย ๆ ไม่เหน็ดเหนื่อยแถมสนุกอีกต่างหาก

บางคนก็ผ่านการมีลูก มีครอบครัวมาก่อนแล้ว เบื่อหน่ายในตัวสามีที่งี่เง่าเจ้าชู้เลยประชดหนีออกมาทำตัวเสเพล เที่ยวเตร่กับผู้ชายขายตัวแลกเงิน หรือไม่ก็เพียงเพราะพอใจแล้วก็สนุกกันไป จนเรื่องก็บ๊ายบายลาจากกันไปด้วยดี แบบนี้ก็มีนะครับ ผมเองก็ไม่เข้าใจหัวใจของพวกเธอเหมือนกันว่าคิดอย่างไรจึงได้มาทำตัวแบบนี้

แต่มีบางกลุ่มที่น่าสงสารกว่าคือพวกจะใจมาขายตัวเพื่อแลกเงินส่ง

ไปให้พ่อแม่พี่น้องที่บ้านได้มีกินมีใช้ เงินที่ได้จากความทุกข์ยากลำบากบนเนื้อตัวเธอ ทุกบาททุกสตางค์จึงมีค่ามีราคาที่สุดครับ

อย่างน้อยผู้หญิงกำลังจะพูดถึงอยู่คนนี้ไงครับ น้อยเป็นสาวนครสวรรค์ที่ฐานะทางบ้านยากจนข้นแค้น ทำนาเอานาไปจำนองเขาก็ถูกนายทุนหน้าเลือดโกงเอาอย่างหน้าด้าน ๆ ไม่ละอายต่อบาปแม่ก็เกิดพิกลพิการเป็นอัมพาตขึ้นมาระหว่างที่ทางบ้านไม่มีเงินไม่มีทองใช้ แม้แต่ที่ซุกหัวนอนก็ยังแทบไม่มี

ในที่สุดน้อยก็เลยตัดสินใจขายตัว โดยเบิกเงินล่วงหน้าจากเจ้าของซ่องนางโลมเอาไปขัดดอกหนี้ค่าที่นา แล้วเธอก็มาขายตัวที่ซ่องนางโลมแห่งนี้ ได้ร่วมปีแล้ว น้อยเพิ่งจะมีอายุแค่สิบแปดปี แต่ท่าทางเธอกร้านชีวิตพอสมควรครับ

หน้าตาของน้อยจัดได้ ว่าสะสวยหมดจรดคนหนึ่ง ผิวพรรณละเอียดผ่องเนียนหน้าหวานดวงตาสวยเศร้า ๆ และไม่มีจิตจะก้านแพรวพราวเหมือนผีเสื้อสาวตัวอื่น ๆ น้อยจะซึม

นั่งเฉยใครจะสนใจเลิกเธอหรือไม่น้อยทำเหมือนไม่นำพาอะไรเลยนับว่าเธอเป็นดาวประจำอยู่ที่นี่ก็ว่าได้ครับ

ผมรู้จักน้อยครั้งแรกก็เมื่อต้นปีกระมัง พอได้เห็นท่าทางเฉย ๆ ติดจะซึมของเธอผมก็ประทับใจ เรียกเธอไปนอนด้วยทันที รูปร่างน้อยงดงามมากครับทรงอกสะท้านเด่งเด้งตั้งไม่บุบสลายเลยสักหน่อย เอวคิดกิ่ว สะโพกผาย เนินเนื้ออวบอิ่ม และต้นขากลมเกลา รวมความแล้ว เธอหุ่นนางงามเชียวละครับ ผมยอมรับว่ามีความสุขที่ได้เสพย์สกิรมย์กับน้อยมากกว่าหญิงทุกคนที่มีมา ความรู้สึกมันเหมือนกับได้หลับนอนกับผู้หญิงคนรักมากกว่าจะนอนกับผู้หญิงหาเงิน

น้อยเองก็ดูจะพอใจผม ตรงที่ผมสุภาพกับเธอ กระมังเธอจึงมีอารมณ์ร่วมคล้อยตามทุกจังหวะบทรักผมไม่ขาดไม่เกิน ตอบสนองเป็นอย่างดี ผมจึงติดใจไปหาน้อยบ่อยครั้งไปทีไรก็จะเรียกหาน้อยประจำน้อยเองถึงแม้จะมีใครมาจองเธอก็ไม่สนเลือกผมคนเดียวเช่นกันละครับ

ผมถามน้อยว่าทำไมต้องมาทำตัวเช่นนี้รู้มั้ยว่ามันไม่ดีงานอื่นมีเยอะแยะถมเถไปทำไมจึงไม่เลือกทำ ถึงจะได้เงินน้อยกว่าอาชีพพวกนี้ แต่ก็มีเกียรติสังคมยอมรับน้อยร่ำให้ซ่อนน้ำตาก้มหน้านิ่ง

"คนเราถ้าเลิกที่เกิดได้น้อยคงไม่เกิดมาเป็นคนจนหรอกค่ะ พี่"

"ใช่ คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกทางเดินอาชีพได้นี่นะน้อย" ผมตอบเธอ น้อยเม้มปาก ส่ายหน้าไปมาบอกว่าอย่าให้น้อยตอบเสียเลย ถึงน้อยไปพูดพี่ก็ไม่เชื่อหาว่าน้อยแก้ตัวไปเสียอีก แต่ผมคิดในใจว่าผมจะเชื่อเธอทุกอย่างที่เธอเล่ามา

ผมเริ่มทำความสนิทสนมกับน้อยยิ่งขึ้น จนกลายเป็นความรัก ผมไม่รังเกียจอาชีพเดิมของเธอหรอกครับ ว่าเธอเคยมีความเป็นมาอย่างไรถ้าเธอเลิกแล้วไปเป็นเมียผมเพียงคนเดียว

ผมเอ่ยปากขอเธอเช่นนั้นน้อยยิ้มเศร้า ๆ และเธอพาไปดูสภาพที่บ้านของเธอ น้องอีกห้าชีวิต แม่คนหนึ่งที่เป็นอัมพาตและพ่อแม่ ๆ ที่ต้องทำนาเลี้ยงลูกห้าคนกับนาของตัวเองถูกโกงไปกลายเป็นต้องเช่านาเจ้าของทำเก็บข้าวกินปีต่อปี

น้อยถามผมว่าพี่เห็นความเป็นอยู่น้อยแบบนี้แล้วพี่จะเลี้ยงดูน้อยกับน้อง ๆ และแม่ที่พิการ กับไถ่นาให้พ่อน้อยคืนได้หรือเปล่าถ้าได้น้อยยินดีภักดีถวายชีวิตรับใช้พี่คนเดียว

ผมได้ฟังก็ต้องถึงกับนิ่งอึ้งไปจริงซินะเงินเดือนข้าราชการต๊อกต๋อยไม่กี่พันนะจะเลี้ยงตัวเองยังแทบไม่รอดแบบผม จะมีน้ำหน้าไปเลี้ยงดูครอบครัวลำบากเช่นน้อยได้อย่างไร น้อยบอกว่า เธอจะก้มหน้าก้มตาขายตัวต่อไป จนกว่าจะหาเงินไถ่นาคืนมาให้พ่อได้เสียก่อน แล้วมีเงินก้อนเก็บไว้ให้พ่อแม่กินสักก้อนหนึ่งเธอก็จะเลิกหาอาชีพใหม่ทำแต่ว่าจะเป็นเมื่อไรนั้นไม่มีกำหนดหรอกครับ ผมก็คงจะเป็นได้แค่ขาประจำที่ประทับใจในตัวเธอ ตลอดไปเช่นกัน

คนเดินดิน

บทเรียนสอนรัก

ตอบปัญหาทางเพศ

มีปัญหาคิดไม่ออกบอกใครไม่ถูก ในเรื่องรักหรือชีวิตในครอบครัวหรือปัญหาทางเพศ จะสุดกู่แค่ไหน ก็จ.ม. มาถามไถ่ปรึกษากันได้กับ"กังฟู"

ที่ตู้ ปณ. 1110 ปทฝ. เพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพฯ 10311

เรียน คุณกังฟูที่นับถือ

ดิฉันสนใจสโมสรสวิงกิ้งของคุณกังฟูค่ะดิฉันอยากเรียนถามคุณกังฟูว่า ถ้าดิฉันจะสมัครเป็นสมาชิกสโมสรสวิง

ดิฉันจะต้องทำอย่างไรบ้าง และจะต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง ดิฉันไม่ค่อยมีเงินนะคะแต่อยากหาความสุขที่แท้จริงกับเขาบ้าง ดิฉันแต่งงานแล้วมีลูก 3 คนดิฉันอายุ 35 ปีสูง 152 หนัก 60 ผิวขาว สัดส่วน (อ้วน) 37-32-40 สามีอายุ 52 ปีดิฉันอยากมีคู่สวิงกับเขาบ้างชาวบ้านจะด่าฉันหรือว่าฉันเล่นชู้ไหมคะ สามีรู้คงไม่ยอมและคงกระทืบดิฉันตายแน่ คงจะเฉดหัวฉันออกจากบ้านแทบไม่ทันแน่ๆ แต่สามีก็ให้ความสุขฉันไม่ได้ สามีจะร่วมกับฉันบ่อยแทบจะวันเว้นวันเลยทีเดียว แต่สามีไม่เคยเล้าโลมฉันเลยเขาสอด

ใส่เข้าไปแล้วก็จะแช่เอาไว้อย่างนั้นเฉยๆ มีแต่ฉันจะเร่งลง 2-3 ทีสามีก็ชักออก แล้วก็คลานไปนอนที่ของเขาตามเดิมฉันต้องนอนค้างเติ่งอยู่อย่างนั้น ไม่รู้จะทำอย่างไงดี ฉันรีบวิ่งเข้าห้องน้ำล้างเอาไว้เหนียวหนะที่ติดอยู่กับฉันออกเวลานั้นฉันรู้สึกว่าฉันเกลียดสามีมาก ร้องให้ออกมาดังๆ เอาหัวของตัวเองจุ่มลงไปในตุ่มน้ำเพื่อให้มันสะใจที่เกิดมาทั้งที่มีแค่ความทุกข์ความทรมาน หาความสุขกับเขาไม่ได้สักทีถ้าดิฉันได้เป็นสมาชิกหรือได้ลงสวิงละก็ของกับคุณส. นะคะ ส. อะไรดิฉันไม่รู้อ่านพบท. กรุงเทพฯ เขียนมาเล่าเหตุการณ์ให้เราอ่านก็เลยสนใจคะแล้วอีกอย่างชื่อคุณส. ก็เหมือนชื่อแฟนดิฉันดิฉันจะไม่ต้องทำใจมากเวลาลงสวิงกับใครค่ะ

กบขี้อาย

ตลาดโชคชัย 4

ตอบคุณ คนขี้อาย โชคชัย 4

ในโลกนี้ยังมีเรื่องแบบนี้อีกมากกับครอบครัวคู่สามีภรรยา ที่มีปัญหาเรื่องความไม่สมดุลบนเตียงอีดอนหันหน้าชนกัน

จะเพราะด้อยความรู้ และด้อยการศึกษาในเรื่องเพศก็มีส่วน เพราะบ้านเราไม่มีการเรียนรู้ หรือสอนกันเพราะขนบธรรมเนียมประเพณียังกดอยู่

แม้ว่าผู้หญิงบริการ ก็เพียงแค่สนองตัณหาแค่สอดใส่เอาความอยากออกมาเท่านั้น หรือหญิงหมอนวดหรือมีลีลาการร่วมที่มีรสชาติก็ไม่อาจถ่ายทอดเล่าให้ฟัง ทำตามกันได้

คุณกับสามีเลยต้องเจอปัญหาแบบนี้จะโทษสามีคุณก็ไม่ถูก เพราะเขาไม่ได้เรียนรู้ต้องถือเป็นโชคร้ายสำหรับคุณ

นี่ก็คือบทเรียน สอนใจสำหรับผู้อ่านเจอคำถามนี้ ผลดีก็บอกต่อๆ กันไปในอาการแบบ

ทางแก้ของคุณควรลองกระตุ้นกระดุกความรู้สึกของสามีกวดวิชาตำราร่วมโดยใช้หนังสือหรือวีดีโอเป็นแบบอย่างเผื่อจะตื่นตัวมีลูกเล่าที่ดีขึ้นบ้าง คุณจะได้ไม่ต้องเอาหัวไปจุ่มน้ำ

แก้ที่สามีก่อนในความถูกต้อง ถ้าแก้แล้วยังเหมือนเดิมค่อยแก้ไขคนอื่นถือไปที่ต้อนรับคุณ

ลองแก้ไขดูก่อน ถ้ายังต้องจุ่มหัวเหมือนเดิมละก้อ จม.มาใหม่ผมจะทำฝันให้เป็นจริง สมาชิกอย่างคุณส. ที่คุณสนใจมีมากมายตัดใจที่สุดของสุดๆ แล้วค่อยว่ากัน

กังฟู

เรียนคุณกังฟู ที่นับถือ

ผมมีปัญหาที่อยากจะถามคุณกังฟูอยู่เรื่องหนึ่งผมก็เคยมีแฟนมากก็มากแล้วที่เคยอยู่กินกันก็มีแต่ผมอาจจะเป็นคนอาภัพรักไปซะหน่อย ส่วนมากจะมีปัญหาแยกทางกันอยู่เสมอ ตอนแรกๆ ก็อยู่กันได้ด้วยดีแต่ตอนหลังๆ ผมรู้สึกว่าผมไม่เข้าใจเค้า คิดว่าเค้าอาจจะหลอกผม จนผมเกิดความระแวงกับผู้หญิงว่าเธอคนใหม่ของผมอาจจะเป็นเหมือนกับคนเก่าที่ผ่านมาอีกผมเจอเธอโดยที่ไม่ได้ตั้งใจเธอมาสนใจผมก่อน เราได้พูดคุยกันหยอกล้อกัน ความรู้สึกตอนนั้นผมกับเธอคิดว่าเข้าใจความรู้สึกกันดีแต่ตอนหลังผมรู้สึกว่าไม่รู้หรือเข้าใจความรู้สึกกันดีเหมือนก่อนเพราะผมมีนิสัยร่าเริงชอบสนุกสนาน และชอบหยอกล้อกับผู้หญิงอื่นไปเรื่อยจนเธอคิดว่าผมจีบเพื่อนของเธอ เธอจึงมีสายตาเย็นชากับผมแทน คือผมอยากจะรู้ว่ามีวิธีที่จะพิสูจน์เค้าอย่างไรบ้างว่ารักผม ช่วยบอกมาเป็นข้อๆ ด้วยครับ

ด้วยความนับถือ

ณัฐพงศ์ ณ นครศรีฯ

ตอบคุณณัฐพงศ์ นครศรีฯ

คนเจ้าชู้กับคนมากรักนั้นไม่เหมือนกันเจ้าชู้ก็คือกลุ่มกริ่มเลาะเล็มเก็บกินยอดผักโดยไม่ยอมรดน้ำต้นไม้ มากรักนั้นคือล้อมรอบโคน ไม่ยอมมองดูยอด ดูแต่โคน

สาเหตุที่คุณเล่ามา คุณเคยมีแฟนมากแต่ก็มีอันเลิกลา เพราะปัญหา ทั้งที่แรงๆ ก็อยู่กันดีๆ พออยู่ไปก็ต้องแยกทางถ้าผู้หญิงคนเดียวเราอาจโทษสาเหตุของเธอไม่เข้าใจคุณ แต่นี่หญิงหลายคนหนีจากคุณก็ไม่ต้องให้คนอื่นคิดตัวคุณเองน่าที่จะคิดเองได้

แล้วนี่ก็มีรักใหม่คนใหม่อาการก็จะออกมาอีกแล้ว อันนี้ต้องสำรวจตัวเองไม่งั้นเธอก็คงจะจากคุณไปอีกคน

แค่นี้พอจะจับสังเกตุได้ว่า คุณคงจะเป็นคนขี้บ่น หวาดระแวง และแสดงอาการที่ไม่ให้เกียรติเธอแถมตัวเองแสดงบทที่คล้ายดูถูกเธอ ผู้หญิงถ้าเจอแบบนี้ก็คงไม่มีใครกล้าอยู่กับคุณแน่ๆ

คนเราถ้าอยากรู้ว่าเขารักเราแค่ไหนก็ต้องถามตัวเองว่าเราให้ความรัก

แล้วครั้งนี้ที่ผมเขียนมาหาคุณก็เพราะว่าผมมีเรื่องที่จะถามคือผมเป็นคนที่ชอบการช่วยตัวเองมากที่สุดแต่ทำประมาณห้านาทีก็เสร็จ ผมถามคุณว่าผู้ชายเราโดยทั่วไปเวลาที่ช่วยตัวเองใช้เวลาประมาณเท่าไหร่ครับ

ธนศักดิ์

ตอบคุณ ธนศักดิ์

อันคำว่าช่วยตัวเองนั้นมันเป็นธรรมดาสามัญของมนุษย์ ที่ทุกคนต้องทำกัน

อย่างที่คุณถามว่าผู้ชายโดยทั่วไปในเวลาช่วยตัวเองใช้เวลาประมาณเท่าไร

อันนี้ตอบได้ขึ้นอยู่ที่มโนภาพของผู้ช่วยตัวเอง ถ้าคิดถึงแต่สาวสวยหุ่นดีเซพบะ ๆ มันก็กระฉูดเร็ว แต่ถ้าคิดถึงหุ่นแบบยายนั่งตะบันหมากมันก็ลำบากที่จะออกเลยมีคำขวัญบอกสำหรับผู้ที่ชอบช่วยตัวเอง *"อยากช้าคิดถึงยาย อยากเร็วคิดถึงสาว ๆ"*

กังฟู

เรียน คุณกังฟูที่นับถือ

หนูมีเพื่อนรักคนหนึ่ง เธอเป็นคนสวยมาก ได้ข่าวว่าเธอได้สามีเป็นฝรั่งแล้วเวลานี้เธอรวย สามารถที่จะซื้อบ้านซื้อรถให้พ่อแม่ได้ ทำให้หนูอยากได้สามีเป็นฝรั่งบ้าง หนูจะทำอย่างไรดีค่ะที่จะได้คนดี ๆ และหล่อ ๆ เป็นสามีอีกอย่างเพื่อเป็นการพยุงฐานะทางบ้านค่ะช่วยบอกหนูทีเถิดนึกว่าสงสารคนอยากมีสามีเป็นฝรั่ง ถ้าเกิดอย่างไรแล้วช่วยติดต่อไปตามที่อยู่ท้ายจดหมายด้วยเถิดค่ะจะไม่ลืมพระคุณ

สาวบ้านนา

ตอบคุณ สาวบ้านนา

บุญวาสนาของแต่ละคน มันก็ขึ้นอยู่ที่คน ๆ นั้นจะแข่งหรือเบ่งบารมีเอาอย่างบางครั้งก็คางเหลือง

เห็นชอบเห็นดีกับเพื่อน ที่ได้ผัวเป็นฝรั่งที่สามารถสร้างตัว สร้างฐานะให้พ่อแม่

เลยเกิดอยากมีผัวฝรั่งมั่ง เพื่อจะให้เหมือนเพื่อน

อันนี้อยากมีผัวฝรั่งมันง่ายพยายามไปอ่อยเหยื่อแถวที่มีฝรั่งเยอะ ๆ พัฒพงศ์มั่ง พัทยามั่ง สีลม ประตูน้ำ สุขุมวิทย์ หรือแถวตรองข้าวสาร หัวลำโพง แต่อันนี้ผมไม่รับรองว่าจะได้เศษฝรั่งหรือก้อนฝรั่งมันอยู่ที่กรรมของบุคคล

แต่ผมว่าคนไทยที่ดีแม้จะจนแต่ถ้าอดทน สร้างฐานะมันก็จะทำได้อย่ามองชายไทย ข้ามไปมากนักเชื่อ *"กังฟู"* เถอะ

กังฟู

คุณกังฟูผู้ยิ่งใหญ่

สวัสดีครับ คุณนามปากกากังฟูขอชมว่าตั้งฉายาได้แจ๋วมากอ่านหนังสือจบแล้ว ๆ มาดีความหมายคำว่ากังฟูบอกได้เลยว่าประเภทลีลาเหนือชั้น น่าศรัทธาจริง ๆ

ผมส่งคูปองมาแลกของสมนาคุณด้วย 2 ใบไม่แน่ใจเหมือนกันอีก

แก่เขาแค่ไหน เราก็จะได้ความรักกลุ้มมาเท่านั้น

ก็อย่างที่คุณว่าถ้าคุณจีบผู้หญิงไปเรื่อย ๆ คุณก็ต้องได้รับสายตาที่เย็นชาแน่นอน

ตัวคุณเองแก้ที่ตัวคุณ สิ่งที่แก้ตัวคุณรู้ดีว่าต้องแก้อะไร

ก่อนพิสูจน์ใครต้องพิสูจน์ตัวเอง

กังฟู

เรียนคุณกังฟู ที่นับถือ

ผมอ่านไทยเพลย์บอยทุกสัปดาห์ครับชอบอ่านคอลัมน์กระซิบเพื่อนชายมากอ่านทีไรชอบทุกทีและครั้งที่ผมเขียนมานี่ก็เพราะอยากให้เฮียช่วยผมด้วยเถิดครับคือว่า ผมมีเมียแล้วคนหนึ่งเธอเป็นคนน่ารักมาก เราอยู่ด้วยกันจนมีลูกหนึ่งคนเป็นผู้หญิงที่สวยและน่ารักมากครับ เรื่องลูกเรื่องเมียผมไม่มายุ่งที่ทำงานทำให้ไม่มีพันธะ และที่นี้มีสาวน้อยคนหนึ่งเข้ามาเธอแต่งตัวเปรี้ยวและเฉลียวมาก มีท่าทางว่าชอบผมมักจะชวนไปโน่นไปนี่อยู่เรื่อย ๆ เอาใจผมจนมีใจเอนเอียงไปทางเธอไม่น้อยเหมือนกัน ผมมีโอกาสที่จะฟันเธอหลายครั้ง แต่ผมไม่กล้ากลัวจะเกิดเรื่องราวใหญ่โตมากกว่านี้ ผมยังไม่บอกให้เธอรู้ว่ามีลูกมีเมียแล้ว คุณกังฟูครับผมจะทำอย่างไรกับเธอดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะผมยังกล้า ๆ กลัว ๆ อยู่ครับ

เศวต

ตอบ คุณเศวต

"น้ำหยดลงหิน ทุกวันหินมันยังกร่อน" การมีลูกมีเมียมันไม่ใช่เรื่องข้อกำหนดในการจะไม่รู้สึกกับอารมณ์กับสาวอื่น ถ้าใครเจอแบบคุณ มีเนื้ออุ่นมาออดอ้อนออเซาะฉอเลาะ พะนอเอาใจให้ท่ามีลูกมีเมียแล้วก็เถอะใจเนื้อ ๆ ใช่ใจหินจะได้ไม่รู้ร้อนรู้หนาว

ลูกผู้ชายทำอะไรต้องคิดให้ดีจะเหี้ยจะเลวแค่ไหน ทำอะไรก็ทำไปแต่ต้องไม่ให้เดือดร้อนกับลูกเมียครอบครัวเป็นใช้ได้

สุดยอดของลูกผู้ชายใครให้ท่าก็ต้องลุย แต่ต้องมีชั้นเชิง หนทางของคุณก็บอกเธอไปตรง ๆ ว่ามีลูกมีเมียแล้วแล้วดูอาการถ้าเธอไม่แคร์ก็พูดแหย่ไป คบกันได้ เสียกันดีแค่ไมตรีแค่นี้ก็พอ ล่อแล้วก็จากกันให้มันสมอยากแก่ร่างกาย ถ้าเขาโอเคก็ไม่น่ามีปัญหาเพราะปัญหามันอยู่ที่ผู้ชายเป็นผู้แก้ นั่นก็ต้องถามตัวเองว่าตัวเองพร้อมที่จะแก้ไขสถานการณ์ภายหน้าแค่ไหน ถ้าเรากล้าทำ

ความรักความใคร่ต้องรู้จักแยกแยะความถูกต้องก็มีส่วนสำคัญตัดสินใจเอาเอง

กังฟู

เรียนคุณกังฟู ที่นับถือ

ผมได้ติดตามอ่านกระซิบเพื่อนชายของคุณมานานแล้วครับ ชอบคำคาในการเขียนตอบของคุณอ่านแล้วมันมีความรู้สึกว่าสะใจดีเหลือเกิน

ใบจะมีสิทธิ์หรือเปล่า เพราะหมดเขตไปเสียแล้ว

ตอนแรกจะกว่าจะส่งเรื่องอื้บมาร่วมสนุก พอมาคิดดูอีกทีลายมือเราหรือก็แค่นี้ หากอ่อนไปสกดไปความมันคงผันเป็นเซ็งไทยเพลย์บอยฉบับที่ 156 เป็นฉบับที่ทำให้ผมตัดสินใจส่ง จม. มาโดยเฉพาะคุณประมาณ เพราะอ่านเรื่องของคุณประมาณแล้ว หมั่นไส้แทนขึ้นต้นก็ดี๊ดี พูดเป็นวิชาการดี แนะโน่นติดนี่ถึงจะเวอร์ไปมั่งก็พอทนไหวแต่ลงท้ายนี่สิออกลายเลย ไม่ได้มีเจตนาดีที่จะติดเพื่อก่อหรือสร้างสรรค์แล้วยังติดหาเรื่องอีกต่างหาก

ผมจึงส่งจม. มาเพื่อเป็นกำลังใจว่าพี่กังฟูทำดีอยู่แล้ว ใครว่าไม่ดีก็อย่าไปรับมาคิด ลูกค้าที่ดีของพี่กำลังรอผลงานของพี่อยู่

"คนไม่ใช่เครื่องจักรจึงต้องการคนรักและกำลังใจ" ขอให้พี่กังฟูพบแต่ความสำเร็จและเงินทอง

เผือก เมืองดอกบัว

ตอบคุณ เผือก เมืองดอกบัว

ขอบคุณครับ ขอบคุณ แน่เล่นร้องยังกับเขาทรายก็ไม่มีอะไรมากกับ

จม. คุณที่เจ็บร้อนแทนและให้กำลังใจมา

"คนรักเท่าผืนหนัง คนชังเท่าผืนเสือ" เป็นธรรมะของชีวิต ในสัจจะแห่งความเป็นจริง

จ.ม. ติผมก็ลงจ.ม. ชมผมก็ลงไม่มีอคติกับใคร

ขอบคุณในคุณเผือกที่ผมคัดมาลง เพราะเป็นฉบับเบาๆ ฉบับหนักๆด่าสาดเสียเทเสียให้กับคุณประมาณ รับรองอ่านแล้วสดุ้งแปดหลุม และจม. ด่าและให้กำลังใจผมถ้าคุณประมาณอ่านแล้วเดินรับรองกรุงเทพฯ เชียงใหม่รับรองไม่หมด 1 ถุงปุ๋ยกับอีก 2 มัดใหญ่

ทั้งหมดขอขอบใจ อย่าคิดอะไรมากอโหสิที่ผ่านมาผมก็ไม่โกรธ คุณประมาณก็คงพอจะเข้าใจขึ้น เราเป็นเพื่อนกันเด้อ

ขอบคุณเผือกและผู้หวังดีหลายๆ

กังฟู

เรียนคุณกังฟู ที่นับถือ

มีผู้หญิงคนหนึ่งนะครับคุณกังฟูเธอชอบผม ผมก็รู้เพราะเธอได้ให้เด็กชายคนหนึ่งเป็นสื่อซื้อของให้แล้วก็ขนมไม่เว้นแต่ละวัน ผมไม่กล้าพูดกับเธอ แต่ก็ไม่กล้าที่จะปฏิเสธ อีกอย่างเธออายุมากกว่าผม เธอหาโอกาสที่จะชวนผมไปเที่ยวผมไม่ชอบครับ กลัวเขาว่าพาป้าไปเที่ยวเธอมีลูกติดสองคน ผมจะทำอย่างไรดีครับคุณกังฟูที่จะไม่ไปกับเธอ แล้วทำอย่างไรที่จะให้เธอเลิกชอบกับผม(ผมเป็นคนขี้อาย)

ก้อนทอง

ตอบ คุณก้อนทอง

ต้มน้ำร้อนยังไม่ทันเดือด ก็รีบเปิดฝา ยังไม่ทันดีหม้อ ก็กลัวเป็นเอดส์กินกาแฟก็กลัวไม่มีคือฟฟี่เมท

เรื่องแค่เริ่มต้นที่มีสาวหม้ายลูกติดมาเอาใจ เลยกลัวไปเสียหมดทุกอย่างทั้งที่เรื่องยังไม่เกิดถ้ากลัวแบบนี้ก็รีบหนีไปบวชเป็นฤษีชีไพรซะเลยดีกว่า

เป็นผู้ชาย ต้องกล้าผ่านร้อนผ่านหนาว อย่ายืนหาวกลางบ้าน ผู้ชายไม่มีเสีย มีแต่ได้ (มันส์)

ต้องกล้าๆ เล่นกับแม่หม้ายหมายถึงเทียบขั้น ชั้นเอกเลยทีเดียว สอบผ่านได้เรื่องสาวๆ วันหลังจะสบายกล้าๆ หน่อยเถอะ

กังฟู

เรียน คุณกังฟูที่นับถือ

หนูแต่งงานแล้วค่ะกับผู้ชายคนหนึ่งพอแต่งจึงรู้ว่าเขาเป็นคนเซ็กซ์จัดมากชอบที่จะร่วมบ่อยๆ แล้วก็แรงจนบางทีทำเอาหนูเดินเข่าอ่อนไปเลย สิ่งที่หนูไม่ชอบก็คือว่าเขาชอบให้หนูใช้ปากก่อนที่จะร่วมกับเขาทุกครั้ง ไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร อีกอย่างทำไมเขาต้องให้หนูจับของเขาทั้งคืนก็ไม่รู้ พอหนูเอามือออกเขาจะรู้สึกตัวทันทีว่าหนูเอาออก ทำอย่างไรดีคะถึงไม่ต้องจับให้เขาทั้งคืน

สมฤทัย

ตอบ คุณสมฤทัย

ผู้หญิงเมื่อแต่งงานอยู่กินกับใครก็ถือฝากใจฝากชีวิตไว้กับเขาแล้ว

การใช้ชีวิตคู่ก็ต้องตามใจสามีเขาจะให้ทำอย่างไร เราก็น่าจะทำ

ความรักมักไม่ค่อยมีเหตุผล มีแต่ระบบ

สามีภรรยาถ้ายังรักก็หวานจ๋อยตระคองกอดติดตัวไม่ยอมห่าง พอรักจางอย่าว่าแต่จับ แค่สายตายังไม่อยากมอง

อย่างเรื่องของคุณ ยังถือเป็นความรักที่ยังใหม่ หอมกรุ่น เขาก็ต้องการความใกล้ชิดแนบสนิทเป็นธรรมดา แต่ทว่า คุณเกิดเกินความต้องการมันมากไปจนคุณรำคาญ

เรื่องที่เขาให้คุณจับกำน้องหนูโด่เด่ของเขาทั้งคืน ถามว่าจะทำอย่างไรดีถึงจะไม่ต้องจับเขาทั้งคืนนั้น ง่ายนิดเดียว *"ตะไกรตัดหญ้าไง"*

สวัสดี คุณกังฟูที่นับถือ

ผมติดตามหนังสือของคุณมานานแล้วทั้ง *"ไทยเพลย์บอย"* และเล่าใหม่ *"คู่รัก คู่สวิง"* ผมสนใจรายการสวิงของคุณมากอยากมีประสบการณ์บ้างเป็นกำไรชีวิตแต่สามารถจะมาร่วมกิจกรรมของบาร์เบียร์ของคุณได้เพราะอยู่ต่างจังหวัดทำงานด้านการค้าขายหาเวลาพักยากและมีลูกที่ต้องดูแลไม่สามารถจะไปค้างคืนที่ไหนได้อยากได้คู่สวิงที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมาเท่านั้นเพื่อความสะดวกในการติดต่อกัน และอยากขอความกรุณาจากคุณกังฟู ว่ากรุณาส่งชื่อและที่อยู่ของคู่ที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดนครราชสีมาและมีความประสงค์จะแลกเปลี่ยนประสบการณ์สวิงกิ้งและเป็นคู่ที่ใหม่ล่าสุด ประมาณสัก 4 คู่แล้วผมจะติดต่อกันเองโดยคู่ใดมีโทรศัพท์กรุณาแจ้งหมายเลขไปให้ผมด้วยจะเป็นพระคุณอย่างสูงซึ่งชื่อและที่อยู่ของคู่ที่คุณมีอยู่นี้และมีภูมิลำเนาเคหสถานอยู่ที่โคราชนี้ให้คุณกังฟูส่งไปให้ผมโดยทางพกง. ทางไปรษณีย์ผมยินดีจ่ายค่าบริการให้คุณ 200 บาท

ต่อจำนวนคู่ 4 โดยระบุที่อยู่ของคุณไปด้วยเพื่อจะได้ส่งเงินมาให้ได้สะดวก และถ้าคุณทำไม่ได้ดังที่ผมขอร้องมานี้ ผมก็จะตัดใจเลิกอ่านหนังสือต่าง ๆ ที่คุณเขียนทั้งหมดและจะเลิกสนใจการสวิงกิ้งตลอดไปเพราะผมถือว่าเป็นการหลอกลวงประชาชนเท่านั้น ท้ายที่สุดนี้ผมใคร่ขอเรียนอยู่กังฟูว่าถ้ากิจกรรมสวิงกิ้งและชื่อสมาชิกที่ลงในหนังสือของคุณมีตัวตนจริงแล้วผมคงจะได้รับรายชื่อสมาชิกในจังหวัดนครราชสีมาในเร็ววันที่สุดกรุณาส่งทาง พกง. ไปให้ผมตามชื่อที่อยู่นี้และ

กังฟู

เรียน คุณกังฟูที่นับถือ

เรื่องของดิฉันมันก็เป็นเรื่องธรรมดาแต่ว่าดิฉันคิดมากค่ะ คือว่าสามีดิฉันทำไมเขาชอบมองผู้หญิงอื่นอยู่เรื่อยยิ่งคนที่แต่งตัวโป๊ะ ๆ เขาก็มอง แต่สำหรับดิฉันเขาห้ามเด็ดขาด ทำไมเขาเป็นเช่นนั้นดิฉันมีความรู้สึกหึงหวงเขาทุกครั้ง เวลาที่เขามองผู้หญิงอื่นดิฉันน้อยใจค่ะ เหมือนว่าดิฉันไม่มีความหมายเลย

เพียงเพ็ญ

ตอบคุณ เพียงเพ็ญ

นิสัยสันดานของผู้ชาย *"เมียข้าใครอย่าแตะ"* แต่ถ้าเป็นเมียใครดูไม่รู้ขอบู้ถูกเดียว

ผู้ชายคือผู้ชาย ถ้ายังเป็นชายอะไรที่จะกำไรทั้งกายและใจสายตาเป็นต้องหาโอกาสฟัน

ความชอบความโฉ่งฉ่าง ของผู้ชายมักจะแสดงออก ไม่สำรวมถือธรรมดา

และที่เขาหวงของเขากลับห้ามคุณทำแบบนั้นแบบนี้ คือสามีคุณกลัวคนอื่นจะมองคุณเหมือนสามีคุณมองคนอื่น

อันนี้คุณต้องเข้าที่เขามองความผิดพลาดของคนอื่นแล้วมาห้ามคุณถือว่าถูกต้อง

อย่าน้อยใจเลยถ้าเขากลับยุยงส่งเสริมคุณนี่สิถึงจะน่าน้อยใจ

ความรักของสามีถ้ากลับคนอื่นเห็นภรรยาเหมือนที่ตนเห็นภรรยาคนอื่นนั้นคือความรักแท้แต่ถ้าเขาไม่แคร์คุณนั้นแหละน่าจะดีโพยดีพาย

กังฟู

ขอให้คุณและครอบครัวจงมีแต่ความสุขตลอดไปขอแสดงความนับถือ

รักยม

ตอบคุณรักยม

อ่านจม. ของคุณแล้วอยากตบหน้าตัวเองซะจริง ๆ ผมไม่โทษในความฉลาดของคุณหรอก โทษตัวผมเองที่ทำให้คนอื่นมองเห็นผมเป็นคนโง่

คุณอยากเล่นสวิง แต่ไม่ศึกษารู้กฎกติกา และมารยาทเขียนมาคล้ายคนเห็นแก่ตัว จะเอาชื่อที่อยู่เบอร์โทรเพื่อติดต่อเองทำไมไม่คิดมุมกลับบ้างในความไม่ถูกต้อง

คุณยมอยากอ่อนในการข่มขู่ว่าถ้าผมไม่สามารถกระทำตามใจที่คุณปรารถนาได้ คุณจะเลิกสนใจสวิงตลอดไปและจะหาว่าผมโกหกหลอกลวงประชาชนอุบายแบบนี้แถวบ้านราชวิถีเขาเล่นกัน

ถ้าสถานภาพแบบคุณ นิสัยแบบนี้ผมดีใจที่คุณไม่น่าเล่นสวิงเลยดีหม้อแถวโคราชดีกว่าเดินหาตามบ้านแถวสุขานารี มีถมถืด

ความจริงผมจะเอาชื่อเอาที่อยู่คุณลงเสียด้วยซ้ำ แต่คิดถึงมารยาทแล้วถ้าผมทำผมคงติดนิสัยคุณ

ฉะนั้น คุณมีเงินซื้อก็จงซื้อแถวใกล้บ้านคุณเถอะ วงสวิงเขาสูงกว่าที่คุณคิด

กังฟู

ประทับใจ

มีเรื่องประทับใจ ในรักหรือเพศ ที่ไม่อาจลืมนึกถึงอยู่สมอ อย่างเก็บฝันไว้คนเดียว เขียนมาให้คนอื่นได้หวานได้เสียวบาง เป็นการแบ่งความประทับใจร่วมกัน

ส่งมาที่ตู้ ปณ. 1110 ปทฝ. เพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพฯ 10311 ทุกเรื่องมีของสมนาคุณ

"เสี่ยวหนึ่งของชีวิต"

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งใน ตลว. (ขอนแก่น) กลางเดือนมกราคม (กำลังหนาวเลยเด๊ะ) พวกเราชาวบ้านจะนำฟางที่แห้งสนิทมัดเป็นก้อนแล้วกองเก็บไว้ให้ควายกิน โดยกองเป็นกองสูงโดยใช้เสาต้นเดียวแต่ยาวแบบกองฟางตามบ้านนอกทั่วไป ในฤดูหนาว แถบบ้านนอกหนาวมากจนนอนบนบ้านไม่ได้ (เพราะผ้าห่มกันหนาวไม่เพียงพอ ที่มีอยู่ก็แบ่งให้กับผู้เฒ่าผู้แก่ พวกหนุ่มสาวก็ทำซุ้งฟางกับดินนอนกัน) โดยตัดต้นไม้เล็กๆ ที่พอจะหาได้ในละแวกนั้น มาทำ มาทำขื่นแปและคานแล้วใช้ฟางแห้งเป็นจั้งๆ (ก้อนๆ) มากองสุมให้หนาแน่นรอบด้านแล้วมุดเข้าหลับนอนกันภายใน อุ่นและหลับกันอย่างสบาย โดยมากจะเป็นพวกหนุ่มๆ สาวๆ แล้วบางทีก็มีเด็กๆ ร่วมด้วย บางหมู่บ้านนอนกันทั้งครอบครัวเลยก็มี ถ้าผ้าห่มกันหนาวไม่เพียงพอ ตามประสาคนบ้านนอกอย่างหมู่บ้านผมเป็นต้น พอ

เกี่ยวข้าวเสร็จ พวกเราก็สร้างซุ้มนอนกันเลย เรียกว่าเตรียมตัวกันไว้แต่เนิ่นๆ ที่หมู่บ้านผม พ่อผมเป็นผู้ใหญ่บ้าน เพราะมีไร่นามากกว่าผู้อื่น ชาวบ้านเลยยกให้เป็นผู้ใหญ่บ้านซะเลยโดยปริยาย พ่อแม่ท่านเป็นคนดีมีน้ำใจ มีลูก 5 คนชาย 3 หญิง 2 ผมเป็นคนโตสุด เรื่องของเรื่องก็คือนับย้อนหลังไป 3 ปีตอนนั้นผมอายุ 19 ปีได้เข้ามาเรียนต่อในตัวจังหวัด เรียนรด. ปี3 อยู่ก็พักเทอมตัวเองกลับไปเยี่ยมบ้านหาพ่อแม่ (ก็ทำการไพเงินเพิ่มเติมเพื่อการศึกษานั่นเอง แฮ่ะ แฮ่ะ ธรรมด้าธรรมดา) ก็พ่อแม่ผมพอจะมีฐานะอยู่บ้างในหมู่บ้านนั้น (พ่อก็ต้องจำใจขายไร่นาเกือบทุกปี มีมากนักก็ทำเองไม่ไหวให้เขาเช่า เขาก็ไม่ค่อยให้ค่าเช่าเลย พ่อก็เลยขายซะมั่ง ดีแม๊ะ) ก็บ้านนอกก็รู้อยู่แล้วมีอาหารกินต่อชีวิตไปแต่ละวันก็ดีนักหนาแล้ว ผมกลับไปเยี่ยมบ้านคราวนี้ก็เกี่ยวข้าวกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผมกับเพื่อนหนุ่มๆ สาวๆ ในหมู่บ้านก็ช่วยกันสร้างซุ้มฟางดินเพื่อหลับนอกกันในหน้าหนาว ในหมู่บ้านผมนั้นเหลือผู้หญิงมากกว่าผู้ชายเพราะผู้ชายมาแสวงหาโชคหางานทำกันในเมืองมาก บางคนก็มาแล้วไม่กลับเลยก็มีจึงทำให้ในหมู่บ้านของผมเหลือแต่สาวเอ๊าะๆ เพียบเลย แต่ละนางเซ้งวับทั้งนั้น เข้ากลุ่มกันได้ละก็เก๋าๆ เปรี้ยวๆ ทั้งนั้น หญิงเป็นร้อย ชายเป็นสิบ ฝ่ายหญิงพอโตใช้ได้ละก็เป็นต้องจ้องคิดแต่จะหาผัวมาทำเลี้ยงเคียงกายเธอทั้งนั้นยิ่งผมยังงี้เธอแข่งกันยังกะอะไรดีแต่ผมยังไม่คิดจะหาห่วงมาคล้องคอหรอก จะอะไรซะอีกล่ะ ก็ขี้เกียจทำไร่ทำนานะเซ่ ก็คิดว่าจะหาก็หาสักดีประดับวงศ์สกุลซะหน่อย ไม่ได้สีกาลีเอ้ย สีกาก็อะไรก็

ได้ที่เป็นลูกจ้างรัฐบาลก็พอ ผมจึงมุ่งมานะทางการเล่าเรียนซะมาก ผมกลับบ้านมาคราวนี้จึงเป็นดาวในหมู่บ้านจริงๆ เอ๊าะๆ เห็นผมเข้าละก็เปิดไฟเขียวตาหยาดเยิ้มเข้าใส่ผมเชียว คงคิดจะเอาผมทำผัวนะซิอะไรเสียอีกล่ะ หารู้ไม่ว่าผมเรียนในตัวจังหวัดนะเก๋าขนาดหนัก ผมอยู่ ม.๕ ผมก็ยกครูกับคุณโสฯ ซะสายสางสลึงขาดกระจุยไปนานเลยเชียว ยังเคยโดนเดือยไก่หลงจนต้องซื้อยากินบ่อยๆ เลยแฮ่ะ แฮ่ะ เด็กมันซ่าก็ต้องโดนแบบเนี้ยะ ตามปร๋อม แทบเข็ดแต่ก็ไม่เข็ด เผลอไม่ได้โดดใส่ไก่หลงอยู่เสมอ แฮ่ะ แฮ่ะ ก็

ดีกว่าอยู่เปล่าๆ นี่จนพวกเพื่อนๆ นักเรียนพากันตั้งฉายาให้กับผมซะโก้จังว่า *"จอมทะลึ่ง เซียนเฮี้ยว เจี๊ยวใหญ่ใจสปอตร์"* ทีแรกผมก็ยังเป็นงง เพื่อนแม่งตั้งฉายาผมซะยาวเป็นไมล์เลยแต่มานึกดูมันก็จริงแฮ่ะ จอมทลึ่งนี่ ผมก็ทลึ่งจริงๆ หน้าด้านต่างหาก ผมตามจีบตามตื๊อ ตามแซว จนได้เด็กเอ๊าะๆ มาคลายกามเครียดบ่อยๆ แต่ไม่เคยก้าวร้าวข้ามรุ่น เซียนเฮี้ยวก็จริง เพื่อนชวนลุยไหนลุยกัน ตีไหนตีกัน บ่หยั่นดอกเด้ ถ้าเพื่อนผมไม่ผิดผมช่วยตาม

ลุ้นถึงที่ เจี๊ยวใหญ่ นี่ก็จริงอีก ก็พวกเพื่อนๆ รุ่นเดียวกันนะชิดซ้ายลงคลองไปเลย มีกี่ชี้กันจริงๆ ถึงจะได้เห็นของผม เมื่อตอนเด็กยังนึกรำคาญของตัวเองเลย แถมน่าเกียจอีกต่างหาก กล่าวคือตอนอายุ 11-12 ขวบ หนังที่ปิดหัวจะเปิดร่นขึ้นมาเองโดยผมไม่ได้ไปทำอะไรกับอาวุธของผมเลย ผมตกใจวิ่งไปถามพ่อผมว่าผมเป็นอะไร พ่อผมหัวเราะลั่นบ้านเลย ท่านบอกว่ามันเป็นธรรมชาติของตระกูลเรา ผมละเซ่อไปเลย นี่เจ้าน้องชายคนสุดท้องก็วิ่งมาถามผมอีกว่า กระเจี๊ยวของมันเป็นอะไรไม่รู้ จู่ๆก็คันและหัวถลอก

แพลมขึ้นเรื่อยๆ น่าเกียจจะตายอายเพื่อนด้วย ผมก็หัวเราะ แล้วบอกกับน้องชายไปว่า มันเป็นธรรมชาติของตระกูลเราว่ะ ฮ่ะ ฮ่ะ ฮิ ส่วนคำว่าใจสปอตร์นั้น มีความก็คงเรื่องง่ายๆ คือผมกับเพื่อนๆ นั้นมีเงินเท่าไรก็กินกันหมด ผมมีเพื่อนหยิบยืมได้เสมอ มีกินก็กินกันทั้งฝูง อดก็อดกันทั้งฝูง แฮ่ะ บางครั้งผมล่าเอ๊าะๆ มาได้ก็แบ่งเพื่อนให้ได้ตัวเขากันเป็นแถวเลยก็ปิดประตูคลานแมวกันนะเอง ดังนั้นพวกเพื่อนๆ จึงซึ่งใจผมกันทั้งนั้นตั้งให้ผม

เป็นจ่าฝูงเลยก็ว่าได้ เห่ามามากแล้วเอ้ย ขออภัย ฝอยมากแล้ว คราวนี้มาลงบทเสียวๆ ที่ผมเล่นนอนซุ้มฟางดินเสียสาวรุ่นเอ๊าะๆ แบบสอดใส่สุดสุดสะสะ สมสม จนร้องลั่นกันเป็นคนๆ ไปเลยก็มีจนมีเหตุเกือบเอาตัวไม่รอดทีเดียวเกือบไม่ได้กลับมาเรียนซะแล้วผม ผมกับเพื่อนๆ คือ ชาย ๕ หญิง ๙ เอ๊าะๆ ประจำหมู่บ้าน ช่วยกันสร้างซุ้มฟางดินนอนในหน้าหนาวกัน แบบซุ้มใครซุ้มมัน ซุ้มหญิง ซุ้มชาย เท่าห่างกันแค่ 2 วาเองในบริเวณห่างจากหลังบ้านผมในราว 40 เมตรกว่าๆ เพราะมองแล้วเป็นบริเวณที่เหมาะสมดี อยู่ในใจกลางนากำลังดี นอนในคืนแรกก็ธรรมด้าธรรมดา ตอนหัวค่ำพวกเรารวมตัวก่อไฟผิง ตั้งวงเปิดวิทยุ-เทป เต้นดิ้นแก้หนาวคุยกันสนุกๆ ดึกหน่อยก็เอาหัวมันหัวห้านาทีมาเผาแบ่งกันกินใครหิวก็กิน พูดจาหยอกล้อ จีบ แซวกัน บางคู่ก็จับมือถือแขนกันมั่วกันพอหอมปากหอมคอ แต่เอ๊าะๆ ที่เก๋าเปรียวหน่อยก็จับลูบล้วงควักกันแบบเด็กใครเด็กมันมั่วกันโล้ค ใน ๙ สาวนั้นมีน้องสาวผมด้วย 2 คนแต่ไม่มีใครกล้าแตะ เพราะผมบอกใครแตะกูเตะ แฮ่ะ แล้วใครจะกล้าล่ะพอดึกเข้าพวกเราก็เข้าซุ้มฟางดินนอนกันหมด เป็นอย่างนั้นไป 3 วันแล้วผมกับเพื่อนก็เซ็งๆ กันเป็นแถว ก็มีล้วงลูบควักกันแล้ว น้ำยี้ย้อยติ่งๆ กันเป็นแถว อารมณ์ค้างโด่เด่ไปหมดบางคนทนไม่ไหวเล่นว่าวกันเป็นเล่นเสร็จ (แล้วผู้หญิงล่ะเขาทำยังไง) พอคืนที่ 4 ผมกับเพื่อนก็วางแผนกันทันทีโดยผมสั่งห้ามน้องสาวผมลงมานอนซุ้มฟางเป็นอันขาด เพราะได้

ข่าวว่าจะมีคนแอบมาเผาซุ้มฟางนอนของพวกเรากัน แล้วห้ามพูดต่อด้วยนะให้เฉยกันไว้ (อำชุดใหญ่โล้ด) ตก

กลางคืนคืนนั้นน้องสาวผมเลยไม่กล้าลงมานอนที่ซุ้มฟาง คงเหลือ 7 สาวรุ่นจอมเปรี้ยว เด็กเพื่อนซะ 4 เด็กผม 1 คงเหลือ 2 ไม่รู้ใครจะฟันได้ใช้ความสามารถกันเอาเอง เด็กผมนะ อายุ 15 เอ๊าะๆ อวบ ขาวใบหน้าเซ็กซี่ที่สุดในหมู่บ้านนี้ก็ว่าได้ เธอจบป. 6 แล้วไม่ได้เรียนต่อ ก็ต้องช่วยพ่อแม่ทำไร่ทำนาต่อไปแต่เธอก็มีใจให้กับผมมากเขารู้กันทั้งหมู่บ้าน แล้วผมก็ลูบ ล้วงบี้ ซะจนตัวอ่อนเปียกไปซะหลายครั้งแล้ว เต้าเต่งตึง เด้งดึ๋งจริงๆ โหนกนูน มีหญ้าไม่กี่เส้นเลย แต่ยังไม่เคยซักกะที แต่คืนนี้จะลองแล้ว อะหี่ยอะหี่ย ขนลุก ล่างบน โด่เด่ไปหมด (แค่คิดเท่านั้นนะเนี้ย) ผมกับเพื่อนปรึกษากันห้ามผิดตัวเวลามั่วนะให้ยื่นปากติดหูถามชื่อกันก่อนเด้ะเพราะในซุ้มนะมืดมาก มองอะไรไม่เห็นหรอกนัดแนะกันให้ดีเด้อ สำคัญที่สุดคือพยายามประกบปากไว้ก่อนมีเสียงกวนคนอื่น เวลากำลังโซ้ยมันๆ นะพวกผู้ชายลงทุนไปซื้อเป๊กซี่มา4ขวดใหญ่เลย (อ่อยเหยื่อน่าดูพวกผม) แต่พวกผมย้อมใจด้วยกระแช่ (ช้างงาเดียว) ที่พวกผมหมักไว้กินเอง รสกลมกล่อมหอมหวาน แต่ดีกรีมาก กันเตี้ยโดยไม่รู้ตัวเลย ถ้าดื่มมากละก็ เมาบรรลัยเชียวละระหว่างผิงไฟนั่งดื่มกันผมก็แอบผสมใส่ในเป๊ปซี่ให้พวกเธอบ้างอย่างเงียบกริบ แล้วพอได้ทีก็เปิดเทปดิ้นกันเพลินเชียวละ วันนี้เป็นวันพิเศษจริง ๆ จนเที่ยงคืนกว่า ๆ ผู้หญิงบางคนบ่นปวดหัวขอนอนก็มี ก็รวมทั้งผมด้วยละ ผมล้วงถึงร่องเด็กของผมคราวเมือกติดมือผมมาเลย ผมก็นัดแนะเด็กผมให้นอนสุดฝั่งขวามือนะ เดี๋ยวจะเข้าไปนอนกอดซักคืนนอนกอดเฉย ๆ นะเธอพยักหน้ารับรู้

เป็นอันรู้กัน ซุ้มฟางของพวกผู้หญิงกว้างกว่าซุ้มฟางของพวกผมมากเพราะกันได้เป็นสิบขึ้นคงมีที่เหลือพอที่จะโซ้ยกันสนุกแน่พวกผมเข้านอนปรึกษากันจนกะประมาณว่าพวกผู้หญิงพากันหลับหมดแล้วแน่ ๆ ก็จะจู่โจมกันละ พวกผมเปลือยร่างเหลือกางเกงลิงตัวเดียว (กันอุจาดตัวเอง) แล้วพวกผมก็แยกย้ายกันจู่โจมมหาจุดเข้าภายในซุ้มฟางหญิง ผมแหวกเข้าทางขวาสุดตามนัด ซวยน่าดู ผมแหวกฟางร่วมสองวา กว่าจะหลุดเข้าไปได้ (คันชิบหาย) ถ้าถอดกางเกงในออกละก็คงคันจนเจี๊ยวไม่ลุกแน่ ๆ ยิ่งอาวุธของผมไม่มีหนังหุ้มปลายด้วยคงเจ็บกว่าคนอื่นมากทีเดียว แต่ที่แน่ ๆ ก็คือเวลานี้ มันแข็งโด่เด่จนชาไปทั้งดุ้นแล้ว ภายในมืดตื๋อจนเหมือนหลับตา คลานดึนแมวกันเลยละมือผมก็ควานไปทั่ว เกือบวาถึงพบเธอ พวกเธอนอนรวมกลุ่มกันอยู่ตรงกลาง ผมควานมือไปสัมผัสเธอตรงบั้นท้ายได้ผมก็ค่อยขยับตัวเองกอดแนบเข้าติดตัวเธอ แนบปากติดซอกคอเธอซุกซอกไซร้ติดใบหูเบา ๆ มือกอดลำตัวเธอค่อยดึง แกมลากออกมากลุ่มมาเรื่อย ๆ จนติดริมขวาสุด เธอบอกพี่นอนกอดหนูเฉย ๆ นะพี่ ผมครางตอบลำคอ อือ อือ ไปยังงั้นเองแต่มือลูบไล้ลงขึ้นโหนกเนินบีบเค้นเต้าเบา ๆ ปากก็ซอกคอไซร้ดิ่งหู ลำคอไปเรื่อย ๆ แต่รอบซุ้มฟางเสียงมั่วดังซู่ซ่า กร็อกแกร็กทั่วไปหมด ผมรู้เพื่อนผมกำลังจู่โจมเข้ามากันแล้วภายในซุ้มซักมีเสียงวีดว้ายเบา ๆ จนพักใหญ่ก็มีเสียงซี๊ดซ๊าดแผ่วคราง ตามด้วยเสียงเนื้อกระทบเนื้อดังปั๊บปั๊บ ซะแล้ว ไม่รู้ใครโซ้ยใครก่อนซะแล้ว แม่งเร็วกันจริงเพื่อนผม เด็กผมก็มีอาการซะแล้ว ผม

ลูบล้วงเหนียวติดมือขึ้นมาแล้ว ผมรูดเสื้อผ้าออกทั้งของผมและเธอ พลิกร่างขึ้นมาทับบนพยายามกดยัดให้ลงหลุมเท่าไร่ก็ไม่ตรงที่ตรงทางทั้งที่ปากผมก็ดูดเม้นเต้าไปมาเสียงเธอซี๊ดซ๊าดเบา ๆ ผมยกสองขาเธอขึ้นแหวกถ่างออกจนสุด กดอาวุธของผมเข้าตรงร่องได้ผมเสือกดันเข้าไป มันค่อย ๆ แหวกลึกเข้าไปเรื่อย ๆ แต่เธอร้องเจ็บพี่เจ็บพี่มือดันอกผมไว้ ผมนะหน้ามืดซะแล้ว เป็นไงเป็นกันแล้ว ผมถอดกันออกนิดหน่อย แล้วกดพรวดเข้าสุดลำเลย เสียงเธอร้องโอ้ยลั่น ผมรีบประกบปากเธอทันที ดูดกดอัดส่ายขึ้นลงไปเรื่อย ๆ รู้สึกฝืด หนืด คับแน่น จนพักใหญ่จึงคล่องขึ้น ผมแทบจุ่มลมปากอ่าวเสียให้ได้เลยของเธอตอดหนึบ ๆ ๆ ตลอดเวลาไม่ถึง 20 นาทีผมก็ถึงจุดกระแทกถี่ยิบกดอัดส่ายแล้วคายพิษพุ่งออกจากของเต็มร่องเธอทันที ทั้งที่ใจยังไม่หายอยากเลยจริง ๆ พับผ่าซิ โหตัวเองงึดงึดเลย ไอ้เวรของดีอย่างนี้จะกินให้มันอร่อยสักหน่อยเถอะ เสือกใครเสาะ พ่นพิษซะแล้ว ผมฟุบบนอกเธอ ปากก็ซอกซอนไซร์เต้าเธออยู่ไม่หยุดปากเลย จนเจ้ามังกรของผมเริ่มขยายตัวขึ้นมาอีกทั้งที่ยังคาร่องอยู่เลยผมเริ่มกดขึ้นลงโยกย้ายเบา ๆ แต่อีมชักคล่องขึ้นแฮ๊ะ เธอยังกอดผมแน่น เสียงในซุ้มฟางยังนัวเนียซี๊ดซ๊าดโอดโอยอยู่ตลอดเวลาเดี๋ยวก๊อกแก๊กซู่ซ่า เดี๋ยวซี๊ดซ๊าด โอดโอย โซ่ตั้ง 5 คู่แต่ผมไม่ค่อยสนใจแล้วตั้งตาตัดดวงความมันระหว่างผมกับเด็กของผมลูกเดียว ถ่ายทอดวิทยายุทธศาสตร์ได้พักใหญ่ 20 นาทีไอ้ผมตั้งหน้าโซ้ยปั๊บปั๊บจนสำเร็จไปในครั้งที่สอง เด็กผมบ่นว่าปวดท้องขึ้นมาเลย สงสัยไฟแดงมากำลังดี (ประจำเดือนเพศหญิง) โธ่ผมกะว่าจะลุยซัก 5-6 ทีเถอะอดแดกเลย อุตส่าดินน้ำไว้ตั้งสองเดือนแน่ะ แล้วเด็กผมก็ลุกใส่เสื้อผ้าเกลับบ้านไปทันที ผมงี้เคว้งเลยทีนี้ นอนแข็งโด่ขึ้นมาอีกจนได้ ก็รอบตัวเสียงปั๊บปั๊บแฉะฉะซี๊ดซ๊าดระงมไปหมด กำลังคิดว่าจะทำไงดีต่อไปดีว่ะ ไม่รู้ร่างใครคลานปร๊าดพุ่งมาชนผมเข้า ได้ยินแต่เสียงร้องดังอุ๊ย ผู้หญิงนี่หว่า แจ๋วซิแบบนี้เด็กใครก็ช่าง ผมคว้าหมับไว้ทันที ดึงมาทาตัวผมทันทีอีกมือลูบตัวดูเปล่าเปลือยใช้ได้ ผมพลิกตัวขึ้นคร่อมบนทันที กอดซอกซอนไซร์ ประกบปากทันที อึ่งเนื้อเข้าปากเสือแล้วนี่อื้อฮือ เต้าอวบใหญ่แข็งปั๋งเลยจริงไม่รู้เด็กใคร ได้ยินเสียงเธอครางเบาว่า อย่าพี่ อย่าพี่ ผมจะฟังเรอะผมพยายามจ่อกดจนลงร่องจนได้ ฝืดแน่นคับปังอีก เธอค่อยขยายขากว้างออกไปโดยอัตโนมัติ แต่รู้สึกว่าในร่องของเธอ ใครเติมเชื้อใส่ไว้แล้วเพียบเลย ลื่น ๆ คล่องพิกลเลยผมกดเข้าออกพักเดียวเธอกอดผมแน่นได้ยินเสียงครางในลำคอแผ่ว ๆ แถมยังยักย้ายส่ายสะโพกรับการกระแทกของผมเป็นจังหวะโคนดีอีกด้วย ระหว่างปากร่องเธอแฉะมากจนผมกดได้สุดสุดเลยหลายครั้งแล้วก็คลายพิษใส่หยั่งสุดที่จะทน รู้สึกเธอจะกอดผมไว้แน่นแบบไม่ยอมปล่อยเลย จนผมได้ยินเสียงเพื่อนเรียกชื่อเธอขึ้นมาเบา ๆ ว่า "เอม เอม อยู่ทางไหน" เสียงขานรับ "หือ หือ" จากปากเธอผมถึงรู้ว่ายัยเอมนี่เอง บ้านอยู่ปลายทางเข้าหมู่บ้านนี่เอง อื้อฮือ ซ่อนรูปน่าดูชมัด เต้าใหญ่ โคกใหญ่ ขนน้อย แหมนึกแล้วติดใจไม่หายขณะที่เธอจะไปเรายังแรกจูบกันอีกพัก พร้อมกับคำพูดว่า *"หนูชอบของพี่จัง สมอารมณ์ดี"* แล้ว

เธอหลบอยู่ตรงมุมไหนกัน วันนี้ต้องเล่นให้สนุก ผมคิดในใจ ขนาดอาวุธผมนะกินขาดรุ่นเดียวกันอยู่แล้ว ความยาว 7.2 รัดรอบวง 5.7 นิ้วหัวบานเหมือนเห็ดเลยเชียวเพราะหนังหุ้มหาลายจะร่นไปเองกรรมพันธ์ (นี่แหละเอกลักษณ์ประจำตระกูลผมละ) คิดแล้วผมก็รูดกางเกงลิงอย่างเดิมมือคลำสะเปะสะปะไปข้างหน้า บ้างครั้งก็คลำไปเจอเอากันของเพื่อนเข้าซึ่งกำลังกดลูกสูบเข้าออกด้วยความมัน เพื่อนโว้เสียงหลงเลยว่า "เฮ้ย เฮ้ย อย่านี่ของกูตรงคู่แล้วโว้ย" ผมหัวเราะหึหึพอได้ยินเสียงมือแต่มือยังไม่วายจับลูบคลำเต้านมของแฟนเพื่อนเบา ๆ เสียงอุ้ยอ้ายมั่วไปหมด ก็ยังหาคนว่างไม่เจอเลย แทบหมดปัญญาอยู่แล้ว บังเอิญประสาทหูได้ยินเสียงหัวเราะคิกคิกของสองสาวทางมุมหนึ่ง ผมรีบคลานตรงไปหาทันที มือตะปุบคว้าไปเรื่อย ๆ จนเจอเข้าจนได้ ซุกอยู่ตรงมุมสุดเลยทั้งสองคน เธอไม่ได้นอนกันนี่เธอนั่งซุกคุยกันอยู่สองคนเอง มือผมสัมผัสถูกโดนเธอเข้า ก็มีเสียงถามออกว่า *"ใครนะใครเบา ๆ"* ผมก็ตอบว่า *"พี่เองจ้ะ สัมญ์ ไงจ้ะที่รัก"* ผม

ตอบพร้อมกับดึงสองคนเข้ามากอด กลิ่นสาปสาวหอมฟุ้งแตะจมูกยิ่งกระพืออารมณ์ผมยิ่งขึ้น ได้ยินอีกคนสวนคำพูดมาว่า *"แล้วแฟนพี่สัญญ์ไปไหนเสียล่ะ ฮี ถึงได้คลานมั่วซั่วยังงี้ฮึ"* ผมแทบสอึกกลับแต่ก็ตอแหลเอาตัวรอดไปว่า *"เธอไม่ชอบ เธอกลับไปแล้ว"* พูดแล้วผมก็กอดจูบมั่วไปหมด ความจริงแล้วคู่นี้เพิ่งจบป. 6 มาได้ปีเดียวเอง แต่นิสัยเปรี้ยวแก่นเกินวัยทั้งคู่ เรียกว่าวันแตกพานจริง ๆ อวบซ่อนรูปอีกต่างหากเมื่อมือผมเริ่มสัมผัสลูบไล้ไปทั่วร่างเธอทั้งสอง บีบคลำมั่วไป

หมด ได้ยินแต่เสียงร้องขี้ ขี้ ทั้งสองคนเบา ๆ แล้วก็มีเสียงเถียงกันเบา ๆ *"เธอลองก่อนซี่เธอลองก่อนซี่"* แบบเกี่ยงกันว่ายังงั้นแหละ โธ่ ผมนึกในใจแล้วกูจะทำยังไงดีวะนี่ เราสามคนนั่งกอดรัดฟัดเฟ้นกันอยู่นานเชียว ในที่สุดผมเลยกระซิบบอกสองคนว่าไปซุ้มผู้ชายเอาไหม ไม่มีใครอยู่เลยเงียบดีด้วยเธอเห็นด้วยเราสามคนจึงคลานแหวกซุ้มฟางออกไป ผมคลานตามกันคนสุดท้าย จมูกผมก็จงใจชนก้นเธออยู่ตลอดเวลา บางครั้งผมก็แกล้งกดจมูกชนตรงร่องเธอแรงกดส่ายจนเธอร้องครางซี๊ดเลย พอหลุดออกมาข้างนอกผมรู้สึกหนาวเยือดจนไอ้หนูของผมจี๋หดจู๋เลย ข้างนอกพระจันทร์ส่องอำไพ ผมจึงเห็นหน้าเธอทั้งสองคนได้ถนัด อือ หุ่นดี สวยทั้งคู่ เอ๊าะ ๆ จริง ๆ พอเธอเห็นผมนุ่งกางเกงในตัวเดียวเข้า เธอสองคนแซวผมกันใหญ่เลย ผมรีบกอดเธอมุดเข้าซุ้มฟางชายทันที (โธ่ หนาวจนหดหมดแล้ว เดี๋ยวก็หมดสภาพกันพอดี) ใจยังไม่รู้ว่าจะโซ้ยใครก่อนดีแต่เธอก็ยังเกี่ยงกันลองอีกว่า *"เธอลองก่อนซี่เธอก่อนซี่"* อยู่นั่นเอง ผมเริ่มคุกเคล้าจับเธอทั้งสองรูดผ้าจนล่อนจ้อนหมดรวมทั้งตัวผมเองด้วย กอดกันปล้ำไปปล้ำมาจนไอ้หนูผมผงาดขึ้นมาอีก ผมรู้สึกว่า ยัยโอจะเข้าท่ากว่า เพราะผมลูบจับดูแล้วเต้าแข็งปั๋งเลย เต็มมือดีแถม หม้อโหนกนูนไม่มีหญ้าขึ้นเลย ส่วนยัยจิ๋วรู้สึกจะเพิ่งปูด ก้อนเท่าซาลาเปาเอง ผมจึงผวาเข้าปลุกปล้ำซอกไซร์พลิกร่างขึ้นบนทันทีปากซอกไซร์แต่มือผมลูบโหนกเนินแล้วก็ใช้นิ้วกดร่องเธอดูอื้อฮือ แฉะเฉิ่มเปียกไปด้วยน้ำเมือกแล้ว อารมณ์ผมพุ่งโด่งแบบกู่ไม่กลับ

แล้ว ผมยังพลิกตัวก้มหน้าลงไปบรรเลงชิวหากับหว่างขาของยัยโอจนเธอครางอูย ๆ เลยเธอยังใช้มือมาจับมังกรของผมเลยลูบไล้ไปมากันทั้งสองคนได้ยินแต่เสียงอื้อหือ ๆ เบา ๆ ปากผมก็ดูดดุนเน้นติ่ง กลิ่นน้ำเมือกคาวคลุ้งไปหมด พอได้ที่ดีผมขยับขึ้นบน จับกดใส่ คุณเอ๋ย ยัยโอเธอร้องโอยลั่นเลย ผมกดกระทุ้งพรวดเข้าไปได้หน่อยเดียวเอง เสียงเพื่อนเธอถาม *"เป็นไงเป็นไง โอมันไหม"* เสียงยัยโอตอบ *"หือ หือ เจ็บซี๊ด มันเบา ๆ"* มือผลักอกผมไว้ ผมกดเข้าออก 2-3 ครั้ง แล้วกดเต็มที่พรวดเดียวเกือบมิดลำ ก้มปากซอกไซร์ ดูเน้นที่เต้า ก้นก็กดขึ้นลงไปเรื่อย ๆ รู้สึกจะคล่องขึ้นมาก เสียงยัยโอซี๊ดซ๊าดยังกับกินของเผ็ดเข้าไปงั้นแหละ มือโอบกอดตัวผมไว้แน่น ผมกดเร่งซอยเร็วขึ้น แล้วรู้สึกว่ามีร่างเปลือยเปล่าของยัยจิ๋วทับร่างโอบกอดมาบนหลังของผม เต้าคู่ของเธอทิ่มที่หลังของผมมันดูเหมือนหยุ่นเสียวหลังดีพิกล ผมเลยอ้อมมือไปเบื้องหลังโอบกอดเธอแล้วลูบเต้าคลึงไปมาเบา ๆ ยัยจิ๋วเธอซอกไซร์ที่คอผมเบา ๆ ไปมา ผมลองล้วงที่ซอกขาเธอฉ่ำแฉะอีกรายแล้ว เกลี้ยงเกลาไร้หญ้าอีก ร่องน้ำเธอก็ซึมถึงปากถ้ำ ติ่งแข็งปั๋งเลยผมพยายามอดกลั้นเกือบไม่อยู่ ยัยจิ๋วเธอบอกว่า *"ทนไม่ไหวแล้วช่วยเธอด้วย อ่อย ๆ"* ผมต้องดึงออกจากหลุมยัยโอมากกดเข้าหลุมยัยจิ๋ว ฝืด ๆ หนืด ๆ กดเข้าไปได้หน่อยเดียวเองก็ติดอะไรไม่รู้แต่ยัยจิ๋วเธอร้องเสียงหลงเลย แต่ผมกลั้นอารมณ์ไม่อยู่แล้ว ผมกระแทกเต็มที่พรวดเดียวหลุดเข้ามิดลำยัยจิ๋วก็กึ๊กเลย ยัยจิ๋วสดุ้งสุดตัว แต่ไม่มีเสียงร้อง เพราะปากเธอกำลังประกบอยู่กับยัยโอเธอมือยัยจิ๋วเธอดันอกผมไว้อย่างแรงด้วยความตกใจ แต่ผม

ชิกลั้นไม่อยู่ ผมกระแทกรุนแรงถี่ยิบปั๊บ ๆ ๆ ๆ ถึงจุดไคร่แม็กซ์ ผมปล่อยพิษออกใส่ร่างเธออย่างสุดอารมณ์ ดุบ ๆ ๆ ๆ ตับ ๆ ๆ ๆ ผมกดอัดบดขยี้จนพิษออกหมดแต่ยัยจิ๋วเธอซิอ้าปากจับหัวไหล่ผมจนห้อเลือดเลย กอดผมแน่น เธอบอกเธอเจ็บมาก (ผมนะไม่รู้จริง ๆ ว่าผมทำลายเยื่อพรหมจรรย์สาวบริสุทธิ์ไป 3 คนในคืนเดียวกัน) ผมนอนคลอเคล้าพักเดี๋ยวก็รู้สึกอีก ขยับเข้าหายัยจิ๋วเธอ แต่เธอบอกไม่ไหวแล้วเจ็บยังไม่หายเลย ขยับไปทางยัยโอเธอ เธอก็บอกทนแทบไม่ไหวเธอบอกของผมใหญ่มาก แต่ผมอยากนี่ผมตื๊อปลุกอารมณ์เธอจนเธอยอมผมจนได้ ผมเลยโซ้ยยัยโอ อีก 2 ครั้ง แล้วก็เพลียหลับไปจนสว่าง พอสายหน่อยเราต่างแยกย้ายกันกลับบ้านโดยนัดคืนต่ออีก ยัยโอเธอมีท่าทีว่าติดใจผมมาก ผมก็ชักติดใจเธอจริง ๆ เด็กอะไรอวบซ่อนรูปเสียจริงเชียว เต็มไม้เต็มมือเต็มอารมณ์ที่สุด จนผมจี๋ลืมเด็กผมไปเลย ส่วนยัยจิ๋ว ไข้ขึ้นเลย ไม่ยอมมานอนซุ้มอีกเลย ผมเลยเล่นเธอได้ครั้งเดียวเท่านั้น คืนต่อมา (คืนที่ห้าที่นอนซุ้มฟางกัน) แต่คราวนี้เหลือ 5 ต่อ 5 เพื่อน 4 คน 4 คู่ ผมจับคู่โซ้ยกับยัยโอ คืนนั้น 6 ครั้ง ครั้งหลัง ๆ เธอขึ้นขี่ผมเลย ผมโซ้ยเธอจนบอกพอเลย เธอบอกเจ็บท้องน้อยไปหมด แต่ก็มันดี พอคืนที่หก ความแตกครับ แต่เด็กของผมไม่มีมาเลย พ่อแม่ของสาวมาตามเจอจับได้คาหนังคาเขา เลยโดนพ่อผมและพ่อแม่ของพวกสาว ๆ จับเป็นผัวเมียกันหมด (เสียผีขอขมา ตามประเพณีหมู่บ้าน) เกือบซวยแล้วไหมล่ะผม น้องสาวผมนั่นแหละตัวดี เธอแอบดอดลงมาดูแล้วไปฟ้องพ่อแม่ของสาวพวกนั้น

เพราะสาวพวกนั้นเป็นเพื่อนของเธอทั้งนั้นพ่อผมเป็นผู้ใหญ่บ้านก็ต้องจัดการไปตามระเบียบที่เห็นควร ผมนะรอดดวงซวยไปหวุดหวิด ถ้าคืนนั้นเด็กผมมาล่ะก็ซวยยาวแน่ กลัวซวยผมกะพักซัก 15 วันก็เลยต้องรีบเผ่นแค่ 10 วันเท่านั้นเอง โจทย์ตั้ง 3 คน ผมถึงในเมือง (ก็คนที่ผมมั่วในซุ้มฟางไงล่ะ เป็นเมียเพื่อนไปซะแล้ว แต่เธอบอกเธอชอบผมมากกว่าเพื่อน เธอเลยพยายามหนีความจริง ไอ้ผมก็ต้องแกล้งซื่อต่อ) เธอมาส่งผมแล้วไม่ยอมกลับ ผมก็ไม่รู้จะทำไงเธอตื๊อมหาตื๊อจริง ก็เลยจำใจพาเข้าโรงแรมซะหนึ่งคืน ฟันไป 7 ครั้ง เธอจะอยู่กับผมซะอีกไม่ยอมกลับ ปัดโธ่กรรมซะไม่มี ผมก็เลยบอกปนอำไปว่าผมเรียนจบแล้วจะอยู่กับเธอแต่ตอนนี้ขอเรียนก่อน เธอจึงยอมกลับไปได้ แล้วอยู่ได้เดือนกว่ายัยโอกับยัยจิ๋วก็มาหาผมอีก ผมเลยโซ้ยซะ 7-8 ครั้ง ตามฟอร์ม

แล้วไล่กลับบ้านก็ยังดีที่รู้จักมาส่งสวยค่ายกครูให้ (เด็กน่ารัก น่าใคร่ ก็ยังงี้แหละ) พ่อแม่เธอหวงยังกะอะไรดี ลูกสาวคนเดียว นาไร่เป็นร้อย เธอก็มาหาผมพร้อมกับเพื่อนเธอด้วย ผมเลยไม่กล้าแหยม ได้แต่คุยกันธรรมดาเออออกันไปตามเรื่องจะให้ผมไปสู่ขอแนะโดยมีน้องสาวผมเป็นตัวตั้งตัวดี (เจ็บแม๊ะน้องสาวตัวดีของผม) เลยมีเด็กมาคอยส่งสวมอยู่ 3 น้องนางเอ๊าะ ๆ ก็ยัยเอม ยัยโอ ยัยจิ๋ว เธอนี่ผมฟันทีไร ลำคอเป็นแผลทุกครั้ง คับแน่นดื้อ ตลอดเวลา แต่ก็ชอบนะ แหมของฟรีนี่แก้เครียด เดี๋ยวนี้ไม่ต้องออกจรหาไก่อีกแล้ว เหยื่อมาถึงถ้ำ มีอยู่ครั้งหนึ่ง โอกับจิ๋วเขามาหาแต่ไม่มีค่าโรงแรม ผมเลยแอบพาเธอทั้งสองหลบไปนอนบนหอพักชายกับผมพวก

เพื่อนมาขอเอี่ยวกันจมเลย แต่พวกเธอไม่ยอม เธอยอมให้เฉพาะผมคนเดียวเท่านั้นพวกเพื่อน ๆ จะขืนใจเธอผมแทบเสียทั้งเด็กทั้งเพื่อนเชียวกว่าจะหาวิธีแก้เสี้ยนให้เพื่อนได้ ผมใช้วิธีไหนรู้ไหมครับ โครตรทะลึ่งจริง ๆ เลยคือแกล้งเปิดไฟเล่นกันจะจะเลยเวลาเล่นรักกับเธอทั้งสองโดยให้เพื่อนแอบดู แล้วว่าเอาเอง แฮ่ะ แฮ่ะ เกือบตายคาอก เจ้าพวกเพื่อนนะ ดูนะไม่ดูเปล่าเสือกวิจารณ์ซะเสียงดังลั่น *“โอ้โห นั่นคอ คุณหรือ คอม้าวะ หรือนั่น คือคนเหรอคอ ควรวะ อื้อฮือไอ้โห อะไรต่ออะไรเสียงดังลั่นไปหมด”* ไอ้เพื่อนบ้าแม่งจะทำให้ผมอด ซะละมั้ง เดี๋ยวคราวหน้าเธอไม่มากันละก็ต้องขวนขวายหาหอยแดกลำบากอีกแล้วจะยุ่งข่องตายนะดีดีทั้งนั้นชัวร์ด้วย ต่อมายัยเอม (เมียเพื่อน) ก็หนีออกจากผัวที่บ้าน มานอนกับผมที่หอพักเธอบอกจะไปแล้วไปตายเอาดาบหน้า (หางานทำในกรุงเทพฯ) เธอขอพักที่หอพักผม 3-4 คืนแล้วจะไปผมก็ปลอบถามถึงสาเหตุ เธอบอกไม่เข้าใจกันกับผัวเธอ ภาวะแร้นแค้นทางบ้าน กรรมของเพื่อนผมเป็นความผิดของผมด้วยถ้าคืนนั้นไม่มั่วกับเธอเธอจะไม่เป็นอย่างนี้หรอกแน่ ๆ ผมคิดเอาเองนะบางครั้งผมก็สึกสับสนตัวเองบ่อย ๆ ว่าจะไม่แล้วเชียว แต่พอไฟช๊อกปั๊บ อดไม่ได้ซักที ทีสองทีไม่ว่านี่โซ้ยตั้ง 5-6 ทีคืนแรกก็ 6 คืนที่สองก็ 4 พอ คืนที่สามเพื่อน ๆ 3 คนมาตั้งวงเหล้าที่ห้องผม เอาเธอก็กินด้วย พอเมาได้ที่ก็ล้วงควักบี้กันตั้ง 4-5 มือเอมเธอใจถึงจริง ๆ เลยนอนสามัคคี 4ชาย 1 หญิง คน 2-3 ครั้งตัวเมากันพร้อมหน้า ต้องยอมรับจริง ๆ ว่าเธอใจถึงมากคืนนั้นเธอไม่ได้ใส่เสื้อผ้าเลยไฟก็

ไม่ปิด เธอรับทุกท่าทุกขนาด (แต่เล็กกว่าของผมทั้งนั้น) พวกเรามั่วเซ็กซ์ทันได้ 2 วัน เอมเธอก็เข้ากรุงเทพฯไปแล้วหายจ้อยไปเลย พอเซ็งเรื่องผู้หญิง ผมก็มุ่งเรียนผมเรียนต่อมหาลัยชายหาด ได้ ก็เลยต้องข้ามโซนไปเลยพักอยู่กับญาติทางแม่ที่ชลบุรีนั่งรถไปเรียนที่วิทยาลัยบางแสน โดยเรียนไปรับจ้างสอนพิเศษไปเรื่อย ๆ มาอยู่ที่นี่ยิ่งปวดเฮดใหญ่ (ศรีษะนะครับ) แม่เจ้าประคุณนักศึกษาหญิงที่นี่แต่ละคนเก๋ากี๊กกั๊กจริงเปรี้ยว ๆ ทั้งนั้น คุณคิดดูผมอยู่แค่ 3 เดือนเท่านั้นผมพาเข้าโรงแรมโซ้ยซะ 4-5 คนแล้วแจ๋ว ๆ เอ๊าะ ๆ แต่ไม่ค่อยซิงเท่าไร แต่เจอของผมเข้าโซ้ยแต่ละครั้ง คุณเธอร้องโอกไปตาม ๆ กันเลยเชียว บางคนไม่ยอมให้ลงจากอกเธอซะด้วยซ้ำไป (เอากะแม่ซิคุณ) บางคนทำท่าจะมาอยู่กับผมอีกแนะ โธ่ยังแบมือขอเงินพ่อแม่ทุกเดือนเลยละคุณเอ๋ย แล้วยังจะเอาห่วงมาแขวนคอผมอีก ผมไม่เอาแน่ เอาแค่แก้ขัด แก้เครียดกันก็พอแล้วแต่ผมก็ต้องพลาอมาจนทุกวันนี้จนได้ กล่าวคือ มีนักศึกษารุ่นน้องคนหนึ่ง ผมสีทอง ตาสีทองแถมยังมีหญ้าสีทองอีกด้วย เรียกว่าทองทั้งตัวเลยก็ว่าได้ ผิวขาวเหมือนกระปือเผือกที่บ้านผมเลยแต่มีจุดเล็ก ๆ แบบกะดำกะด่างทั่วร่างกาย แม้แต่ไหนกเนินหลังเต่าก็มี (แปลกแม๊ะ) ผมรู้หมดทั่วร่างเธอแหละแฮ่ะ แฮ่ะ ฟังผมสาธยายต่อครับถึงจะ

เข้าใจ ตอนที่ผมพบเธอครั้งแรกเธออายุเพิ่ง 17 เองเธอชื่อ แอนนี่แต่นักศึกษาด้วยกันเรียกเธอสั้นๆ ว่าแอนเธอมาเรียนตามโครงการแลกเปลี่ยนตัวนักศึกษาเยาวชน ปี 2531 จากประเทศเดนมาทร์โน่นกล่าวคือผมไปเรียนเดือนแรกก็รู้จักกับเธอแล้ว เราคุยกันบ่อยก็ยิ่งสนิทกันขึ้นเรื่อยๆ พวกเราสอนภาษาไทยให้เธอ เธอสอนภาษาของเธอให้กับพวกเรา เธอพักหอพักหญิงในบริเวณมหาลัยฯ บางครั้งเธอว่างเธออยากศึกษาชีวิตชนบทคนไทย พวกหนุ่มไทยก็พยายามจะฟันเธอเหมือนกันเพราะจากการพูดคุย เธอถือเรื่องเซ็กซ์ เป็นเรื่องธรรมดาที่ควรจะเรียนรู้มากกว่าวิชาอื่น เธอไม่ค่อยจะถือตัวบางครั้งเธอจะอนุญาติให้ผมลูบเต้าเธอเล่น แต่ห้ามรุนแรง ยิ่งตอนเธอสวมชุดว่ายน้ำรัดรูปแล้ว หนุ่มๆ เห็นแล้วน้ำลายยืดกันทุกคน เธอชอบกีฬาว่ายน้ำที่สุด แต่เธอก็เล่นเก่งทุกกีฬาเลย ผมคบกับเธอมาเกือบปีจึงได้โช้ยเธอจนได้วันนั้นผมชวนเธอไปชมชนบทคนไทยที่บ้านจังหวัดระยองกะกันว่าไปเช้าเย็นกลับ 2 คน แต่ก็กลับไม่ทันมาตกรถเอาที่ระยองตอน 5 ทุ่ม เธอให้ผมติดต่อหาที่พักตามโรงแรม แต่ค่าห้องแพงมาก ผมเลยพามาโรงแรมถูกๆ ก็แค่ 120 บาทเอง ตอนเดินเข้าห้องขึ้นโรงแรมเธอไม่แสดงอาการท่าทีเขินเลย แต่ผมใจเต้นตึ๊กๆ ตั๊กๆ บ้างแล้วบุญหล่นทับหรือเปล่าหัวหรือก้อยก็ยังไม่รู้พอปิดประตูห้องเรียบร้อย เธอรีบปลดเสื้อผ้าเข้าห้องน้ำก่อนเลย อื้อฮือ ผมงี้ยืนมองเธอตาค้างไปเลย อะไรจะปานนั้น เธอเล่นพรวดๆ เหลือแต่มีกีนี่กับกางเกงในเท่านั้น คว้าผ้าเช็ดตัวได้ก็เดินเข้าห้องน้ำหน้าตาเฉยเลย สงสัยเธอจะขี้ร้อนชมัดญาติ ผมได้แต่คิดในใจว่าเดี๋ยวก็รู้ผล ฮึ...ฮึ ถ้าเธอยอมน่ะ...ผมก็ถอดเหลือแต่กางเกงในตัวเดียวเหมือนกัน เอาผ้าเช็ดตัวอีกผืนนุ่งทับไว้ (แบบรอคิวน่ะ แต่ต้องเอามือกุมไว้ ก็มันตั้งตุงเด่ไม่ยอมลงเลย) ใจมันคิดแต่เรื่องลามกทั้งนั้นเลยตอนนี้ ก็เริ่มตั้งแต่ตอนเธอกำลังเดินเข้าห้องน้ำนั่นแหละ ก็หุ่นปรุมนมมหาลัย ใบหน้าเอ๊าะๆ หวานๆ ผมยาวๆ อื้อฮือผมน่ะหน้ามืดไปหมดแล้วจริง พอเธอโผล่ออกมาจากห้องน้ำในชุดผ้าเช็ดตัวพันอก ผมก็แทบช๊อคเสียให้ได้เชียวคุณเอ๋ย เธอยิ้มให้ผมแบบไม่สะกดสะท้านเลย เป็นยิ้มที่หวานจนผมตลึง ก็ผ้าเช็ดตัวผืนจิ๋วเดียว มันจะปิดร่างเธอมิดได้ไง ไรสีทองระหว่างง่ามขามันผลุบโผล่ได้เข้าน่าดู แถมเต้าดันผ้าขึ้นเป็นรูปเป็นร่างอีก อะโห จะบ้าตาย แต่ผมก็แกล้งยิ้มตอบเธอ ก้าวขาแทบไม่ออกเดินเข้าห้องน้ำไป ก็ผมรู้ว่าเธอไม่ชอบคนสกปรก ผมยอมรับว่าผมทนไม่ไหวจริงๆ เลยไปสนามซะรอบหนึ่งก่อนจนได้ในห้องน้ำนั่นแหละตัวเบาไปนิดหนึ่ง แต่พอออกมาก็เริ่มอีกเมื่อเห็นเธอเข้าก็ตากผึ่งชุดชั้นในไว้ในห้องน้ำ ข้างนอกก็เลยใส่เสื้อโนบราซะนี่ เต้าคู่พุ่งตะหง่านตุงกลมดิกเชียวช่วงล่างค่อยยังชั่วหน่อย เธอใส่กางเกงวอร์ม เราพูดคุยกันแบบธรรมดา ไม่มีเรื่องเซ็กซ์เลย ยั่วเย้ากระเซ้าแหย่กัน แต่เธอมักมองตรงเป้ากางเกงผมบ่อย ก็มันตุงขึ้นอีกแล้วไม่ยอมหดตัวนี่จะให้ผมทำไง ผมก็เลยปล่อยแม่งยังงั้นเอง คุยไปคุยมาแอนเธอมาลงเรื่องเซ็กซ์จนได้ เราพูดภาษาอังกฤษประกอบด้วยมือผสมแสดงกิริยา (เฉพาะคำที่ไม่สัดทัดใช้กัน) เธอว่าของผมอาวุธแข็งแต่เล็กฮึ ฮึ ผมเลยว่าเธอรู้ไม่จริง ผมถามเธอว่าอยากดูไหม ผมจะแสดงให้ดู แต่เธอต้องให้ผมทดสอบน่ะ เธอทำท่าอิดออด แล้วพยักหน้า โอเค แล้ว ผมแน่ผมนึกในใจ วันนี้จะโซ้ยของนอกให้อิ่มปักเชียว ผมหันหลังถอดกางเกงออก แล้วหันหน้ามาให้เธอดูชัดๆ เธอเห็นเข้าเธอร้องโป กู้ดๆ เลย เอื้อมมือมาจับของผมเล่นผมเลยกอดประกบปากกับเธอชุดใหญ่มือก็ลูบไล้เต้าทั้งคู่ของเธอไปมา พอได้ที่ดีเธอถอดเสื้อผ้าเองทันที เลยเหลือแต่ตัวร่อนจ้อน –

เหมือนผมขึ้นเตียงกันเลย ผมใช้ปากลิ้นกับของเธอ เธอใช้ปากกับของผม แนบแน่นเนิ่นนาน จนผมเกือบเสร็จแล้ว แต่ของเธอน่ะแฉะเปียกลื่นไปหมดแล้ว กลิ่นคาวเมือกของเธอแรง แต่หอมไปทางกลิ่นเนย พอผมขยับไปนานหน่อยก็คล่องขึ้น เธอร้องซี๊ดซ๊าดตลอดเวลา รู้สึกตึงลำแน่นหมีดๆ ครั้งแรก พอขย่มไปนานหน่อยก็คล่องขึ้น ผมเลยโซ้ยไม่เลี้ยงปั๊บ...ปั๊บ...ปั๊บถี่ยิบ เธอสึกถอยจนศีรษะชนหัวเตียงดังกึ๊กๆ เลย มีทีเด็ดอะไรผมงัดออกมาใช้จนหมด ของเธอแจ๋วจริงๆ เลยเชียว พอหมดยกหนึ่ง เรานอนคลอเคล้ากันไปมาแล้วก็มาต่อยกสอง เธอว่าผมว่า *"หุ่นไทยไซร์ยุโรป"* เธอใช้ลิ้นเก่งมาก ผมและเธอต่างใช้ปากลิ้นกันทั่วร่างซึ่งกันและกัน จะจะ สุดสุด แนบเนียน เนิ่นนาน ในอารมณ์ซึ่งกันและกัน 3-4-5-6-7 แทบไม่ได้หลับกันเลย ฤทธิ์หนุ่มแรง

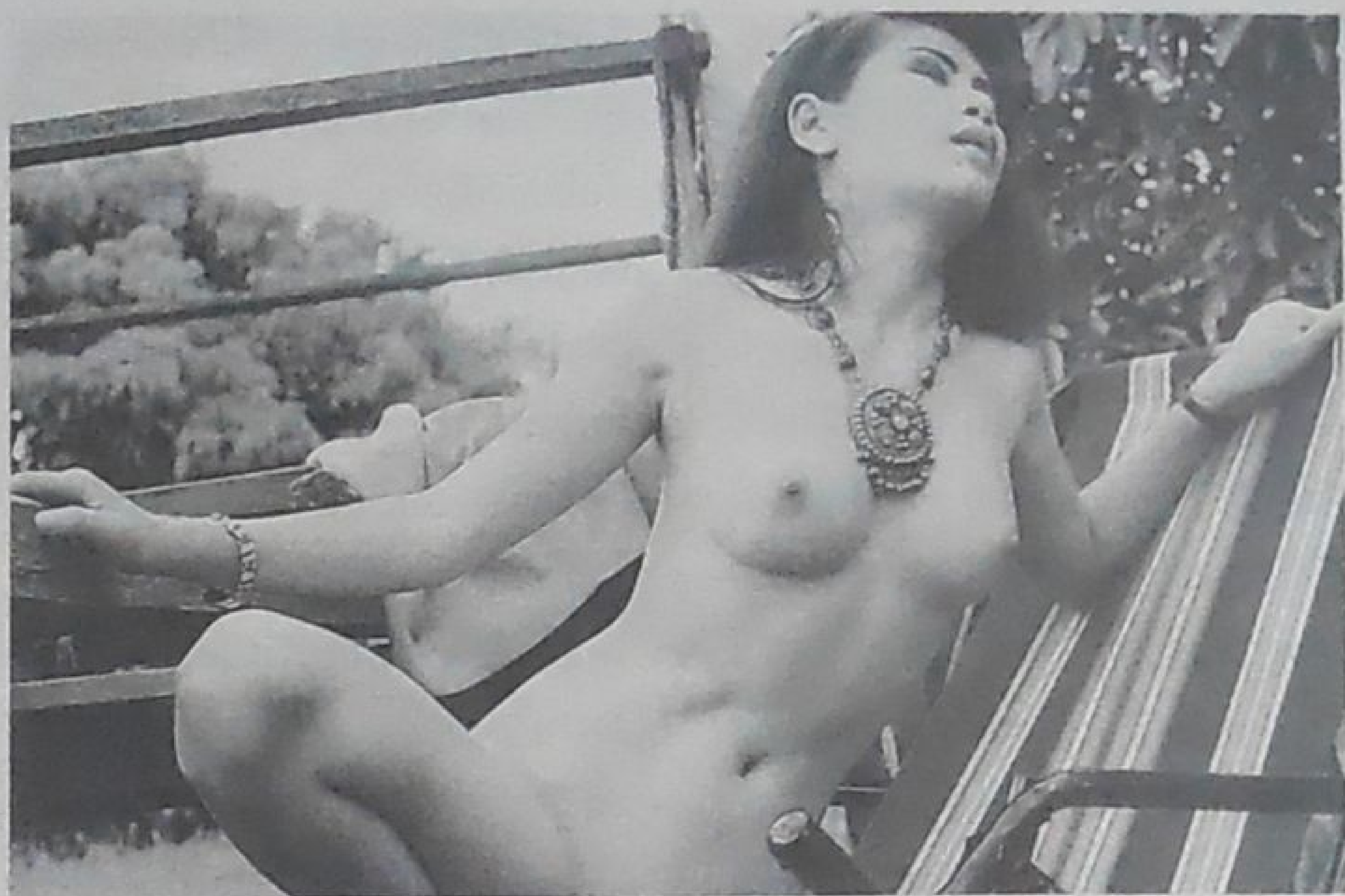
สาว ของเราหลอมรวมกันสนิทแนบแน่นมาก ๆ ผมและเธอเล่นรักกันแบบลืมตัวลืมตายกันเลย แล้วเพลียนอนกอดกันหลับไปรู้ตัวอีกก็บ๋อยมาเคาะประตูเรียก ผมเลยบอกต่ออีกคืน แล้วลุกไปเอาเงินให้ค่าห้องแล้วมานอนต่อ 1 วัน 2 คืน ผมกับเธอกินขี้ ปี้นอนที่โรงแรมนั้น เธอมีท่าทีว่าติดใจผม แต่ผมหลงเธอจริง ๆ ผมเล่นแบบสุด ๆ เต็มที่เต็มทาง เต็มไม้เต็มมือ แทบไม่อยากออกจากกันเลย เธอบอกของผมใหญ่ยาวแข็ง ทน ถูกใจเธอดี มาครั้งหลัง ๆ เธอให้ผมชักออกมาหลั่งข้างนอกแล้วเธอก็ละเลงน้ำอสุจิของผมทั่วร่างเธอ บ้างครั้งก็ใช้ปากแล้วเธอก็กลืนกินเข้าไปหมดเลย บทรักเธอร้อนแรงมาก ปลุกเซ็กส์เก่ง พอเรากลับมาถึงวิทยาลัย เธอชวนผมเป็นสามีเธอเลยทันที เรามาแต่งงานกันเถอะ เธอชวนผมหยั่งนั้นโถ..กำลังศึกษากันทั้งคู่ แล้วจะเอาอะไรทานกันล่ะ ยังต้องแบมือขอพ่อแม่ทุกเดือน ผมน่ะรู้ตัวว่ารักเธอเต็มตัวซะแล้ว เธอก็คงเช่นกัน แต่ปัญหามันอยู่ที่เรากำลังเป็นนักศึกษากันอยู่ ผมต้องอธิบายให้เธอเข้าใจสภาพการณ์ เธอจึงเข้าใจ แต่เธอก็พยายามรบเร้าผมบ่อย ๆ จนในที่สุดผมและเธอก็ต้องมาหาบ้านเช่าพักอาศัยอยู่ด้วยกัน โดยผมต้องโกหกทางพ่อแม่ของผมอีกทอดหนึ่งถึงภาวะบางอย่างที่เกิดความจำเป็น และเมื่อผมและเธอมาอยู่ด้วยกันแบบผัวเมียผมจึงได้รับรู้บางสิ่งบางอย่าง ในอารมณ์ของเธอ แอนเมียผม เล่าให้ฟังว่า เธอเสียตัวตั้งแต่อายุ 15 แล้วกลับเพื่อนชายที่เมืองเกิดของเธอหลายครั้งหลายหนแม้แต่เธอมาเรียนที่นี่เธอก็เคยไปนอนกับนักศึกษารุ่นพี่คนไทยมาแล้ว แต่ต้องหล่อ นิสัยชัวร์ ตรงสะเป็คเธอนะ ไม่งั้นไม่มีทาง แต่พอมาเจอผมเข้าเธอหยุดเลย เธอคิดว่าเธอหาผัวไทยเจอแล้ว แต่เธอมีข้อแม้กับผมคือ นอนคนละเตียง แต่ในห้องเดียวกัน แล้วจะนอนด้วยกัน เฉพาะวัน พฤหัส ศุกร์ เสาร์ 3 วันเท่านั้นใน 1 อาทิตย์ นอกนั้นเธอจะไม่ยอมร่วมรักด้วย ผมจะเงี้ยนยังไงเธอไม่ยอม ยิ่งในวันอาทิตย์ เธอจะไปที่โบสถ์คริสต์ทำพิธีศาสนาของเธอ จะไม่มีวันได้ร่วมรักกับเธอเลย ผมขึ้นไปอ้อนว้อนพ่อแม่ขอเงินซื้อมอเตอร์ไซค์ไว้ใช้สักคัน พ่อแม่อดไม่ได้ต้องขายนาขายไร่อีก ส่งมาให้ผม 5 หมื่นบาท พร้อมค่าเล่าเรียนอีก 2 ปี ผมเลยซื้อมอเตอร์ไซค์ไว้ใช้ 1 คัน ไว้ขี่ไปเรียนและรับจ้างสอนพิเศษเรื่อยไป ผมมีเวลารับจ้างสอนพิเศษตามบ้านวันละ 5-6 ชั่วโมง 2 คนกับแอนเมียผม ก็ไปกันได้ดี แต่ก็เกิดเหตุที่มาได้ กล่าวคือ นายจ้างซึ่งเป็นนักธุระกิจผู้ร่ำรวยเกิดมีใจอย่างมากกับเมียผมซึ่งรับจ้างสอนพิเศษให้กับลูกของเขา เขาจึงพาผมไปเลี้ยงบ่อย ๆ จนสนิทกับผมแล้วเขาก็พูดทีเล่นทีจริงกับว่า ถ้าให้แฟนไปนอนกับเขาหนึ่งคืน เขาจะให้ผมทันที 1 หมื่นห้าพันบาท ผมกำลังขาดเงินพอดีจังหวะนั้น ผมลองแกล้งปรึกษาแฟนผมดู แฟนผมเธอก็เฉยไม่ตอบ เธอหาว่าผมเมาแล้วพูดจาไม่รู้เรื่อง พอตอนเช้าหายเมา ผมก็พูดอีกจนเธอยิ้ม ด้วยอารมณ์ดี เธอบอกถ้าจำเป็นก็ได้ มันไม่สึกหรออะไรตรงไหนนี่ เป็นประสบการณ์ทางกามศาสตร์ที่ดีอีกนะ ครับ เธอเห็นเป็นธรรมดาจริง ๆ เรื่องเซ็กส์ผมก็หึงและหวงเธอเหมือนกันแต่เหตุการณ์มันบังคับในตอนนั้นในที่สุดผมก็เลยเชิญนักธุระกิจผู้นั้นมาเจรจาตกลงที่บ้านของเรา นักธุระกิจผู้นั้นก็มาเจรจากับผมและแฟนผม ต้องเป็นล่ามแปลไทยและอังกฤษให้แฟนแอนเธอรู้ ตกเย็นนักธุระกิจผู้นั้นก็พาผมและแฟนออกไปเลี้ยงอาหารในร้านอาหารระดับใหญ่แห่งหนึ่ง จนผมและแฟนเมา พอได้เวลาเขาบอกว่าผมตกลงใจหรือยัง ผมเมาและชักหึงจึงบอกไปว่าขอผม 2 หมื่นก็แล้วกัน ถ้าครั้งต่อไปขอหมื่นห้า เพราะคิดว่าเขาคงไม่กล้าแต่นี่ไหนได้ เขาเขียนเช็คไปอีกหมื่นก็แล้วกัน เอาก็เอา เขาขับรถไปส่งผมที่บ้านแล้วรับแฟนผมไปคืนนั้นเลยมันเป็นคืนวันศุกร์ที่ผมรอ แต่ก็ได้เงินมาแทนก็ยังดี ตอนเขาจ่ายเงินผม เขามีท่าทีดีใจและเขาก็เก็บเป็นความลับไว้ให้ด้วย นักธุระกิจคนนี้พาแอนแฟนผมหายไป 2 วัน เต็ม ผมงี้ใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัวใจมันพะวงตลอดเวลา กลัวเขาจะหลวงลวงแฟนผมไปในทางไม่ดีแต่เช้าวันอาทิตย์เขาก็พาแอนแฟนมาส่งที่บ้านพัก ผมยังไม่ตื่นเลย แฟนผมส่งเช็คเงินสดให้ผมอีก2 หมื่นผมเป็นงงมาก แอนเธอไม่พูดอะไรมาก อาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วให้ผมขี่รถไปส่งเธอที่โบถส์ศาสนา ผมเป็นงงรอบสองเมื่อแอนเธอเร่งรัดให้ผมเข้าพิธีกับเธอในโบสถ์คริสต์ผมก็เลยบ้าตามเธอไปด้วยเอาก็เอา (ตอนนั้นกำลังหลงเธอจริง ๆ) เสร็จแล้วก็ให้ผมพาไปจดทะเบียนสมรสอำเภออีกแต่ทางอำเภอเขาไม่ยอมจดให้ เขาเถียงต้องให้ฝ่ายพ่อแม่ทั้งสองฝ่ายมาด้วย แต่ผมต้องอธิบายปนอำให้เจ้าหน้าที่ทางอำเภอ

เขาฟังเสียยืดยาว โดยขี่รถไปตามเพื่อนฝูงมาอีกหลายคนเป็นพยานรับรู้ ทางอำเภอเขาขอค่าเป็นพยานผม 100 บาท ผมก็ให้ (แต่ทีหลังมารู้ว่าโดนแบล๊กเมล์ซะนี่) ตั้งแต่เธอจดทะเบียนสมรสกับผมแล้วมานี่ เราร่วมรักกันแทบทุกวันไม่เว้นเลยจริง ๆ ผมถึงรู้ว่าแอนเธอร้อนแรงมากเรื่องเซ็กส์นี่ 2-3-4 แทบทุกคืน แรก ๆ ก็ดีหรอก 3 เดือน ไปแล้วผมจี้โทรมเลยจริง ๆ แต่เราก็ยังคุมกันไว้ โดยเธอฉีดยาคุมทุก 3เดือนแล้วก็เกิดเซ็กส์ขึ้นมาเรื่องกามคิดว่าคงรับเธอไม่ไหวแน่การเรียนผมตกมาก เหลืออีกแค่ปีเดียวก็จะสำเร็จแล้วแต่ทางนักธุรกิจเขาก็ติดต่อมาอีก ผมถามแอนแฟนผมตรง ๆ เธอก็ไม่ปฏิเสธเขาจะให้เท่าไหร่ก็ได้ แต่ผมเรียกแบบท่วงท่าอยู่ไปว่า ขอหมื่นห้าต่อคืนแล้วกันกี่คืนก็ได้ เขาโอเค จ่ายให้ 3 หมื่น 2 คืนเลย ศุกร์-เสาร์ เท่านั้นวันอาทิตย์แฟนผมต้องรีบมาโบสถ์ทำมิดซาศาสนาของเธอ ระยะ 4-5 เดือนมานี้ นักธุระกิจเงินล้านผู้นั้นจะมารับแฟนผมไปเป็นประจำทุกเสาร์อาทิตย์กลับมาส่งที่โบสถ์ เรื่องเงินเขาชัวร์มาก บางทีรับไปถึง 3-4 วันก็มีกลับมาแฟนผมก็มีเช็คเงินสดเบิกได้ทันทีทุกครั้งแฟนผมตัวเหลืองไปด้วยทองเพชรเต็มตัวไปหมด ผมเองก็เปลี่ยน รถเครื่องใหม่เป็น HANDA NZR คันเบ้อเริ่ม สีดำคาดแดง แถมยังมีเงินดาวน์ทาวเฮ้าน์อยู่อีกหนึ่งหลังสบาย ๆ แต่ผมมารู้ทีหลังถึงความเลวของนักธุระกิจผู้นั้นแล้วผมแทบหมดศรัทธาเลยเล่นคนเดียวไม่พอพาเพื่อนมาช่วยอีก 2-3 คน แฟนผมเล่าให้ฟังมั่วกันเละ เธอบอก แถมถ่ายวีดีโอเอ๊กซ์กันเอาไว้อีกแต่เงินได้ชัวร์แต่ผมก็อึดอัดอยู่ดี เราจึงปรึกษากันจะยุติเรื่อง แต่ก็ทำไม่ได้เพราะยังต้องผ่อนบ้านอาศัยอยู่ จึงคิดหาเงินก้อนใหญ่อีกครั้ง โดยผมไปด้วยกับแฟน ถ้าเจ้านักธุระกิจผู้นั้นมารับอีก ผมจำเป็นต้องทำจริง ๆ เขาจะมารับไป 3 วันเขาให้ 4 หมื่น ผมขอหกหมื่น แล้วผมก็ต้องไปด้วย ผมยื่นคำขาดลูกเดียว เขาตกลงอย่างไม่พอใจ ผมก็กลัวจึงไปโทรศัพท์บอกเพื่อนให้มารับรู้และให้มาเฝ้าบ้านผมด้วย ผมและแฟนนั่งรถเขาไปกัน พอถึงพัทยาก็เจเพื่อนเขาอีก 4 คืน แต่ละคนมีรถยนต์เก๋งนั่งส่วนตัวมากันทั้งนั้น เตรียมกล้องวีดีโอมากันทุกคน ผมเห็นก็รู้ว่าอะไรเป็นอะไร ผมบอกไม่ยอมให้ถ่าย แต่ยอมให้ร่วมรักกันได้ธรรมดา แต่เพื่อนนักธุรกิจของเขาไม่ยอมจึงได้ทำการพูดจากันกับผม ผมขออีกคนละ 2 หมื่น เพื่อนนักธุรกิจพวกนั้นเขาบอกว่าเขาจ่ายมาให้แล้วคนละ 2 หมื่นห้า เท่านั้นผมก็รู้ว่าอะไรเป็นอะไรแล้ว ผมไม่ยอมแล้ว ทางนักธุรกิจผู้นั้นเล่นเกมนายหน้ากับผมมานาน ผมขออีก 6 หมื่นถ้าไม่ให้ผมพาแฟนผมกลับแน่ ตกลงนักธุรกิจผู้ต้องจ่ายให้ผมจนได้ พวกเขาเช่าห้องนักสูตรชั้นหนึ่งโรงแรมชั้นหนึ่งคืนละ 5,000 บาท แล้วทำไมกะเงินแค่นี้เขาจะจ่ายไม่ได้ล่ะ เขาทานเหล้าขวดละพันสองพัน อาหารกับแกล้มชนิดดีทั้งนั้น เรียกว่าใหญ่ ๆ โต ๆ ทั้งนั้นแต่ใจโสมมสิ้นดี การกระทำแต่ละอย่างอัปรีย์เสียจังตกลงคืนนั้นผมพักอยู่กับพวกเขา 1 คืน พวกเราทานเหล้าคุยกันแล้วก็พลัดกันพาแฟนผมขึ้นเตียงถ้าใครพอใจ มีการมอมเหล้าแฟนผม

แล้ว ถ่ายรูปการร่วมพิสดารร่วมกันท่าแปลก ๆ วีดีโอก็ถ่ายตลอดเวลา ฮึ... เพลินสุขกามกันดีจริง ๆ นี่คืออำนาจของเงินตราล่ะ มันเป็นช่วงระหว่างชนชั้นจริง ๆ ผมไม่ดื่มเขาก็ยั้นขอให้ดื่ม กลิ่นเหล้าของพวกเขาหอมจริงผมเลยซดเสียเมาเพลียเลย พอเมาแล้วนึกหวงแฟนขึ้นมา แต่ก็สุดจะแก้ซะแล้ว เจ็บใจตัวเองอีกต่างหาก แต่แฟนผมนะเธอแสดงท่าสนุกสนานเสียเต็มประดา เธอเสียงแจ๋น ๆ ฟุดฟิดฟอไฟภาษา ไทยทระแม่ง ๆ ตลอด ฝรั่งหัดพูดไทยยังไงยังงั้นคุณเอ๋ย ทั้งเนื้อตัวมีผ้าเช็ดตัวผืนเดียว ตั้งแต่ถอดเสื้อผ้าแล้วผมไม่เห็นเธอสวมใส่อีกเลย ผมพยายามทำใจ แต่ก็อึดอัดเต็มที ราวตี 2 กว่า ผมกลับลงจากโรงแรมเหมารถแท็กซี่กลับบ้านเลยก็มีเช็คเงินสดอีก6 หมื่นอยู่ในกระเป๋าแล้วนี่ กะว่าจ่ายค่าบ้านเงินตัดยอดไปเลยอีกหนึ่งแสน บ้านก็เป็นชื่อของผมโดยกรรมสิทธิ์ทุกอย่างตามกฎหมายสบายใจ ต่อไปผมจะไม่ยอมให้แฟนทำเช่นนี้อีกแล้ว แต่เหตุการณ์กลับไม่เป็นเช่นนั้นไปได้น่ะซี่ต่อมานักธุรกิจผู้นั้นมาติดต่ออีกผมบอก Bay good lry ไปเลย ผมอยากอยู่อย่างสันติสุข อีกปีเดียวผมก็เรียนสำเร็จแล้ว พอทน แต่การณ์เวลา

มันเปลี่ยนแปลงชีวิตของแอนแฟนผม เธอหลงกลิ่นเหล้าแสงไฟใจแตกซะแล้ว ก็พวกที่เสี่ยนักธุรกิจคนหนึ่งในคราวไปครั้งสุดท้ายที่พัทยานั่น เขาเป็นคนหนุ่มที่สุดในคนจำนวนนั้น ลักษณะท่าทางเป็นคนดี ผิวดำแดงออกขาว เคราเขียวเต็มไปหมดแต่โกนเกลี้ยงสะอาด ท่าทางมีเงินเพราะมีรถเก๋งยี่ห้อดีใช้เขามาหาผมและแอนที่บ้านออกปากชวนผมและแฟนไปเที่ยวโดยอาสาเป็นเจ้ามือตลอด แอนเธอไปผมก็ต้องไป เขามาชวนเที่ยวหลายครั้งหลายหน จนสนิทกันมาก ผมจะเรียกเขาว่า "บัง" (เพราะลักษณะคล้ายแขกแถวบ้านผม พวกที่ชอบฆ่าวัวฆ่าควายขายนั่นแหละ) ระหว่างกินเหล้า เขากับแอนจะคุยกันจนสนิท แต่ผมสังเกตุเห็นสายตาของเจ้าบังมันมีเลิศนัยพิกลกับแฟนผมเสมอ แม้ตอนมันจะแฟนเต้นรำมันก็ลูบไลหมอและบีบเต้าแฟนผมบ่อย แฟนผมก็ไม่แสดงท่าทีอะไร (ก็วัวเคยขาม้าเคยขี่)ผมรึก็จะไปกล้า...ก็ของของเธอนี่ เธอจะให้ใครบ้ก็ตัวของเธอ เธอเคยพูดให้ผมฟังจนชินซะแล้วแต่ผมอยู่ด้วยรู้สึกเธอจะแคลงใจผมอยู่เหมือนกัน ปกติแล้วเจ้าบังจะมาเที่ยวแล้วก็พักนอนบ้านผมเป็นประจำ มันเคยสารภาพกับผมซึ่ง ๆ หน้าว่า มันชอบแผนผมมากเมื่อตอนมันเมา มันขอจ่ายค่าตัวแฟนผมอีกได้ไหมเหมือนเคย ผม No, get not เลย มันก็เลยเทียวไปเทียวมาอยู่ที่บ้านผมน่ะเอง บางครั้งก็ซื้อเหล้านอกกลับแกล้มอย่างดี มานั่งทานกันที่บ้านผมเป็นประจำ ทั้งที่มันก็รู้ว่าผมกับแอนจดทะเบียนกันแล้ว ไอ้ห่านี่ดื้อชมัดญาติ

เลยจริง ๆ ผ่าซิ แต่ผมสังเกตุดู ผมก็มีน้ำใจให้มันบ้างเหมือนกัน ต่อหน้าผมธรรมดา หลับหลังผมไม่รู้ จนวันหนึ่งผมก็เห็นเข้าจนได้วันนั้นผมเรียนรอบค่ำ 5 โมงถึง 2 ทุ่ม แต่ผมปวดศีรษะจึงโดด 2 วิชา กลับ 6 โมงเย็น ขี่รถมาถึงปากซอยเข้าบ้านรถยางแตก ฝนก็ปอยเม็ดลงมา ผมจำได้วันนั้นวันที่ 28 กันยายน 2534 (วันที่ช้ำใจที่สุดในชีวิตคู่ของผม) ผมทิ้งรถมอเตอร์ไซค์ไว้ร้านปะยาง เพราะต้องเปลี่ยนยางในใหม่ ย่ำน้ำแฉะไปบ้าน พอถึงบ้านเห็นรถเจ้าบังจอดอยู่หน้าบ้าน ผมนึกพิกลในใจออกมา อยากรู้บางอย่าง จึงแอบเดินซุ่มเงียบปีนเข้ากำแพงหลับบ้านเดินย่องเงียบไปรอบชายคาบ้านผมถึงห้องครัวเห็นเงาลาง ๆ สองร่าง กำลังโซ้ย กันเพลินเชียว เสียงซี้ดซ้าดดังจากปากแฟนผมแข่งกับสายฝนที่กระหน่ำลงมาอย่างแรง ผมสอดตามองตรงกระจกดูภายในเห็นชัดจะจะห่างเพียงวาเดียว ไฟเปิดสว่างจ้าภายในห้องครัวแฟนผมยืนโก้งโค้งเกาะโต๊ะกระโปรงถลกไปคลุมหลังอยู่เบื้องหลังเธอเจ้าบังยืนประกบซอยปึ๊บ...ปึ๊บ

อย่างเมามันมือมันก็บีบเคล้นเต้าแฟนผมอยู่ ผ้าเช็ดตัวหลุดตกอยู่ที่พื้นครัว ผมยืนตัวตรงใจสลดหดหู่อยู่นาน (กำลังปลงใจ) แล้วก็แนบตาเข้าไปดูใหม่ก็เจอท่าใหม่อีก ลิงอุ้มแตงไงล่ะ แต่คราวนี้เสื้อผ้าหลุดจากร่างแฟนผมหมดแล้วหน้าเจ้าบังฝังจมซอกเต้าดูดดุ้นไปมาดูท่ากำลังเพลินเชียวผมดูจนมันเสียวอารมณ์หมาย เห็นแต่ของแฟนผมไม่เห็นอาวุธของเจ้าบังมันเลย แต่ก็ดีได้รู้อะไรเป็นอะไรขึ้นบ้างก็นึกแปลกใจทำไมห้องนอนผมก็ว่างมันไม่ใช้กลับมาโซ้ยกันในครัว ทั้งนี้ยังหอมกลิ่นกับข้าวอยู่เลย แอนเธอคงทอดไข่ดาวทานกับหมูแฮมในมื้อเย็นอยู่ ทั้งคู่พอเสร็จกิจกามกันแล้วก็เข้าห้องน้ำกันอยู่ ผมต้องยืนตากฝนอยู่ตรงนั้นเกือบชั่วโมงก็เพราะได้ยินเสียงซี้ดซ้าดในห้องน้ำอีกน่ะซี่ โธ่ กรรมของกู ผมภูมิใจนี้ได้เธอ แม้แต่เพื่อน ๆ ผมยังอิจฉากันเลย แต่นี่หมามาขโมยแดกซะแล้ว แล้วยังไปเล่นกันในห้องน้ำต่ออีกไม่มีรูแอบดูซะด้วยซี่ ได้ยินแต่เสียงผมแทบบ้าใจสับสนไปหมด แค้นก็ไม่รู้จะแค้นใครแค้นไปทำไม เกือบ 2 ชั่ว

โมงที่ผมยืนเซ่อหลบละอองฝนจนคิดได้ว่าป่วยการอะไรมันจะเกิดก็ต้องเกิด ผมเดินไปหน้าบ้านทุบประตูโครมๆ เลย ความโมโหกับความแค้นเหมือนไฟ สุมอก เหือดหายไปเมื่อแอนแฟนผมเธอมาเปิดประตูให้ ผมดีหน้าตายอมยิ้มให้เธอ เธอใส่เสื้อชุดใหม่แต่ผมยังเปียกอยู่เลย เธอรีบบอกผมว่าเจ้าบังมา กำลังอาบน้ำอยู่ในห้องน้ำแน่ะ ฮึ...ไก่เก่งเหมือนกันแฟนผม ผมพยักหน้ารับรู้ยิ้มให้เธอ รีบเข้าบ้านเปลี่ยนเสื้อผ้า เธอถามผมเรื่องรถมอเตอร์ไซค์ ผมบอกเสียซ่อมอยู่ที่อู่พอผมเปลี่ยน เสื้อผ้าเสร็จ เจ้าบังก็ออกจากห้องน้ำ มันยิ้มแย้มทักผม ผมก็พยักหน้าตอนแต่ไม่พูดอะไร มันก็ชวนผมและแอนออกเที่ยวอีก ผมก็บ้าตามมันอีก รุ่งขึ้นมันก็กลับไป ผมก็พยายามใช้จิตวิทยาถามแอนแฟนผมจนได้ เธอสารภาพผิดผมอย่างหน้าตายบนเตียง ตอนเธอเล่าว่า เย็นวันนั้นเจ้าบังมาตอน 5 โมงกว่า หลังผมไปเรียนหน่อยเธอก็นั่งอ่านตำราอยู่ในห้องเจ้าบังมาคุยอยู่นาน มันจับมันกอดเธอแล้วบอกรักเธอ เธอบอกเธอมีคู่แล้วมันก็บอกมีอีกก็ได้นี่ ก็จริง เธอไม่ถือแต่นี่เมืองไทย เธอไม่ยอมได้แต่ให้เจ้าบังกอดจูบซอกไซร้ภายนอกจนเธอเกิดมีอารมณ์ขึ้นจนได้ จึงแกล้งไปเข้าครัวทำอาหารทาน เจ้าบังก็เปลี่ยนเสื้อผ้าทำท่าจะไปอาบน้ำขณะที่เธอทำอาหารเสร็จพอดี เจ้าบังในชุดผ้าเช็ดตัวผืนเดียวก็เข้าไปกอดจูบคลอเคล้าเธออีกในครัว จนเธอทนไม่ไหว อารมณ์พุ่งขึ้นอีก มือก็กำลังทอดไข่อยู่เจ้าบังมันถือโอกาสเปิดกระโปรงแล้วถอดอาวุธของมันจนเข้าไปจนได้ เธอก็เลยคิดว่าเลยตามเลยไป ผมเลยถามว่าแล้วในห้องน้ำอีกชั่วโมงกว่าล่ะเล่นกันไปอีกกี่ครั้ง สองครั้งจนพี่มานั่นแหละ ฮึ..ฮึ...เจ็บไหม แฟนผมก็ไม่ว่าเธอฮึ..ฮึ..ทุกทีซีน่า ผมถามเธอว่าเธอติดใจอะไรในตัวมันของเจ้าบังน่ะ เธอยิ้มแล้วบอกกับผมว่า "ลำเขาใหญ่" แถมมีเม็ดๆ ที่ลำด้วยให้ความสุขเธอได้ถึงจุด สุขดีเลย ผมงงดับเบิ้ลเป็นงงผมไม่รู้จักจริงๆ ตอนนั้นว่าไอ้เม็ดๆ น่ะมันคืออะไร จนกระทั่งตอนหลังถึงได้รู้ (ผมอ่อนจริงๆ ตอนนั้น) แอนเธอว่าอาวุธของเจ้าบังมันใหญ่กว่าผม ผมก็ชักสงสัยตัวเองอยู่เหมือนกันผมก็ไม่ได้ทนงตัวในเรื่องพรรคอย่างนี้มากนัก แต่ก็สงสัยอยู่ในใจเงียบๆ มาตลอด ก็อาจจะจริงของแฟนผมก็ได้ ผมเริ่มเซ็งขึ้นมาอีก วันนั้นผมกับเพื่อนรักชื่อเล่น"ดร"ชื่อจริง...บ้านอยู่เชียงใหม่ เรียนคณะเดียวกับผม ซี้กันจริงๆ มันมาเยี่ยมผมที่บ้าน แอนเธอเอาเหล้านอกของเจ้าบังมันซื้อมาทิ้ง

ไว้หลายขวด ออกมากินกัน ครับหมดขวด 3 คน เมากันทั่วทิ่มเลย เปิดเทปเพลงสากลดิ้นกันในห้องมั่วกันแหลก แอนเธอเต้นฟอร์โชว์ให้ผมกับเจ้าดรดู เธอเมาจนถอดหมดตัวเลย เจ้าดรนั่งน้ำลายไหลแมะๆ เลย แอนเธอหมุนจนหงายลงบนเตียงตัวร่อนจ้อน เต้าดิ่งโหนกนูน เห็นกันโล่งโจ่ง เจ้าดรหันมามองหน้าผมแลบลิ้นแหมบๆ ตาละห้อยเลย มันขอผมด้วยสายตาวิงวอน ผมเลยใจอ่อน ก็คนอื่นเล่นได้แล้วทำไมเพื่อนรักผมจะเล่นมั่งไม่ได้ล่ะ ฮึ... ฮึ..ผมพยักหน้าเปิดไฟเขียวให้มันแม่งแก้กางเกงโดนเข้าประกบเลยใช้ชิวหาซอกซอน ดูด ดุน เลียซอกกลีบเนื้อแฟนผมใหญ่ อื้อหื้อ มันใช้ชิวหาได้เยี่ยมมาก แต่ลำเล็กไปหน่อย ธรรมด้าธรรมดาจริง แฟนผมก็เกิดอารมณ์โซ้ยกับเพื่อนผม ผมก็นั่งมองจนเกิดอารมณ์ขึ้นบ้าง ผมถอดกางเกงยืนดูมันอยู่ข้างหลัง พอเพื่อนสำเร็จเสร็จกิจแล้ว ลุกขึ้นมาเห็นของผมเข้าเท่านั้นแหละ แม่งทำตาโตเลย ทำหน้าทำตาเป็นงงอยู่ตั้งนาน ถึงเดินไปล้าง พอผมขยับลงโซ้ยได้ แฟนผมครวญครางซะลั่นห้องเลย ผมเล่นซะสามท่าจนพิษกระชูด ซบคาอก หันมาเห็นเพื่อนตั้งโด่รอรอบสองเข้าก็เลยต้องถอนตัวออกไปล้าง เพื่อนก็เข้าโซ้ยต่อ ครับ 2 รุม 1 คืนนั้นสบายตอนเช้ายังล้างหน้าต่อกันอีกคนละ 2 ยกสบายไป เพื่อนบอกไม่เคยเห็นใครควยอย่างผมเลยจริงๆ ในชีวิต (เพื่อนคนนี้ของผมจะเป็นพี่เมียของผมในอนาคต) แล้วจากนั้นเพื่อนคนนี้ก็เที่ยวไปเที่ยวมาที่บ้านผมบ่อย ก็ฉวัดเฉวียนมั่วๆ อยู่ไม่ค่อยไกลแฟนผมหรอก อีก 2 อาทิตย์ต่อ

มาเจ้าบังก็มาที่บ้านผมอีกในตอนเย็นวันหนึ่ง แต่จังหวะแอนเธอไปเรียนอยู่ ผมกับเจ้าบังเจ้าดรกำลังติววิชากันอยู่ ผมน่ะคุยกับแฟนผมแล้วเรื่องเจ้าแขกจอมตื๊อคนนี้แฟนผมบอกกำลังหลอกมันอยู่ ก็เรื่องของเธอ ผมก็ต้องเฉยๆ เจ้าบังมันมาคราวนี้แม่งขนเหล้ายากับแกล้มมามายกมาย เต็มท้ายรถเก๋งเลย พอมาถึงก็ตั้งวงกันเลย เอาก็เอาผมชัวร์เสมอ 6 โมงเย็น 4 ทุ่ม เมากันแประทั้ง 3 คน แต่ผมต้องขี่รถไปรับแอนที่โรงเรียนอีก ถึงบ้าน 5 ทุ่ม แอนเธอเปลี่ยนเสื้อผ้าเสร็จก็ร่วมวงเหล้ากัน 6 ทุ่ม ก็เมาพร้อมหน้า เปิดเพลงสากลเต้นรำกันอีก แก้ไม่หายเลยนิสัยของแฟนผม พอเมาก็ชอบดิ้นเป็นประจำ แถมดิ้นฟอร์โชว์ให้เราดูกันอีก มันเป็นสัญชาตญาณพื้นฐานของเธอจริงเชียว เหมือนการแสดงนิสัยกิจกรรมของเผ่าพันธุ์หรือเปล่าก็ไม่ทราบได้ ที่สำคัญคือแอนเธอเป็นคนขี้ร้อน บ้านผมไม่มีแอร์ มีแต่พัดลมเพดาน แอนเธอยังชอบใส่ชุดเบาบางอยู่กับบ้านด้วยเสมอ วันนี้ก็เช่นกัน ตอนเต้นก็ล้วงก็คลึงกันจนโด่เด่กันหมดทุกคน แอน เธอก็เฉย ยิ่งเจ้าบังนี่น่าเกียจที่สุด ตอนเต้นกับแฟนผมมันแอ่นท่อนกายของมันกระทุ้งเหมือนกระเด้าพลั่กๆ เข้าใส่หน้าหว่างขาแฟนผมบ่อย ผมเห็นแล้วก็คิดมากจนสับสนใจตัวเองบ่อยๆ เหมือนกัน ในที่สุดก็คิดว่าจะลองดูมันที ว่าของมันจะแน่ซักแค่ไหนกันมันก็เหมือนความโกรธที่ถูกดูถูกกัน แต่ก็ชินชาจนเคยชินแฟนผมก็มีปฏิกิริยาตอบสนองไปกับมันซะด้วยซิ เธอน่ะอยู่กับผมแบบหัวหกก้นขวิดมาปีกว่าแล้ว เวลาอยู่บนเตียงกับผมเธอก็ บอกว่ารักผม แล้วถ้าอยู่บนเตียงกับคนอื่นเธอก็คงบอกคนอื่นว่ารักคนอื่นเช่นเดียวกันกระมัง แล้วจะสร้างหลักฐานผูกมัดกับผมทำไม แต่เงินเธอก็สร้างสรรบ้านและเฟอร์นิเจอร์ในบ้านนี้ทั้งหมดแต่ผมใส่ชื่อของผมไว้ทั้งหมด เธอก็รู้ผมให้เธอดูหมดด้วยความจริงใจ มันก็เปรียบเสมือนผมเป็นแมงดาอยู่แล้วนี่ เธอก็ไม่ว่า เธอว่ามันความพอใจของผม เอง ถ้าเธอทำอะไรตามใจเธอบ้างมันก็เป็นความพอใจของเธอเหมือนเพราะฉนั้นว่ากันไม่ได้ แต่เตือนกันได้เข้า ทำนอง "ทีเองข้าไม่ว่า ทีข้าเองอย่าเสือก" ก็เอาก็เอา ผมชัวร์เต้นไปเต้นมา เจ้าบังงัดเอาออกมานอกกางเกงซะแล้ว กอดจูบกันไปมานัวเนียเชียว ผมแลเห็นแล้วก็คิดว่าคงไม่เบาเลยละ เธอทำเหมือนอารมณ์กำลังจะระเบิด จะโช้ยกันตรงนั้นซะแล้วมั้งท่าจะไม่เข้าทีแน่ ประเจิดประเจ้อเกินไป อีกอย่างผมน่ะมีอารมณ์จนปวดลำหนึบๆ ด้วยแล้ว หันมาพูดกับเพื่อนซี้ดร พอได้ยินกันว่า "เฮ้ย ดร วันนี้คงจะมีมหกรรมเกมสวาท 3-1 กันแล้วว่ะ เอาไหมว่ะ ถ้าเอาละก็ ตามมาเล้ย" เพื่อนพยักหน้าใส่ ผมลุกขึ้นอุ้มแย่งร่างแฟนผมจากเจ้าบังเข้าห้อนนอนไปทันที ผมไม่ฟังเสียงใครแล้ว เจ้าบังยืนงงหัวแข็งโด่เด่ลอดกางเกงออกมาดุ้นเบ้อเริ่มเชียว ผมโยนร่างแฟนลงบนเตียงจับถอดจนหมดพร้อมตัวเองเธอยิ้มอย่างรู้ใจผม ผมขยับขึ้นได้แหวกช่องกดใส่ทันที ร่องเธอเยิ้มเปียกแฉะรอนานแล้ว เริ่มไอ้เข้กบดาน กวางเหลียวหลัง ท่าสุดท้ายก็ท่าที่ถนัดทุกครั้งคือ ขาเธอพาดบ่านั่งกระทุ้งจนน้ำกระฉูดเต็มกระดองเต่า พอเรียบร้อยผมขยับออก เจ้าดรขยับเข้าต่อ ผมออกมาห้องน้ำเห็นเจ้าบังยืนเซ่อซ่าอยู่ตรงประตูห้อง ผมส่งซิกส์ผ่ายมือให้มันรู้ว่าเข้าไปซิ แล้วผมก็เข้าห้องน้ำผมชำระร่างกายอย่างสะอาดหมดจดจนพักใหญ่จึงออกมา เห็นภายในห้องกำลังชุลมุลเลย แฟนผมก้มดูดมังกรของเจ้าดร เจ้าดรเลียดุนหอยของแฟนผม ส่วนเจ้าบังกำลังโอบมือเคล้นคลึงเต้าแฟนผมอยู่ โดยนอนตะแคงเรียงกันเป็นแถว ผมนุ่งผ้าเช็ดตัวยืนดูข้างเตียงมั่วกันอีนุงตุงนังเชียวเหงาปากเลยเดินออกมาหาแก้วเหล้าติดมือแล้วเดินกลับห้อง ได้ยินเสียงแฟนผม

ครวญครางลั่นท้องขึ้นมาพอดี ก็เห็น
เจ้าดรนอนหงายหอมหัก ๆ มังกรอ่อน
ตัวพับคาหญ้าขามันเอง คงเร็วแล้วซี่
ท่า สงสัยโดนชิวหาแฟนผมจัดการ
เรียบร้อย เจ้ามังกรกำลังกระทุ้งปั๊บ ๆ
บนร่างแฟนผม กอดประกบกันมั่ว กัน
เจ้าบังขยับขึ้นลงเป็นจังหวะ ๆ จนขา
แฟนผมยกขึ้นอ้าถ่างขึ้นเรื่อย ๆ ผม
เห็นมังกรของเจ้าบังแต่ไม่หมด มอง
ดูแล้วก็ไม่เล็กเหมือนกัน แฟนผม
ครวญครางซี๊ดซ๊าดตลอดเวลาส่าย
หน้าไปมาจนเจ้าบังจะถึงจุดแฟนผม
บอกให้เอาน้ำมาออกข้างนอก มันชัก
พรวดออกมาพาดลำบนโหนกเนิน
แฟนผมยาวจนถึงสะดือ โอโฮ้ ยาว
กว่าผมอีก ลำทั้งลำเต็มไปด้วยน้ำ
เมือกแฟนผม (ก็คงรวมทั้งน้ำผมด้วย
น่ะแหละ) รอบลำถัดจากหัวหยักลง
มาระหว่างกลางถึงโคนมีเม็ดเล็กน้อย
เป็นปุ่มอยู่ 3-4 เม็ด (ตอนหลังผมถึง
มารู้ว่าเป็นเม็ดมุกข์นีฝังไว้สำหรับเสพ
สุขทางกามโดยตรงจากพวกวิดถารที่
เคยต้องโทษจากคุกมาแล้วทั้งนั้น)
ขนาดก็พอ ๆ กับผมแต่ความยาวนั้น
คงยาวกว่าผมมาก มิน่าแฟนผมถึง
บอกมัน ๆ สุข ๆ เสียว ๆ คัน ๆ จนเธอ
ถึงจุดเร็วได้ พวกเราเข้าห้องน้ำทำ
ความสะอาดกันเรียบร้อย นอนคุยกัน
ยังไม่ทันไรเลย เจ้าดรเริ่มใช้ชิวหาพา
เพลินอีกแล้ว เลยต้องช่วยกันคงละไม้
คนละมืออีก พอได้ที่เจ้าดรขึ้นขย่ม
รอบสอง มันคงเจ็บใจที่รอบแรกโดน
รีดพิษเร็วไปกระมัง แฟนผมหันไปใช้
ปากทับกับมังกรเจ้าบังจนตั้งโด่อีกอือ
หือไม่เบาจริง ๆ เรื่องความใหญ่ระ
หว่างมันกับผม แต่ความยาวมันกิน
ขาดจริง ๆ แล้วมันก็เล่นรอบสองคือ
นอนเป็นตอให้แฟนผมขึ้นขย่มเราเล่น
กันไปคุยกันไปก็สุขดี จนเกือบสว่าง
ถึงหลับกันด้วยความเพลียถ้วนหน้า
แฟนผมเธอรู้ไม่ถอยจริง ๆ ทุกท่าทุก
อย่าง ผมยอมเธอแล้วจริง ๆ หอยก็ร่อง
นิดเดียว แต่รับท่อนแขนเข้าไปมิด
หมด ผมละเป็นงง 11 โมงเข้าเจ้าบัง
แม่งยังลุกขึ้นมาขย่มล้างหน้าไก่กับ
แฟนผมเตียงแทบพัง ไอ้ห่าตอนน้ำจะ
ออกแม่งร้องยังกะควายถูกเชือดเลย
ตั้งแต่นั้นมา ผมก็เล่น 2 คนผัวเมียบ้าง
3 คนผัวเมียบ้าง เดี๋ยวกันก็บ่อย บาง
วันผมไปเรียนเจ้าบังก็แอบมาบ่อย ๆ
ผมไม่ว่าแต่เจ้าดรเพื่อนผมมันจะคอย
ผมเสมอ มันไม่กล้าสุ่มสี่สุ่มห้า เออยัง
รู้จักเกรงใจเจ้าของสิทธิ์เขาบ้าง แต่ถ้า
มันอยากผมปล่อยให้มันเอาเดี่ยวกับ
แฟนผมบ่อย ๆ มันเก่งทางปาก แต่
แฟน ผมก็ชอบ แต่ผลสุดท้ายก็ต้อง
เรียกผมไปช่วยให้ถึงจุดสุดสุดจนได้
แทบทุกครั้งเลย บางครั้งเจ้าบังจะมา
รับแฟนผมหายไปคราวละ 3-4 วัน
บ่อย ๆ ครั้งแรกผมไม่เอะใจ แต่หลาย
ครั้งผมสงสัย จึงพยายามหลอกถาม
แฟนผมจนได้ความว่า ติดต่อกับนัก
ธุรกิจผู้นั้นอีกแล้ว โดยติดต่อของเจ้า
บัง ฮึ..เจ็บแม๊ะนิน่าเจ้าบังไม่ค่อยเข้า
หน้า ผมเลย มันหลอกผมมาตลอด
ผมเตือนแฟนผม เธอก็ไม่เชื่อ เธอ
บอกความสุขของเธอ เธอกับมีปาก
เสียงกับผมบ่อยขึ้นเธอมีนัดกับเจ้าบัง
ที่อื่นเสมอนอกบ้าน แล้วก็หายไป 2-
3 วัน เธอทิ้งการเรียนไปเลย ในที่สุด
เรา ก็แตกร้าวกัน เธอต้องการจะหย่า
กับผม เธอโยนแหวนคืนผม ครับผม
เศร้า ผมเที่ยวสืบหาข้อมูลเรื่องนี้ก็พบ
ว่ามาจากนักธุรกิจผู้นั้นนั่นเอง เขาใช้
ร่างอันมีค่าของแอนแฟนผมทำธุรกิจ
ขายสวาทเพื่อเงิน โดยใช้เจ้าบังมาเป็น
สะพาน ผมและแฟนยังอ่อนต่อธุรกิจ
ทางนี้ ตอนนี้ผมกำลังจะเสียแอนไป
ครั้งสุดท้ายเธอกลับบ้านมาขนเสื้อ
ผ้าเธอไปหมดกับเจ้าบังขณะที่ผมไป
เรียน ฮึ...ฮึง..เจ็บ...สับสน...ในหัวใจที่
สุด เกือบ 3 ปี ที่ผมอยู่กินกับเธอมา
ทั้งที่เธอต้องการเอง ผมทำตามความ
ต้องการของเธอแทบทุกอย่าง ถ้าเธอ
หมดตัวเมื่อไรเธอคงกลับมาเอง ผม
คิดในใจอยู่ตลอดเวลา โครงการแลก
เปลี่ยนนักศึกษาเยาวชนที่กำลังหมด
กำหนดแล้วเหลืออีกปีเดียวเองผมนึก
ย้อนหลังไปในอดีตที่เจ็บ ๆ คันหัวใจ
ตอนที่เธอมาอยู่ครองรักกันข้าวใหม่
ปลามันนั่นเวลาเธออยู่บ้านกับผมสอง
ต่อสองที่ไม่มีผู้อื่นหรือเธออยู่คนเดียว
นั้น เธอไม่ค่อยชอบสวมอะไรติดกาย
เลย จะมีบ้างก็เสื้อแขนยาวบางตัว
เดียว ก็เสื้อผมนั่นเอง นั่งก็ไม่ค่อยระ
วังเลย หอยผลุบ ๆ โผล่ ๆ ปลิ้น ๆ
ย้อย ๆ ห้อย ๆ แต่เธอก็ทำดีหน้าเฉย

เสียยังงั้นเอง แต่ผมซิเห็นแล้วมันอดไม่ได้ซักกะที เผลอหน่อยเดียวผมดึงเข้าห้องซะแล้ว โซ้ยจนเรียบร้อย แอนเธอชอบเอาน้ำอสุจิทั้งของผมและคนที่ร่วมรักกับเธอทาที่หน้าอกบางทีก็ทาทั่วตัวเธอ บางครั้งหลั่งในปากเธอ เธอก็กลืนกินจนหมด ระยะหลัง (อยู่แอนมาปีกว่าได้) อาวุธผมแข็งๆ อ่อนๆ บ่อย ปกติแล้วแข็งได้แข็งดี เรียกว่าแข็งทุกชั่วโมงก็ว่าได้แต่ตอนนี้อ่อนๆ แข็งๆพิกล ถ้าเล่นรักกันเดี่ยวต่อเดี่ยวกับแอน หาสาเหตุไม่พบ ถ้ามีเพื่อนช่วยรุมเธอด้วยละก็เป๋งทั้งคืนเลย แต่ตอนนี้เธอไปจากผมแล้ว ผมก็เสียดายเธอหลงผิดหรือโดนหลอกลวงไปผมก็ไม่รู้ เธอนำเครื่องเพชรทองไปหมด (หลายหมื่น) เอกสารการจดทะเบียนสมรสระหว่างผมกับเธอไปด้วย แต่เอกสารสิทธิ์บ้านและที่ดินผมซุกไว้เธอจึงเอาไปไม่ได้ (ดีไม่ยกเครื่องไฟฟ้าไปอีกล่ะ) โทรทัศน์ พัดลม ตู้เย็น แอร์ ตู้ซักผ้าไฟฟ้า อื่นๆ อีกมาก เธอไม่เอาไปเลย 2 เดือน เธอจากไปแล้วจริงๆ แน่นอนแล้ว ขอขอบคุณเธอก็สร้างทรัพย์สมบัติไว้ให้ผมมากมายมาตลอด 4 เดือน แล้วเธอจากไป ผมจบคอร์ทเทอมพอดี ผมเรียนจบแล้วรัฐศาสตร์พร้อมเพื่อนผมฝากบ้านไว้กับเพื่อนบ้านช่วยดูแลผมกับเจ้าดรเพื่อนซี้ ขี่รถเครื่องขึ้นเชียงใหม่บ้านเจ้าดรโดยแวะสอบสมัครงานที่เชียงใหม่ครึ่งเดือน สอบเสร็จก็เผ่นไปเที่ยวที่บ้านเจ้าดรมันซะเลย ถือว่าพักผ่อนจิตใจรอผลการสอบรับราชการในตัวเสร็จนี่นั้นเอง ผมพบช้างเผือกเชือกงามเข้าก็น้องสาวเจ้าดรนั่นเอง เธอชื่อ นิภาสวย สาวบริสุทธิ์ 16 หย่อน กำลังเรียน ปวช. ศรรักมันปักกลางใจผมอีกครั้งจนได้ ครั้งนี้โชคดีกว่าก่อนสอบได้งานทำและได้เมียอีก ไม่มีปัญหาเมื่อเจ้าดรมันออกปากมาว่า "ถ้ามึงมีปัญหาเลี้ยงน้องกูให้มีความสุขได้ก็เอา เสียผีซะหน่อยเป็นพิธี แต่ต้องจริงใจจริงจังนะไม่งั้นกูไม่ยอมนา" สบายผมตอบมันไป ตำแหน่งผู้ช่วยปลัดอำเภอเป็นประกันได้เลยครับ ผมและเจ้าดรสอบได้ตำแหน่งผู้ช่วยปลัดอำเภอทั้งคู่เลย อบรมเรียบร้อยทำงาน

กันเลย แต่คนละอำเภอกัน ผมอยู่ใกล้บ้านเจ้าดรมันหน่อย ก็เลยมีโอกาสปลูกต้นรักกับน้องสาวเจ้าดรมันบ่อย ต้นรักของผมงอกงามมากแล้วไม่ต้องกลัวใครจะมาแย่งด้วย ผมจะแต่งงานในปี 27 นี่แล้ว ทันทีที่เธอจบปริญญาตรี แฮ่ะ ผมลองแหย่เข้าไปสุดลำหน่อเนื้อของผมซะนับไม่ถ้วนแล้ว วิเศษจริงท่านเอ๋ย ผมแทบลืมอดีตอยู่แล้วเชียว ก็ยังมาพบแอน แฟนเก่าเข้าโดยบังเอิญจนได้ในวันหนึ่ง วันนั้นเงินเดือน ออกสิ้นเดือนผมกับเจ้าดร รับเงินเดือนแล้วก็กอดคอกันกับนายอำเภอรุ่นพี่ 3 คน รวม 5 คน ไปเลี้ยงฉลอง 2 ขั้นกันที่ไนค์คลับแห่งหนึ่งในตัวเมืองเชียงใหม่ ก็พบแอนเธอมาเป็นนักร้องอยู่พวกผมนั่งโต๊ะหน้าสุดติดฟลอร์ พอแอนเธอออกมาร้องเพลงผมจำเธอแทบไม่ได้แต่เจ้าดรมันจำได้ติดตาติดใจ มันสะกิดผมให้รู้ ผมจึงรู้แต่แอนเธอก็ตาไว มองเห็นผมเธอก็ทิ้งไมล์โดนลงมากอดซบผมแน่นหลัง

จากถามทุกข์สุกดิบกันพักใหญ่ จึงรู้ว่ายังอยู่กับเค้ายังอยู่กันที่เชียงใหม่ไม่นาน เจ้าบังพาตระเวนขายหอยที่กรุงเทพฯ เสียนาน โดยยึดอาชีพนักร้องยังหน้า แต่ก็ไม่รวยขึ้นเพราะเจ้าบังมันเป็นพนันตัวยง เป็นหนี้เป็นสินเขานุงนังไม่มีเงินใช้หนี้เขาก็ต้องหนีหัวซุกหัวซุนเข้ามาอยู่ที่เชียงใหม่ได้ 3-4 เดือนแล้วรถยนต์ก็ขายหมดหมดเนื้อหมดตัวแม้บ้านยังต้องเช่าเขาซุกหัวนอนกันเลยแอนเธอเล่าให้ผมฟังอย่างไม่อายใคร เธอถามผมว่ามาทำอะไรกันที่เชียงใหม่ ผมก็บอกมาเที่ยวกันกับเพื่อนๆ (อำระเบิดเลย) พอเธอขึ้นไปร้องเพลง พวกเพื่อนผมบอกทำไงจะได้ดูดได้ดมซักที ผมตอบอย่างไม่ต้องคิดเลยว่าคืนนี้ทุกคนต้องได้ดูดได้อมแน่ๆ 100% เจ้าดรหัวเราะฮี..ฮี..อย่างรู้ใจ ระหว่างดื่มกินคุยกันนั้นแอนเธออยู่กับพวกผมตลอดเวลา ผมมองเธอเต็มตาแล้วยังยอมรับว่าเธอ

สวยขึ้นมากได้แสงไฟและเครื่องสำอางที่เสริมเติมร่าง แต่ภายในรู้ได้ไงว่ายังเจ๋งอยู่รึเปล่า แต่เจ้าดรซิทั้งล้วงทั้งบี้ทั้งเคล้นเธอตลอดเวลา แถมกระซิบผมอีกว่ายังแจ๋วอยู่ พอดี 1 กว่าบาร์จะเบิกก็มีเหตุทันทีไอ้บังตัวแสบปราดออกมาจากไหนไม่ทราบ ฟอร์มแมงดาเต๊ะเลย มาถึงก็ฉุดกระชากตัวแอนเธอด้วยความไม่พอใจต่อว่าด้วยคำหยาบรุนแรง ผมอดบันดาลโทสะไม่ไหว คว้าขวดเบียร์ได้ฟาดเปรี้ยงลงไปกลางศีรษะมันด้วยความแค้นในอดีตอย่างสุดแรง ล่วงพลอยลงไป พวกผมก็กระทืบซ้ำกันอีกน่วมซ้ำสอง เจ้าของบาร์และตำรวจก็เข้ามาระงับเหตุ พอรู้ว่าพวกผมเป็นใคร ไฟเขียวก็เปิดตลอดคืนนั้นผมและเพื่อน 4 คนก็พาแอนเธอไปลงแขกกันที่บ้านพักของเพื่อนโดยผมเปิดฉากก่อนผมและเพื่อนต่างเมาได้ที่กันทุกคน ผมฟันคนแรกเลยวัวเคยขาม้าเคยขี่ หมี่เคยซด ผมกำลังขย่มมันๆ เจ้าดรเดินเปลือยร่างเข้ามาขอแบ่งเล ยตามด้วยเพื่อนๆ ทั้ง 2 อีกครบคน 4 ต่อ 1 ตั้งแต่ ตี 2 ยัน 6 โมงเช้า ถึงหลับเป็นตายกันทั้ง 5 คน

ความรู้สึกของผมต่อแอนเธอมันสิ้นไปแล้ว เพราะผมมีคนใหม่แล้ว แต่เจ้าดรกับเพื่อนๆ ผมซิ มันลุยกันมันยกร่องเลย 2 วัน 2 คืน กินขี้ปี้ๆๆๆ แล้วก็นอน แอนเธอสู้ตายจริงๆ เพื่อนบอกติดใจเธอทุกคนชัวร์ทุกอย่างได้ทุกท่าทุกทาง ล้างกันยังไม่ทันแห้งก็เล่นกันต่อ แต่ผมซิเล่นไป 3 ครั้งก็ชักเซ็ง ผมก็ผ่นกลับก่อน ก็ของตายเอ๊าะๆ ที่จะเป็นคู่ชีวิตยังรอขึ้นเขียงอยู่โทนโท่อีกหนึ่งนี่เรื่องทางนี้ปล่อยเพื่อนลุยกันไปตามสบาย อีก 2 ปีต่อมาผมก็แต่งเมีย ก็น้องเจ้าดรมันนั่นแหละ เดี๋ยวนี้ผมมีลูกชายหนึ่งคนแล้ว ผมกะว่าจะมีซัก 2 คน ก็พอ หยุดความหนุ่มและชีวิตหัวหกก้นขวิดไว้เพียงนี้ ผมบรรยายอดีตกี่อัปยศเพื่อเป็นอุทาหรณ์แก่ชีวิตตัวเองแบบระบายความอัดอั้นอันแสนระทมของอดีตตลอดมา (ก้นอกแตกตาย) เดี๋ยวนี้สบายขึ้นมาก เฮ้อ..นี่แหละอดีตชีวิตเซ็กส์ผมล่ะแอนเธอก็กลับประเทศเธอไปแล้ว เจ้าดรก็กำลังจะแต่งเมียแล้ว แต่ผมสบายแล้วต้องก้มหน้าเลี้ยงลูกเลี้ยงเมียต่อไปตามคันลวงของชีวิตต่อไป

เรียนรู้เรื่องรักฤทธิ์รักไม่คลายพิษ

ศูนย์รวมไทยเพลย์บอย

"บาร์เบอร์" แห่งใหม่

ชั้น 2 ชั้นบนกุ้งมินิมาร์ท

บริการตัดตกแต่ง สระไดร์ทรงผม ด้วยช่างสาวสวย สุดเซ็กส์ซี่ ฝีมือชั้นครู หรือบริการสุดพิเศษ เสริม ขัด ดูแล รักษาความสะอาดสวยงาม ตรมเส้นขนช่วงล่างให้มีระเบียบ มีรูปทรง ไม่รุงรัง ฆ่าเชื้อ ลบรอยด่างดำตามร่องขาหนีบ

จากช่างสาวสวยประจำแผนก ที่ **กังฟู** บรรจงคัดมาชั้น 1 เป็นความแปลกใหม่ที่ ชายชาตรีต้องสัมผัสเป็นรางวัลสำหรับชีวิต ไม่ต้องแอบคิดแอบฝันให้เป็นจริง

ตรงมาบาร์เบียร์ ก่อนแล้วค่อยอ้อนก็ยังได้ เพราะอยู่หน้าบาร์เบียร์ใหม่เปิดบริการตั้งแต่ 10 โมงเช้า ถึงเที่ยงคืน

มาไม่ถูกโทรมาถามทางก่อนได้เลย 9316760

